

ข้อเสนอที่ 1

กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเสนอโดยร่างกฎหมายวุฒิสภา 417 ของสมัยประชุมปกติปี 2025–2026 (บทที่ 16 กฎหมายปี 2026) ได้เสนอต่อประชาชนตามบทบัญญัติของบทที่ XVI แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

กฎหมายที่เสนอนี้เพิ่มมาตราต่าง ๆ ลงในประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัยและประมวลกฎหมายทหารและทหารผ่านศึก ดังนั้น บทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจึงพิมพ์เป็น ตัวเอียง เพื่อแสดงว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 2. เพิ่มส่วน 16.1 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 54050) ลงในภาค 31 ของประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

ส่วน 16.1 กฎหมายพันธบัตรเพื่อทหารผ่านศึกและที่อยู่อาศัยราคาที่เหมาะสมได้ ปี 2026

บทที่ 1 บทบัญญัติทั่วไป

54050 ส่วนนี้ เมื่อประกอบกับ มาตรา 5ab (เริ่มต้นด้วยมาตรา 998.750) ของบทที่ 6 แห่งภาค 4 ของประมวลกฎหมายทหารและทหารผ่านศึก ให้เรียกว่าและอาจอ้างถึงในชื่อ “กฎหมายพันธบัตรเพื่อทหารผ่านศึกและที่อยู่อาศัยราคาที่เหมาะสมได้ ปี 2026”

54051 ส่วนนี้จะมิผลใช้บังคับต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปทั่วทั้งรัฐวันที่ 3 พฤศจิกายน 2026

54052 สำหรับวัตถุประสงค์ของส่วนนี้ “กองทุน” หมายถึงกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายพันธบัตรเพื่อที่อยู่อาศัยราคาที่เหมาะสมได้ ปี 2026 ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 54054

บทที่ 2 กองทุนที่จัดตั้งตามกฎหมายพันธบัตรเพื่อที่อยู่อาศัยราคาที่เหมาะสมได้ ปี 2026 และโครงการ

54054 (a) ให้จัดตั้งกองทุนที่จัดตั้งตามกฎหมายพันธบัตรเพื่อที่อยู่อาศัยราคาที่เหมาะสมได้ ปี 2026 ขึ้นภายในคลังของรัฐ ฝ่ายนิติบัญญัติมีเจตนารมณ์ให้เงินที่ได้จากพันธบัตรที่ออกและจำหน่ายตามส่วนนี้โดยไม่รวมพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ที่ออกตามมาตรา 54076 ผากเข้ากองทุนและนำไปใช้เป็นเงินทุนสำหรับโครงการที่อยู่อาศัยให้เช่าในราคาที่เหมาะสมได้และโครงการส่งเสริมการเป็นเจ้าของบ้านตามที่อธิบายไว้ในบทนี้

(b) เงินที่ได้จากพันธบัตรที่ออกและจำหน่ายตามส่วนนี้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในบทนี้ ให้จัดสรรดังต่อไปนี้:

(1) ห้าพันหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์ (\$5,100,000,000 ดอลลาร์) ผากเข้ากองทุนเงินกู้เพื่อฟื้นฟูที่อยู่อาศัยซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 50661 เพื่อใช้สำหรับโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2 โดยหน่วยที่อยู่อาศัยที่ได้รับการช่วยเหลืออย่างน้อย 10 เปอร์เซ็นต์ ในแต่ละโครงการพัฒนาที่ได้รับเงินทุนนี้ ต้องเป็นที่อยู่อาศัยที่ครัวเรือนรายได้ต่ำมากสามารถเข้าถึงได้

(2) หนึ่งพันหนึ่งร้อยห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$1,150,000,000 ดอลลาร์) ผากเข้ากองทุนเงินกู้เพื่อฟื้นฟูที่อยู่อาศัยซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 50661 เพื่อใช้สำหรับที่อยู่อาศัยพร้อมบริการสนับสนุน ตามที่อธิบายไว้ในมาตรา 50675.14 ภายใต้โครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2

หน่วยงานที่บริหารโครงการต้องจัดให้มีเงินสำรองสำหรับเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่บันทึกเป็นต้นทุนสำหรับหน่วยที่อยู่อาศัยพร้อมบริการสนับสนุนในโครงการพัฒนาที่ได้รับเงินทุนนี้

(A) (i) เงินจำนวนนี้ไม่เกิน 15 เปอร์เซ็นต์ ให้จัดสรรเป็นเงินช่วยเหลือแก่หน่วยงานที่มีสิทธิตามที่ระบุไว้ในมาตรา 50675.1.3 เพื่อจัดหาสินทรัพย์ประเภททุนสำหรับการจัดหา การเปลี่ยนแปลง หรือการฟื้นฟูที่อยู่อาศัยชั่วคราวให้เป็นที่อยู่อาศัยถาวร รวมถึงโครงการที่ตั้งอยู่กระจายหลายแห่งสำหรับบุคคลที่ไร้ที่อยู่อาศัย ไร้ที่อยู่อาศัยเรื้อรัง หรือมีความเสี่ยงที่จะไร้ที่อยู่อาศัย ตามคำนิยามในส่วน 578.3 ของ ลักษณะ 24 แห่งประมวลข้อบังคับรัฐบาลกลาง ตลอดจนการซื้อข้อตกลงและข้อจำกัดด้านความสามารถในการเข้าถึงราคาสำหรับหน่วยที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่ายในการย้ายที่อยู่สำหรับบุคคลที่ต้องย้ายออกเนื่องจากการฟื้นฟูหน่วยที่อยู่อาศัยที่มีอยู่ และเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่บันทึกเป็นต้นทุนสำหรับหน่วยที่อยู่อาศัยที่ซื้อเปลี่ยนแปลง หรือปรับปรุงด้วยเงินทุนที่จัดสรรตามมาตรา

(ii) โครงการหรือโครงการพัฒนาใด ๆ ที่ใช้เงินทุนซึ่งได้รับเพื่อวัตถุประสงค์ตามที่อธิบายไว้ในวรรคก่อนนี้ จะอยู่ภายใต้บทบัญญัติว่าด้วยการปรับกระบวนการกำกับดูแลให้คล่องตัวตามมาตรา 50675.1.5 ของประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย และอนุมาตรา (i) ของมาตรา 50675.1.3

(iii) หากมีข้อขัดแย้งระหว่างข้อกำหนดอื่นของโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือน (บทที่ 6.7 เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675 ของส่วน 2) กับวรรคนี้ ให้ใช้วรรคนี้เป็นหลัก ตามที่อาจกำหนดไว้ในแนวทางที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 54077

(B) (i) หนึ่งร้อยห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$150,000,000 ดอลลาร์) จากจำนวนดังกล่าวให้ใช้สำหรับที่อยู่อาศัยสำหรับเยาวชน

(ii) สำหรับวัตถุประสงค์ของอนุมาตรานี้ “ที่อยู่อาศัยสำหรับเยาวชน” หมายถึงที่อยู่อาศัยสำหรับเยาวชนที่อยู่หรือเคยอยู่ในระบบอุปถัมภ์ ผู้เยาว์หรือเยาวชนไร้ที่อยู่อาศัย หรือเยาวชนที่มีความเสี่ยงที่จะไร้ที่อยู่อาศัย ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงที่อยู่อาศัยที่ช่วยให้บุคคลเหล่านี้พัฒนาทักษะและทรัพยากรที่จำเป็นต่อการเปลี่ยนผ่านสู่การเป็นผู้ใหญ่ที่ใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระและพึ่งพาตนเองได้อย่างประสบความสำเร็จ

(iii) เงินทุนที่จัดสรรภายใต้วรรคก่อนนี้ให้ใช้เฉพาะสำหรับต้นทุนดำเนินการในการพัฒนา จัดหา ฟื้นฟู หรือรักษาที่อยู่อาศัยสำหรับเยาวชน และห้ามใช้เป็นเงินทุนสำหรับการดำเนินงานหรือการให้บริการ

(iv) เงินทุนใดที่ไม่ได้ผูกพันไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคก่อนนี้ภายใน 3 ปีนับจากวันที่พร้อมให้ใช้ ให้กลับไปยังเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2

(3) เจ็ดร้อยห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$750,000,000 ดอลลาร์) ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติจะจัดสรรให้แก่โครงการที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่า โครงการลงทุนซ้ำในพอร์ตการลงทุน ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามบทที่ 5.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50606) ของส่วน 2 เงินทุนใดที่ไม่ได้ผูกพันไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ภายในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2036 ให้กลับไปยังเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2

(4) สองร้อยล้านดอลลาร์ (\$200,000,000 ดอลลาร์) ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติจะจัดสรรให้แก่โครงการเพื่อเป็นเงินทุนสำหรับการจัดหา และฟื้นฟูหน่วยที่อยู่อาศัยที่ไม่มีข้อจำกัดด้านราคา และกำหนดข้อจำกัดด้านความสามารถในการเข้าถึงราคาในระยะยาวสำหรับหน่วยที่

อยู่อาศัยดังกล่าว พร้อมทั้งป้องกันไม่ให้ผู้อยู่อาศัยปัจจุบันต้องถูกย้ายออก เงินทุนใดที่หน่วยงานบริหารไม่ได้จัดสรรภายใน 3 ปีแรก ให้หน่วยงานบริหารนำเงินดังกล่าวไปใช้สำหรับโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือน (บทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2)

(5) หกร้อยล้านดอลลาร์ (\$600,000,000 ดอลลาร์) ฝากเข้ากองทุนที่อยู่อาศัยแบบช่วยเหลือตนเองซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 50697.1 เงินในกองทุนดังกล่าวให้ใช้สำหรับโครงการ CalHome ที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50650) ของส่วน 2 เพื่อให้เงินกู้โดยตรงที่สามารถยกหนี้ให้ได้ เพื่อช่วยเหลือโครงการพัฒนาที่ประกอบด้วยหน่วยที่อยู่อาศัยเพื่อการเป็นเจ้าของหลายหน่วย รวมถึงการแบ่งแปลงบ้านเดี่ยว โครงการช่วยเหลือสินเชื่อที่อยู่อาศัยแบบช่วยเหลือตนเองและบ้านสำเร็จรูป เงินทุนดังกล่าวยังสามารถนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตภายใต้โครงการได้ด้วย เงินทุนใดที่ไม่ได้ผูกพันไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ภายในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2036 ให้กลับไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2

(6) ห้าร้อยล้านดอลลาร์ (\$500,000,000 ดอลลาร์) ฝากเข้ากองทุนช่วยเหลือการซื้อบ้านซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 51342 โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาลและมาตรา 50697.1 เงินทุนดังกล่าวให้จัดสรรอย่างต่อเนื่องแก่สำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยแห่ง California โดยไม่ขึ้นอยู่กับการประมาณ เพื่อใช้สำหรับโครงการช่วยเหลือการซื้อบ้านที่จัดตั้งขึ้นตามบทที่ 6.8 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 51341) ของส่วน 3

(7) สี่ร้อยห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$450,000,000 ดอลลาร์) ฝากเข้ากองทุนเงินช่วยเหลือที่อยู่อาศัยสำหรับแรงงานภาคเกษตร Joe Serna, Jr. ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 50517.5 เพื่อใช้เป็นเงินช่วยเหลือ เงินกู้ หรือทั้งสองอย่าง สำหรับการก่อสร้างหรือฟื้นฟูที่อยู่อาศัยสำหรับแรงงานภาคเกษตรและครอบครัว หรือสำหรับการจัดหาบ้านสำเร็จรูปซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเพื่อรับมือและแก้ไขผลกระทบจากการที่ครอบครัวแรงงานภาคเกษตรในปัจจุบันหรือในอนาคตต้องย้ายออกจากค่ายแรงงาน สวนบ้านเคลื่อนที่ หรือที่อยู่อาศัยอื่น ๆ ที่มีอยู่ เงินทุนดังกล่าวยังสามารถนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตภายใต้โครงการได้ด้วย เงินทุนดังกล่าวยังสามารถใช้เพื่อให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคตามมาตรา 54007 ได้ด้วย เงินทุนใดที่ไม่ได้ผูกพันไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ภายในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2036 ให้กลับไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2

(8) สองร้อยล้านดอลลาร์ (\$200,000,000 ดอลลาร์) ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติจะจัดสรรให้แก่โครงการเงินช่วยเหลือที่อยู่อาศัยสำหรับชนเผ่าซึ่งจัดตั้งขึ้นตามบทที่ 6.4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50651) เพื่อจัดหาเงินทุนสำหรับที่อยู่อาศัยและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย ซึ่งจะช่วยให้ชนเผ่าสามารถสร้างและฟื้นฟูชุมชนของตนขึ้นใหม่ เงินทุนใดที่ไม่ได้ผูกพันไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ภายในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2036 ให้กลับไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2

(9) ห้าร้อยล้านดอลลาร์ (\$500,000,000 ดอลลาร์) สำหรับโครงการเงินช่วยเหลือโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการพัฒนาแบบแทรกเดิม ปี 2019

ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 53559 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย เพื่อใช้เป็นเงินช่วยเหลือจูงใจสำหรับการพัฒนาแบบแทรกเดิม เพื่อช่วยในการก่อสร้างใหม่และฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับที่อยู่อาศัยหนาแน่นสูงในราคาที่สามารถเข้าถึงได้และที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหลายระดับในพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นพื้นที่พัฒนาแบบแทรกเดิม เงินทุนใดที่ไม่ได้ผูกพันไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ภายในวันที่ 3 พฤศจิกายน 2036 ให้กลับไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2

(10) สามร้อยห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$350,000,000 ดอลลาร์) ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติจะจัดสรรให้สำหรับโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับนักศึกษาในราคาที่สามารถเข้าถึงได้แห่งใหม่ เงินทุนนี้ให้แบ่งเท่า ๆ กันระหว่างมหาวิทยาลัย California และมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ California โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับนักศึกษาที่ได้รับเงินทุนต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (f) ของมาตรา 17201 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษาสำหรับโครงการเหล่านี้ มหาวิทยาลัย California และมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ California ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความรับผิดชอบและการรายงานที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (i) และ (o) ของมาตรา 17201 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา

(11) สองร้อยล้านดอลลาร์ (\$200,000,000 ดอลลาร์) ฝากเข้ากองทุนนวัตกรรมที่อยู่อาศัยราคาที่สามารถเข้าถึงได้ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามวรรคย่อย (F) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (a) ของมาตรา 53545 เงินในกองทุนให้สามารถนำไปใช้ได้เมื่อฝ่ายนิติบัญญัติจัดสรร ภายใต้โครงการเงินช่วยเหลือสมทบกองทุนทรัสต์ที่อยู่อาศัยท้องถิ่นซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 50842.2 เพื่อเป็นเงินช่วยเหลือหรือเงินกู้แบบแข่งขันแก่กองทุนทรัสต์ที่อยู่อาศัยท้องถิ่นซึ่งพัฒนา เป็นเจ้าของ ให้กู้ยืม หรือลงทุนในที่อยู่อาศัยราคาที่สามารถเข้าถึงได้ และเพื่อจัดทำโครงการนำร่องที่แสดงให้เห็นแนวทางเชิงนวัตกรรมที่ช่วยประหยัดต้นทุนในการสร้างหรือรักษาที่อยู่อาศัยราคาที่สามารถเข้าถึงได้ กองทุนทรัสต์ที่อยู่อาศัยท้องถิ่นต้องได้รับเงินทุนอย่างต่อเนื่องจากเงินบริจาคของเอกชนหรือแหล่งเงินของรัฐบาลที่ไม่ได้ถูกจำกัดให้ใช้เฉพาะกับโครงการที่อยู่อาศัยอยู่แล้ว เงินทุนดังกล่าวยังสามารถนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตภายใต้โครงการนี้ได้ด้วย เงินทุนใดที่ไม่ได้ผูกพันไว้เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ภายในสามปีนับจากวันที่พร้อมให้ใช้ ให้กลับไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในโครงการที่อยู่อาศัยหลายครัวเรือนที่ได้รับอนุญาตตามบทที่ 6.7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50675) ของส่วน 2 เว้นแต่กรณีที่อยู่อาศัยและการพัฒนาชุมชนจะพิจารณาว่าเงินทุนควรกลับไปใช้เร็วกว่านั้นเนื่องจากความต้องการลดลง

(12) โดยไม่คำนึงถึงวรรค (1) ถึง (11) หน่วยงานธุรกิจ บริการผู้บริโภค และที่อยู่อาศัย หรือหน่วยงานที่รับช่วงต่อ รวมถึงกรมต่าง ๆ ที่อยู่ภายใต้การบริหารของหน่วยงานดังกล่าว อาจปรับให้โครงการที่ได้รับเงินทุนตามอนุมาตรานี้สอดคล้องกันหรือปรับกระบวนการให้คล่องตัวขึ้น เมื่อได้รับการจัดสรรงบประมาณจากฝ่ายนิติบัญญัติ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและเร่งการเบิกจ่ายเงินทุน โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้จ่ายต้องยังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และการใช้ที่มีสิทธิซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งและฝ่ายนิติบัญญัติ

54056 (a) ฝ่ายนิติบัญญัติอาจแก้ไขกฎหมายใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการซึ่งได้รับหรือเคยได้รับการจัดสรรเงินทุนตามบทนี้เป็นครั้ง

คราว เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการเหล่านั้น หรือเพื่อส่งเสริมเป้าหมายของโครงการเหล่านั้นให้บรรลุผลยิ่งขึ้น

(b) ฝ่ายนิติบัญญัติอาจแก้ไขบทนี้เพื่อจัดสรรเงินที่ได้จากพันธบัตรที่ ออกและจำหน่ายตามส่วนนี้ใหม่ระหว่างโครงการต่าง ๆ ที่จะได้รับการ จัดสรรเงินทุนตามบทนี้ ตามความจำเป็นเพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่อยู่อาศัยราคาที่เหมาะสมได้ในรัฐนี้อย่างมีประสิทธิภาพ

(c) กรมที่อยู่อาศัยและการพัฒนาชุมชนหรือหน่วยงานบริหารอาจเบิก จ่ายเงินทุนใด ๆ ที่จัดสรรให้แก่โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยตามบทนี้ใน ระหว่างช่วงการก่อสร้าง

บทที่ 3 บทบัญญัติทางการคลัง

54060 อนุญาตให้ออกและจำหน่ายพันธบัตรเป็นจำนวนรวม หนึ่งหมื่นล้านดอลลาร์ (\$10,000,000,000 ดอลลาร์) โดยไม่รวมพันธบัตรเพื่อการรถไฟแบบที่ออกตามมาตรา 54076 หรือในจำนวนเท่าที่ จำเป็นตามที่คณะกรรมการกำหนด เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ที่ระบุไว้ในส่วนนี้ และเพื่อชำระคืนให้แก่กองทุนหมุนเวียนค่าใช้จ่าย พันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปตามมาตรา 16724.5 แห่งประมวล กฎหมายรัฐบาล พันธบัตรใด ๆ เมื่อจำหน่าย ออก และส่งมอบแล้ว ให้ ถือเป็นภาระผูกพันทั่วไปของรัฐที่ถูกต้องและมีผลผูกพัน และรัฐให้ คำมั่นโดยใช้ความน่าเชื่อถือและเครดิตทั้งหมดของรัฐในการชำระคืน ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยของพันธบัตรดังกล่าวตรงตามกำหนด เมื่อเงิน ต้นและดอกเบี้ยถึงกำหนดชำระ

54062 พันธบัตรที่ได้รับอนุญาตตามส่วนนี้ให้จัดทำ, ลงนาม, ออก, จำหน่าย, ชำระ, ยกเลิก และถอนตามกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพัน ทั่วไปของรัฐ (บทที่ 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 16720) ของส่วน 3 แห่ง ภาค 4 ของ ลักษณะ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล) ยกเว้นอนุมาตรา (a) และ (b) ของมาตรา 16727 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล และ บทบัญญัติทั้งหมดของกฎหมายดังกล่าว ซึ่งอาจมีการแก้ไขเป็นครั้ง คราว ให้ใช้กับพันธบัตรและส่วนนี้ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 54078 และให้ถือว่าบทบัญญัติดังกล่าวรวมอยู่ในส่วนนี้เสมือนว่าได้ ระบุไว้โดยสมบูรณ์ในส่วนนี้

54064 (a) เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในการอนุญาตให้ออกและจำหน่าย พันธบัตรที่ได้รับอนุญาตตามส่วนนี้ตามกฎหมายพันธบัตรภาระผูก พันทั่วไปของรัฐ ให้คณะกรรมการการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยซึ่งจัดตั้ง ขึ้นตามมาตรา 53524 ไว้ต่อไป สำหรับวัตถุประสงค์ของส่วนนี้ คณะ กรรมการการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยให้หมายถึง “คณะกรรมการ” ตามที่ใช้ คำดังกล่าวในกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ

(b) การอ้างถึง “คณะกรรมการบริหาร” ตามที่ใช้ในส่วนนี้และใน กฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ ให้หมายถึงคณะกรรมการ พัฒนาและการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย อำนาจนี้อาจมอบหมายให้กรมที่ อยู่อาศัยและการพัฒนาชุมชนหรือสำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย แห่ง California สำหรับโครงการที่หน่วยงานดังกล่าวบริหาร กรมที่อยู่ อาศัยและการพัฒนาชุมชนให้ถือเป็น “คณะกรรมการบริหาร” สำหรับ โครงการที่กรมเป็นผู้บริหาร และสำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย แห่ง California ให้ถือเป็น “คณะกรรมการบริหาร” สำหรับโครงการที่ สำนักงานเป็นผู้บริหาร

54066 เมื่อคณะกรรมการบริหารร้องขอโดยระบุว่าจำเป็นต้องใช้ เงินทุนเพื่อวัตถุประสงค์ของส่วนนี้ คณะกรรมการจะพิจารณาโดยมติ ว่าจำเป็นหรือสมควรที่จะออกและจำหน่ายพันธบัตรหรือไม่ และหาก เป็นเช่นนั้น ให้กำหนดจำนวนพันธบัตรที่จะออกและจำหน่าย การออก พันธบัตรติดต่อกันอาจได้รับอนุญาต และขายเพื่อดำเนินการดังกล่าว อย่างต่อเนื่อง และไม่จำเป็นต้องขายพันธบัตรทั้งหมดที่ได้รับอนุญาต ให้ออกในคราวเดียว พันธบัตรอาจมีดอกเบี้ยที่อยู่ภายใต้การเก็บภาษี เงินได้ของรัฐบาลกลาง

54068 ในแต่ละปี ให้จัดเก็บเงินเพิ่มเติมจากรายได้ตามปกติของ รัฐ ในลักษณะและช่วงเวลาเดียวกับการจัดเก็บรายได้ของรัฐ เป็น จำนวนที่จำเป็นสำหรับชำระเงินต้นและดอกเบี้ยของพันธบัตรในแต่ละ ปี เจ้าหน้าที่ทุกคนซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บ รายได้ของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการทุกประการที่จำเป็นเพื่อจัดเก็บเงิน เพิ่มเติมดังกล่าว

54070 โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ให้มีการจัดสรรเงินอย่างต่อเนื่องจากกองทุนทั่วไปในคลังของรัฐเพื่อ วัตถุประสงค์ของส่วนนี้ เป็นจำนวนเท่ากับผลรวมของรายการทั้งสอง ต่อไปนี้:

(a) จำนวนเงินที่จำเป็นในแต่ละปีสำหรับชำระเงินต้นและดอกเบี้ยของ พันธบัตรที่ออกและจำหน่ายตามส่วนนี้ เมื่อเงินต้นและดอกเบี้ยถึง กำหนดชำระ

(b) จำนวนเงินที่จำเป็นสำหรับดำเนินการตามมาตรา 54074 โดย จัดสรรโดยไม่ขึ้นอยู่กับปีงบประมาณ

54072 คณะกรรมการบริหารอาจร้องขอให้คณะกรรมการการลงทุ นเงินรวมให้เงินกู้จากบัญชีการลงทุ นเงินรวม ตามมาตรา 16312 แห่ง ประมวลกฎหมายรัฐบาล เพื่อวัตถุประสงค์ของส่วนนี้ จำนวนเงินที่ ร้องขอต้องไม่เกินจำนวนพันธบัตรที่ยังไม่ได้จำหน่ายซึ่งคณะกรรมการ ได้อนุญาตโดยมติให้จำหน่าย โดยไม่รวมพันธบัตรเพื่อการรถไฟแบบที่ ได้รับอนุญาตตามมาตรา 54076 หักด้วยจำนวนเงินที่กู้ยืมตามมาตรา นี้และยังไม่ได้ชำระคืน รวมถึงจำนวนเงินที่ถอนจากกองทุนทั่วไปตาม มาตรา 54074 และยังไม่ได้คืนเข้ากองทุนทั่วไป คณะกรรมการบริหาร ต้องจัดทำเอกสารใด ๆ ตามที่คณะกรรมการการลงทุ นเงินรวมกำหนด เพื่อขอรับและชำระคืนเงินกู้ เงินที่กู้ยืมทั้งหมดให้ฝากเข้ากองทุนเพื่อ จัดสรรตามส่วนนี้

54074 เพื่อดำเนินการตามส่วนนี้ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน อาจอนุญาตให้ถอนเงินจากกองทุนทั่วไปได้ในจำนวนไม่เกินมูลค่า พันธบัตรที่ยังไม่ได้จำหน่ายซึ่งคณะกรรมการได้อนุญาตโดยมติให้ จำหน่าย โดยไม่รวมพันธบัตรเพื่อการรถไฟแบบที่ได้อนุญาตตาม มาตรา 54076 หักด้วยจำนวนเงินที่กู้ยืมตามมาตรา 54072 และยังไม่ ได้ชำระคืน รวมถึงจำนวนเงินที่ถอนจากกองทุนทั่วไปตามมาตรา นี้ และยังไม่ได้คืนเข้ากองทุนทั่วไป เงินที่ถอนทั้งหมดให้ฝากเข้ากองทุน เพื่อจัดสรรตามส่วนนี้ เงินใด ๆ ที่จัดให้ใช้ได้ตามมาตรานี้ต้องคืนเข้า กองทุนทั่วไป พร้อมดอกเบี้ยในจำนวนที่เงินดังกล่าวจะได้รับหาก ฝากไว้ในบัญชีการลงทุ นเงินรวม โดยใช้เงินที่ได้รับจากการจำหน่าย พันธบัตรซึ่งมีเงินนั้นจะต้องฝากเข้ากองทุนนั้น

54076 พันธบัตรที่ออกและจำหน่ายตามส่วนนี้อาจนำมาใช้หนี้ได้ตามมาตรา 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 16780) ของบทที่ 4 แห่งส่วน 3 ของภาค 4 ของลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล การที่มีสิทธิเลือกตั้งให้ความเห็นชอบต่อการจำหน่ายและออกพันธบัตรตามที่อธิบายไว้ในส่วนนี้ ให้รวมถึงการให้ความเห็นชอบต่อการจำหน่ายและออกพันธบัตรเพื่อชำระหนี้พันธบัตรที่ออกตามส่วนนี้ รวมถึงพันธบัตรเพื่อการชำระหนี้ที่ออกก่อนหน้าด้วย พันธบัตรที่ได้รับการชำระหนี้ด้วยเงินที่ได้จากพันธบัตรเพื่อการชำระหนี้ตามสัญญาในมาตรานี้ อาจได้รับการปลดภาระผูกพันตามกฎหมายได้ในขอบเขตที่กฎหมายอนุญาต และตามวิธีการและขอบเขตที่กำหนดไว้ในมติ ซึ่งอาจมีการแก้ไขเป็นครั้งคราว ที่อนุญาตให้มีพันธบัตรที่ได้รับการชำระหนี้ด้วยเงินที่ได้จากพันธบัตรเพื่อการชำระหนี้ตามสัญญา

54076.5 คาดว่าเงินที่ได้จากพันธบัตรในจำนวนไม่เกินเงินต้นของพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตให้ออกตามกฎหมายพันธบัตรเพื่อชำระหนี้ผ่านศึกและที่อยู่อาศัยราคาต่ำได้ถึงปี 2026 (ไม่รวมพันธบัตรเพื่อการชำระหนี้ที่ออกตามมาตรา 54076) จะถูกนำมาใช้ และอาจนำมาใช้ เพื่อชำระคืนให้แก่แหล่งเงินใด ๆ ที่สามารถใช้ได้โดยชอบด้วยกฎหมายและได้นำไปชำระค่าใช้จ่ายของโครงการหรือแผนงานต่าง ๆ (รวมถึงเงินของกรมหรือหน่วยงานของรัฐบางแห่งที่อาจนำไปใช้จ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายของโครงการหรือแผนงานดังกล่าว) ซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายพันธบัตรเพื่อชำระหนี้ผ่านศึกและที่อยู่อาศัยราคาต่ำได้ถึงปี 2026 และได้ชำระหนี้วันที่ 3 พฤศจิกายน 2026 อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายใดที่จะชำระคืนจากเงินที่ได้จากพันธบัตรต้องไม่เป็นค่าใช้จ่ายที่ชำระคืนจากเงินที่ได้จากหนี้ประเภทอื่น เว้นแต่หนี้เดิมดังกล่าวจะได้รับการชำระคืนด้วยเงินที่ได้จากพันธบัตร

54077 เพื่อดำเนินการจัดสรรเงินทุนตามรายละเอียดในมาตรา 54054 หน่วยงานบริหารอาจออกแนวทางที่กำหนดข้อกำหนดสำหรับการบริหารโครงการด้านการจัดหาเงินทุนของตน แนวทางดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้บทที่ 3.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 11340) ของส่วน 1 แห่งภาค 3 ของ ลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

54078 โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติใดในกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ วันครบกำหนดของพันธบัตรใดที่ได้รับอนุญาตตามส่วนนี้ต้องไม่เกิน 35 ปีนับจากวันที่ออกพันธบัตร

54080 เงินที่ได้จากการจำหน่ายพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตตามส่วนนี้ ไม่ถือเป็น "รายได้จากภาษี" ตามความหมายที่ใช้ในมาตรา XIII B แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California และการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดที่กำหนดโดยมาตราดังกล่าว

54082 โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติใดในกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐที่เกี่ยวกับเงินที่ได้จากการจำหน่ายพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตตามส่วนนี้ ซึ่งอยู่ภายใต้การลงทุนตามมาตรา 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 16470) ของบทที่ 3 แห่งส่วน 2 ของภาค 4 ของลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล เพรอญิกอาจจัดทำบัญชีแยกต่างหากสำหรับรายได้จากการลงทุน

54083 โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของส่วนนี้หรือของกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ หากเพอญิกจำหน่ายพันธบัตรตามบทนี้ซึ่งมีความเห็นชอบที่ปรึกษากฎหมายด้านพันธบัตรระบุว่า ดอกเบี้ยของพันธบัตรได้รับการยกเว้นจากรายได้รวมเพื่อวัตถุประสงค์ด้านภาษีของรัฐบาลกลางภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด หรือมีสิทธิได้รับ

สิทธิประโยชน์ทางภาษีของรัฐบาลกลางในลักษณะอื่น เพรอญิกอาจจัดทำบัญชีแยกต่างหากสำหรับการลงทุนเงินที่ได้จากพันธบัตร รวมถึงรายได้และการลงทุนต่อยอดจากรายได้ดังกล่าว เพรอญิกอาจใช้หรือส่งการในการใช้รายได้เหล่านั้นเพื่อจ่ายส่วนลด ค่าปรับ หรือการจ่ายเงินอื่นใดที่จำเป็นภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลาง หรือเพื่อดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน และการใช้เงินที่ได้รับจากพันธบัตรเหล่านั้น จำเป็นหรือพึงประสงค์ภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลาง เพื่อรักษาสถานะการยกเว้นภาษีของพันธบัตรเหล่านั้น และเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อได้เปรียบอื่นใดภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลางในนามของเงินทุนของรัฐนี้

54084 (a) ภายใต้มาตรา (b) เงินทั้งหมดที่ได้จากส่วนเพิ่มมูลค่าและดอกเบี้ยค้างรับของพันธบัตรที่จำหน่ายตามส่วนนี้ ให้โอนไปยังกองทุนทั่วไปเพื่อหักเป็นเครดิตจากค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยพันธบัตร

(b) เงินที่ได้จากส่วนเพิ่มมูลค่าอาจกันไว้และใช้ชำระค่าใช้จ่ายในการออกพันธบัตรก่อนโอนไปยังกองทุนทั่วไป

บทที่ 4 ความรับผิดชอบ

54088 หน่วยงานบริหารต้องเผยแพร่ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับการลงทุนที่เกิดจากพันธบัตรนี้ในรายงานประจำปีตามมาตรา 54088 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย

มาตรา 3. เพิ่มมาตรา 5ab (เริ่มต้นด้วยมาตรา 998.750) ลงในบทที่ 6 ของภาค 4 แห่งประมวลกฎหมายทหารและทหารผ่านศึก โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

มาตรา 5ab กฎหมายพันธบัตรเพื่อชำระหนี้ผ่านศึกและที่อยู่อาศัยราคาต่ำเข้าถึงได้ ปี 2026

998.750 มาตรานี้ เมื่อประกอบกับส่วน 16.1 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 54050) ของภาค 31 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย ให้เรียกว่าและอาจอ้างถึงในชื่อ "กฎหมายพันธบัตรเพื่อชำระหนี้ผ่านศึกและที่อยู่อาศัยราคาต่ำเข้าถึงได้ ปี 2026"

998.751 (a) (1) กฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ (บทที่ 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 16720) ของส่วน 3 แห่งภาค 4 ของลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล) ซึ่งอาจมีการแก้ไขเป็นครั้งคราว ให้นำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำ ลงนาม ออก จำหน่าย ยกเลิก ถูกลบ และชำระคืนพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตให้ออกตามมาตรานี้ รวมถึงการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับพันธบัตรดังกล่าว และให้ถือว่าบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวรวมอยู่ในมาตรานี้เสมือนว่าได้รับไว้โดยสมบูรณ์ในมาตรานี้ ยกเว้นสองกรณีต่อไปนี้:

(A) อนุมาตรา (a) และ (b) ของมาตรา 16727 และอนุมาตรา (a) ของมาตรา 16755 แห่งกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ ไม่นำมาใช้บังคับ

(B) วรค (1) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 16753 แห่งกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ ให้แทนที่ทั้งหมดด้วยข้อความต่อไปนี้: "เพอญิกต้องกำหนดให้ผู้เสนอราคาที่จะชนะในการจำหน่ายแบบแข่งขัน หรือผู้จัดทำนายหลักทรัพย์ในการจำหน่ายแบบเจรจาต่อรอง วางเงินประกันโดยสุจริตอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของ 1% ของเงินต้นของพันธบัตรที่ผู้เสนอราคาดังกล่าวชนะการประมูล หรือผู้จัดทำนายหลักทรัพย์ยื่นข้อเสนอ จำนวนเงินประกันโดยสุจริตให้เป็นจำนวน

ที่เหรียญกษาณณ์ตามสมควรอย่างน้อย 1 วันก่อนการจำหน่าย พันธบัตรแบบแข่งขันหรือแบบเจรจาต่อรอง แล้วแต่กรณี เหรียญกษาณณ์ต้องกำหนดรูปแบบของเงินประกัน ซึ่งอาจเป็นเช็คธนาคาร พันธบัตรค่าประกัน การโอนเงินผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ หรือการใช้หลายรูปแบบร่วมกัน เงินประกันดังกล่าวไม่มีดอกเบี้ย

(2) การอ้างถึงคำว่า “ในที่นี้” ทั้งหมดในมาตรานี้ หมายถึงทั้งมาตราและกฎหมายดังกล่าวตามที่นำมารวมไว้ในที่นี้

(b) สำหรับวัตถุประสงค์ของกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐให้กรมกิจการทหารผ่านศึกเป็น “คณะกรรมการบริหาร”

998.752 คำต่อไปนี้นำมาใช้ในที่นี้ที่มีความหมายดังต่อไปนี้:

(a) “คณะกรรมการบริหาร” หมายถึง กรมกิจการทหารผ่านศึก

(b) “พันธบัตร” หมายถึง พันธบัตรทหารผ่านศึก ซึ่งเป็นพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐที่ออกตามมาตรา 1 โดยนำบทบัญญัติของกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐมาใช้ตามที่กำหนดไว้ในที่นี้

(c) “กฎหมายพันธบัตร” หมายถึง มาตรา 1 ซึ่งอนุญาตให้ออกพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ และนำกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐมาใช้โดยการอ้างอิง

(d) “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการการเงินทหารผ่านศึก ปี 1943 ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 991

(e) “กองทุน” หมายถึง กองทุนก่อสร้างฟาร์มและที่อยู่อาศัยสำหรับทหารผ่านศึก ปี 1943 ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 988

(f) “กองทุนชำระหนี้” หมายถึง กองทุนชำระหนี้พันธบัตรทหารผ่านศึก ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 988.6

998.753 เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนเพื่อให้ความช่วยเหลือด้านฟาร์มและที่อยู่อาศัยแก่ทหารผ่านศึกตามกฎหมายการซื้อฟาร์มและที่อยู่อาศัยสำหรับทหารผ่านศึก ปี 1974 (มาตรา 3.1 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 987.50)) รวมถึงกฎหมายทั้งหมดที่แก้ไขเพิ่มเติมหรือเสริมกฎหมายดังกล่าว คณะกรรมการอาจก่อหนี้หรือภาระผูกพันของรัฐ California เป็นจำนวนรวมไม่เกินหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$1,250,000,000 ดอลลาร์) โดยไม่รวมจำนวนพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ใด ๆ ที่ออกตามมาตรา 998.762 ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในที่นี้

998.754 (a) พันธบัตรทั้งหมดที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 1 เมื่อจำหน่าย ออก และส่งมอบแล้ว ให้ถือเป็นภาระผูกพันทั่วไปที่ถูกต้องและมีผลผูกพันตามกฎหมายของรัฐ California และรัฐ California ให้คำมั่นโดยใช้ความน่าเชื่อถือและเครดิตทั้งหมดของรัฐในการชำระคืนทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยของพันธบัตรตรงตามกำหนด เมื่อเงินต้นและดอกเบี้ยถึงกำหนดชำระ

(b) ในแต่ละปี ให้จัดเก็บเงินเพิ่มเติมจากรายได้ตามปกติของรัฐ ในลักษณะและช่วงเวลาเดียวกับการจัดเก็บรายได้ของรัฐ เป็นจำนวนที่จำเป็นสำหรับชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยของพันธบัตรเหล่านี้ซึ่งถึงกำหนดชำระในแต่ละปี เจ้าหน้าที่ทุกคนซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการทุกประการที่จำเป็นเพื่อจัดเก็บเงินเพิ่มเติมดังกล่าว

(c) ในวันที่ต้องนำส่งเงินตามมาตรา 16676 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาลเพื่อชำระหนี้ของพันธบัตรในแต่ละปีงบประมาณ ให้โอนเงินทั้งหมดในกองทุนไปยังกองทุนชำระหนี้เพื่อชำระหนี้ ทั้งนี้ไม่เกินจำนวนหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในขณะนั้น หากเงินที่โอนในวันที่นำส่งมีจำนวนน้อยกว่าหนี้ที่ถึงกำหนดชำระในขณะนั้น ให้โอนยอดคงเหลือที่ยังไม่ได้ชำระจากกองทุนไปยังกองทุนทั่วไปทันทีที่มีเงินพร้อมใช้ พร้อมดอกเบี้ยนับจากวันที่นำส่งจนถึงวันที่ชำระ โดยใช้อัตราดอกเบี้ยเดียวกับพันธบัตรและคิดดอกเบี้ยทบต้นทุกครึ่งปี โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใดที่ขัดแย้งกัน อนุมาตรา 1 ให้ใช้บังคับกับกฎหมายพันธบัตรเพื่อการซื้อฟาร์มและที่อยู่อาศัยสำหรับทหารผ่านศึกทั้งหมดตามบทนี้ อนุมาตรา 1 ไม่ได้ให้สิทธิใด ๆ ในกองทุน กองทุนชำระหนี้ หรือเงินภายในกองทุนดังกล่าวแก่ผู้ถือพันธบัตรใด ๆ ที่ออกตามมาตรา 1 สำหรับวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา 1 “การชำระหนี้” หมายถึง เงินต้น (ไม่ว่าจะถึงกำหนดชำระเมื่อครบกำหนด โดยการไถ่ถอน หรือโดยการเร่งรัดให้ถึงกำหนดชำระ) ส่วนเพิ่มมูลค่า หากมี หรือดอกเบี้ยที่ต้องชำระในวันใด ๆ สำหรับพันธบัตรชุดใด ๆ อย่างไรก็ตาม อนุมาตรา 1 ไม่ใช้บังคับในกรณีที่การชำระหนี้ใดต้องชำระจากเงินที่ได้จากพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์

998.755 โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ให้มีการจัดสรรเงินอย่างต่อเนื่องจากกองทุนทั่วไปในคลังของรัฐเพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ โดยไม่ขึ้นอยู่กับปีงบประมาณ เป็นจำนวนเงินรวมเท่ากับรายการทั้งสองต่อไปนี้:

(a) จำนวนเงินที่จำเป็นในแต่ละปีสำหรับชำระหนี้เงินต้นและดอกเบี้ยของพันธบัตรที่ออกและจำหน่ายตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ เมื่อเงินต้นและดอกเบี้ยดังกล่าวถึงกำหนดชำระ

(b) จำนวนเงินที่จำเป็นสำหรับดำเนินการตามมาตรา 998.756

998.756 สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินอาจอนุญาตให้ถอนเงินจากกองทุนทั่วไปได้ในจำนวนไม่เกินมูลค่าพันธบัตรที่ยังไม่ได้จำหน่ายซึ่งคณะกรรมการได้อนุญาตให้จำหน่ายตามมาตรา 1 โดยไม่รวมพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 998.762 หักด้วยจำนวนเงินที่กู้ยืมตามมาตรา 998.757 และยังไม่ได้ชำระคืน รวมถึงจำนวนเงินที่ถอนตามมาตรา 1 และยังไม่ได้คืนเข้ากองทุนทั่วไป เงินที่ถอนทั้งหมดให้ฝากเข้ากองทุน เงินใด ๆ ที่จัดให้คณะกรรมการบริหารใช้ได้ตามมาตรา 1 ให้คณะกรรมการบริหารคืนเข้ากองทุนทั่วไป พร้อมดอกเบี้ยในจำนวนที่เงินดังกล่าวจะได้รับ หากฝากไว้ในบัญชีการลงทุนเงินรวม โดยใช้เงินที่ได้จากการจำหน่ายพันธบัตรเพื่อดำเนินการตามมาตรา 1

998.757 คณะกรรมการบริหารอาจร้องขอให้คณะกรรมการการลงทุนเงินรวมให้เงินกู้จากบัญชีการลงทุนเงินรวม ตามมาตรา 16312 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล เพื่อดำเนินการตามมาตรา 1 โดยหักจำนวนเงินที่ถอนตามมาตรา 998.756 และยังไม่ได้คืนเข้ากองทุนทั่วไป จำนวนเงินที่ร้องขอต้องไม่เกินมูลค่าพันธบัตรที่ยังไม่ได้จำหน่ายซึ่งคณะกรรมการได้อนุญาตโดยมติให้จำหน่ายเพื่อดำเนินการตามมาตรา 1 โดยไม่รวมพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 998.762 หักด้วยจำนวนเงินที่กู้ยืมตามมาตรา 1 และยังไม่ได้ชำระคืน รวมถึงจำนวนเงินที่ถอนตามมาตรา 998.756 และยังไม่ได้

คืนเข้ากองทุนทั่วไป คณะกรรมการบริหารต้องจัดทำเอกสารใด ๆ ตามที่คณะกรรมการการลงทุนเงินรวมกำหนด เพื่อขอรับและชำระคืนเงินกู้ เงินที่กู้ยืมทั้งหมดให้ฝากเข้ากองทุนเพื่อให้คณะกรรมการบริหารจัดการสรรตามมาตรฐาน

998.758 เมื่อคณะกรรมการบริหารยื่นคำขอพร้อมคำแถลงเกี่ยวกับแผนงานและโครงการของตนที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าการรัฐ คณะกรรมการจะพิจารณาโดยมติว่าจำเป็นหรือสมควรที่จะออกพันธบัตรใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรฐานนี้เพื่อดำเนินการตามแผนงานและโครงการของคณะกรรมการบริหารหรือไม่ และหากเป็นเช่นนั้น ให้กำหนดจำนวนพันธบัตรที่จะออกและจำหน่าย อาจอนุญาตให้ออกและจำหน่ายพันธบัตรเป็นงวดต่อเนื่องเพื่อดำเนินแผนงานและโครงการเหล่านี้เป็นลำดับ และไม่จำเป็นต้องออกหรือจำหน่ายพันธบัตรทั้งหมดในคราวเดียว

998.759 (a) ตราบดใดที่ยังมีพันธบัตรใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรฐานนี้และยังคงค้างชำระอยู่ เมื่อสิ้นสุดแต่ละปีงบประมาณ เลขาธิการกิจการทหารผ่านศึกต้องจัดให้มีการสำรวจฐานะทางการเงินของกองการซื้อฟาร์มและที่อยู่อาศัย พร้อมทั้งประมาณการการดำเนินงานของกองดังกล่าว โดยผู้สอบบัญชีอิสระที่ได้รับการยอมรับผลการสำรวจและประมาณการแต่ละครั้งให้ผู้สอบบัญชีรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรต่อเลขาธิการกิจการทหารผ่านศึก คณะกรรมการทหารผ่านศึกแห่ง California คณะกรรมการนโยบายที่เกี่ยวข้องกับกิจการทหารผ่านศึกในวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎรแห่งรัฐ และคณะกรรมการ

(b) กองการซื้อฟาร์มและที่อยู่อาศัยต้องชำระค่าบริการดังกล่าวคืนแก่ผู้สอบบัญชีจากเงินใด ๆ ที่กองมีพร้อมใช้และฝากไว้กับเหรียญ

998.760 (a) เหรียญต้องออกและจำหน่ายพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตตามมาตรฐานนี้ในจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดว่าจำเป็นและสมควรตามมาตรา 998.758 พันธบัตรจะออก และขายได้ตามเงื่อนไข และข้อกำหนดที่ระบุไว้ในมติที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 16731 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(b) เมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นเพื่อให้การจำหน่ายพันธบัตรมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการอาจอนุญาตให้เหรียญจำหน่ายพันธบัตรชุดใด ๆ ในราคาต่ำกว่ามูลค่าที่ตราไว้ โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 16754 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ส่วนลดของพันธบัตรต้องไม่เกิน 3% ของมูลค่าที่ตราไว้

998.761 จากเงินชุดแรกที่ได้รับจากการจำหน่ายพันธบัตรตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ให้ฝากคืนเข้ากองทุนหมุนเวียนค่าใช้จ่ายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไป ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 16724.5 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล เป็นจำนวนเท่ากับค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ได้จ่ายไปเพื่อวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในมาตราดังกล่าว และเงินดังกล่าวอาจนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์เดียวกันและชำระคืนในลักษณะเดียวกันเมื่อมีการจำหน่ายพันธบัตรเพิ่มเติม เงินทั้งหมดที่ฝากในกองทุนซึ่งได้มาจากส่วนเพิ่มมูลค่าและดอกเบี้ยค้างรับของพันธบัตรที่จำหน่ายตามมาตรานี้ ให้กันไว้ในกองทุนและสามารถโอนไปยังกองทุนทั่วไปเพื่อหัก

เป็นเครดิตจากค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยพันธบัตรได้ ยกเว้นว่าเงินที่ได้จากส่วนเพิ่มมูลค่าอาจกันไว้และใช้ชำระค่าใช้จ่ายในการออกพันธบัตรก่อนการโอนใด ๆ ไปยังกองทุนทั่วไป

998.762 พันธบัตรใด ๆ ที่ออกและจำหน่ายตามมาตรานี้อาจนำมาใช้ไฟแนนซ์ได้ตามมาตรา 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 16780) ของบทที่ 4 แห่งส่วน 3 ของภาค 4 ของลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล การที่มีสิทธิเลือกตั้งให้ความเห็นชอบต่อการออกพันธบัตรตามมาตรานี้ ให้รวมถึงการให้ความเห็นชอบต่อการออกพันธบัตรเพื่อรีไฟแนนซ์พันธบัตรที่เดิมออกตามมาตรานี้ หรือพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ที่ออกก่อนหน้านี้ พันธบัตรใด ๆ ที่ได้รับการรีไฟแนนซ์ด้วยรายได้จากพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ ตามที่ได้รับอนุญาตตามมาตรานี้ อาจถูกปลดภาระผูกพันตามกฎหมายในขอบเขตที่กฎหมายอนุญาตในลักษณะที่ และตามขอบเขตที่ระบุไว้ในมติ ซึ่งอาจมีการแก้ไขเป็นครั้งคราว ที่อนุญาตให้มีพันธบัตรที่ได้รับการรีไฟแนนซ์ขึ้น

998.763 โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติใด ๆ ของกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐหรือมาตรานี้ หากเหรียญจำหน่ายพันธบัตรตามมาตรานี้ซึ่งที่ปรึกษากฎหมายด้านพันธบัตรได้ออกความเห็นว่าการออกของพันธบัตรสามารถยกเว้นออกจากรายได้รวมเพื่อวัตถุประสงค์ด้านภาษีเงินได้ของรัฐบาลกลาง ภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ที่อาจกำหนด หรือมีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของรัฐบาลกลางในลักษณะอื่น เหรียญอาจจัดทำบัญชีแยกต่างหากสำหรับการลงทุนเงินที่ได้จากพันธบัตรและรายได้จากเงินดังกล่าว และอาจใช้หรือสั่งให้ใช้เงินหรือรายได้ดังกล่าวเพื่อชำระเงินคืน เงินค่าปรับ หรือการชำระเงินอื่นใดที่กฎหมายรัฐบาลกลางกำหนด หรือดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับการลงทุนและการใช้เงินที่ได้จากพันธบัตรตามที่กฎหมายรัฐบาลกลางกำหนดหรืออนุญาต ซึ่งจำเป็นหรือสมควรเพื่อรักษาสถานะการยกเว้นภาษีของพันธบัตร หรือเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์อื่นใดตามกฎหมายรัฐบาลกลางในนามของกองทุนของรัฐนี้

998.764 เงินที่ได้จากการจำหน่ายพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตตามมาตรานี้ไม่ถือเป็น “รายได้จากภาษี” ตามความหมายที่ใช้ในมาตรา XIII B แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California และการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดที่กำหนดโดยมาตรา XIII B เงินที่ได้จากพันธบัตรตาม “ค่าประกาศเจตนา” ในจำนวนไม่เกินเงินต้นของพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตให้ออกตามมาตรานี้ (ไม่รวมพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ที่ออกตามมาตรา 998.762) คาดว่าจะถูกนำมาใช้และอาจนำมาใช้เพื่อชำระคืนให้แก่แหล่งเงินใด ๆ ที่สามารถใช้ได้โดยชอบด้วยกฎหมายและได้นำไปชำระค่าใช้จ่ายของโครงการหรือแผนงานต่าง ๆ (รวมถึงเงินของกรมหรือหน่วยงานของรัฐบางแห่งที่อาจนำไปใช้สำหรับค่าใช้จ่ายของโครงการหรือแผนงานดังกล่าว) ซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรานี้และได้ชำระหลังวันที่ 3 พฤศจิกายน 2026 อย่างไรก็ตาม ค่าใช้จ่ายใดที่จะชำระคืนจากเงินที่ได้จากพันธบัตรต้องไม่เป็นค่าใช้จ่ายที่ชำระจากเงินที่ได้จากหนี้ประเภทอื่น เว้นแต่หนี้เดิมดังกล่าวจะได้รับการชำระคืนด้วยเงินที่ได้จากพันธบัตร

ข้อเสนอที่ 2

การแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งเสนอโดยผู้ติดตามแก้ไขรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎร 20 แห่งสมัยประชุมปกติปี 2025–2026 (บทที่ 130 ของมติกฎหมายปี 2026) เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California โดยขัดแย้งด้วยการแก้ไขมาตราต่าง ๆ ดังนั้น บทบัญญัติเดิมที่เสนอให้ลบจึงพิมพ์แบบขีดฆ่า และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจึงพิมพ์เป็นตัวเอียงเพื่อแสดงว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

ข้อเสนอแก้ไขมาตรา XVI

ประการแรก—(a) มาตราการนี้ให้เรียกว่าและอาจอ้างถึงในชื่อ “กฎหมายออมเพื่ออนาคตของ California”

(b) ฝ่ายนิติบัญญัติมีข้อค้นพบและประกาศดังต่อไปนี้:

(1) ครอบครัวใน California เข้าใจว่าการวางแผนทางการเงินอย่างมีความรับผิดชอบจำเป็นต้องกันเงินออมไว้ในเวลาที่ดี เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับความท้าทายที่ไม่คาดคิดและภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ รัฐ California ควรปฏิบัติตามหลักสามัญสำนึกเดียวกันนี้

(2) ชาว California คาดหวังให้รัฐบาลบริหารการเงินสาธารณะอย่างมีความรับผิดชอบ รอบคอบ และคำนึงถึงคนรุ่นต่อไป การรักษาสavings สำหรับที่อยู่ในระดับที่เพียงพอช่วยให้มั่นใจว่าบริการสาธารณะที่จำเป็นจะยังคงมีให้บริการในช่วงเวลาที่ต้องการมากที่สุด

(3) เศรษฐกิจของ California เป็นหนึ่งในเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดและมีพลวัตมากที่สุดในโลก แต่ก็ยังได้รับผลกระทบจากวัฏจักรเศรษฐกิจ ความผันผวนของรายได้ ภัยธรรมชาติ เหตุฉุกเฉินด้านสาธารณสุข และเหตุการณ์ไม่คาดคิดอื่น ๆ ซึ่งอาจสร้างแรงกดดันอย่างมากต่องบประมาณของรัฐ

(4) เมื่อรายได้ของรัฐลดลงในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ เงินสำรองที่ไม่เพียงพออาจบังคับให้ต้องตัดสินใจอย่างยากลำบาก ซึ่งรบกวนโครงการและบริการสำคัญที่ครอบครัว นักเรียน ผู้สูงอายุ ทหารผ่านศึก แรงงาน และธุรกิจใน California พึ่งพา

(5) การสร้างและรักษาสavings สำหรับงบประมาณที่แข็งแกร่งในช่วงที่เศรษฐกิจเติบโต ช่วยปกป้องชาว California จากการลดบริการสำคัญอย่างฉับพลัน และลดความจำเป็นในการใช้มาตรการแก้ไขอย่างรุนแรงในช่วงที่การคลังเผชิญแรงกดดัน

(6) การวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมจำเป็นต้องมองไปไกลกว่าปีงบประมาณถัดไป และเตรียมพร้อมสำหรับความท้าทายในอนาคตก่อนที่จะเกิดขึ้น เช่นเดียวกับที่ครอบครัวออมเงินไว้สำหรับเหตุฉุกเฉิน และค่าใช้จ่ายที่ไม่คาดคิด California ก็ควรออมเงินในปีที่สถานการณ์ดี เพื่อปกป้องโรงเรียน ความปลอดภัยสาธารณะ และบริการสำคัญในช่วงเวลาที่ยากลำบาก

(7) นโยบายเงินสำรองที่เข้มแข็งช่วยส่งเสริมเสถียรภาพทางการเงิน คลัง เพิ่มความเชื่อมั่นของประชาชนต่อรัฐบาลของรัฐ สนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว และช่วยรักษาความสามารถของ California ในการรับมือกับเหตุฉุกเฉินและภาวะเศรษฐกิจตกต่ำอย่างมีประสิทธิภาพ

(8) ข้อเสนอที่ 98 ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในปี 1988 เพื่อกำหนดระดับเงินทุนขั้นต่ำสำหรับโรงเรียน ไม่มีบทบัญญัติใดในกฎหมายนี้ที่มีเจตนาให้เปลี่ยนแปลงวิธีคำนวณหรือการจัดสรรเงินทุนตามหลักประกันขั้นต่ำภายใต้มาตรา 8 ของมาตรา XVI

(c) ดังนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติจึงมีเจตนาที่ส่งเสริมสร้างความมุ่งมั่นของรัฐต่อการจัดทำงบประมาณอย่างมีความรับผิดชอบ การวางแผนทางการเงินระยะยาว และการออมอย่างรอบคอบ ด้วยการเพิ่มเงินสำรองงบประมาณของ California และทำให้มั่นใจว่ารัฐจะเตรียมพร้อมยิ่งขึ้นสำหรับความท้าทายทางเศรษฐกิจในอนาคต การเสริมสร้างเงินสำรองคือการลงทุนในอนาคตของ California และคนรุ่นต่อไป

ประการที่สอง—แก้ไขมาตรา 20 ของมาตรา XVI ให้มีข้อความดังต่อไปนี้:

มาตรา 20. (a) (1) (A) ให้จัดตั้งบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณขึ้นในกองทุนทั่วไป

(B) ยอดเงินที่ฝากไว้ในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) นี้ และอนุมาตรา (c) และ (d) ก่อนวันที่มาตรการที่เพิ่มวรรคย่อยนี้มีผลใช้บังคับ ให้คงอยู่ในบัญชี และหลังจากนั้นให้โอน ถอน หรือปรับตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนี้ซึ่งแก้ไขโดยมาตรการที่เพิ่มวรรคย่อยนี้

(2) สำหรับปีงบประมาณ 2015–16 2027–28 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น โดยอิงตามกฎหมายงบประมาณสำหรับปีงบประมาณนั้น ผู้ควบคุมบัญชีต้องโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณภายในวันที่ 1 ตุลาคม เป็นจำนวนเท่ากับ 1.5 เปอร์เซ็นต์ของรายได้กองทุนทั่วไปโดยประมาณสำหรับปีงบประมาณนั้น

(b) (1) สำหรับปีงบประมาณ 2015–16 2027–28 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น โดยอิงตามกฎหมายงบประมาณสำหรับปีงบประมาณนั้น กรมการเงินต้องจัดส่งข้อมูลทั้งหมดต่อไปนี้ให้แก่ฝ่ายนิติบัญญัติ:

(A) ประมาณการจำนวนรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่อาจจัดสรรได้ตามมาตรา XIII B สำหรับปีงบประมาณนั้น

(B) (i) ประมาณการส่วนของรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปตามที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (A) ซึ่งได้มาจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ชำระจากกำไรสุทธิจากการขายสินทรัพย์

(ii) ผลรวมของรายการต่อไปนี้:

(i) ส่วนของประมาณการในข้อ (i) ที่เกิน 8—เปอร์เซ็นต์ เกิน 8 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ ของประมาณการตามวรรคย่อย (A)

(ii) หนึ่งร้อยห้าสิบเปอร์เซ็นต์ของส่วนของประมาณการในข้อ (i) ที่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ของประมาณการตามวรรคย่อย (A)

(C) ส่วนของภาระผูกพันด้านเงินทุนของรัฐตามมาตรา 8 ซึ่งเกิดจากการรวมจำนวนเงินที่คำนวณตามข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) หากมี เข้าเป็นรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป

(D) จำนวนเงินของการจัดสรรใด ๆ ตามที่อธิบายไว้ในข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (1) หรือวรรคย่อย (C) ของวรรค (2) แห่งอนุมาตรา (c) ซึ่งจัดสรรจากรายได้ตามที่อธิบายไว้ในข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรคนี้

(E) จำนวนเงินที่ได้จากการนำผลรวมของค่าที่คำนวณตามวรรคย่อย (C) และ (D) ไปหักออกจากค่าที่คำนวณตามข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) หากมีค่าน้อยกว่าศูนย์ ให้ถือว่าจำนวนเงินดังกล่าวเป็นศูนย์สำหรับวัตถุประสงค์นี้

(F) จำนวนที่น้อยกว่าระหว่างจำนวนที่คำนวณตามวรรคย่อย (E) กับจำนวนเงินโอนที่จะทำให้ยอดคงเหลือในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณถึงเพดานที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (e)

(2) ในปีงบประมาณ 2016–17 2027–28 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปีงบประมาณ 2015–16 2026–27 และในปีงบประมาณ 2017–18 2028–29 รวมถึงทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น โดยแยกคำนวณสำหรับแต่ละปีงบประมาณใน 2 ปีก่อนหน้า กรมการเงินต้องคำนวณรายการทั้งหมดต่อไปโดยใช้วิธีการเดียวกับที่ใช้สำหรับปีงบประมาณที่เกี่ยวข้อง และส่งผลการคำนวณดังกล่าวให้แก่ฝ่ายนิติบัญญัติ:

(A) ประเมินการที่ปรับปรุงแล้วของจำนวนรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่อาจจัดสรรได้ตามมาตรา XIII B

(B) (i) ประเมินการที่ปรับปรุงแล้วของส่วนของรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปตามที่จะระบุไว้ในวรรคย่อย (A) ซึ่งได้มาจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ชำระจากกำไรสุทธิจากการขายสินทรัพย์

(ii) ผลรวมของรายการต่อไปนี้:

(i)–(I) ส่วนของประมาณการที่ปรับปรุงแล้วในข้อ (i) ที่เกิน 8% ของหรือเป็นส่วนที่เกิน 8% แต่ไม่เกิน 10% ของส่วนประมาณการที่ปรับปรุงแล้วตามวรรคย่อย (A)

(II) 150 เปอร์เซ็นต์ของส่วนของประมาณการในข้อ (i) ที่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ของประมาณการตามวรรคย่อย (A)

(C) การคำนวณที่ปรับปรุงแล้วของส่วนของการผูกพันด้านเงินทุนของรัฐตามมาตรา 8 ซึ่งเกิดจากการรวมจำนวนเงินที่ปรับปรุงแล้วซึ่งคำนวณตามข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) หากมี เข้าเป็นรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป

(D) จำนวนเงินของการจัดสรรใด ๆ ตามที่อธิบายไว้ในข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (1) หรือวรรคย่อย (C) ของวรรค (2) แห่งอนุมาตรา (c) ซึ่งจัดสรรจากรายได้ตามที่อธิบายไว้ในข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (1)

(E) จำนวนเงินที่ได้จากการนำผลรวมของค่าที่คำนวณตามวรรคย่อย (C) และ (D) ไปหักออกจากค่าที่คำนวณตามข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) หากมีค่าน้อยกว่าศูนย์ ให้ถือว่าจำนวนเงินดังกล่าวเป็นศูนย์สำหรับวัตถุประสงค์นี้

(F) จำนวนเงินที่ผู้ควบคุมบัญชีได้อ่อนก่อนหน้านี้นี้สำหรับปีงบประมาณดังกล่าวจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามอนุมาตรา (c) และ (d)

(G) จำนวนที่น้อยกว่าระหว่าง (i) จำนวนเงินซึ่งต้องไม่น้อยกว่าศูนย์ที่ได้จากการนำมูลค่าของการระงับหรือลดจำนวนเงินโอนตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 22 ซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติได้อนุมัติไว้ก่อนหน้านี้นี้สำหรับปีงบประมาณที่เกี่ยวข้อง และจำนวนเงินที่ผู้ควบคุมบัญชีได้อ่อนไว้ก่อนหน้านี้นี้สำหรับปีงบประมาณนั้นตามที่อธิบายไว้ในวรรคย่อย (F) ไปหักออกจากจำนวนที่คำนวณตามวรรคย่อย (E) หรือ

(ii) จำนวนเงินโอนที่จะทำให้ยอดคงเหลือในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณถึงเพดานตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (e)

(c) (1) (A) ภายในวันที่ 1 ตุลาคมของปีงบประมาณ 2015–16 2027–28 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้นจนถึงและรวมปีงบประมาณ 2029–30 2039–40 โดยอิงตามประมาณการที่ระบุไว้ในกฎหมายงบประมาณประจำปีตามวรรค (2) และ (3) ของอนุมาตรา

(h) และจำนวนเงินที่ระบุไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ผู้ควบคุมบัญชีต้องโอนเงินจากกองทุนทั่วไปและบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามกำหนดการที่ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจัดทำ ตามที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (B)

(B) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของมาตรานี้ ในปีงบประมาณที่กฎหมายงบประมาณตามที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (A) มีผลใช้บังคับ:

(i) 50 เปอร์เซ็นต์ของทั้งจำนวนเงินที่ระบุไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) และจำนวนเงินที่ได้จากการนำค่าที่คำนวณตามวรรคย่อย (C) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (b) ไปหักออกจากค่าที่คำนวณตามข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (b) ให้โอนจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ

(ii) ส่วนที่เหลืออีก 50 เปอร์เซ็นต์ ให้ฝ่ายนิติบัญญัติจัดสรรสำหรับภาระผูกพันและวัตถุประสงค์อย่างน้อยหนึ่งรายการต่อไปนี้:

(I) ภาระผูกพันของกองทุนทั่วไปตามมาตรา 8—จากปีงบประมาณก่อนหน้าที่ยังไม่มีเงินทุนรองรับและยังคงมีอยู่ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2014 8

(II) เงินกู้ยืมประมาณให้แก่กองทุนทั่วไปจากกองทุนนอกกองทุนทั่วไป ซึ่งมียอดคงค้าง ณ วันที่ 1 มกราคม 2014 รวมถึงการรับรู้ต้นทุนก่อนกำหนดตามแผนสำหรับเงินกู้ที่ให้แก่กองทุนการชำระเงินชั่วคราวแก่ผู้ให้บริการทางการแพทย์ และการรับรู้ต้นทุนก่อนกำหนดตามแผนตามที่อธิบายไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 41206.04 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา

(III) สิทธิเรียกร้องที่ต้องชำระสำหรับค่าใช้จ่ายตามข้อบังคับที่เกิดขึ้นก่อนปีงบประมาณ 2004–05 ซึ่งยังไม่ได้ชำระ และตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 6 แห่งมาตรา XIII B อนุญาตให้ชำระได้ตลอดช่วงเวลาหลายปีตามที่กฎหมายกำหนด

(IV) ภาระหนี้สินที่ยังไม่มีเงินทุนรองรับสำหรับแผนบำนาญระดับรัฐและการจัดหาเงินทุนล่วงหน้าสำหรับสวัสดิการหลังออกจากงานอื่น ๆ ซึ่งเกินกว่าจำนวนฐานปัจจุบันที่กำหนดไว้สำหรับปีงบประมาณที่มี ฉะนั้นเงินดังกล่าวจะถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณสำหรับวัตถุประสงค์ของข้อย่อยนี้ จำนวนฐานปัจจุบันหมายถึงจำนวนที่กฎหมายกำหนดให้ต้องชำระ จำนวนที่กำหนดตามบันทึกความเข้าใจที่ได้รับอนุมัติ ตารางสวัสดิการที่นายจ้างหรือหน่วยงานซึ่งมีอำนาจกำหนดเงินสมทบดังกล่าวกำหนดขึ้นสำหรับพนักงานที่ไม่อยู่ภายใต้หรือได้รับยกเว้นจากการเจรจาต่อรองร่วม หรือการใช้หลายรายการดังกล่าวร่วมกัน เพื่อให้มีคุณสมบัติตามข้อย่อยนี้ การจัดสรรต้องเป็นการเพิ่มเติมและไม่ใช้การทดแทนเงินทุนที่มี ฉะนั้นจะจัดให้ใช้ได้เพื่อชำระภาระผูกพันที่อธิบายไว้ในข้อย่อยนี้สำหรับปีงบประมาณนั้นหรือปีงบประมาณถัดไป

(V) เงินกู้จากรัฐบาลกลางที่ให้แก่งบประมาณการว่างงาน

(iii) หากจำนวนเงินที่จัดสรรตามข้อ (ii) เกินจำนวนรวมของการระดมทุนและวัตถุประสงค์ที่อธิบายไว้ในข้อ (ii) ให้โอนส่วนที่เหลือไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ แต่การโอนดังกล่าวอยู่ภายใต้ข้อจำกัดในอนุมาตรา (e)

(2) (A) ภายในวันที่ 1 ตุลาคมของปีงบประมาณ 2030–31 2040–41 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น โดยอิงตามประมาณการที่ระบุไว้ในกฎหมายงบประมาณประจำปีตามวรรค (2) และ (3) ของอนุมาตรา (h) ผู้ควบคุมบัญชีต้องโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามกำหนดการที่ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจัดทำ ตามที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (B)

(B) ในปีงบประมาณที่กฎหมายงบประมาณตามที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (A) มีผลใช้บังคับ ให้โอนทั้งจำนวนเงินที่ระบุไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) และจำนวนเงินที่ได้จากการนำค่าที่คำนวณตามวรรคย่อย (C) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (b) ไปหักออกจากค่าที่คำนวณตามข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (b) จากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ

(C) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของมาตรานี้ ฝ่ายนิติบัญญัติอาจจัดสรรได้ไม่เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ของทั้งจำนวนเงินที่ระบุไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) และจำนวนเงินที่ได้จากการนำค่าที่คำนวณตามวรรคย่อย (C) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (b) ไปหักออกจากค่าที่คำนวณตามข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (b) เพื่อใช้สำหรับภาระผูกพันและวัตถุประสงค์อย่างน้อยหนึ่งรายการตามที่อธิบายไว้ในข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (1)

(3) การโอนเงินตามข้อ (ii) ของอนุมาตรา (a) อาจถูกระงับหรือลดลงตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 22

(d) ภายในวันที่ 1 ตุลาคมของปีงบประมาณ 2016–17 2027–28 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น โดยอิงตามประมาณการที่ระบุไว้ในกฎหมายงบประมาณประจำปีตามวรรค (4) และ (5) ของอนุมาตรา (h) ผู้ควบคุมบัญชีต้องโอนเงินระหว่างกองทุนทั่วไปและบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามกำหนดการที่ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจัดทำ ดังต่อไปนี้:

(1) หากจำนวนเงินในวรรคย่อย (G) ของวรรค (2) แห่งอนุมาตรา (b) มากกว่าศูนย์ ให้โอนจำนวนเงินดังกล่าวจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ โดยอยู่ภายใต้การระงับหรือลดจำนวนเงินโอนตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 22

(2) หากจำนวนเงินตามข้อ (ii) ของวรรคย่อย (F) ของวรรค (2) แห่งอนุมาตรา (b) มากกว่าจำนวนเงินที่คำนวณตามวรรคย่อย (E) ของวรรค (2) แห่งอนุมาตรา (b) ให้โอนจำนวนส่วนเกินดังกล่าวจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณกลับไปยังกองทุนทั่วไป

(e) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของมาตรานี้ จำนวนเงินที่โอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) และอนุมาตรา (c) และ (d) สำหรับปีงบประมาณใด ๆ ต้องไม่เกินจำนวนที่จะทำให้ยอดคงเหลือในบัญชี ณ เวลาที่มีการโอน เกิน 10 20 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณนั้นตามที่ประมาณการไว้ตามอนุมาตรา (b) สำหรับ

ปีงบประมาณใด ๆ รายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปซึ่งหากไม่มีวรรคนี้อาจถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ อาจนำไปใช้ได้เฉพาะสำหรับโครงสร้างพื้นฐาน ตามคำนิยามในมาตรา 13101 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 1 มกราคม 2014 รวมถึงการบำรุงรักษาที่ถูกเลื่อนออกไปของโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว

(f) เงินทุนที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) ว่าเป็นรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป ให้ถือเป็นรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปสำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา 8 สำหรับปีงบประมาณที่รายได้ดังกล่าวถูกบันทึก แต่ไม่ถือเป็นรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปเพิ่มเติมเพียงเพราะในภายหลังมีการโอนเงินดังกล่าวจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณไปยังกองทุนทั่วไป

(g) ผู้ควบคุมบัญชีอาจใช้เงินในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณซึ่งผู้ควบคุมบัญชีเห็นว่าในขณะนั้นยังไม่จำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ เพื่อช่วยบริหารความต้องการกระแสเงินสดรายวันของกองทุนทั่วไป การใช้เงินใด ๆ ตามอนุมาตรานี้ต้องไม่กระทบต่อวัตถุประสงค์ของบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ

(h) กฎหมายงบประมาณประจำปีต้องรวมประมาณการตามที่อธิบายไว้ในรายการทั้งหมดต่อไปนี้:

- (1) วรรค (2) ของอนุมาตรา (a)
- (2) ข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (b)
- (3) วรรคย่อย (F) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (b)
- (4) ข้อ (ii) ของวรรคย่อย (B) ของวรรค (2) แห่งอนุมาตรา (b)
- (5) วรรคย่อย (G) ของวรรค (2) แห่งอนุมาตรา (b)

(i) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 5 ของมาตรา XIII B สำหรับปีงบประมาณ 2027–28 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น การโอนเงินไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณจะไม่ถือเป็น “การจัดสรรที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัด” สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา XIII B สำหรับปีงบประมาณ 2027–28 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น เงินที่ถอนหรือโอนจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณซึ่งก่อนหน้านี้ไม่ได้ถูกนับเป็น “การจัดสรรที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัด” สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา XIII B ให้ถือเป็น “การจัดสรรที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัด” สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา XIII B ในปีงบประมาณที่มีการถอนเงินดังกล่าวออกจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณหรือโอนคืนไปยังกองทุนทั่วไป

(j) เพื่อเสริมบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ บัญชีพักเงินส่วนเกินที่คาดการณ์ไว้ชั่วคราวซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 16418.7 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือบัญชีใดที่รับช่วงต่อจากบัญชีดังกล่าว ให้ถือเป็นเทคนิคเพิ่มเติมในการจัดทำงบประมาณอย่างมีความรับผิดชอบเพื่อรับมือกับความผันผวนของรายได้จากภาษี โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 5 ของมาตรา XIII B สำหรับปีงบประมาณ 2027–28 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น เมื่อมีการโอนเงินไปยังบัญชีพักเงินส่วนเกินที่คาดการณ์ไว้ชั่วคราวตามกฎหมายงบประมาณประจำปี การโอนดังกล่าวจะไม่ถือเป็น “การจัดสรรที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัด” สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา XIII B สำหรับปีงบประมาณนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าจำนวนเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดต้องไม่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ของ

จำนวนรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณที่มีการโอนเงิน สำหรับปีงบประมาณ 2027–28 และทุกปีงบประมาณหลังจากนั้น เงินที่ถอนหรือโอนจากบัญชีพักเงินส่วนเกินที่คาดการณ์ไว้ชั่วคราวซึ่งก่อนหน้านี้ไม่ได้ถูกนับเป็น “การจัดสรรที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัด” สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา XIII B ให้ถือเป็น “การจัดสรรที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัด” สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา XIII B ในปีงบประมาณที่มีการถอนหรือโอนเงินดังกล่าวไปยังกองทุนทั่วไปหรือกองทุนอื่นใดของรัฐ

ประการที่สาม—แก้ไขมาตรา 22 ของมาตรา XVI ให้มีข้อความดังต่อไปนี้:

มาตรา 22. (a) เมื่อผู้ว่าการรัฐออกประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านงบประมาณและระบุเงื่อนไขที่ก่อให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉินดังกล่าวฝ่ายนิติบัญญัติอาจผ่านร่างกฎหมายที่ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้:

(1) ระบุหรือลดจำนวนเงินโอนจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามมาตรา 20 กำหนด เป็นจำนวนเงินที่ระบุสำหรับปีงบประมาณหนึ่งปี

(2) (A) คืนเงินที่โอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามมาตรา 20 กลับไปยังกองทุนทั่วไปเพื่อจัดสรรสำหรับรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินด้านงบประมาณ

(B) คืนเงินได้ไม่เกิน 50 เปอร์เซ็นต์จากยอดคงเหลือในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณไปยังกองทุนทั่วไปเพื่อจัดสรรตามวรรคย่อย (A) ในปีงบประมาณใด ๆ เว้นแต่จะได้มีการคืนเงินจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณไปยังกองทุนทั่วไปเพื่อจัดสรรในปีงบประมาณก่อนหน้าทันที

(3) ระบุหรือลดจำนวนเงินโอนจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพระบบโรงเรียนของรัฐตามมาตรา 21 กำหนดเป็นจำนวนเงินที่ระบุสำหรับปีงบประมาณหนึ่งปี

(4) จัดสรรเงินที่โอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพระบบโรงเรียนของรัฐตามมาตรา 21 และจัดสรรเงินดังกล่าวเพื่อสนับสนุนเขตการศึกษาและเขตวิทยาลัยชุมชน

(b) สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “สถานการณ์ฉุกเฉินด้านงบประมาณ” หมายถึงกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้:

(1) สถานการณ์ฉุกเฉินที่ผู้ว่าการรัฐประกาศ ตามความหมายของวรรค (2) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 3 แห่งมาตรา XIII B

(2) (A) การวินิจฉัยของผู้ว่าการรัฐว่าทรัพยากรที่ประมาณการไว้ไม่เพียงพอสำหรับรองรับค่าใช้จ่ายของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณปัจจุบันหรือปีงบประมาณถัดไป หลังจากกันเงินไว้เป็นเงินสำรองสำหรับชำระภาระผูกพันแล้ว ในระดับเท่ากับจำนวนค่าใช้จ่ายรวมของกองทุนทั่วไปที่สูงที่สุดตามที่ประมาณการไว้ ณ เวลาที่มีการตรากฎหมายงบประมาณฉบับใดฉบับหนึ่งในสามฉบับล่าสุด โดยปรับตามทั้งสองรายการต่อไปนี้:

(i) อัตราการเปลี่ยนแปลงร้อยละต่อปีของค่าครองชีพในรัฐ ตามที่วัดโดยดัชนีราคาผู้บริโภคแห่ง California

(ii) อัตราการเติบโตร้อยละต่อปีของประชากรพลเรือนของรัฐตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 7901 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(B) จำนวนเงินสูงสุดที่อาจถอนออกสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉินด้านงบประมาณที่กำหนดตามวรรคนี้ ต้องไม่เกินจำนวนที่จะทำให้ระดับค่าใช้จ่ายรวมของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณหนึ่งสูงกว่าจำนวนค่าใช้จ่ายรวมของกองทุนทั่วไปที่สูงที่สุดตามที่ประมาณการไว้ ณ เวลาที่มีการตรากฎหมายงบประมาณฉบับใดฉบับหนึ่งในสามฉบับล่าสุด ซึ่งคำนวณตามวรรคย่อย (A) หรือเกินข้อจำกัดใด ๆ ที่กำหนดโดยวรรคย่อย (B) ของวรรค (2) แห่งอนุมาตรา (a)

(c) หากมีเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการที่ผู้ว่าการรัฐจะประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านงบประมาณตามอนุมาตรา (b) การปรับแก้งบประมาณของผู้ว่าการรัฐที่เสนอและส่งผลให้ฝ่ายนิติบัญญัติโดยผู้ว่าการฝ่ายการเงินตามอนุมาตรา (e) ของมาตรา 13308 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือการแก้ไขงบประมาณอื่นใดที่กฎหมายฉบับที่รับช่วงต่อกำหนดให้ต้องส่งต่อฝ่ายนิติบัญญัติ ให้ถือเป็นประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านงบประมาณของผู้ว่าการรัฐ หากการแก้ไขดังกล่าวเสนอข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้:

(1) การระบุหรือลดการโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณหรือบัญชีรักษาเสถียรภาพระบบโรงเรียนของรัฐ

(2) การคืนเงินจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณไปยังกองทุนทั่วไปตามมาตรา 21 หรือการจัดสรรเงินจากบัญชีรักษาเสถียรภาพระบบโรงเรียนของรัฐตามมาตรา 21

ข้อเสนอที่ 3

ได้ทำการจัดส่งมาตรการริเริ่มนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของหมวดที่ 8 มาตราที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตรการริเริ่มนี้แก้ไขมาตราหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ดังนั้น บทบัญญัติเดิมที่เสนอให้ลบจึงพิมพ์แบบขีดฆ่า และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจึงพิมพ์เป็นตัวเอียงเพื่อแสดงว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

กฎหมายคุ้มครองการศึกษาและการดูแลสุขภาพของเด็กแห่ง California ปี 2026

มาตรา 1. หัวข้อ

มาตรการนี้ให้เรียกว่าและอาจอ้างถึงในชื่อ “กฎหมายคุ้มครองการศึกษาและการดูแลสุขภาพของเด็กแห่ง California ปี 2026”

มาตรา 2. ข้อค้นพบ

2

3

(a) ในปี 2012 ผู้มีสิทธิเลือกตั้งใน California ได้เห็นชอบการขึ้นภาษีสำหรับผู้มีรายได้สูง ซึ่งเป็นกลุ่ม 2% แรก เพื่อจัดหาเงินทุนสำหรับบริการสำคัญของรัฐและป้องกันการลดลงงบประมาณการศึกษาของรัฐอย่างรุนแรงอันเกิดจากปัญหาทางการคลังในช่วงภาวะเศรษฐกิจถดถอยครั้งใหญ่ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้ขยายระยะเวลาการใช้อัตราภาษีดังกล่าวในปี 2016 โดย 63% ลงคะแนนสนับสนุน นับตั้งแต่มาตรการภาษีนี้นผ่านความเห็นชอบครั้งแรก มาตรการดังกล่าวได้สร้างรายได้มากกว่า \$104 พันล้านดอลลาร์ สำหรับโรงเรียนและบริการสำคัญอื่น ๆ มาตรการนี้เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของงบประมาณรัฐและกองทุนสำรองฉุกเฉินของรัฐ

(b) ภาษีเงินได้สำหรับผู้มีรายได้สูงนี้ช่วยให้รัฐสามารถลงทุนที่สำคัญในการศึกษาและสุขภาพของเด็ก และช่วยให้ระบบโรงเรียนของรัฐใน California สามารถแข่งขันกับรัฐอื่น ๆ ทั้ง 50 รัฐได้มากขึ้น ในปี 2012 California อยู่ในกลุ่ม 10 อันดับท้ายของรัฐต่าง ๆ ในด้านการใช้จ่ายสำหรับโรงเรียน ปัจจุบัน ด้วยรายได้เหล่านี้ California มีความก้าวหน้าอย่างแท้จริงในการใช้จ่ายสำหรับโรงเรียน ปัจจุบัน รัฐของเราจัดให้มีอาหารในโรงเรียนฟรี ขึ้นอนุบาลช่วงเปลี่ยนผ่านฟรีสำหรับเด็กอายุสี่ปีทุกคน การดูแลก่อนและหลังเลิกเรียนฟรีสำหรับนักเรียนประถมศึกษาดอนต้น และบริการชุมชนในเขตการศึกษาหลายแห่ง

(c) เว้นแต่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะขยายระยะเวลากฎหมายนี้ ภาษีดังกล่าวจะหมดอายุในปี 2030 ซึ่งจะส่งผลให้รายได้ของรัฐลดลงทันทีมากกว่า \$10 พันล้านดอลลาร์ และทำให้ต้องตัดลดงบประมาณอย่างรุนแรงสำหรับโรงเรียน การดูแลสุขภาพเด็ก และบริการสำคัญอื่น ๆ ซึ่งจะสร้างความก้าวหน้าที่เราทำได้นับตั้งแต่มีการผ่านภาษีเงินได้สำหรับผู้มีรายได้สูงครั้งแรกในปี 2012 ต้องถอยหลังลง

(d) มาตรการนี้ไม่ได้เพิ่มภาษีสำหรับคู่สมรสที่มีรายได้น้อยกว่า \$680,000 ดอลลาร์ หรือบุคคลที่มีรายได้น้อยกว่า \$340,000 ดอลลาร์ เมื่อคิดตามมูลค่าเงินดอลลาร์ในปัจจุบัน มาตรการนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอัตราภาษีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งยังคงเท่าเดิมนับตั้งแต่มาตรการภาษีนี้นมีผลใช้บังคับครั้งแรกในปี 2012

(e) ขณะนี้ไม่ใช่เวลาที่จะลดภาษีให้แก่ผู้ที่มีมั่งคั่งที่สุดใน California ซึ่งไม่ได้จำเป็นต้องได้รับการลดภาษีดังกล่าว และเป็นสิ่งที่โรงเรียนและชุมชนของเราไม่สามารถแบกรับได้ การคงภาษีนี้นี้ไว้สำหรับผู้มีรายได้สูงช่วยให้มั่นใจว่าเด็กใน California จะได้รับการศึกษาและการดูแลสุขภาพที่จำเป็นต่อการเติบโตและบรรลุศักยภาพสูงสุด ขณะที่การปล่อยให้ภาษีนี้นหมดอายุจะทำให้ต้องมีการตัดลดงบประมาณครั้งใหญ่ด้านการศึกษาและสุขภาพของคนรุ่นต่อไป

(f) อนาคตของ California ขึ้นอยู่กับความสำเร็จของเด็กมากกว่า 9 ล้านคนในรัฐ เด็กทุกคนใน California สมควรได้รับโอกาสที่เท่าเทียมในการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ประสบความสำเร็จ แต่การที่เด็กจะประสบความสำเร็จเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ได้นั้น พวกเขาต้องสามารถเข้าถึงการศึกษาและการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพสูง

(g) สำหรับเด็ก การศึกษาและการดูแลสุขภาพเป็นสิ่งจำเป็นและพึ่งพาซึ่งกันและกัน การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพเป็นพื้นฐานสำคัญต่อความสำเร็จของเด็กใน California แม้จะมีโรงเรียนที่เพียงพอ เด็กก็ไม่สามารถได้รับการศึกษาได้หากการเจ็บป่วยทำให้พวกเขาไม่สามารถเข้าเรียนได้ และเด็กที่เติบโตในชุมชนซึ่งไม่มีบริการดูแลสุขภาพอย่างเพียงพอ มีแนวโน้มที่จะติดโรคหรือมีภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังที่ทำให้ไม่สามารถไปโรงเรียนได้อย่างสม่ำเสมอมากกว่า

(h) งานวิจัยแสดงให้เห็นว่า การเข้าถึงการศึกษาและการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพตั้งแต่เนิ่น ๆ ช่วยเพิ่มโอกาสที่เด็กจะประสบความสำเร็จทั้งในโรงเรียนและในชีวิต ภาษีสำหรับผู้มีรายได้สูงนี้ช่วยให้มั่นใจว่า

เด็กใน California จะได้รับการศึกษาและการดูแลสุขภาพที่จำเป็นต่อการเติบโตและบรรลุศักยภาพสูงสุด

(i) รัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California รับประกันว่ารายได้จากภาษีเงินได้นี้จะถูกส่งโดยตรงไปยังเขตการศึกษาท้องถิ่นและวิทยาลัยชุมชน ซึ่งช่วยให้เงินทุนของรัฐสามารถนำไปใช้เพื่อช่วยรักษาสถาบันงบประมาณและจัดสรรให้กองทุนสำรองฉุกเฉิน เพื่อป้องกันการตัดลดงบประมาณด้านการดูแลสุขภาพสำหรับเด็กและครอบครัว บริการสำหรับผู้สูงอายุ ครอบครัวที่ทำงาน และเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก การป้องกันไฟฟ้า และความต้องการที่สำคัญอื่น ๆ แม้ในช่วงที่รายได้ลดลงทุกคนได้รับประโยชน์

(j) เพื่อให้มั่นใจว่าเงินทั้งหมดนี้จะถูกนำไปใช้เฉพาะตามเจตนารมณ์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เงินดังกล่าวจะถูกเก็บไว้ในกองทุนเฉพาะกิจซึ่งฝ่ายนิติบัญญัติไม่สามารถนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นได้ รายได้เหล่านี้ไม่สามารถนำไปใช้กับระบบราชการของรัฐหรือค่าใช้จ่ายในการบริหารได้

(k) เงินเหล่านี้อยู่ภายใต้การตรวจสอบบัญชีโดยอิสระทุกปี เพื่อให้มั่นใจว่าจะถูกใช้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรการนี้ เจ้าหน้าที่ที่มาจากการเลือกตั้งจะถูกดำเนินคดีและได้รับโทษทางอาญาหากนำเงินไปใช้ในทางมิชอบ

(l) มาตรการนี้มีส่วนช่วยสร้างและจะช่วยรักษากองทุนสำรองฉุกเฉินของรัฐไว้ ในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา California เผชิญความผันผวนของงบประมาณอย่างมาก โดยปีที่สถานการณ์ดีมักตามมาด้วยการขาดดุลอย่างหนักและการตัดลดงบประมาณอย่างรุนแรง การรักษากองทุนสำรองฉุกเฉินของรัฐช่วยปกป้องเด็ก ผู้สูงอายุ และชาว California ที่มีความพิการจากการตัดลดเงินทุนด้านโรงเรียนและการดูแลสุขภาพในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ

(m) การตัดลดงบประมาณของรัฐบาลกลางจะส่งผลกระทบต่ออย่างมากต่อชาว California ที่มีรายได้ต่ำ โดยเฉพาะเด็ก ๆ ของเรา แต่กฎหมายภาษีของรัฐบาลกลางกำลังให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีจำนวนมากแก่ผู้เสียภาษีที่มีมั่งคั่ง การคงภาษีนี้อยู่ในปัจจุบันนี้สำหรับชาว California ที่มีรายได้สูงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการปกป้องโรงเรียนและเด็กนักเรียนของเรา

มาตรา 3. วัตถุประสงค์และเจตนารมณ์

(a) วัตถุประสงค์และเจตนารมณ์หลักของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการตรามาตรานี้ คือการหลีกเลี่ยงการตัดลดงบประมาณที่ก่อให้เกิดผลเสีย ซึ่งจะทำให้คุณภาพการศึกษาและการเรียนการสอนในโรงเรียนรัฐบาลท้องถิ่นของ California ลดลง และเพื่อจัดหาเงินทุนอย่างเพียงพอสำหรับบริการดูแลสุขภาพที่จำเป็นสำหรับเด็กและสมาชิกในครอบครัวของเด็ก

(b) มาตรการนี้มีเจตนาที่จะปกป้องเด็กของเราด้วยการขยายระยะเวลาการใช้อัตราภาษีเงินได้ปัจจุบันสำหรับชาว California ที่มีมั่งคั่งแทนที่จะคืนเงินกลับเข้ากระเป๋าของผู้มีมั่งคั่ง มาตรการนี้จะนำไปไว้ในบัญชีเฉพาะกิจซึ่งต้องใช้เพื่อให้มั่นใจว่าเด็กทุกคนใน California สามารถเข้าถึงการศึกษาของรัฐที่มีคุณภาพเท่ากัน ซึ่งช่วยให้เงินทุนของรัฐสามารถนำไปใช้เพื่อให้บริการดูแลสุขภาพแก่เด็กและจัดหาเงินทุนสำหรับบริการสำคัญอื่น ๆ

(c) มาตรการนี้รับประกันไว้ในรัฐธรรมนูญว่า รายได้ที่มาตราการนี้จัดหาให้แก่โรงเรียนจะถูกส่งโดยตรงไปยังเขตการศึกษาและวิทยาลัยชุมชนเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในห้องเรียน ไม่ใช่ค่าใช้จ่ายในการบริหารเงินทุนสำหรับโรงเรียนที่ไม่สามารถถูกระงับหรือยับยั้งไว้ได้ ไม่ว่างบประมาณของรัฐจะเป็นเช่นใด

(d) รายได้ทั้งหมดจากมาตรการนี้อยู่ภายใต้การตรวจสอบบัญชีในระดับท้องถิ่นทุกปี และการตรวจสอบโดยผู้ควบคุมบัญชีซึ่งเป็นอิสระ เพื่อให้มั่นใจว่าจะถูกใช้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรการนี้

มาตรา 4. แก้ไขมาตรา 36 ของมาตรา XIII แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ให้มีข้อความดังต่อไปนี้:

มาตรา 36. (a) สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้:

(1) “บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ” รวมถึงรายการต่อไปนี้:

(A) การจ้างงานและฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ด้านความปลอดภัยสาธารณะ รวมถึงเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมาย หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินคดีอาญา และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของศาล

(B) การบริหารเรือนจำท้องถิ่น และการจัดหาที่พัก การบำบัด การให้บริการ และการกำกับดูแลผู้กระทำความผิดทั้งที่เป็นเยาวชนและผู้ใหญ่

(C) การป้องกันการทารุณกรรม การละเลย หรือการแสวงหาประโยชน์จากเด็ก การให้บริการแก่เด็กและเยาวชนที่ถูกทารุณกรรม ถูกละเลย หรือถูกแสวงหาประโยชน์ หรือมีความเสี่ยงที่จะถูกทารุณกรรม ถูกละเลย หรือถูกแสวงหาประโยชน์ รวมถึงครอบครัวของเด็กเหล่านั้น การให้บริการด้านการรับบุตรบุญธรรม และการให้บริการคุ้มครองผู้ใหญ่

(D) การให้บริการด้านสุขภาพจิตแก่เด็กและผู้ใหญ่ เพื่อลดความล้มเหลวในการศึกษา การทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น ภาวะไร้ที่อยู่อาศัย และการถูกจำคุกหรือส่งเข้าสถานดูแลที่สามารถป้องกันได้

(E) การป้องกัน การบำบัด และการให้บริการเพื่อการฟื้นฟูจากการใช้สารเสพติด

(2) “กฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011” หมายถึงกฎหมายที่ตราขึ้นในหรือก่อนวันที่ 30 กันยายน 2012 เพื่อดำเนินการตามแผนงบประมาณของรัฐ ซึ่งมีชื่อว่า 2011 Realignment และกำหนดให้อิออนความรับผิดชอบด้านบริการความปลอดภัยสาธารณะให้แก่หน่วยงานท้องถิ่น รวมถึงความรับผิดชอบด้านการรายงานที่เกี่ยวข้อง กฎหมายดังกล่าวต้องให้อิสระและอำนาจควบคุมแก่หน่วยงานท้องถิ่นในระดับสูงสุดในการออกแบบ บริหาร และให้บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ โดยสอดคล้องกับกฎหมายของรัฐบาลกลางและข้อกำหนดด้านเงินทุนตามที่ฝ่ายนิติบัญญัติกำหนด อย่างไรก็ตาม กฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 ต้องไม่มีการมอบหมายโครงการใหม่ให้แก่หน่วยงานท้องถิ่นหลังวันที่ 1 มกราคม 2012 ยกเว้นโครงการตรวจคัดกรอง วินิจฉัย และรักษาเป็นระยะตั้งแต่เนิ่น ๆ (EPSDT) และการดูแลสุขภาพจิตแบบบริหารจัดการ

(b) (1) เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (d) ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2011–12 เป็นต้นไป ให้ฝากเงินจำนวนต่อไปนี้เข้ากองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 30025 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ดังต่อไปนี้:

(A) รายได้ทั้งหมดหลังหักเงินคืน ซึ่งได้มาจากภาษีตามที่อธิบายไว้ในมาตรา 6051.15 และ 6201.15 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษีตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2011

(B) รายได้ทั้งหมดหลังหักเงินคืน ซึ่งได้มาจากค่าธรรมเนียมใบอนุญาตยานพาหนะตามที่อธิบายไว้ในมาตรา 11005 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 1 กรกฎาคม 2011

(2) ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2011 เป็นต้นไป รายได้ที่ฝากตามวรรค (1) จะไม่ถือเป็นรายได้ของกองทุนทั่วไปหรือรายได้จากภาษีสำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา 8 แห่งมาตรา XVI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

(c) (1) เงินที่ฝากเข้ากองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 ให้จัดสรรอย่างต่อเนื่องเพื่อเป็นเงินทุนเฉพาะสำหรับการให้บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะโดยหน่วยงานท้องถิ่น ระหว่างที่ยังดำเนินการตามกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 ไม่แล้วเสร็จ เงินดังกล่าวอาจใช้เพื่อชำระคืนค่าใช้จ่ายของโครงการให้แก่รัฐ ซึ่งเกิดจากการให้บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะในนามของหน่วยงานท้องถิ่นได้ด้วย วิธีการจัดสรรเงินให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011

(2) เจริญญีกประจำมณฑล เจริญญีกประจำเมืองและมณฑล หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่เหมาะสม ต้องจัดตั้งกองทุนรายได้ท้องถิ่นของมณฑล 2011 ขึ้นภายในคลังของแต่ละมณฑลหรือเมืองและมณฑล เงินในกองทุนรายได้ท้องถิ่นของมณฑล 2011 แต่ละกองทุน ให้ใช้เฉพาะเพื่อเป็นเงินทุนสำหรับการให้บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะโดยหน่วยงานท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011

(3) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 6 แห่งมาตรา XIII B หรือบทบัญญัติอื่นใดของรัฐธรรมนูญ การกำหนดให้หน่วยงานท้องถิ่นต้องดำเนินโครงการใหม่หรือให้บริการในระดับที่สูงขึ้นตามกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 หรือตามข้อบังคับ คำสั่งฝ่ายบริหาร หรือคำสั่งทางปกครองใดๆ ที่ออกเพื่อดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว จะไม่ถือเป็นข้อกำหนดที่รัฐต้องจัดสรรเงินอุดหนุนตามความหมายของมาตราดังกล่าว ข้อกำหนดใดที่กำหนดให้หน่วยงานท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามบทที่ 9 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 54950) ของส่วน 1 แห่งภาค 2 ของลักษณะ 5 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ด้านบริการความปลอดภัยสาธารณะหรือเรื่องอื่นใด จะไม่ถือเป็นข้อกำหนดที่มีสิทธิได้รับการชำระคืนตามมาตรา 6 แห่งมาตรา XIII B

(4) (A) กฎหมายที่ตราขึ้นหลังวันที่ 30 กันยายน 2012 ซึ่งโดยรวมมีผลเพิ่มค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานท้องถิ่นรับภาระอยู่แล้วสำหรับโครงการหรือระดับการให้บริการที่กำหนดโดยกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 ให้ใช้บังคับกับหน่วยงานท้องถิ่นเฉพาะในขอบเขตที่รัฐจัดหาเงินทุนประจำปีสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว หน่วยงานท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องจัดให้มีโครงการหรือระดับการให้บริการตามที่กฎหมายซึ่งอธิบายไว้ในวรรคย่อยนี้กำหนด เกินกว่าระดับที่ได้รับการจัดสรรเงินทุน

(B) ข้อบังคับ คำสั่งฝ่ายบริหาร หรือคำสั่งทางปกครองที่มีผลใช้บังคับหลังวันที่ 9 ตุลาคม 2011 ซึ่งไม่จำเป็นต้องดำเนินการตามกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 และโดยรวมมีผลเพิ่มค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานท้องถิ่นรับภาระอยู่แล้วสำหรับโครงการหรือระดับการให้บริการที่กำหนดโดยกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 ให้ใช้บังคับกับหน่วยงานท้องถิ่นเฉพาะในขอบเขตที่รัฐจัดหาเงินทุนประจำปีสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว หน่วยงานท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องจัดให้มีโครงการหรือระดับการให้บริการตามข้อบังคับ คำสั่งฝ่ายบริหาร หรือคำสั่งทางปกครองใหม่ตามที่อธิบายไว้ในวรรคย่อยนี้ เกินกว่าระดับที่ได้รับการจัดสรรเงินทุน

(C) โครงการใหม่หรือระดับการให้บริการที่สูงขึ้นใด ๆ ที่หน่วยงานท้องถิ่นจัดให้ตามที่อธิบายไว้ในวรรคย่อย (A) และ (B) เกินกว่าระดับที่ได้รับการจัดสรรเงินทุน จะไม่กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรเงินอุดหนุน และไม่อยู่ภายใต้มาตรา 6 แห่งมาตรา XIII B วรรคนี้ไม่ใช้บังคับกับกฎหมายที่

ได้รับการยกเว้นจากการจัดสรรเงินอุดหนุนอยู่แล้วตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 6 แห่งมาตรา XIII B ตามข้อความของวรรคดังกล่าว ณ วันที่ 2 มกราคม 2011

(D) รัฐต้องไม่ยื่นแผนหรือคำขอยกเว้นใด ๆ ต่อรัฐบาลกลาง หรือการแก้ไขแผนหรือคำขอยกเว้นดังกล่าว ซึ่งโดยรวมมีผลเพิ่มค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานท้องถิ่นรับภาระสำหรับโครงการหรือระดับการให้บริการที่กำหนดโดยกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 เว้นแต่แผน คำขอยกเว้น หรือการแก้ไขดังกล่าวเป็นสิ่งที่กฎหมายรัฐบาลกลางกำหนดหรือรัฐจัดหาเงินทุนประจำปีสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น

(E) รัฐไม่จำเป็นต้องจัดสรรเงินอุดหนุนตามวรรคนี้สำหรับข้อกำหนดที่รัฐกำหนดขึ้นตามคำขอของหน่วยงานท้องถิ่น หรือเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายรัฐบาลกลาง เงินทุนของรัฐที่จำเป็นตามวรรคนี้ต้องมาจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่แหล่งที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) และ (d) ภาษีทรัพย์สินตามมูลค่า หรือบัญชีย่อยบริการสังคมของบัญชีภาษีการขายแห่งกองทุนรายได้ท้องถิ่น

(5) (A) สำหรับโครงการที่อธิบายไว้ในวรรคย่อย (C) ถึง (E) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (a) และรวมอยู่ในกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 หากภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายหรือข้อบังคับของรัฐบาลกลางซึ่งเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการได้รับเงินสมทบจากรัฐบาลกลางตามที่อธิบายไว้ในกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 และโดยรวมมีผลเพิ่มค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานท้องถิ่นต้องรับภาระ รัฐต้องจัดหาเงินให้ทุกปีอย่างน้อย 50 เปอร์เซ็นต์ ของส่วนค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ของรัฐบาลกลางตามที่รัฐกำหนด

(B) เมื่อรัฐเป็นคู่กรณีในคำร้องใด ๆ ที่ยื่นต่อกระบวนการพิจารณาคดีหรือกระบวนการทางปกครองของรัฐบาลกลาง ซึ่งเกี่ยวข้องกับโครงการอย่างน้อยหนึ่งโครงการตามที่อธิบายไว้ในวรรคย่อย (C) ถึง (E) ของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (a) และรวมอยู่ในกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 และมีข้อตกลงยุติคดี หรือคำสั่งของศาลหรือหน่วยงานทางปกครองที่กำหนดค่าใช้จ่ายในรูปของโทษปรับทางการเงินหรือโดยรวมมีผลเพิ่มค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานท้องถิ่นรับภาระอยู่แล้วสำหรับโครงการหรือระดับการให้บริการที่กำหนดโดยกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 รัฐต้องจัดหาเงินทุกปีอย่างน้อย 50 เปอร์เซ็นต์ ของส่วนค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ของรัฐบาลกลางตามที่รัฐกำหนด รัฐไม่จำเป็นต้องชำระเงิน หากรัฐพิจารณาว่าข้อตกลงยุติคดีหรือคำสั่งดังกล่าวเกี่ยวข้องกับกรณีที่หน่วยงานท้องถิ่นอย่างน้อยหนึ่งแห่งไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพันตามกฎหมายโดยสุจริต หรือดำเนินการโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่คำนึงถึงผลที่อาจเกิดขึ้น

(C) เงินทุนของรัฐที่จัดหาให้ตามวรรคนี้ต้องมาจากแหล่งเงินทุนอื่นที่ไม่ใช่แหล่งที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) และ (d) ภาษีทรัพย์สินตามมูลค่า หรือบัญชีย่อยบริการสังคมของบัญชีภาษีการขายแห่งกองทุนรายได้ท้องถิ่น

(6) หากรัฐหรือหน่วยงานท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามที่หรือภาระผูกพันตามมาตรานี้หรือตามกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 คู่กรณีที่เหมาะสมอาจขอให้ศาลมีคำสั่งเยียวยาได้ กระบวนการพิจารณาดังกล่าวให้มีลำดับความสำคัญเหนือคดีแพ่งอื่นทั้งหมด

(7) เงินที่ฝากเข้ากองทุนรายได้ท้องถิ่นของมณฑล 2011 ต้องใช้ในลักษณะที่ออกแบบมาเพื่อรักษาสถิติของรัฐในการรับเงินสมทบจากรัฐบาลกลาง และเพื่อให้มั่นใจว่ารัฐปฏิบัติตามมาตรฐานของรัฐบาลกลางที่ใช้บังคับเกี่ยวกับการให้บริการด้านความปลอดภัยสาธารณะของรัฐ

(8) หน่วยงานท้องถิ่นห้ามใช้เงินที่ฝากเข้ากองทุนรายได้ท้องถิ่นของมณฑล 2011 เพื่อทดแทนเงินทุนอื่นสำหรับบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะ

(d) หากภาษีตามข้อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) ลดลงหรือสิ้นสุดการมีผลใช้บังคับ รัฐต้องจัดหาเงินให้แก่กองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 ทุกปีเป็นจำนวนเท่ากับหรือมากกว่าจำนวนรวมที่มีเงินนั้นจะได้รับจากภาษีตามที่อธิบายไว้ในอนุมาตรา (b) วิธีการกำหนดจำนวนเงินดังกล่าวให้เป็นไปตามที่อธิบายไว้ในกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 และรัฐมีหน้าที่ต้องจัดหาเงินจำนวนดังกล่าวครบเท่าที่หน่วยงานท้องถิ่นยังคงต้องปฏิบัติหน้าที่ด้านบริการความปลอดภัยสาธารณะที่ได้รับมอบหมายตามกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 หากรัฐไม่จัดสรรเงินจำนวนดังกล่าวในแต่ละปี ผู้ควบคุมบัญชีต้องโอนเงินจำนวนดังกล่าวจากกองทุนทั่วไปไปยังกองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 เป็นรายเดือนตามสัดส่วน หลังจากนั้น ผู้ควบคุมบัญชีต้องเบิกจ่ายเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่หน่วยงานท้องถิ่นตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายการปรับโครงสร้างปี 2011 ภาระผูกพันของรัฐตามอนุมาตรานี้มีลำดับสิทธิเรียกร้องต่อเงินในกองทุนทั่วไปต่ำกว่าลำดับแรกในการกันเงินตามมาตรา 8 แห่งมาตรา XVI และลำดับที่สองในการชำระหนี้และภาระผูกพันที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ความเห็นชอบตามที่อธิบายไว้ในมาตรา 1 แห่งมาตรา XVI

(e) (1) เพื่อให้มั่นใจว่าการศึกษารัฐจะไม่ได้รับผลกระทบจากกระบวนการจัดให้มีการคุ้มครองที่สำคัญสำหรับบริการด้านความปลอดภัยสาธารณะในท้องถิ่น ให้จัดตั้งบัญชีคุ้มครองการศึกษาขึ้นในกองทุนทั่วไป เพื่อรับและเบิกจ่ายรายได้ที่ได้จากการเพิ่มอัตราภาษีตามส่วนต่างซึ่งกำหนดโดยมาตรานี้ ตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (f)

(2) (A) ก่อนวันที่ 30 มิถุนายน 2013 และก่อนวันที่ 30 มิถุนายนของแต่ละปีหลังจากนั้น ตั้งแต่ปี 2014 ถึง 2030 รวมทุกปี ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินต้องประมาณการจำนวนรวมของรายได้เพิ่มเติมหลังหักเงินคืน ซึ่งจะได้จากการเพิ่มอัตราภาษีตามส่วนต่างในอนุมาตรา (f) และจะพร้อมสำหรับการโอนเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษาในปีงบประมาณถัดไป ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินต้องจัดทำประมาณการในลักษณะเดียวกันภายในวันที่ 10 มกราคม 2013 สำหรับรายได้เพิ่มเติมหลังหักเงินคืนที่จะได้รับภายในสิ้นปีงบประมาณ 2012–13

(B) ในช่วง 10 วันสุดท้ายของแต่ละไตรมาสสำหรับสามไตรมาสแรกของแต่ละปีงบประมาณ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2013–14 จนถึงและรวมปีงบประมาณ 2030–31 ผู้ควบคุมบัญชีต้องโอนเงินหนึ่งในสี่ของจำนวนรวมที่ประมาณการตามวรรคย่อย (A) สำหรับปีงบประมาณนั้นเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษา เว้นแต่จำนวนดังกล่าวจะมีการปรับตามวรรคย่อย (D)

(C) ในแต่ละปีงบประมาณตั้งแต่ปีงบประมาณ–2012–13 จนถึงและรวมปีงบประมาณ–2032–33 ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินต้องคำนวณการปรับบัญชีคุ้มครองการศึกษาตามที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (D) โดยรวมจำนวนเงินต่อไปนี้ตามที่ใช้บังคับ:

(i) ในไตรมาสสุดท้ายของแต่ละปีงบประมาณ ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2012–13 จนถึงและรวมปีงบประมาณ–2030–31 ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินต้องคำนวณประมาณการสำหรับปีงบประมาณนั้นตามวรรคย่อย (A) ใหม่ และหักจำนวนเงินที่ได้โอนไปยังบัญชีคุ้มครองการศึกษาสำหรับปีงบประมาณนั้นก่อนหน้านี้ออกจากประมาณการที่ปรับปรุงใหม่นี้

(ii) ในเดือนมิถุนายน 2015 และทุกเดือนมิถุนายนหลังจากนั้น ตั้งแต่ปี 2016 ถึง 2033 รวมทุกปี ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินต้องกำหนดจำนวนรายได้เพิ่มเติมหลังหักเงินคืนขั้นสุดท้าย ซึ่งได้จากการเพิ่มอัตราภาษีตามส่วนต่างในอนุมาตรา (f) สำหรับปีงบประมาณที่สิ้นสุดลงเมื่อสองปีก่อน ให้นำจำนวนประมาณการที่ปรับปรุงแล้วซึ่งคำนวณตามข้อ (i) สำหรับปีงบประมาณที่สิ้นสุดลงเมื่อสองปีก่อน ไปหักออกจากจำนวนที่กำหนดขั้นสุดท้ายดังกล่าว

(D) หากผลรวมที่กำหนดตามวรรคย่อย (C) เป็นค่าบวก ผู้ควบคุมบัญชีต้องโอนเงินเป็นจำนวนเท่ากับผลรวมดังกล่าวเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษาภายใน 10 วันก่อนสิ้นปีงบประมาณ หากจำนวนดังกล่าวเป็นค่าลบ ผู้ควบคุมบัญชีต้องระงับหรือลดการโอนเงินรายไตรมาสครั้งต่อ ๆ ไป หากมี ไปยังบัญชีคุ้มครองการศึกษา จนกว่ายอดรวมของการลดจะเท่ากับจำนวนติดลบที่อธิบายไว้ในที่นี้ สำหรับวัตถุประสงค์ของการคำนวณใด ๆ ตามข้อ (i) ของวรรคย่อย (C) จำนวนเงินโอนรายไตรมาสต้องไม่ถูกปรับเปลี่ยนเพื่อสะท้อนการระงับหรือการลดใด ๆ ที่ดำเนินการตามวรรคย่อยนี้

(E) ก่อนวันที่ 30 มิถุนายน 2018 และก่อนวันที่ 30 มิถุนายนของแต่ละปีตั้งแต่ปี 2019 ถึง 2030 รวมทุกปี ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินต้องประมาณการจำนวนรายได้เพิ่มเติมหลังหักเงินคืนที่จะได้ในปีงบประมาณถัดไปจากการเพิ่มอัตราภาษีตามส่วนต่างในอนุมาตรา (f) ซึ่งเมื่อรวมกับรายได้อื่นทั้งหมดของกองทุนทั่วไปที่พร้อมใช้แล้ว จะเป็นจำนวนที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตาม:

(i) หลักประกันเงินทุนขั้นต่ำตามมาตรา 8 แห่งมาตรา XVI สำหรับปีงบประมาณถัดไปนั้น และ

(ii) งบประมาณภาระงานสำหรับปีงบประมาณถัดไปนั้น โดยไม่รวมค่าใช้จ่ายของโครงการใด ๆ ที่ได้นำมาคำนวณตามข้อ (i) แล้ว สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “งบประมาณภาระงาน” มีความหมายตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 13308.05 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ตามข้อความและการตีความมาตราดังกล่าวโดยกรมการเงิน ณ วันที่ 1 มกราคม 2016 อย่างไรก็ตาม “บริการที่ได้รับอนุญาตในปัจจุบัน” หมายถึงเฉพาะบริการที่ถือว่าเป็น “บริการที่ได้รับอนุญาตในปัจจุบัน” ตามมาตรา 13308.05 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ณ วันที่ 1 มกราคม 2016

(F) เพื่อเพิ่มความสามารถของเด็กนักเรียนทุกคนใน California และครอบครัวของพวกเขาในการได้รับการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ และลดการขาดเรียนอันเนื่องมาจากปัญหาสุขภาพ เมื่อ

ใดก็ตามที่ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินประมาณการว่าจำนวนเงินที่พร้อมโอนเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษาในปีงบประมาณถัดไปสูงกว่าจำนวนรายได้ที่ต้องใช้จากบัญชีดังกล่าวตามวรรคย่อย (E) สำหรับปีงบประมาณถัดไปนั้น ผู้อำนวยการต้องระบุจำนวนเงินคงเหลือ ผู้ควบคุมบัญชีต้องจัดสรร 50 เปอร์เซ็นต์ ของเงินคงเหลือดังกล่าว โดยสูงสุดไม่เกินสองพันล้านดอลลาร์ ในปีงบประมาณใดปีงบประมาณหนึ่ง จากบัญชีคุ้มครองการศึกษาให้แก่กรมบริการดูแลสุขภาพแห่ง California เป็นรายไตรมาส เพื่อเพิ่มเงินทุนสำหรับโครงการและบริการดูแลสุขภาพที่มีอยู่ตามที่อธิบายไว้ในบทที่ 7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 14000) ถึงบทที่ 8.9 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 14700) รวมทุกบทของส่วน 3 แห่งภาค 9 ของประมวลกฎหมายสวัสดิการและสถาบันเงินทุนดังกล่าวให้ใช้เฉพาะสำหรับบริการดูแลสุขภาพที่จำเป็นอย่างยิ่ง บริการฉุกเฉิน บริการรักษาเฉียบพลัน และบริการป้องกันสำหรับเด็กและครอบครัว ซึ่งให้บริการโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพและสถานพยาบาลที่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 1250 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย รวมถึงแผนสุขภาพหรือหน่วยงานอื่นที่บริหารการให้บริการดูแลสุขภาพแก่ผู้รับสิทธิ Medi-Cal ซึ่งทำสัญญากับกรมบริการดูแลสุขภาพแห่ง California เพื่อให้สิทธิประโยชน์ด้านสุขภาพตามมาตรา

(G) การจัดสรรตามวรรคย่อย (F) อาจถูกระงับโดยกฎหมายในปีงบประมาณที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินด้านงบประมาณ อย่างไรก็ตาม การจัดสรรดังกล่าวต้องไม่ถูกลดลงเกินกว่าสัดส่วนการลดลงของค่าใช้จ่ายรวมของกองทุนทั่วไปสำหรับปีนั้น สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “สถานการณ์ฉุกเฉินด้านงบประมาณ” มีความหมายเช่นเดียวกับในวรรค (2) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 22 แห่งมาตรา XVI

(H) เงินทุนที่จัดให้ตามวรรคย่อย (F) ต้องไม่ใช่เพื่อทดแทนเงินจากกองทุนทั่วไปของรัฐที่มีอยู่สำหรับส่วนที่ไม่ใช่ของรัฐบาลกลางของการชำระเงินสำหรับโครงการดังกล่าว และต้องใช้เพื่อชดเชยเงินสมทบจาก Medicaid ของรัฐบาลกลางให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐบาลกลาง

(3) เงินทั้งหมดในบัญชีคุ้มครองการศึกษาให้จัดสรรอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนเขตการศึกษา สำนักงานการศึกษาประจำมณฑล โรงเรียนในกำกับของรัฐ และเขตวิทยาลัยชุมชนตามที่กำหนดไว้ในวรรคนี้ รวมถึงเพื่อการดูแลสุขภาพตามที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (F) ของวรรค (2)

(A) เงินสิบเอ็ดเปอร์เซ็นต์ของจำนวนที่จัดสรรเพื่อการศึกษาตามวรรคนี้ ให้คณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยชุมชน California จัดสรรเป็นรายไตรมาสแก่เขตวิทยาลัยชุมชน เพื่อเป็นเงินทุนสำหรับวัตถุประสงค์ทั่วไปแก่เขตวิทยาลัยชุมชนตามสัดส่วนของจำนวนเงินที่กำหนดตามมาตรา 84750.5 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา ตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2012 การจัดสรรที่คำนวณตามวรรคย่อยนี้ให้หักกลับด้วยจำนวนเงินที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a), (c) และ (d) ของมาตรา 84751 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา ตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2012 ซึ่งเกินจำนวนเงินที่คำนวณตามมาตรา 84750.5 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา ตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2012 โดยมีเงื่อนไขว่าเขตวิทยาลัยชุมชนแต่ละแห่งต้องได้รับไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยดอลลาร์ (\$100 ดอลลาร์) ต่อนักศึกษาเทียบเท่าเต็มเวลา 1 คน

(B) เงินแปดสิบเก้าเปอร์เซ็นต์ของจำนวนที่จัดสรรเพื่อการศึกษาตามวรรคนี้ ให้ผู้กำกับการศึกษาสาธารณะจัดสรรเป็นรายไตรมาสเพื่อเป็นเงินทุนสำหรับวัตถุประสงค์ทั่วไปแก่เขตการศึกษาและสำนักงานการศึกษาประจำมลฑล และเป็นเงินทุนของรัฐสำหรับวัตถุประสงค์ทั่วไปแก่โรงเรียนในกำกับของรัฐ ตามสัดส่วนของเพดานรายได้ที่คำนวณตามมาตรา 2558 และ 42238 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา และจำนวนเงินที่คำนวณตามมาตรา 47633 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา สำหรับสำนักงานการศึกษาประจำมลฑล เขตการศึกษา และโรงเรียนในกำกับของรัฐตามลำดับ ตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2012 จำนวนเงินที่คำนวณดังกล่าวให้หักลบด้วยจำนวนเงินที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 2558 วรรค (1) ถึง (7) ของอนุมาตรา (h) ของมาตรา 42238 และมาตรา 47635 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา สำหรับสำนักงานการศึกษาประจำมลฑล เขตการศึกษา และโรงเรียนในกำกับของรัฐตามลำดับ ตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2012 ซึ่งเกินจำนวนเงินที่คำนวณตามมาตรา 2558, 42238 และ 47633 แห่งประมวลกฎหมายการศึกษา สำหรับสำนักงานการศึกษาประจำมลฑล เขตการศึกษา และโรงเรียนในกำกับของรัฐตามลำดับ ตามข้อความของมาตราดังกล่าว ณ วันที่ 6 พฤศจิกายน 2012 โดยมีเงื่อนไขว่าเขตการศึกษา สำนักงานการศึกษาประจำมลฑล หรือโรงเรียนในกำกับของรัฐแต่ละแห่งต้องได้รับไม่น้อยกว่าสองร้อยดอลลาร์ (\$200 ดอลลาร์) ต่อหน่วยของจำนวนผู้เข้าเรียนเฉลี่ยรายวัน

(4) อนุมาตรานี้มีผลใช้บังคับได้ด้วยตนเองและไม่จำเป็นต้องมีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อให้มีผล การแจกจ่ายเงินในบัญชีคุ้มครองการศึกษาโดยคณะกรรมการบริหารของวิทยาลัยชุมชน California และผู้กำกับการศึกษาสาธารณะ ต้องไม่ล่าช้าหรือได้รับผลกระทบในลักษณะอื่นจากการที่ฝ่ายนิติบัญญัติและผู้ว่าการรัฐไม่สามารถตราร่างกฎหมายงบประมาณประจำปีตามมาตรา 12 แห่งมาตรา IV การนำอนุมาตรา (h) ของมาตรา 8 แห่งมาตรา XVI มาใช้ หรือการกระทำหรือการไม่กระทำอื่นใดของฝ่ายนิติบัญญัติหรือผู้ว่าการรัฐ

(5) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย เงินที่ฝากไว้ในบัญชีคุ้มครองการศึกษาเพื่อการศึกษาต้องไม่ใช่ชำระค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นโดยฝ่ายนิติบัญญัติ ผู้ว่าการรัฐ หรือหน่วยงานใดของรัฐบาลรัฐ

(6) เขตวิทยาลัยชุมชน สำนักงานการศึกษาประจำมลฑล เขตการศึกษา หรือโรงเรียนในกำกับของรัฐแต่ละแห่ง มีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการกำหนดวิธีใช้เงินที่ได้รับจากบัญชีคุ้มครองการศึกษาในโรงเรียนหนึ่งแห่งหรือหลายแห่งภายในเขตอำนาจของตน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการหรือองค์กรกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้จ่ายดังกล่าวในวาระเปิดของการประชุมสาธารณะของคณะกรรมการหรือองค์กรกำกับดูแล และห้ามใช้เงินใด ๆ จากบัญชีคุ้มครองการศึกษาเพื่อจ่ายเงินเดือนหรือสวัสดิการของผู้บริหาร หรือค่าใช้จ่ายในการบริหารอื่นใด เขตวิทยาลัยชุมชน สำนักงานการศึกษาประจำมลฑล เขตการศึกษา และโรงเรียนในกำกับของรัฐแต่ละแห่งต้องเผยแพร่บัญชีแสดงจำนวนเงินที่ได้รับจากบัญชีคุ้มครองการศึกษาและวิธีใช้เงินดังกล่าวบนเว็บไซต์ของตนทุกปี

(7) การตรวจสอบทางการเงินและการปฏิบัติตามข้อกำหนดโดยอิสระประจำปีที่กำหนดให้เขตวิทยาลัยชุมชน สำนักงานการศึกษาประจำ

มลฑล เขตการศึกษา และโรงเรียนในกำกับของรัฐต้องดำเนินการนอกเหนือจากข้อกำหนดอื่นทั้งหมดของกฎหมายแล้ว ต้องตรวจสอบและยืนยันว่าเงินทุนที่ได้รับจากบัญชีคุ้มครองการศึกษาได้รับการเบิกจ่ายและใช้จ่ายอย่างถูกต้องตามที่มาตรานี้กำหนดหรือไม่ ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานดังกล่าวต้องรับภาระเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดเพิ่มเติมด้านการตรวจสอบบัญชีของมาตรานี้ อาจชำระด้วยเงินทุนจากบัญชีคุ้มครองการศึกษา และไม่ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารสำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้

(8) รายได้หลังหักเงินคืนที่ได้มาตามอนุมาตรา (f) เพื่อฝากเข้าบัญชีคุ้มครองการศึกษาตามมาตรานี้ ให้ถือเป็น “รายได้ของกองทุนทั่วไป” “รายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป” และ “เงินที่รัฐจะนำไปใช้เพื่อสนับสนุนเขตการศึกษาและเขตวิทยาลัยชุมชน” สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรา 8 แห่งมาตรา XVI

(f) (1) (A) นอกเหนือจากภาษีที่จัดเก็บตามส่วน 1 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 6001) ของภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษีสำหรับสิทธิในการจำหน่ายทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ในระดับค่าปลีก ให้จัดเก็บภาษีจากผู้ค้าปลีกทุกรายในอัตรา 1/4 เปอร์เซ็นต์ของรายรับรวมของผู้ค้าปลีกจากการจำหน่ายทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ทั้งหมดในระดับค่าปลีกในรัฐนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2013 จนถึงก่อนวันที่ 1 มกราคม 2017

(B) นอกเหนือจากภาษีที่จัดเก็บตามส่วน 1 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 6001) ของภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ให้จัดเก็บภาษีสรรพสามิตจากการเก็บรักษา การใช้ หรือการบริโภคในลักษณะอื่นในรัฐนี้ สำหรับทรัพย์สินส่วนบุคคลที่จับต้องได้ซึ่งซื้อจากผู้ค้าปลีกรายได้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2013 จนถึงก่อนวันที่ 1 มกราคม 2017 เพื่อการเก็บรักษา การใช้ หรือการบริโภคในลักษณะอื่นในรัฐนี้ ในอัตรา 1/4 เปอร์เซ็นต์ ของราคาขายทรัพย์สิน

(C) กฎหมายภาษีการขายและการใช้ รวมถึงการแก้ไขใด ๆ ที่ตราขึ้นในหรือหลังวันที่มาตรานี้มีผลใช้บังคับ ให้นำมาใช้กับภาษีที่จัดเก็บตามวรรคนี้

(D) วรรคนี้จะสิ้นสุดการมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 มกราคม 2017

(2) สำหรับภาษีใดที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2012 และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2031 สำหรับภาษีที่จัดเก็บตามมาตรา 17041 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ช่วงฐานภาษีเงินได้และอัตรา 9.3% ที่กำหนดไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 17041 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ให้ปรับแก้ดังต่อไปนี้:

(A) (i) สำหรับส่วนของรายได้ที่ต้องเสียภาษีซึ่งเกินสองแสนห้าหมื่นดอลลาร์ (\$250,000 ดอลลาร์) แต่ไม่เกินสามแสนดอลลาร์ (\$300,000 ดอลลาร์) ให้ใช้อัตราภาษี 10.3 เปอร์เซ็นต์ สำหรับจำนวนที่เกินสองแสนห้าหมื่นดอลลาร์ (\$250,000 ดอลลาร์)

(ii) สำหรับส่วนของรายได้ที่ต้องเสียภาษีซึ่งเกินสามแสนดอลลาร์ (\$300,000 ดอลลาร์) แต่ไม่เกินห้าแสนดอลลาร์ (\$500,000 ดอลลาร์) ให้ใช้อัตราภาษี 11.3 เปอร์เซ็นต์ สำหรับจำนวนที่เกินสามแสนดอลลาร์ (\$300,000 ดอลลาร์)

(iii) สำหรับส่วนของรายได้ที่ต้องเสียภาษีซึ่งเกินห้าแสนดอลลาร์ (\$500,000 ดอลลาร์) ให้ใช้อัตราภาษี 12.3 เปอร์เซ็นต์ สำหรับจำนวนที่เกินห้าแสนดอลลาร์ (\$500,000 ดอลลาร์)

(B) ช่วงฐานภาษีเงินได้ที่ระบุไว้ในข้อ (i), (ii) และ (iii) ของวรรคย่อย (A) ให้คำนวณใหม่ตามที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (h) ของมาตรา 17041 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี เฉพาะสำหรับปีภาษีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013

(C) (i) สำหรับวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา (g) ของมาตรา 19136 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ให้ถือว่าวรรคนี้ได้รับการตราเป็นบทกฎหมายเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2012

(ii) สำหรับวัตถุประสงค์ของส่วน 10 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 17001) และส่วน 10.2 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 18401) ของภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ให้ถือว่าช่วงฐานภาษีและอัตราภาษีที่ปรับแก้ซึ่งกำหนดและจัดเก็บตามวรรคนี้ เป็นช่วงฐานภาษีและอัตราภาษีที่กำหนดและจัดเก็บตามมาตรา 17041 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี

(D) วรรคนี้จะสิ้นสุดการมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 ธันวาคม 2031

(3) สำหรับปีภาษีใดที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2012 และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2031 สำหรับภาษีที่จัดเก็บตามมาตรา 17041 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ช่วงฐานภาษีเงินได้และอัตรา 9.3 เปอร์เซ็นต์ ที่กำหนดไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 17041 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ให้ปรับแก้ดังต่อไปนี้:

(A) (i) สำหรับส่วนของรายได้ที่ต้องเสียภาษีซึ่งเกินสามแสนสี่หมื่นดอลลาร์ (\$340,000 ดอลลาร์) แต่ไม่เกินสี่แสนแปดพันดอลลาร์ (\$408,000 ดอลลาร์) ให้ใช้อัตราภาษี 10.3 เปอร์เซ็นต์ สำหรับจำนวนที่เกินสามแสนสี่หมื่นดอลลาร์ (\$340,000 ดอลลาร์)

(ii) สำหรับส่วนของรายได้ที่ต้องเสียภาษีซึ่งเกินสี่แสนแปดพันดอลลาร์ (\$408,000 ดอลลาร์) แต่ไม่เกินหกแสนแปดหมื่นดอลลาร์ (\$680,000 ดอลลาร์) ให้ใช้อัตราภาษี 11.3 เปอร์เซ็นต์ สำหรับจำนวนที่เกินสี่แสนแปดพันดอลลาร์ (\$408,000 ดอลลาร์)

(iii) สำหรับส่วนของรายได้ที่ต้องเสียภาษีซึ่งเกินหกแสนแปดหมื่นดอลลาร์ (\$680,000 ดอลลาร์) ให้ใช้อัตราภาษี 12.3 เปอร์เซ็นต์ สำหรับจำนวนที่เกินหกแสนแปดหมื่นดอลลาร์ (\$680,000 ดอลลาร์)

(B) ช่วงฐานภาษีเงินได้ที่ระบุไว้ในข้อ (i), (ii) และ (iii) ของวรรคย่อย (A) ให้คำนวณใหม่ตามที่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (h) ของมาตรา 17041 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี เฉพาะสำหรับปีภาษีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2013

(C) (i) สำหรับวัตถุประสงค์ของอนุมาตรา (g) ของมาตรา 19136 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ให้ถือว่าวรรคนี้ได้รับการตราเป็นบทกฎหมายเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2012

(ii) สำหรับวัตถุประสงค์ของส่วน 10 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 17001) และส่วน 10.2 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 18401) ของภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี ให้ถือว่าช่วงฐานภาษีและอัตราภาษีที่ปรับแก้ซึ่งกำหนดและจัดเก็บตามวรรคนี้ เป็นช่วงฐานภาษีและอัตราภาษี

ที่กำหนดและจัดเก็บตามมาตรา 17041 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษี

(D) วรรคนี้จะสิ้นสุดการมีผลใช้บังคับในวันที่ 1 ธันวาคม 2031

(g) (1) ผู้ควบคุมบัญชีอาจดำเนินการตรวจสอบการใช้จ่ายจากกองทุนรายได้ท้องถิ่น 2011 และกองทุนรายได้ท้องถิ่นของมณฑล 2011 ได้ ตามอำนาจที่กฎหมายกำหนด และต้องตรวจสอบบัญชีคุ้มครองการศึกษาเพื่อให้มั่นใจว่าเงินดังกล่าวถูกใช้และบันทึกบัญชีในลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรานี้

(2) อัยการสูงสุดหรืออัยการประจำเขตต้องสอบสวนโดยเร็วเกี่ยวกับการนำเงินจากกองทุนรายได้ท้องถิ่นของมณฑล 2011 หรือบัญชีคุ้มครองการศึกษาไปใช้ในทางมิชอบ และอาจดำเนินการเพื่อเรียกโทษทางแพ่งหรือทางอาญา

มาตรา 5. มาตราที่ขัดแย้งกัน

ในกรณีที่มาตรการนี้และมาตรการอื่นที่มีผลต่ออัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปรากฏอยู่ในบัตรเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐฉบับเดียวกัน ให้ถือว่าบทบัญญัติของมาตรการอื่นดังกล่าวขัดแย้งกับมาตรการนี้ ในกรณีที่มาตรการนี้ได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนมากกว่ามาตรการที่ถือว่าขัดแย้งกับมาตรการนี้ ให้บทบัญญัติของมาตรการนี้มีผลเหนือกว่าทั้งหมด และให้มาตรการอื่นดังกล่าวเป็นโมฆะและไม่มีผลใช้บังคับ

มาตรา 6. การแยกออกจากกันได้

หากบทบัญญัติของกฎหมายนี้หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของบทบัญญัติดังกล่าวถูกวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญไม่ว่าด้วยเหตุผลใด บทบัญญัติส่วนที่เหลือจะไม่ได้รับผลกระทบและยังคงมีผลใช้บังคับอย่างสมบูรณ์ และเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว บทบัญญัติของกฎหมายนี้สามารถแยกออกจากกันได้

มาตรา 7. สิทธิของผู้เสนอในการเข้าร่วมคดี

โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย หากรัฐ หน่วยงานรัฐบาล หรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวไม่ปกป้องความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายนี้หลังจากได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นายจ้างภาครัฐรายอื่น ผู้เสนอ หรือหากบุคคลดังกล่าวไม่อยู่ พลเมืองของรัฐนี้รายใดก็ตาม มีอำนาจเข้าร่วมในคดีที่ท้าทายความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมายนี้เพื่อปกป้องความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย ไม่ว่าคดีดังกล่าวจะอยู่ในศาลชั้นต้น อยู่ระหว่างการอุทธรณ์ หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาทบทวนตามดุลยพินิจโดยศาลฎีกาแห่ง California หรือศาลฎีกาสหรัฐฯ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดีให้เบิกจากเงินที่จัดสรรให้อัยการสูงสุด และต้องชำระโดยเร็ว

ข้อเสนอที่ 4

กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเสนอโดยร่างกฎหมายวุฒิสภา 42 ของสมัยประชุมปกติปี 2025–2026 (บทที่ 245 กฎหมายปี 2025) เสนอต่อประชาชนตามมาตรา 10 แห่งมาตรา II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

กฎหมายที่เสนอนี้แก้ไขมาตราต่าง ๆ ของประมวลกฎหมายรัฐบาล ดังนั้น บทบัญญัติที่เสนอให้ลบจึงพิมพ์แบบขีดฆ่า และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจึงพิมพ์เป็นตัวเอียงเพื่อแสดงว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

3

4

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1. กฎหมายนี้ให้เรียกว่าและอาจอ้างถึงในชื่อ “กฎหมายการเลือกตั้งที่เป็นธรรมแห่ง California ปี 2026”

มาตรา 2. ฝ่ายนิติบัญญัติมีข้อค้นพบและประกาศดังต่อไปนี้:

(a) พลเมืองทุกคนควรสามารถส่งเสียงของตนในกระบวนการทางการเมืองและกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่มาจากการเลือกตั้งรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตนได้

(b) การเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งที่มาจากการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นหรือระดับรัฐควรเป็นธรรม เปิดกว้าง และมีการแข่งขัน

(c) ค่าใช้จ่ายในการรณรงค์ทางการเมืองที่เพิ่มสูงขึ้นอาจบังคับให้ผู้สมัครต้องพึ่งพาเงินบริจาคจำนวนมากจากผู้บริจาคที่มั่งคั่งและกลุ่มผลประโยชน์พิเศษ ซึ่งอาจทำให้ผู้บริจาคที่มั่งคั่งและกลุ่มผลประโยชน์พิเศษเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของรัฐบาลอย่างไม่สมส่วน

(d) อิทธิพลที่ไม่สมส่วนดังกล่าวอาจบั่นทอนความเชื่อมั่นของประชาชนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นกลาง และรัฐบาลให้บริการและตอบสนองต่อความต้องการของพลเมืองทุกคนอย่างเท่าเทียมโดยไม่คำนึงถึงฐานะทางการเงิน

(e) กลุ่มผลประโยชน์พิเศษบริจาคให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอยู่เดิมมากกว่าผู้ทำชิง เพราะต้องการเข้าถึงเจ้าหน้าที่ที่มาจากการเลือกตั้ง และเงินบริจาคมักถูกกล่าวหาว่าเป็นสัดส่วนมากของความได้เปรียบด้านเงินทุนของผู้ดำรงตำแหน่งอยู่เดิม ตามที่ได้รับการยืนยันจากงานวิจัย เช่น งานที่ตีพิมพ์ในวารสารการเมืองในปี 2014 และวารสารวิจัยการเมืองรายไตรมาสในปี 2016

(f) ปัจจุบัน โครงการเลือกตั้งที่ได้รับเงินสนับสนุนจากประชาชน ซึ่งผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์สามารถรับเงินสาธารณะเพื่อใช้สื่อสารกับผู้มีส่วนได้เสียเลือกตั้งแทนการพึ่งพาผู้บริจาคเอกชนเพียงอย่างเดียว มีผลใช้บังคับอยู่ในเมืองที่มีกฎบัตร 5 แห่งใน California รวมถึงเขตอำนาจท้องถิ่นและระดับรัฐอื่น ๆ อีกหลายแห่ง

(g) โครงการเลือกตั้งที่ได้รับเงินสนับสนุนจากประชาชนส่งเสริมการแข่งขัน โดยลดความได้เปรียบทางการเงินของผู้ดำรงตำแหน่งอยู่เดิม และเปิดโอกาสให้พลเมืองจากทุกภูมิหลัง ไม่ใช่เฉพาะผู้ที่มีสายสัมพันธ์กับผู้บริจาคที่มั่งคั่งหรือกลุ่มผลประโยชน์พิเศษ สามารถลงสมัครรับเลือกตั้งได้ ตามที่ได้รับการยืนยันจากงานวิจัย เช่น งานที่ตีพิมพ์ในวารสารการเมืองและนโยบายระดับรัฐรายไตรมาสในปี 2008 รวมถึงงานของสถาบันการเงินเพื่อการรณรงค์หาเสียงในปี 2015 สถาบันแห่งชาติด้านเงินในการเมืองระดับรัฐในปี 2016 และวารสารการเมืองและนโยบายระดับรัฐรายไตรมาสในปี 2022

(h) ด้วยการลดการพึ่งพาผู้บริจาคที่มั่งคั่งและกลุ่มผลประโยชน์พิเศษ โครงการเลือกตั้งที่ได้รับเงินสนับสนุนจากประชาชนช่วยยับยั้งการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม ป้องกันการทุจริตหรือภาพลักษณ์ของการทุจริตและคุ้มครองความซื่อตรงทางการเมืองของสถาบันภาครัฐของเรา

(i) ในคดี Johnson v. Bradley (1992) 4 Cal.4th 389 ศาลฎีกาแห่ง California ได้เน้นย้ำข้อสังเกตของศาลอุทธรณ์ที่ว่า “เห็นได้ชัดว่าเงินสาธารณะช่วยลดแรงกดดันในการระดมทุนของผู้สมัครรับตำแหน่งสาธารณะ แทนที่จะเพิ่มแรงกดดันดังกล่าว และด้วยเหตุนี้จึงช่วยลดอิทธิพลที่มากเกินไปของกลุ่มผลประโยชน์พิเศษ”

(j) ในคดี Buckley v. Valeo (1976) 424 U.S. 1 ศาลฎีกาสหรัฐฯ ยอมรับว่า “การจัดหาเงินทุนสาธารณะในฐานะวิธีการขจัดอิทธิพล

ที่ไม่เหมาะสมจากเงินบริจาคเอกชนจำนวนมาก ช่วยส่งเสริมผลประโยชน์สำคัญของรัฐบาล”

(k) ในคดี Arizona Free Enterprise v. Bennett (2011) 564 U.S. 721 ศาลฎีกาสหรัฐฯ ยอมรับว่าการจัดหาเงินทุนสาธารณะสำหรับการเลือกตั้ง “สามารถส่งเสริม ‘ผลประโยชน์สำคัญของรัฐบาล’ เช่น ผลประโยชน์ของรัฐในการป้องกันการทุจริต” โดยอ้างอิงจากคดี Buckley v. Valeo

(l) ในคดี Buckley v. Valeo ศาลฎีกาสหรัฐฯ ยังระบุเพิ่มเติมว่าโครงการเลือกตั้งที่ได้รับเงินสนับสนุนจากประชาชน “ช่วยอำนวยความสะดวกและขยายการอภิปรายและการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการเลือกตั้ง ซึ่งเป็นเป้าหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อประชาชนที่ปกครองตนเอง”

(m) การห้ามจัดหาเงินทุนสาธารณะสำหรับการรณรงค์หาเสียงโดยเด็ดขาด เปิดโอกาสให้กลุ่มผลประโยชน์พิเศษมีอิทธิพลอย่างไม่สมส่วนและเอื้อประโยชน์อย่างไม่เป็นธรรมแก่ผู้ดำรงตำแหน่งอยู่เดิม ควรกำหนดข้อยกเว้นเพื่ออนุญาตให้มีโครงการเลือกตั้งที่ได้รับเงินสนับสนุนจากประชาชน เพื่อให้สามารถดำเนินการเลือกตั้งได้อย่างเป็นธรรมมากขึ้น

มาตรา 3. แก่ไขมาตรา 85300 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาลให้มีข้อความดังต่อไปนี้:

85300 (a) ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (b) เจ้าหน้าที่ของรัฐห้ามใช้ และผู้สมัครห้ามรับ เงินสาธารณะมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการลงสมัครรับตำแหน่งที่มาจากการเลือกตั้ง หากเงินดังกล่าวถูกกำหนดไว้โดยหน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นใด ๆ เพื่อใช้สำหรับการศึกษา การขนส่ง หรือความปลอดภัยสาธารณะ

(b) เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้สมัครอาจใช้หรือรับเงินสาธารณะเพื่อวัตถุประสงค์ในการลงสมัครรับตำแหน่งที่มาจากการเลือกตั้ง หากรัฐหรือหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นจัดตั้งกองทุนเฉพาะกิจเพื่อวัตถุประสงค์นี้โดยกฎหมาย ข้อบัญญัติ มติ หรือกฎบัตร และเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสองข้อต่อไปนี้:

(1) เงินสาธารณะที่อยู่ในกองทุนต้องเปิดให้ผู้สมัครทุกคนสำหรับตำแหน่งเดียวกันซึ่งมีคุณสมบัติตามเกณฑ์และสมัครใจเข้าร่วมสามารถเข้าถึงได้โดยไม่คำนึงว่าเป็นผู้ดำรงตำแหน่งอยู่เดิมหรือสังกัดพรรคการเมืองใด

(2) รัฐหรือหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นได้กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัครโดยกฎหมาย ข้อบัญญัติ มติ หรือกฎบัตร

(b) ผู้สมัครต้องปฏิบัติตามเพดานการใช้จ่ายและมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่เข้มงวดเพื่อให้มีสิทธิได้รับเงินสาธารณะ

(c) ห้ามใช้เงินสาธารณะเพื่อชำระค่าธรรมเนียมในการต่อสู้คดีหรือค่าปรับ

(d) (1) ผู้สมัครห้ามใช้เงินสาธารณะไม่ว่าเมื่อใด เพื่อชำระคืนเงินกู้ส่วนบุคคลที่ให้แก่การรณรงค์หาเสียงของตน

(2) ผู้สมัครที่ได้รับเงินสาธารณะสำหรับการรณรงค์หาเสียงของตนห้ามใช้เงินจากแหล่งใด ๆ หลังสิ้นสุดการรณรงค์หาเสียงเพื่อชำระคืนเงินกู้ส่วนบุคคลที่ให้แก่การรณรงค์หาเสียงของตน

(e) สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ ให้ใช้คำนิยามต่อไปนี้:

- (1) “เงินทุนที่ผู้สมัครมีพร้อมใช้” หมายถึงเพดานการใช้จ่ายของผู้สมัคร หรือผลรวมของเงินบริจาคทั้งหมดและเงินสาธารณะที่คณะกรรมการภายใต้การควบคุมของผู้สมัครได้รับสำหรับตำแหน่งที่มาจากกาเลือกตั้ง แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า
- (2) “เพดานการใช้จ่าย” หมายถึงเพดานการใช้จ่ายโดยสมัครใจที่กำหนดโดยกฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือกฎบัตร ซึ่งผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์และสมัครใจเข้าร่วมต้องปฏิบัติตามเพื่อรับเงินสาธารณะ
- (3) “ค่าใช้จ่ายอิสระเพื่อคัดค้าน” หมายถึงผลรวมของค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่บุคคลหนึ่งหรือหลายคนจ่ายหรือรับภาระ เพื่อดำเนินการใช้จ่ายอิสระในการคัดค้านผู้สมัครรายใดรายหนึ่ง
- (4) “ค่าใช้จ่ายอิสระเพื่อสนับสนุน” หมายถึงผลรวมของค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่บุคคลหนึ่งหรือหลายคนจ่ายหรือรับภาระ เพื่อดำเนินการใช้จ่ายอิสระในการสนับสนุนผู้สมัครรายใดรายหนึ่ง
- (5) “เงินสนับสนุนสุทธิ” หมายถึงผลรวมของเงินทุนที่ผู้สมัครมีพร้อมใช้ บวกค่าใช้จ่ายอิสระเพื่อสนับสนุนผู้สมัครรายนั้น หักด้วยค่าใช้จ่ายอิสระเพื่อคัดค้านผู้สมัครรายนั้น
- (6) “เงินสาธารณะ” หมายถึงเงินใด ๆ ที่รัฐหรือหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นจัดให้แก่ผู้สมัครเพื่อวัตถุประสงค์ในการลงสมัครรับตำแหน่งที่มาจากกาเลือกตั้ง
- (7) (A) “หลักเกณฑ์ที่เข้มงวด” หมายถึงข้อกำหนดที่กำหนดโดยกฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือกฎบัตร ซึ่งผู้สมัครต้องปฏิบัติตามเพื่อรับเงินสาธารณะ หลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องกำหนดให้ผู้สมัครแสดงให้เห็นถึงการสนับสนุนอย่างกว้างขวางในเขตของตน เช่น โดยกำหนดให้ผู้สมัครได้รับเงินบริจาคจำนวนเล็กน้อยหรือบัตรกำนัลจากผู้อยู่อาศัยที่มีอายุถึงเกณฑ์ลงคะแนนตามจำนวนที่กำหนด
- (B) (i) หากกฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือกฎบัตรกำหนดจำนวนขั้นต่ำของบุคคลที่บริจาคเงินจำนวนเล็กน้อยตามวรรคย่อย (A) จำนวนเงินบริจาคสูงสุดที่กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือกฎบัตรดังกล่าวอาจกำหนดเพื่อให้กับผู้บริจาครายนั้นได้ คือ สิบดอลลาร์ (10 ดอลลาร์)
- (ii) สำหรับวัตถุประสงค์ของวรรคย่อยนี้ กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือกฎบัตรอาจอนุญาตให้เงินบริจาคที่มีจำนวนมากกว่าเงินบริจาคจำนวนเล็กน้อยตามที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (A) เป็นเงินบริจาคในจำนวนเท่ากับเงินบริจาคจำนวนเล็กน้อยที่กำหนดตามวรรคย่อย (A)
- (C) “หลักเกณฑ์ที่เข้มงวด” ต้องไม่รวมข้อกำหนดที่กำหนดให้ผู้สมัครได้รับลายมือชื่อตามจำนวนที่กำหนด หรือระดมเงินเป็นยอดรวมตามจำนวนที่กำหนดเกินกว่าสิบดอลลาร์ (\$10 ดอลลาร์) ต่อผู้บริจาคหนึ่งราย
- (f) (1) กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือกฎบัตรอาจเพิ่มเพดานการใช้จ่ายสำหรับผู้สมัครแต่ละรายที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์และสมัครใจเข้าร่วม
- (2) เพดานที่เพิ่มขึ้นตามมาตรานี้ต้องไม่เกินจำนวนที่เท่ากับจำนวนเงินสนับสนุนสุทธิสูงสุดของผู้สมัครรายอื่นสำหรับตำแหน่งเดียวกัน บวกจำนวนเงินของค่าใช้จ่ายอิสระเพื่อคัดค้านผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์และสมัครใจเข้าร่วม หักด้วยจำนวนเงินของค่าใช้จ่ายอิสระเพื่อสนับสนุนผู้สมัครที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์และสมัครใจเข้าร่วม

(g) กฎหมาย กฎบัตร ข้อบัญญัติ และมติเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุนสาธารณะต้องไม่เลือกปฏิบัติโดยอาศัยพรรคการเมือง หรือโดยพิจารณาว่าผู้สมัครเป็นผู้ทำชิงหรือผู้ดำรงตำแหน่งอยู่เดิม

(h) คณะกรรมการไม่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหรือบังคับใช้ระบบการจัดหาเงินทุนสาธารณะให้แก่ผู้สมัครซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่น

(i) อนุมาตรา (e), (f) และ (h) ของมาตรานี้อาจแก้ไขได้โดยกฎหมายตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 81012 อนุมาตราที่เหลือของมาตรานี้ อาจแก้ไขได้เฉพาะโดยกฎหมายที่เป็นไปตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 81012

มาตรา 4.1. แก้ไขมาตรา 85320 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาลให้มีความดังต่อไปนี้:

85320 (a) รัฐบาลต่างประเทศ ตัวการต่างประเทศ หรือบุคคลต่างชาติ ห้ามให้เงินบริจาค ใช้จ่าย หรือใช้จ่ายโดยอิสระ ไม่ว่าโดยตรงหรือผ่านบุคคลอื่น ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำให้มาตรการในบัตรเลือกตั้งระดับรัฐหรือท้องถิ่นใดมีคุณสมบัติเข้าสู่บัตรเลือกตั้ง การสนับสนุนหรือคัดค้านมาตรการดังกล่าว หรือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้สมัครเข้าสู่ตำแหน่งระดับรัฐหรือท้องถิ่น

(b) บุคคลหรือคณะกรรมการห้ามร้องขอหรือรับเงินบริจาคจากรัฐบาลต่างประเทศ ตัวการต่างประเทศ หรือบุคคลต่างชาติ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำให้มาตรการในบัตรเลือกตั้งระดับรัฐหรือท้องถิ่นใดมีคุณสมบัติเข้าสู่บัตรเลือกตั้ง การสนับสนุนหรือคัดค้านมาตรการดังกล่าว หรือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้สมัครเข้าสู่ตำแหน่งระดับรัฐหรือท้องถิ่น

(c) สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ คำต่อไปนี้มีความหมายดังต่อไปนี้:

(1) (A) “บุคคลต่างชาติ” หมายถึงบุคคลที่ไม่ได้เป็นพลเมืองของสหรัฐฯ และไม่ได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรซึ่งได้รับอนุญาตให้พำนักโดยชอบด้วยกฎหมาย

(B) “บุคคลต่างชาติ” ไม่รวมถึงบุคคลที่ได้รับการชะลอการดำเนินการและสถานะการชะลอการดำเนินการดังกล่าวยังไม่หมดอายุ ภายใต้โครงการชะลอการดำเนินการสำหรับผู้เดินทางเข้าสหรัฐฯ ตั้งแต่วัยเด็ก (DACA) ของรัฐบาลกลาง ตามที่อธิบายไว้ในแนวทางที่ออกโดยกระทรวงความมั่นคงแห่งมาตุภูมิสหรัฐฯ

(2) “ตัวการต่างประเทศ” รวมถึงรายการใดรายการหนึ่งต่อไปนี้:

(A) พรรคการเมืองต่างประเทศ

(B) บุคคลที่อยู่นอกสหรัฐฯ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้อย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้:

(i) บุคคลดังกล่าวเป็นบุคคลธรรมดาและเป็นพลเมืองของสหรัฐฯ

(ii) บุคคลดังกล่าวไม่ใช่บุคคลธรรมดา และจัดตั้งขึ้นหรือก่อตั้งขึ้นตามกฎหมายของสหรัฐฯ หรือของรัฐใดหรือสถานที่อื่นใดที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจของสหรัฐฯ และมีสถานประกอบธุรกิจหลักอยู่ในสหรัฐฯ

(C) ฟังหุ้นส่วน สมาคม บริษัท องค์กร หรือการรวมกลุ่มบุคคลในรูปแบบอื่น ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของต่างประเทศหรือมีสถานประกอบธุรกิจหลักอยู่ในต่างประเทศ

(D) บริษัทในเครือภายในประเทศของบริษัทต่างประเทศ หากการตัดสินใจบริจาคหรือใช้จ่ายเงินกระทำโดยเจ้าหน้าที่ กรรมการ หรือ พนักงานฝ่ายบริหารของบริษัทต่างประเทศซึ่งไม่ได้เป็นพลเมืองของสหรัฐฯ และไม่ได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรของสหรัฐฯ ซึ่งได้รับอนุญาตให้พำนักโดยชอบด้วยกฎหมาย

(d) มาตรานี้ไม่ห้ามการบริจาค การใช้จ่าย หรือการใช้จ่ายโดยอิสระที่กระทำโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ถาวรซึ่งได้รับอนุญาตให้พำนักโดยชอบด้วยกฎหมาย

(e) (1) บุคคลใดที่ฝ่าฝืนมาตรานี้มีความผิดละเมิด และต้องถูกปรับเป็นจำนวนเท่ากับจำนวนเงินที่บริจาคหรือใช้จ่าย ความผิดละเมิด

(2) นอกเหนือจากโทษอื่น บุคคลที่ฝ่าฝืนมาตรานี้ต้องถูกปรับเป็นจำนวนอย่างน้อยเท่ากับจำนวนเงินที่บริจาคหรือใช้จ่าย แต่ไม่เกินสามเท่าของจำนวนเงินที่บริจาคหรือใช้จ่าย

ข้อเสนอที่ 5

การแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งเสนอโดยนิติบัญญัติของรัฐธรรมนูญของวุฒิสภา 1 แห่งสมัยประชุมปกติปี 2023–2024 (บทที่ 204 ของมติกฎหมายปี 2024) เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California โดยขัดแย้งด้วยการแก้ไขมาตราต่าง ๆ ดังนั้น บทบัญญัติเดิมที่เสนอให้ลบจึงพิมพ์แบบขีดฆ่า และบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจึงพิมพ์เป็นตัวเอียง เพื่อแสดงว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

ข้อเสนอแก้ไขมาตรา II และ V

ประการแรก—แก้ไขมาตรา 15 ของมาตรา II ให้มีข้อความดังต่อไปนี้:

มาตรา 15. (a) ผู้ว่าการรัฐต้องเรียกให้มีการเลือกตั้งเพื่อพิจารณาว่าจะถอดถอนเจ้าหน้าที่หรือไม่ และหากเหมาะสม—ให้เลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทน โดยต้องจัดการเลือกตั้งไม่น้อยกว่า 60 วันและไม่เกิน 80 วันนับจากวันที่รับรองว่ามีลายมือชื่อเพียงพอ

(b) การเลือกตั้งเพื่อถอดถอนอาจจัดขึ้นภายใน 180 วันนับจากวันที่รับรองว่ามีลายมือชื่อเพียงพอ เพื่อให้สามารถรวมการเลือกตั้งดังกล่าวเข้ากับการเลือกตั้งตามกำหนดปกติครั้งถัดไปซึ่งจัดขึ้นทั้งหมดหรือบางส่วนภายในเขตอำนาจเดียวกันกับที่จัดการเลือกตั้งเพื่อถอดถอน หากจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีสิทธิลงคะแนนในการเลือกตั้งตามกำหนดปกติครั้งถัดไปนั้นเท่ากับอย่างน้อย 50% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดที่มีสิทธิลงคะแนนในการเลือกตั้งเพื่อถอดถอน

(c) หากคะแนนเสียงข้างมากสำหรับคำถามดังกล่าวเห็นชอบให้ถอดถอน เจ้าหน้าที่ผู้นั้นจะพ้นจากตำแหน่ง และหากมีผู้สมัคร ผู้สมัครที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งแทน เจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่สามารถเป็นผู้สมัครได้—และจะไม่มีการสมัครรับเลือกตั้งสำหรับตำแหน่งที่มีการแต่งตั้งตามอนุมาตรา (d) ของมาตรา 16 แห่งมาตรา VI—และตำแหน่งดังกล่าวให้ถือว่าว่างลง ตำแหน่งที่ว่างให้มีการแต่งตั้งหรือดำเนินการให้ผู้ดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญนี้และกฎหมายโดยมีเงื่อนไขว่าเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ถูกถอดถอนในการเลือกตั้งเพื่อถอดถอนจะไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ว่างดังกล่าว

ประการที่สอง—แก้ไขมาตรา 17 ของมาตรา II ให้มีข้อความดังต่อไปนี้:

มาตรา 17. หากมีการริเริ่มการถอดถอนผู้ว่าการรัฐหรือเลขาธิการรัฐ หน้าที่เกี่ยวกับการถอดถอนของตำแหน่งดังกล่าวให้รองผู้ว่าการรัฐ—เลขาธิการแห่งรัฐ หรือผู้ควบคุมบัญชี เป็นผู้ปฏิบัติ ตามลำดับ หากมีการริเริ่มการถอดถอนผู้ว่าการรัฐและเลขาธิการรัฐในเวลาเดียวกัน หน้าที่เกี่ยวกับการถอดถอนของทั้งสองตำแหน่งให้ผู้ควบคุมบัญชีเป็นผู้ปฏิบัติ

ประการที่สาม—แก้ไขมาตรา 10 ของมาตรา V ให้มีข้อความดังต่อไปนี้:

มาตรา 10. (a) รองผู้ว่าการรัฐจะขึ้นดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐเมื่อตำแหน่งผู้ว่าการรัฐว่างลง

(b) โดยไม่คำนึงถึงอนุมาตรา (c) ของมาตรา 15 แห่งมาตรา II หากผู้ว่าการรัฐถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยการเลือกตั้งเพื่อถอดถอน รองผู้ว่าการรัฐจะขึ้นดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐตลอดระยะเวลาที่เหลือของวาระที่ยังไม่สิ้นสุด หากผู้ว่าการรัฐถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งโดยการเลือกตั้งเพื่อถอดถอนก่อนสิ้นสุดช่วงระยะเวลาการเสนอชื่อผู้สมัครสำหรับการเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐครั้งถัดไปในช่วง 2 ปีแรกของวาระผู้ว่าการรัฐ ให้จัดการเลือกตั้งพิเศษเพื่อเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนผู้ว่าการรัฐ และให้รวมการเลือกตั้งดังกล่าวเข้ากับการเลือกตั้งขึ้นต้นทั่วทั้งรัฐ และหากจำเป็น ให้รวมกับการเลือกตั้งทั่วไปทั่วทั้งรัฐครั้งถัดไป หากผู้สมัครรายใดได้รับคะแนนเสียงข้างมากในการเลือกตั้งพิเศษ ซึ่งรวมเข้ากับการเลือกตั้งขึ้นต้นทั่วทั้งรัฐ ผู้สมัครรายนั้นจะขึ้นดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐตลอดระยะเวลาที่เหลือของวาระที่ยังไม่สิ้นสุด หากไม่มีผู้สมัครรายใดได้รับคะแนนเสียงข้างมาก ผู้สมัคร 2 รายที่ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดจะแข่งขันกันในการเลือกตั้งพิเศษซึ่งรวมเข้ากับการเลือกตั้งทั่วไปทั่วทั้งรัฐครั้งถัดไป และผู้ชนะการเลือกตั้งดังกล่าวจะขึ้นดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐตลอดระยะเวลาที่เหลือของวาระที่ยังไม่สิ้นสุด

(c) รองผู้ว่าการรัฐจะปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ว่าการรัฐระหว่างที่ผู้ว่าการรัฐถูกดำเนินกระบวนการถอดถอนออกจากตำแหน่ง ไม่อยู่ในรัฐ หรือมีภาวะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราวในลักษณะอื่น หรือในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกเป็นผู้ว่าการรัฐไม่สามารถเข้ารับตำแหน่งได้

(d) ฝ่ายนิติบัญญัติต้องกำหนดลำดับผู้สืบทอดตำแหน่งต่อจากรองผู้ว่าการรัฐสำหรับการขึ้นดำรงตำแหน่งผู้ว่าการรัฐ และสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ว่าการรัฐเป็นการชั่วคราว

(e) ศาลฎีกามีเขตอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในการวินิจฉัยคำถามทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายใต้มาตรานี้

(f) สิทธิในการยกประเด็นเกี่ยวกับตำแหน่งว่างหรือภาวะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ชั่วคราว ให้เป็นขององค์กรที่กำหนดโดยกฎหมายแต่เพียงผู้เดียว

ข้อเสนอที่ 37

ได้ทำการจัดส่งมาตรการริเริ่มนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของหมวดที่ 8 มาตราที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตรการริเริ่มนี้เพิ่มมาตราต่าง ๆ ลงในประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย ดังนั้น บทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจึงพิมพ์เป็นตัวเอียงเพื่อแสดงว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1. หัวข้อ

มาตรการนี้ให้เรียกว่า "กฎหมายการเป็นเจ้าของบ้านของชนชั้นกลางและการก่อสร้างบ้านสำหรับครอบครัวแห่ง California ปี 2026"

มาตรา 2. เพิ่มบทที่ 11.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 51515) ลงในส่วน 3 ของภาค 31 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

บทที่ 11.5 กฎหมายการเป็นเจ้าของบ้านของชนชั้นกลางและการก่อสร้างบ้านสำหรับครอบครัวแห่ง CALIFORNIA ปี 2026

51515 (a) สำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยแห่ง California ต้องบริหารและดำเนินการตามกฎหมายการเป็นเจ้าของบ้านของชนชั้นกลางและการก่อสร้างบ้านสำหรับครอบครัวแห่ง California ปี 2026 เพื่อ:

(1) จัดตั้งสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง เพื่อลดภาระทางการเงินในการจัดหาเงินทุนเพื่อซื้อบ้านครัวเรือนเดี่ยวสร้างใหม่โดยไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายต่อผู้เสียภาษี

(2) เร่งรัดและส่งเสริมการก่อสร้างบ้านครัวเรือนเดี่ยวหลังใหม่ เพื่อสร้างโอกาสในการมีบ้านของครอบครัวชนชั้นกลาง และแก้ปัญหาการขาดแคลนบ้านครัวเรือนเดี่ยวในรัฐ California

(3) คัดกรองผู้บริโภคจากการให้สินเชื่อที่ไม่เป็นธรรม

(4) จัดหาโอกาสสำหรับการลงทุนที่สร้างประโยชน์ต่อสังคม โดยส่งเสริมการซื้อพันธบัตรดอกเบี้ยต่ำเพื่อสนับสนุนสินเชื่อบ้านของชนชั้นกลางที่มีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าตลาด เพื่อผลักดันเป้าหมายการมีบ้านเป็นของตนเองใน California รวมถึงสนับสนุนการปล่อยสินเชื่อและการลงทุนในชุมชนที่มีคุณสมบัติได้รับเครดิตตามกฎหมายการลงทุนใหม่ในชุมชน

(b) เพื่อวัตถุประสงค์ของบทนี้:

(1) "กฎหมาย" หมายถึง กฎหมายการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางและการก่อสร้างบ้านสำหรับครอบครัวแห่งรัฐ California ปี 2026

(2) "สำนักงาน" หมายถึง สำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยแห่ง California

(3) "ผู้ยื่นคำขอ" หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ๆ ที่ยื่นคำขอเพื่อรับสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง

(4) "พันธบัตร" หมายถึง พันธบัตรรายได้ ตัวเงิน ซึ่งรวมถึงตัวสัญญาใช้เงินล่วงหน้าก่อนออกพันธบัตรและตัวเงินสินเชื่อก่อสร้างบ้าน ไร่รับรองชั่วคราวหรือไร่รับรองอื่น ๆ หรือหลักฐานแสดงหนี้สินทางการเงินอื่น ๆ ที่ออกโดยหน่วยงานตามมาตรา 51515.06

(5) "ผู้กู้" หมายถึง ผู้ยื่นคำขอที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในข้อ (a) ของมาตรา 51515.01 และข้อกำหนดคุณสมบัติอื่น ๆ ที่กำหนดโดยสำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย และผู้ซึ่งได้รับสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง

(6) "ผู้ก่อสร้าง" หมายถึง ผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เข้าร่วมในทางเลือกผู้ก่อสร้างที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 51515.02

(7) "ผู้ให้กู้" หมายถึง ธนาคาร สหกรณ์เครดิตยูเนียน บริษัททรัสต์ ธนาคารออมสิน สมาคมการธนาคารแห่งชาติ สมาคมออมทรัพย์และเงินกู้ สมาคมอาคารและเงินกู้ นายธนาคารผู้ให้สินเชื่อที่อยู่อาศัย หรือสถาบันการเงินหรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ที่ให้บริการหรือให้ความช่วยเหลือเป็นประจำในการจัดหาเงินทุนสำหรับการจำนองที่อยู่อาศัย หรือบริษัทโฮลดิ้งใด ๆ สำหรับสถาบันหรือหน่วยงานดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็น

ผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในมาตรา 51515.03 และเป็นผู้ที่สำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยได้ทำสัญญาด้วยเพื่อให้เป็นผู้ริเริ่มปล่อยสินเชื่อหรือให้บริการจัดการสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางที่ได้รับอนุญาตโดยหมวดนี้

(8) "สินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง" หมายถึง สินเชื่อที่ริเริ่มปล่อยกู้ขึ้นตามบทนี้

(9) "ทางเลือก" หมายถึง ทางเลือกผู้ก่อสร้างที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เพื่อส่งเสริมการก่อสร้างบ้านครัวเรือนเดี่ยวหลังใหม่ที่กำหนดไว้ในมาตรา 51515.02

(10) "โครงการ" หมายถึง โครงการสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง

(11) "บ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์" หมายถึง บ้านครัวเรือนเดี่ยวที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 51515.01 รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง บ้านที่สร้างขึ้นภายใต้ทางเลือกผู้ก่อสร้างที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา 51515.02

(12) "การจำนองลำดับรอง" หมายถึง จำนอง สัญญาทรัสต์เพื่อเป็นหลักประกัน หรือตราสารหลักทรัพย์อื่น ๆ สำหรับบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ซึ่งเป็นหลักประกันสำหรับสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง

(13) "บ้านครัวเรือนเดี่ยว" หมายถึง บ้านเดี่ยว ทาวน์โฮม หรือบ้านแถว รวมถึงที่ดินที่บ้านนั้นตั้งอยู่ หรือคอนโดมิเนียม บ้านสำเร็จรูป (manufactured home) หรือยูนิตที่อยู่อาศัยอื่น ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอยู่อาศัยของหนึ่งครัวเรือน

51515.01. คุณสมบัติของผู้กู้และบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์

(a) คุณสมบัติของผู้กู้ที่เป็นผู้ซื้อบ้านชนชั้นกลาง

(1) ผู้ยื่นคำขอจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดดังต่อไปนี้ จึงจะมีสิทธิได้รับสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางภายใต้โครงการนี้:

(A) เป็นผู้มีถิ่นพำนักในรัฐ California ผู้ยื่นคำขอจะต้องเป็นผู้มีถิ่นพำนักในรัฐ California เป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งปีก่อนเวลาที่ยื่นคำขอ

(B) เป็นที่พักอาศัยหลักที่เจ้าของอยู่อาศัยเอง ผู้ยื่นคำขอจะต้องตกลงที่จะอยู่อาศัยในบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ในฐานะที่พักอาศัยหลักของผู้ยื่นคำขอภายใน 60 วันนับแต่วันที่ปิดการขาย

(C) ข้อกำหนดด้านรายได้ ผู้ยื่นคำขอจะต้องมีรายได้ของครอบครัวไม่เกิน 200 เปอร์เซ็นต์ของรายได้มาตรฐานของพื้นที่สำหรับครอบครัวที่มีขนาดเท่ากัน ในมณฑลหรือเขตสถิติมหานครที่บ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์นั้นตั้งอยู่ โดยปรับตามขนาดครอบครัวตามที่สำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยกำหนด

(D) ข้อกำหนดเงินดาวน์ ผู้ยื่นคำขอจะต้องตกลงชำระเงินดาวน์ไม่น้อยกว่า 3 เปอร์เซ็นต์ของราคาซื้อของบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ โดยเงินจำนวนนี้จะต้องมาจากแหล่งเงินทุนอื่นที่ไม่ใช่เงินอุดหนุนแบบให้เปล่าหรือเงินกู้ยืม

(2) ผู้ยื่นคำขอจะต้องจัดส่งข้อมูลใด ๆ ตามรูปแบบที่สำนักงานกำหนดให้แก่สำนักงาน เพื่อให้สำนักงานสามารถพิจารณาคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอตามหมวดนี้ได้

(b) คุณสมบัติของบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์

(1) บ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ต้องเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้:

(A) บ้านสร้างใหม่ ทาวน์โฮม บ้านแถว คอนโดมิเนียม หรือบ้านสำเร็จรูป ซึ่งผู้กู้เป็นผู้ซื้อรายแรก

(B) คอนโดมิเนียมหรือยูนิตที่อยู่อาศัยอื่น ๆ ในอาคารที่เคยเป็นสิ่งปลูกสร้างที่ไม่ได้ใช้เพื่อการอยู่อาศัย แล้วนำมาปรับปรุงหรือเปลี่ยนวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งผู้กู้เป็นผู้ซื้อรายแรก

(2) ราคาขายสูงสุดของบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ต้องไม่เกิน 125 เปอร์เซ็นต์ของวงเงินกู้ตามเกณฑ์มาตรฐานสำหรับอสังหาริมทรัพย์แบบหนึ่งยูนิตในมณฑลที่บ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ตั้งอยู่ ตามที่กำหนดไว้ในรายงานวงเงินกู้ตามเกณฑ์มาตรฐานประจำปี ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยแห่งสหรัฐอเมริกาหรือหน่วยงานที่สืบทอดอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา 4542 แห่งลักษณะ 12 ของประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา

(3) ไม่ให้ตีความเนื้อความในมาตรานี้เป็นการจำกัดการขายบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ให้แก่ผู้ซื้อบ้านที่ไม่เข้าร่วมโครงการ

(4) บ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์จะไม่ถือว่าเป็น "งานสาธารณะ" เพื่อวัตถุประสงค์ตามหมวด 1 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 1720) ของส่วนที่ 7 ในภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายแรงงาน

51515.02. ทางเลือกผู้ก่อสร้างที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์

(a) ผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์อาจสมัครใจเลือกใช้ทางเลือกนี้ได้ โดยการรับรองต่อสำนักงานการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยว่าการก่อสร้างบ้านใหม่หนึ่งหลังหรือหลายหลังจะเป็นไปตามข้อกำหนดในข้อย่อย (b) ของมาตรา 51515.01 ทางสำนักงานจะออกหนังสือยืนยันสถานะการเข้าร่วมภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับใบรับรองที่ยื่นเข้ามาตามข้อย่อยนี้ หนังสือดังกล่าวสามารถนำไปใช้อ้างอิงโดยผู้ก่อสร้าง ผู้ที่มีแนวโน้มจะเป็นผู้ซื้อ และผู้ให้กู้เพื่อการก่อสร้าง เพื่อวัตถุประสงค์ในการทำการตลาดและการจัดหาเงินทุนสำหรับบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์โดยเป็นไปตามข้อกำหนดในหมวดนี้

(b) ผู้ก่อสร้างที่เข้าร่วมโครงการจะต้อง:

(1) เป็นไปตามบทบัญญัติว่าด้วยแรงงานและการบังคับใช้ในวรรค (2), (3) หากเป็นไปตามเงื่อนไขด้านโครงการและช่างฝีมือการก่อสร้างที่ระบุไว้ในวรรคนั้น และเป็นไปตามวรรค (4) และ (5) ของข้อย่อย (d) ของมาตรา 21080.66 แห่งประมวลกฎหมายทรัพยากรสาธารณะ

(2) ต้องรับผิดชอบต่อการละเมิดทั้งหมดตามวรรค (1) ของข้อย่อย (c) ที่กระทำโดยผู้รับเหมาและผู้รับเหมาช่วงของผู้ก่อสร้าง คณะกรรมการความร่วมมือระหว่างฝ่ายแรงงานกับฝ่ายบริหาร ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างฝ่ายแรงงานกับฝ่ายบริหารของรัฐบาลกลางปี 1978 (29 U.S.C. มาตรา. 175a) อาจยื่นฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจ สำหรับการละเมิดข้อความในวรรคนี้นี้

(c) คณะกรรมการความร่วมมือระหว่างแรงงานกับฝ่ายบริหาร ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างฝ่ายแรงงานกับฝ่ายบริหารของรัฐบาลกลางปี 1978 (29 U.S.C. มาตรา. 175a) อาจยื่นฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อดำเนินคดีกับผู้รับเหมาหรือผู้รับเหมาช่วงของผู้ก่อสร้างในทุกลำดับชั้น ในนามของแรงงานก่อสร้างที่จ้างโดยผู้รับเหมาหรือผู้รับเหมาช่วง เพื่อบังคับใช้ข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้:

(1) ภาระหน้าที่ของนายจ้างภายใต้ภาค 1 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 100) และภาค 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 13000) ของประมวลกฎหมายประกันการว่างงาน

(2) การไม่จัดให้มีการประกันการจ่ายเงินค่าชดเชยแรงงานตามที่กำหนดไว้ในหมวด 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 3700) ของส่วนที่ 1 ในภาค 4 ของประมวลกฎหมายแรงงาน

(3) การไม่ดำรงไว้ซึ่งใบอนุญาตผู้รับเหมาก่อสร้างของรัฐที่ยังมีผลบังคับใช้ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 9 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 7000) ของภาค 3 แห่งประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ

(d) การเยียวยาและบทลงโทษสำหรับการละเมิดกฎหมายแรงงานตามมาตรานี้จะต้องได้รับอนุมัติและจัดสรรตามข้อย่อย (m) ของมาตรา 2699 แห่งประมวลกฎหมายแรงงาน

(e) ไม่ให้ตีความเนื้อความในมาตรานี้เป็นการจำกัดผู้ซื้อบ้านที่ไม่เข้าร่วมโครงการจากการซื้อบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้นภายใต้ทางเลือกดังกล่าว

(f) หากผู้ก่อสร้างขายบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ซึ่งสร้างขึ้นตามมาตรานี้ในราคาที่สูงกว่า 25 เปอร์เซ็นต์ของราคาขายสูงสุดที่กำหนดไว้ในวรรค (2) ของข้อย่อย (b) ของมาตรา 51515.01 จะไม่นำอนุวรรค (B) ของวรรค (1) และวรรค (2) ของข้อย่อย (e) ของมาตรา 51515.04 มาบังคับใช้กับบ้านดังกล่าว

51515.03. คุณสมบัติของผู้ให้กู้

(a) สำนักงานอาจทำสัญญากับผู้ให้กู้หนึ่งรายหรือมากกว่าหนึ่งรายเพื่อให้เป็นผู้ริเริ่มปล่อยสินเชื่อหรือให้บริการจัดการสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางที่ได้รับอนุญาตโดยหมวดนี้

(b) สำนักงานจะต้องประเมินว่าโครงการนี้จะสามารถดำเนินการในลักษณะที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ และเป็นไปตามเกณฑ์สำหรับกิจกรรมที่เข้าข่ายได้รับการพิจารณาสำหรับผู้ให้กู้ที่อยู่ภายใต้กฎหมายการลงทุนใหม่ในชุมชนของรัฐบาลกลาง (12 U.S.C. มาตรา. 2901 และมาตราต่อ ๆ ไป.) ได้หรือไม่ และหากสามารถดำเนินการได้ ให้ดำเนินโครงการในลักษณะดังกล่าว

51515.04. มาตรฐานการคุ้มครองผู้บริโภค ความรับผิดชอบ และความโปร่งใส

(a) การคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานจะต้องกำหนดข้อกำหนดการคุ้มครองผู้บริโภคที่บังคับใช้กับผู้ให้กู้ ซึ่งทางสำนักงานได้ทำสัญญาด้วยเพื่อให้เป็นผู้ริเริ่มปล่อยสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้:

(1) การจำกัดค่าธรรมเนียมของผู้ให้กู้ที่เกี่ยวข้องกับการริเริ่มปล่อยสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง

(2) ข้อห้ามเกี่ยวกับเบี้ยปรับการชำระเงินก่อนกำหนด

(3) ข้อกำหนดให้สินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางต้องเป็นสินเชื่อจำนองอัตราดอกเบี้ยคงที่

(b) การตรวจสอบเครดิตเพิ่มเติม หากไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม คณะกรรมการผู้ยื่นคำขอไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่จะทำให้ผู้ยื่นคำขอได้รับสินเชื่อ หรือได้รับเงื่อนไขที่ดีที่สุดที่มีภายใต้โครงการนี้ ผู้ให้กู้จะต้องอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอสามารถยื่นเอกสารทางการเงินด้วยความสมัครใจ ซึ่งรวมถึงใบแจ้งยอดบัญชีธนาคาร สลิปเงินเดือน สินทรัพย์ส่วนบุคคลที่สามารถตรวจสอบได้ และประวัติการชำระค่าเช่า และนำเอกสารเหล่านั้นมาใช้และประเมินโดยวิธีการพิจารณาสินเชื่อจากกระแสเงินสด เพื่อพยายามทำให้ผู้ยื่นคำขอมิคุณสมบัติได้รับสินเชื่อ หรือได้รับเงื่อนไขที่ดีขึ้นภายใต้โครงการนี้ เมื่อดำเนินการจัดส่งเอกสารทางการเงินด้วยความสมัครใจ ผู้ยื่นคำขอยินยอมให้ใช้เอกสารเหล่านั้นสำหรับการพิจารณาสินเชื่อจากกระแสเงินสดตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

(c) การเป็นตัวแทนและการคุ้มครองผู้ซื้อบ้าน ผู้ยื่นคำขอจะต้องว่าจ้างตัวแทนหรือนายหน้าอสังหาริมทรัพย์ของรัฐ California ซึ่งได้รับใบอนุญาต ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 10018.06 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ ซึ่งผู้ยื่นคำขอลือด้วยตนเอง เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ซื้อบ้านได้รับการเป็นตัวแทนและการคุ้มครองผู้บริโภคที่เหมาะสมตลอดกระบวนการซื้อบ้าน

(d) การผ่อนผันการชำระหนี้เนื่องจากความเดือดร้อนทางการเงิน ผู้กู้สามารถขอผ่อนผันการชำระดอกเบี้ยรายเดือนเป็นการชั่วคราวเนื่องจากความเดือดร้อนทางการเงิน สำหรับสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางของตนได้ ตามเกณฑ์และข้อกำหนดที่สำนักงานกำหนด

(e) มาตรฐานความรับผิดชอบในการก่อสร้าง

(1) เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคและเร่งรัดการแก้ไขข้อพิพาทสำหรับเจ้าของบ้าน:

(A) ลักษณะ 7 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 895) ของส่วนที่ 2 ของภาค 2 ของประมวลกฎหมายแพ่ง จะมีผลบังคับใช้กับบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ เว้นแต่จะมีการปรับเปลี่ยนตามที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (B) สำหรับบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ซึ่งสร้างโดยผู้ก่อสร้างตามมาตรา 51515.02

(B) บ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ซึ่งสร้างโดยผู้ก่อสร้างตามมาตรา 51515.02 จะต้องอยู่ภายใต้กระบวนการสิทธิในการซ่อมแซมดังต่อไปนี้:

(i) ข้อกำหนดเรื่องการแจ้งเตือน หากผู้เรียกร้องคนใด ไม่ว่าจะเป็นเจ้าของบ้าน กลุ่มเจ้าของบ้าน หรือสมาคม เริ่มดำเนินกระบวนการก่อนการฟ้องร้องคดีตามข้อย่อย (a) ของมาตรา 910 ของประมวลกฎหมายแพ่ง นอกจากจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหมดในข้อย่อยดังกล่าวแล้ว หนังสือแจ้งเตือนเป็นลายลักษณ์อักษรที่กำหนดไว้จะต้องระบุเจ้าของบ้านแต่ละรายตามที่อยู่หรือคำบรรยายอื่นที่เพียงพอเพื่อให้ผู้ก่อสร้างทราบถึงสถานที่ตั้งของที่พักอาศัยแต่ละแห่ง ระบุลักษณะและสถานที่ตั้งของการละเมิดที่กล่าวหาแต่ละรายการในที่พักอาศัยแต่ละแห่ง และต้องลงลายมือชื่อโดยเจ้าของบ้านแต่ละรายที่กล่าวหาว่ามีการละเมิด

(ii) การอนุญาตให้มีการสื่อสารอย่างเปิดเผยและความโปร่งใส แม้มาตรา 913 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ก่อสร้างสามารถติดต่อสื่อสารโดยตรงกับเจ้าของบ้านหรือผู้เรียกร้องในระหว่างขั้นตอนใด ๆ ของกระบวนการก่อนการฟ้องร้องคดีที่อธิบายไว้ในหมวด 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 910) แห่งลักษณะ 7 ของส่วนที่ 2 ของภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง อย่างไรก็ตาม บทบัญญัตินี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงประมวลจริยบรรณวิชาชีพแห่งรัฐ California ของสหภาพความแห่งรัฐ California ซึ่งรวมถึงกฎ 4.2 ที่ห้ามไม่ให้ทนายความสื่อสารโดยตรงหรือโดยอ้อมกับบุคคลที่ตนทราบว่ามีความสนใจเป็นตัวแทนในเรื่องดังกล่าว

(iii) การอนุญาตให้เจ้าของบ้านปลดเปลื้องสิทธิเรียกร้อง แม้มาตรา 926 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ผู้ก่อสร้างอาจขอรับการปลดเปลื้องสิทธิเรียกร้องหรือการสละสิทธิจากเจ้าของบ้านสำหรับงานซ่อมแซมที่กำหนดไว้ตามหมวด 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 910) ของลักษณะ 7 ของส่วนที่ 2 ของภาค 2 ของประมวลกฎหมายแพ่งได้ โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ก่อสร้างต้องดำเนินการซ่อมแซมเสร็จสิ้นด้วยความเอาใจใส่อย่างเต็มที่แล้ว และเจ้าของบ้านพึงพอใจกับการซ่อมแซมดังกล่าว เจ้าของบ้านอาจปลดเปลื้องสิทธิเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับข้อบกพร่องที่ได้รับการซ่อมแซมแล้วเท่านั้นด้วยความสมัครใจ การปลดเปลื้องสิทธิเรียกร้องดังกล่าวจะต้องทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยได้รับการลงนามโดยมีการรับรู้และด้วยความสมัครใจ และจะต้องไม่ครอบคลุมไปถึงข้อบกพร่องหรือการเรียกร้องใด ๆ ที่ไม่ได้รับการแก้ไขจากการซ่อมแซมนั้น

(iv) การสร้างแรงจูงใจให้ยุติคดีความโดยเร็ว หากศาลอนุมัติคำร้องขอให้พักการพิจารณาคดีตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 930 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง และเมื่อครบกำหนด 120 วันนับแต่นั้น ผู้เรียกร้องยังไม่ได้ดำเนินการยื่นยันสิทธิประโยชน์ที่อยู่ในความควบคุมของ

ตนเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดของหมวด 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 910) ของลักษณะ 7 ของส่วนที่ 2 ของภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง ผู้ก่อสร้างอาจยื่นคำร้องให้ยกฟ้องคดีนั้นได้ ศาลอาจใช้ดุลพินิจให้ฝ่ายที่ชนะคำร้องได้รับค่าทนายความและค่าใช้จ่ายในการยื่นหรือการคัดค้านคำร้องนั้น

(v) การเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้ซื้อบ้าน ผู้ก่อสร้างบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์จะต้องเปิดเผยข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษร ในรูปแบบที่ได้รับการอนุมัติจากสำนักงาน ให้ผู้ซื้อบ้านแต่ละรายทราบ ก่อนการปิดบัญชีเอสโครว์ ว่าบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับของวรรคย่อยนี้

(C) วรรคย่อย (B) จะไม่มีผลบังคับใช้กับบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่ครอบคลุมโดยข้อย่อย (f) ของมาตรา 51515.02

(2) แม้กฎหมายอื่นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ในการฟ้องร้องคดีใด ๆ ที่ยื่นโดยเจ้าของบ้านหรือกลุ่มเจ้าของบ้านเพื่อกล่าวอ้างสิทธิเรียกร้องอันอยู่ภายใต้กระบวนการที่กำหนดไว้ในหมวด 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 910) และหมวด 5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 941) ของลักษณะ 7 ของส่วนที่ 2 ของภาค 2 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง หรือกระบวนการที่กำหนดไว้ในวรรคย่อย (B) ของวรรค (1) ของข้อย่อยนี้ที่เกี่ยวข้องกับบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ค่าทนายความตามผลคดีที่อนุญาตสูงสุดจะต้องไม่เกิน 30 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินที่ได้รับคืนทั้งหมดที่จากการประนีประนอมยอมความ การไกล่เกลี่ย การอนุญาโตตุลาการ การพิจารณาชี้ขาดโดยผู้พิพากษาอ้างอิง หรือคำพิพากษา เว้นแต่ศาลจะอนุมัติจำนวนเงินที่สูงกว่า โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ที่ได้รับ ความเสี่ยงที่ทนายความแบกรับ ข้อตกลงใดๆ ระหว่างทนายความกับลูกค้า ความซับซ้อนของการฟ้องร้องคดี และทักษะที่ทนายความได้แสดงให้เห็น ค่าทนายความตามผลคดีจะต้องจ่ายจากจำนวนเงินที่ได้จากการประนีประนอมยอมความ การอนุญาโตตุลาการ การไกล่เกลี่ย การพิจารณาชี้ขาดโดยผู้พิพากษาอ้างอิง หรือคำพิพากษาแต่เพียงอย่างเดียว

(f) ผู้ให้กู้ที่เป็นผู้ริเริ่มปล่อยสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการริเริ่มปล่อยสินเชื่อได้ไม่เกิน 0.5 เปอร์เซ็นต์หรือสองร้อยเก้าสิบดอลลาร์ (\$290 ดอลลาร์) แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า สำนักงานอาจปรับเปลี่ยนจำนวนเงินสองร้อยเก้าสิบดอลลาร์ (\$290 ดอลลาร์) ดังกล่าวได้ไม่เกินหนึ่งครั้งในทุก ๆ สองปี ผู้ให้กู้จะต้องไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมสินเชื่ออื่นใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

(g) มาตรา 2924.13 ของประมวลกฎหมายแพ่งจะไม่นำมาบังคับใช้กับสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางใด ๆ ที่จัดทำขึ้นภายใต้หมวดนี้

51515.05. ข้อกำหนดของโครงการ

(a) สำนักงานจะต้องเริ่มดำเนินโครงการภายในไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ สำนักงานจะมีอำนาจหน้าที่ทั้งหมดตามที่ได้รับมอบหมายตามส่วนนี้ในการดำเนินงานและบริหารจัดการโครงการตามหมวดนี้ ในการดำเนินงานตามหมวดนี้ สำนักงานจะต้องออกกฎและข้อบังคับที่ได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารของสำนักงาน และสอดคล้องกับหมวดนี้ นโยบาย กฎ และข้อบังคับที่ออกตามส่วนนี้ จะไม่อยู่ภายใต้หมวด 3.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 11340) ของส่วนที่ 1 ของภาค 3 ของลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(b) สินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางแต่ละรายการ จะต้องมีการจ้างองล่าดับรองเป็นหลักประกัน จะต้องใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดหาเงินทุนสำหรับราคาซื้อบางส่วนของบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เท่านั้น และจะต้องให้เงินทุนไม่เกิน 17 เปอร์เซ็นต์ของราคาซื้อของบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ซึ่งตาม

ปกติจะครอบคลุมด้วยเงินดาวน์ของเจ้าของบ้าน โดยที่ผู้ยื่นคำขอจะต้องสมทบเงินไม่น้อยกว่า 3 เปอร์เซ็นต์ของราคาซื้อของบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ สินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางแต่ละรายการที่มีการจำนองในลำดับที่สองเป็นหลักประกัน จะต้องมียกเว้นเกี่ยวกับการจำนองลำดับแรกที่ใช้จัดหาเงินทุนสำหรับการซื้อบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ สำนักงานจะต้องออกกฎเกณฑ์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการปิดการซื้อขาย ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการอนุญาตให้ผู้กู้ใช้สินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางในการชำระค่าใช้จ่ายการปิดการซื้อขายที่เกี่ยวข้องกับการซื้อบ้านใหม่ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เดิมจำนวน โดยมีเงื่อนไขว่าสำนักงานได้พิจารณาแล้วว่ากฎเกณฑ์ดังกล่าวรักษาสสมดุลระหว่างผลประโยชน์ของผู้กู้และนักลงทุนในพันธบัตร

(c) สำนักงานจะต้องกำหนดข้อกำหนดระยะเวลาการอยู่อาศัยสำหรับผู้กู้ รวมถึงอัตราดอกเบี้ย ตารางตัดชำระหนี้ การชำระคืนเงินต้น เงินไขการชำระหนี้ก่อนกำหนด และข้อกำหนดการชำระเงินอื่น ๆ สำหรับสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง ตามเงื่อนไขที่สำนักงานพิจารณาแล้วว่าสามารถปฏิบัติได้จริงและเป็นประโยชน์ต่อผู้ยื่นคำขอ และในระดับที่จำเป็นอย่างยิ่งเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อชำระเงินต้น ดอกเบี้ย และจำนวนเงินอื่น ๆ ที่ครบกำหนดชำระที่เกี่ยวข้องกับพันธบัตรที่ออกตามหมวดนี้ ซึ่งรวมถึงจำนวนเงินที่จำเป็นสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่สำนักงานตามหมวดนี้

(d) สำนักงานจะต้องกำหนดข้อกำหนดการให้ความรู้แก่เจ้าของบ้านสำหรับผู้กู้ที่สำนักงานพิจารณาแล้วว่าจะได้รับประโยชน์จากการให้ความรู้ดังกล่าว ซึ่งรวมถึงผู้ซื้อบ้านครั้งแรก และจะต้องดำเนินการดังกล่าวด้วยวิธีการที่คุ้มค่าใช้เงินที่สุดเท่าที่จะสามารถปฏิบัติได้ โดยมีเงื่อนไขว่าข้อกำหนดดังกล่าวสามารถดำเนินการเสร็จสิ้นได้ภายในกรอบเวลาสำหรับการปิดการซื้อขาย

(e) สำนักงานจะต้องกำหนดเกณฑ์การพิจารณาสินเชื่อสำหรับสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง และอาจปรับเปลี่ยนข้อกำหนดและคุณสมบัติของสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง วงเงินสินเชื่อสูงสุด คะแนนเครดิตขั้นต่ำ หรือการตรวจสอบเครดิตเพิ่มเติมที่อนุญาตตามข้อ (b) ของมาตรา 51515.04 และอัตราส่วนหนี้ต่อรายได้ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดของรัฐบาลกลางที่กำหนดโดย Fannie Mae, Freddie Mac หรือองค์การบริหารจัดการที่อยู่อาศัยแห่งรัฐบาลกลาง โดยมีเงื่อนไขว่าเกณฑ์เหล่านั้นสอดคล้องกับข้อกำหนดและวัตถุประสงค์ของหมวดนี้

(f) สำนักงานจะมีดุลพินิจในการกำหนดวิธีการ ช่วงเวลา และการกระจายทางภูมิศาสตร์สำหรับการขายพันธบัตร รวมถึงการพิจารณาว่าจะทำการตลาดพันธบัตรในระดับภูมิภาคหรือทั่วทั้งรัฐ และจะต้องดำเนินการในลักษณะที่ลดต้นทุนดอกเบี้ยให้เหลือน้อยที่สุด และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักลงทุนอย่างกว้างขวาง

(g) สำนักงานจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบบัญชีประจำปีโดยหน่วยงานอิสระสำหรับโครงการ เพื่อให้มั่นใจว่าเงินที่ได้จากการขายพันธบัตรได้รับการนำไปใช้ในลักษณะที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของหมวดนี้และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

51515.06. พันธบัตรรายได้

(a) ภายใต้ข้อกำหนดของหมวดนี้เท่านั้น สำนักงานอาจดำเนินการดังต่อไปนี้ นอกเหนือจากอำนาจอื่นที่ได้รับมอบตามส่วนนี้:

(1) ออกและขายพันธบัตรของตนในจำนวนเงินต้นที่สำนักงานพิจารณาเห็นว่าจำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ในการจัดหาเงินทุน หรือ

การได้มาซึ่งสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางภายใต้โครงการนี้ และเพื่อการชำระดอกเบี้ยของพันธบัตรเหล่านี้ การจัดตั้งเงินสำรองเพื่อค้ำประกันพันธบัตร และการชำระค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับ และจำเป็นหรืออำนวยความสะดวกแก่การออกพันธบัตร ซึ่งรวมถึงต้นทุนด้านการเพิ่มความน่าเชื่อถือทางเครดิตหรือการเสริมสภาพคล่อง โดยมีเงื่อนไขว่าจำนวนเงินต้นของพันธบัตรใด ๆ ที่ออกและขายตามหมวดนี้จะต้องไม่เกินร้อยละห้าของล้านดอลลาร์ (\$25,000,000,000 ดอลลาร์) โดยไม่รวมถึงจำนวนเงินของพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ที่ออกตามวรรค (2)

(2) ออกและขายพันธบัตรของตนเพื่อใส่ถอน รีไฟแนนซ์ ชำระคืน ปรับโครงสร้าง หรือซื้อพันธบัตรที่เคยออกไปก่อนหน้านี้ตามหมวดนี้ โดยเป็นไปตามส่วนที่ 3 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 50900)

(3) เข้าทำนิติ สัญญาตราสารหนี้ หรือเอกสารอื่นใดที่กำกับดูแลพันธบัตรร่วมกับผู้ดูแลผลประโยชน์ (ทรัสต์)

(4) เข้าทำข้อตกลงใด ๆ เพื่อการเพิ่มความน่าเชื่อถือทางเครดิตหรือการเสริมสภาพคล่อง

(5) จำนำและให้สิทธิยึดเหนี่ยวในหลักประกัน และสิทธิประโยชน์ในหลักประกันดังกล่าว ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง สินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางและสิทธิของสำนักงานภายใต้สินเชื่อดังกล่าว เพื่อเป็นหลักประกันการระดมทุนของสำนักงานภายใต้มติ สัญญาตราสารหนี้ หรือเอกสารอื่นใดที่กำกับดูแลพันธบัตรและข้อตกลงเพื่อการเพิ่มความน่าเชื่อถือทางเครดิตหรือการเสริมสภาพคล่อง การจำนำ สิทธิยึดเหนี่ยว และสิทธิประโยชน์ในหลักประกันนี้ จะได้รับการกำกับดูแลภายใต้หมวด 5.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 5450) ของภาค 6 ของลักษณะ 1 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(6) จัดทำหรือได้มาซึ่งสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง

(7) เรียกเก็บ หรือจัดให้มีการเรียกเก็บ การชำระคืนเงินต้นและจำนวนเงินอื่น ๆ เมื่อถึงกำหนดชำระจากผู้กู้ภายใต้สินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง

(8) บังคับใช้ หรือจัดให้มีการบังคับใช้ ข้อกำหนดของสินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลางและการจำนองลำดับรองกับผู้กู้

(9) รับเงินอุดหนุนหรือเงินบริจาคใด ๆ เพื่อประโยชน์ของโครงการ

(10) จัดทำและลงนามในสัญญาและตราสารอื่น ๆ และดำเนินการใด ๆ และทั้งหมดที่จำเป็น เป็นไปเพื่อความสะดวก หรือพึงมีอันเกี่ยวข้องกับพันธบัตร สินเชื่อการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชนชั้นกลาง การจำนองลำดับรอง หรือเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติของหมวดนี้

(b) นอกเหนือจากข้อกำหนดที่กำหนดไว้ตามมาตรา 51374 พันธบัตรทั้งหมดที่ออกตามมาตรานี้จะต้องระบุข้อความต่อไปนี้ไว้บนหน้าพันธบัตร: "พันธบัตรนี้จะไม่ถือเป็นหนี้สิน หรือความรับผิดชอบ หรือการค้ำประกันด้วยความน่าเชื่อถือและเครดิตของรัฐ California นอกเหนือไปจากสำนักงาน แต่จะชำระได้จากเงินทุนที่จัดสรรไว้เพื่อการดังกล่าวเท่านั้น"

มาตรา 3. การแก้ไขเพิ่มเติม

กฎหมายนี้จะต้องได้รับการตีความโดยกว้างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ บทบัญญัติแห่งกฎหมายของกฎหมายนี้อาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมได้ ตราบเท่าการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นสอดคล้องและส่งเสริมวัตถุประสงค์ในการสร้างที่อยู่อาศัยสำหรับชนชั้นกลางเพิ่มเติมในรัฐ California, การคุ้มครองผู้ซื้อบ้านภายใต้โครงการนี้ และการขยายโอกาสการเป็นเจ้าของบ้านสำหรับชาว California ชนชั้นกลาง โดยกฎหมายซึ่งได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเกิน 60

เปอร์เซ็นต์ของสมาชิกของแต่ละสภาของฝ่ายนิติบัญญัติ และได้รับการลงนามโดยผู้ว่าการรัฐ

มาตรา 4. การแยกออกจากกันได้

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้แยกส่วนได้ หากส่วน มาตรา ข้อ ย่อย วรรค ข้อ ประโยค วลี คำ หรือการบังคับใช้ใด ๆ ของกฎหมายนี้ ถูกตัดสินว่าเป็นโมฆะด้วยเหตุผลใดก็ตามโดยคำตัดสินของศาลที่มีเขตอำนาจ คำตัดสินดังกล่าวจะไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ของส่วนที่เหลือของกฎหมายนี้ ประชาชนแห่งรัฐ California ขอประกาศ ณ ที่นี้ว่า ประชาชนย่อมได้ตรากฎหมายนี้ ตลอดจนแต่ละและทุกส่วน มาตรา ข้อ ย่อย วรรค ข้อ ประโยค วลี คำ และการบังคับใช้ที่ไม่ได้ถูกประกาศว่าเป็นโมฆะหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยไม่คำนึงว่าส่วนใดของกฎหมายนี้ หรือการบังคับใช้จะถูกประกาศให้เป็นโมฆะในภายหลังหรือไม่

มาตรา 5. การตีความโดยเสรี

ให้ตีความการริเริ่มเสนอกฎหมายนี้โดยเสรีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการริเริ่มเสนอกฎหมายนี้

มาตรา 6. มาตรการลงคะแนนที่ขัดแย้งกัน

(a) ในกรณีที่มาตรการนี้และมาตรการอื่นที่ให้อำนาจออกพันธบัตรรายได้เพื่อจัดหาเงินทุนสำหรับสินเชื่อที่อยู่อาศัยสำหรับชนชั้นกลางปรากฏอยู่บนบัตรลงคะแนนระดับรัฐฉบับเดียวกัน บทบัญญัติของมาตรการอื่นดังกล่าวจะถือว่าขัดหรือแย้งกับมาตรการนี้ หากมาตรการนี้ได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นจำนวนมากกว่ามาตรการที่ถือว่าขัดแย้งกัน บทบัญญัติของมาตรการนี้จะมีความเหนือกว่าโดยสมบูรณ์ และบทบัญญัติของมาตรการอื่นจะถือเป็นโมฆะและไม่มีผลใช้บังคับ

(b) หากมาตรการนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ถูกแทนที่ทั้งหมดหรือบางส่วนด้วยมาตรการที่ขัดแย้งกันที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งเดียวกัน และมาตรการที่ขัดแย้งนั้นถูกวินิจฉัยให้เป็นโมฆะในภายหลัง มาตรการนี้จะมีผลบังคับใช้ได้ด้วยตนเองและมีผลบังคับใช้อย่างสมบูรณ์

ข้อเสนอที่ 38

ได้ทำการจัดส่งมาตรการริเริ่มนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของหมวดที่ 8 มาตราที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตรการริเริ่มนี้เพิ่มมาตราต่าง ๆ ลงในประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย ดังนั้น บทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจึง**พิมพ์เป็นตัวเอียง**เพื่อแสดงว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

การริเริ่มเสนอกฎหมายการวิจัยและการรักษาโรคทางภูมิคุ้มกันวิทยาแห่งรัฐ California

มาตรา 1. หัวข้อ

กฎหมายนี้จะเป็นที่รู้จัก และอาจอ้างถึงในนาม "การริเริ่มเสนอกฎหมายการวิจัยและการรักษาโรคทางภูมิคุ้มกันวิทยาแห่งรัฐ California"

หมวดที่ 2. ข้อค้นพบและคำประกาศ

ประชาชนของรัฐ California มีความกังวลและคำประกาศทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(a) การวิจัยทางการแพทย์ในช่วงใกล้จะบรรลุความก้าวหน้าครั้งสำคัญที่จะพลิกโฉมการป้องกัน การรักษา และการรักษาให้หายขาดจากโรคและความผิดปกติด้านสุขภาพอื่น ๆ บางประการที่ร้ายแรงถึงชีวิตและทำให้ร่างกายอ่อนแอลงอย่างร้ายแรงที่สุด ซึ่งส่งผลกระทบต่อคนจำนวนมากและบุคคลอื่นเป็นที่รักของพวกเขาอยู่ทุกวัน

(b) สาขาการวิจัยทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น ภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดนำมาซึ่งความหวังว่าจะเกิดความก้าวหน้าครั้งสำคัญทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งหากได้รับเงินทุนสนับสนุนเพียงพอ จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์อย่างก้าวกระโดดในการรักษาและป้องกันภาวะทางการแพทย์ที่พบบ่อยที่สุด ซึ่งเป็นสาเหตุการเสียชีวิตและความทุพพลภาพของชาวอเมริกันไปแล้ว

(c) ภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดใช้ประโยชน์จากระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายเองในการจดจำและยับยั้งโรค ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ภูมิคุ้มกันบำบัดได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็นการรักษาที่มีประสิทธิภาพในการต่อสู้กับโรคมะเร็ง เช่น มะเร็งผิวหนังเมลาโนมา มะเร็งปอด มะเร็งเม็ดเลือดขาวและต่อมน้ำเหลืองบางชนิด และอื่น ๆ อีกมากมาย

(d) แพทย์และนักวิทยาศาสตร์ด้านการวิจัยจำนวนมากเชื่อว่าภูมิคุ้มกันบำบัดมีศักยภาพในการป้องกันและรักษาโรค รวมถึงภาวะด้านสุขภาพอื่น ๆ อีกมากมาย ให้หายขาดได้ภายในช่วงชีวิตของเรา ซึ่งรวมถึงโรคมะเร็ง โรคหัวใจ ภาวะทางระบบประสาท เช่น Alzheimer's และ Parkinson's, โรคเบาหวาน, โรคอ้วน, ความดันโลหิตสูง, คอเลสเตอรอลสูง, ALS (โรค Lou Gehrig), HIV/AIDS, โรคกล้ามเนื้อเสื่อม และโรคภูมิคุ้มกันทำลายตนเอง เช่น โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ โรคปลอกประสาทเสื่อมแข็ง

(e) เนื่องจากความก้าวหน้าทางภูมิคุ้มกันวิทยาสามารถป้องกันโรคและช่วยชีวิตผู้คนได้ การสนับสนุนการวิจัยทางการแพทย์ด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดจึงมีลำดับความสำคัญสูงสุดในแนวทางโดยรวมของรัฐในการพัฒนาสุขภาพของประชาชน ตลอดจนการช่วยชีวิตและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

(f) เพื่อให้สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีที่กำลังเกิดขึ้นใหม่เหล่านี้ได้อย่างเต็มที่ การสร้างแหล่งเงินทุนที่มั่นคงและน่าเชื่อถือจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยไม่หยุดชะงักจากการขาดแคลนเงินทุน ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อลดความเสี่ยงและความก้าวหน้าและทำให้แรงขับเคลื่อนของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ต้องชะงักลง

(g) เงินทุนสนับสนุนจากภาครัฐสำหรับการวิจัยทางการแพทย์เป็นส่วนประกอบหลักของความก้าวหน้าทางทางการแพทย์สมัยใหม่มาโดยตลอดจากบรรดาชาตินิยมทั้งหมดที่ได้รับการอนุมัติจาก FDA ระหว่างปี 2010 ถึง 2019 ยาสส่วนใหญ่ล้วนเป็นผลมาจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากภาครัฐ โดยคิดเป็น 99.4 เปอร์เซ็นต์

(h) รัฐ California เป็นผู้นำด้านการพัฒนาและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมาโดยตลอด โดยเฉพาะในด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งรัฐ California เป็นผู้นำอย่างยาวนาน เนื่องจากเป็นที่ตั้งของสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่มีนวัตกรรมและชื่อเสียงมากที่สุดหลายแห่งในโลก รวมถึงมีระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศ ซึ่งก็คือมหาวิทยาลัย California ซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนแพทย์และศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพระดับโลกหลายแห่ง

(i) เป็นหน้าที่ของรัฐ California ที่จะต้องเป็นผู้นำในการพัฒนาภูมิคุ้มกันบำบัด ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมหาศาลในการรักษา

37

38

และการป้องกันโรคเรื้อรังและโรคที่ทำให้ร่างกายอ่อนแอลงอย่างร้ายแรงที่สุดหลายชนิด ซึ่งจนถึงขณะนี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าต้องการรักษาแบบดั้งเดิมที่ใช้กันในอดีต

(j) นอกเหนือจากการช่วยชีวิตแล้ว การจัดหาเงินทุนสำหรับการพัฒนาภูมิคุ้มกันบำบัดยังช่วยให้รัฐและครอบครัวในรัฐ California ประหยัดค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาสุขภาพได้หลายพันล้านดอลลาร์จากการป้องกันและรักษาโรคและความเจ็บป่วยที่ทำให้ร่างกายอ่อนแอลงอย่างร้ายแรงที่สุดหลายชนิดให้หายขาด

(k) ภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดจะช่วยขยายอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพของรัฐ California, สร้างงานที่มีค่าตอบแทนดี, สร้างผลผลิตทางเศรษฐกิจ และกระตุ้นแหล่งรายได้ใหม่ผ่านทางเงินทุนอุดหนุน การให้ใบอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และการลงทุนจากภาคเอกชน เทคโนโลยีชีวภาพในรัฐ California มีศักยภาพที่จะกลายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจในอนาคต เช่นเดียวกับที่เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอยู่ในปัจจุบัน

(l) ครอบครัวหลายล้านครอบครัวได้รับความเจ็บปวดในทุก ๆ ปีเมื่อโรคภัยร้ายแรง เช่น โรคมะเร็ง, โรคหัวใจ, Alzheimer's, Parkinson's และโรคเบาหวาน ได้ทำลายหรือพรากชีวิตบุคคลอันเป็นที่รักของเรา เราเห็นว่าที่ต่อตนเองที่จะต้องลงทุนในการวิจัยภูมิคุ้มกันบำบัดที่มีความหวังยิ่ง ซึ่งสามารถป้องกันและรักษาโรคที่ส่งผลกระทบต่อทุกครอบครัวให้หายขาดได้

(m) ช่วงเวลานี้คือช่วงเวลาสำคัญในประวัติศาสตร์ของวิทยาศาสตร์ การแพทย์ และรัฐ California จะต้องคว้าโอกาสนี้ไว้เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้นำด้านนวัตกรรมของประเทศอีกครั้ง ดังที่เคยเป็นมาโดยตลอดในอดีต

มาตรา 3. วัตถุประสงค์และเจตนารมณ์

ในการตรากฎหมายนี้ เจตนาของประชาชนในรัฐ California คือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(a) จัดหาเงินทุนให้แก่สถาบันวิจัยภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดระดับโลกและทรงนวัตกรรม ซึ่งร่วมมือกับมหาวิทยาลัย California เพื่อใช้ประโยชน์จากพลังของระบบภูมิคุ้มกันของมนุษย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ล้ำสมัย ตลอดจนเทคโนโลยีการคำนวณขั้นสูง ในการสร้างการค้นพบทางวิทยาศาสตร์และการรักษาแห่งอนาคตสำหรับการป้องกันและรักษาโรคเรื้อรังให้หายขาด ซึ่งจะช่วยให้ชาว California มีอายุยืนยาวและมีสุขภาพดีขึ้น

(b) มอบเงินอุดหนุนให้แก่เฉพาะมหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร และสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐ California เท่านั้น สำหรับการวิจัยด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด และขยายโอกาสในการเข้าถึงการรักษาและการรักษาโรคให้หายขาดแก่ชาว California ทุกคน โดยรับรองว่าจะไม่มีการมอบเงินทุนให้แก่องค์กรที่แสวงหากำไรหรือบริษัทเภสัชกรรม

(c) สนับสนุนเงินทุนสำหรับการวิจัย การศึกษา และการพัฒนาการรักษาและการบำบัดสำหรับภาวะทางการแพทย์ต่าง ๆ โดยใช้แนวทางตามหลักภูมิคุ้มกันวิทยา ณ มหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร และสถานวิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไรอื่น ๆ ที่มีประวัติผลงานเป็นที่ประจักษ์ในการดำเนินการวิจัยและการทดลองทางคลินิกที่ประสบความสำเร็จ เพื่อช่วยยุติโรคและความเจ็บป่วยอื่น ๆ เช่น โรคมะเร็ง, โรคหัวใจ, Alzheimer's, Parkinson's, โรคเบาหวาน, โรคฮัน, ความดันโลหิตสูง และคอเลสเตอรอลสูงให้หมดไปในช่วงชีวิตของเรา

(d) อุทิศเงินจำนวนมากกว่าสี่พันล้านดอลลาร์ (\$4,000,000,000 ดอลลาร์) ให้กับภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน รักษา และรักษาให้หายขาดสำหรับโรคมะเร็ง โรคหัวใจ และ Alzheimer's โดยเฉพาะ

(e) รวบรวมนักวิทยาศาสตร์ชีวการแพทย์ นักสร้างแบบจำลองโรค นักเทคโนโลยีด้านจีโนม นักวิทยาศาสตร์ข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญด้านการคำนวณ นักประดิษฐ์ด้านการรักษาโรค และนวัตกรรมด้านการทดลองทางคลินิกจากทั่วโลก เพื่อพัฒนาวัคซีนป้องกันโรคเหล่านี้ และจัดทำสูตรการรักษาและการรักษาโรคเรื้อรังและโรคภัยร้ายแรงที่สุดในโลกบางโรคให้หายขาด

(f) คัดเลือกสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรที่มีความเป็นอิสระ มีความร่วมมือ และทรงนวัตกรรม แต่ยังคงร่วมมือกับมหาวิทยาลัย California เพื่อรับเงินทุน เพื่อลดขั้นตอนการกำกับดูแลของรัฐ ตัดลดขั้นตอนทางราชการและขั้นตอนที่ยุงยาก และสร้างความมั่นใจว่าการวิจัยจะมุ่งเน้นและขับเคลื่อนด้วยผลลัพธ์อย่างแท้จริง

(g) ให้เงินทุนสนับสนุนศูนย์วิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไร ซึ่งในที่สุดจะสามารถพึ่งพาตนเองได้โดยการนำผลตอบแทนทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการรักษาที่ประสบความสำเร็จกลับมาลงทุนในแนวทางการวิจัยใหม่ ๆ ซึ่งจะสร้างสถานวิจัยที่มีความเป็นอิสระทางการเงิน และในที่สุดจะไม่จำเป็นต้องพึ่งพาเงินทุนจากภาครัฐอีกต่อไป

(h) กำหนดให้ผ่าน 10 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมดจากภูมิคุ้มกันบำบัดซึ่งได้รับการพัฒนาอันเป็นผลมาจากกฎหมายนี้แก่รัฐเพื่อชดเชยต้นทุนของกฎหมายนี้ ซึ่งส่งผลให้โครงการนี้เป็นโครงการสิ้นเชิงโดยปริยาย และสร้างความมั่นใจว่าผู้เสียภาษีจะได้รับเงินลงทุนคืนเต็มจำนวนจากการวิจัยที่สำคัญยิ่งนี้

(i) กำหนดให้ผู้รับเงินทุนรายใดก็ตามที่ให้ใบอนุญาตใช้สิทธิในเทคโนโลยีหรือยาที่ได้รับการพัฒนาด้วยเงินทุนจากกฎหมายนี้ ต้องจัดให้เทคโนโลยีหรือยานั้นมีจำหน่ายแก่ผู้ป่วยใน California ในราคาที่ต่ำกว่าราคาเฉลี่ยทั่วประเทศอย่างน้อย 20 เปอร์เซ็นต์ เพื่อรับประกันว่าชาว California จะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการลงทุนของภาครัฐ

(j) รับรองว่าเงินทุนสำหรับการวิจัยทั้งหมดที่เบิกจ่ายภายใต้กฎหมายนี้ต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดด้านความรับผิดชอบและความโปร่งใสอย่างเคร่งครัด ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดที่ระบุว่า 98 เปอร์เซ็นต์ของเงินทุนทั้งหมดจะต้องนำไปใช้จ่ายสำหรับต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางการแพทย์และการพัฒนาการรักษาโรคให้หายขาด การจำกัดค่าใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการของรัฐบาลรัฐไว้ที่ไม่เกิน 2 เปอร์เซ็นต์ กฎเกณฑ์เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนที่เข้มงวด การเปิดเผยค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อสาธารณะ และการตรวจสอบทางการเงินโดยหน่วยงานที่เป็นอิสระ

(k) คุ้มครองและสร้างประโยชน์แก่งบประมาณของรัฐ โดยการจัดหาเงินทุนสำหรับการวิจัยที่จะช่วยลดต้นทุนในการดูแลรักษาสุขภาพในอนาคตลงอย่างมีนัยสำคัญ และโดยการเปิดโอกาสให้รัฐได้รับประโยชน์จากรายได้อันเกิดจากสิทธิบัตรและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตใช้สิทธิที่เกิดจากความก้าวหน้าทางภูมิคุ้มกันวิทยา

(l) สร้างประโยชน์แก่เศรษฐกิจของรัฐ California โดยการสร้างงานที่มีค่าตอบแทนสูง โครงการอุตสาหกรรมชีวการแพทย์ และแนวทางการรักษาที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งจะสร้างรายได้ภาษีใหม่ ๆ ให้แก่รัฐของเรา

(m) ยกระดับอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพและวิทยาศาสตร์ชีวภาพในรัฐ California สู่สถานะความเป็นผู้นำระดับโลกในสาขาการวิจัยและการรักษาด้วยภูมิคุ้มกันบำบัดซึ่งเป็นสาขาที่กำลังเกิดขึ้นใหม่ เสริมสร้างความแข็งแกร่งให้สถานะของรัฐในฐานะศูนย์กลางระดับโลกด้านนวัตกรรมสุขภาพและการเติบโตทางเศรษฐกิจ

มาตรา 4. เพิ่มภาค 110.5 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 130350) เข้าสู่ประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

ภาค 110.5. การริเริ่มเสนอกฎหมายการวิจัยและการรักษาโรคทางภูมิคุ้มกันวิทยาแห่งรัฐ CALIFORNIA

หมวด 1. กฎหมายการวิจัยทางการแพทย์ด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ CALIFORNIA

130350. หมวดนี้จะรู้จักกันในชื่อ และสามารถอ้างอิงได้ในชื่อ "กฎหมายการวิจัยทางการแพทย์ด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California"

130351. เพื่อวัตถุประสงค์ของหมวดนี้ คำศัพท์ต่อไปนี้มีความหมายดังนี้:

(a) "คณะกรรมการ" หมายถึง คณะกรรมการกำกับดูแลความรับผิดชอบทางการเงินของประชาชน ที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 130362

(b) "สภา" หมายถึง สภาวิจัยด้านการให้คำปรึกษาและความรับผิดชอบ ที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 130355

(c) "กรม" หมายถึง กรมสาธารณสุขแห่งรัฐ หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบตำแหน่ง

(d) "เงินทุน" หมายถึง เงินทุนวิจัยทางการแพทย์ด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 130377

(e) "สถาบัน" หมายถึง สถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไร ที่ได้รับการคัดเลือกโดยกรมตามมาตรา 130353

(f) "สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา" หมายถึง สิทธิตามกฎหมายกรรมสิทธิ์ทั้งหมดเกี่ยวกับองค์ความรู้หรือสิ่งประดิษฐ์ รวมถึงความลับทางการค้า ลิขสิทธิ์ เครื่องหมายการค้า งานแบบผังภูมิของวงจรรวม ซอฟต์แวร์ และสิทธิบัตร และคำขอจดทะเบียนสำหรับสิ่งดังกล่าวทั่วโลก รวมถึงใบรับรองของผู้ประดิษฐ์ และสิทธิในรูปแบบใด ๆ ที่ฝ่ายหนึ่งสามารถใช้เพื่อกีดกันอีกฝ่ายหนึ่งจากการกระทำใด ๆ ที่ระบุไว้ในคำนิยามนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสิทธิตามสัญญา โดยมีเงื่อนไขว่าในกรณีของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งสถาบัน มหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไร ที่ได้รับเงินทุนตามข้อ (b) ของมาตรา 130352 เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้สิทธิหรือเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ สิทธิเหล่านั้นจะมีคุณสมบัติตามคำนิยามนี้ก็ต่อเมื่อสถาบัน มหาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรดังกล่าว มีสิทธิที่จะให้ใบอนุญาตช่วง หรือสิทธิอื่นที่เทียบเท่ากัน

(g) "สิ่งประดิษฐ์" หมายถึง อุปกรณ์ วิธีการ กระบวนการ เครื่องจักร สิ่งที่เกิดขึ้น การออกแบบ หรือส่วนประกอบของสารใด ๆ ที่ใหม่และเป็นประโยชน์ หรือการปรับปรุงใด ๆ ที่ใหม่และมีประโยชน์ หรือพันธุ์พืชใด ๆ ที่ได้รับหรืออาจได้รับการคุ้มครองสิทธิบัตรภายใต้กฎหมายและระเบียบข้อบังคับด้วยสิทธิบัตรของสหรัฐอเมริกา

(h) "องค์ความรู้" หมายถึง แนวคิด ความคิด นวัตกรรม การค้นพบ สิ่งประดิษฐ์ ความรู้ กระบวนการ เครื่องจักร สิ่งที่เกิดขึ้น สูตรทางเคมี ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ การวิเคราะห์ตรวจสอบ ส่วนประกอบของสาร การปรับปรุง การเพิ่มประสิทธิภาพ การดัดแปลง การพัฒนาทางเทคโนโลยี เทคโนโลยี วิธีการ การปฏิบัติ เทคนิค ระบบ การออกแบบ งานศิลปะ แบบวาด แผนผัง ข้อกำหนดเฉพาะ การจัดลำดับขั้น เกล็ดขนที่ สูตรตำรับเภสัชภัณฑ์ งานแบบผังภูมิของวงจรรวม ซอฟต์แวร์ เอกสาร ข้อมูลและสารสนเทศ โดยไม่คำนึงว่าอยู่ในรูปแบบที่มนุษย์

หรือเครื่องจักรสามารถอ่านได้หรือไม่ งานอันมีลิขสิทธิ์ ผลิตภัณฑ์ ความลับทางการค้า ทักษะ ประสบการณ์ แรงจูงใจอันเนื่องมาจากประสบการณ์และความจำเป็น เอกสาร เครื่องมือ กลยุทธ์ทางคลินิก และด้านกฎระเบียบ ข้อมูลการทดสอบ ซึ่งรวมถึงข้อมูลการทดสอบทางเภสัชวิทยา ทางพิษวิทยา และทางคลินิก ข้อมูลการวิเคราะห์และการควบคุมคุณภาพ และข้อมูลหรือคำอธิบายเกี่ยวกับสิทธิบัตร โดยไม่คำนึงว่าสิ่งใด ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถขอรับสิทธิบัตร ลิขสิทธิ์ หรือได้รับความคุ้มครองในรูปแบบอื่นใดตามกฎหมายหรือไม่ และโดยมีเงื่อนไขว่าสิ่งใด ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(1) ได้รับการคิดค้น สร้างขึ้น นำไปปฏิบัติจริง หรือมีอยู่แล้วก่อนวันสิ้นสุดอายุหรือวันยกเลิกข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนที่ทำขึ้นภายใต้มาตรา 130353 หรือ 130357

(2) ได้รับการโอนสิทธิให้แก่สถาบัน มหาวิทยาลัยรัฐหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไร โดยผู้ประดิษฐ์ ไม่ว่าจะเป็นการทำโดยลำพังหรือร่วมกับผู้อื่น

(3) เกี่ยวข้อง ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม กับสาระสำคัญของข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนและเงินทุนที่เกี่ยวข้องดังกล่าว

(i) "สิทธิบัตร" หมายถึง คำขอสิทธิบัตรของสหรัฐอเมริกาหรือของต่างประเทศ หรือเอกสารสิทธิบัตรที่เกี่ยวข้อง รวมถึงคำขอสิทธิบัตรชั่วคราว คำขอสิทธิบัตรแบบแบ่งส่วน คำขอสิทธิบัตรที่ต่อเนื่อง คำขอสิทธิบัตรที่ต่อเนื่องบางส่วน การทดแทน การต่ออายุ การออกใหม่ การขยายอายุ การยืนยัน การตรวจสอบใหม่ หรือการจดทะเบียนของสิ่งดังกล่าวและสิทธิบัตรใด ๆ ที่ออกให้จากสิ่งดังกล่าว รวมถึงการทดแทน การต่ออายุ การออกใหม่ การขยายอายุ การยืนยัน การตรวจสอบใหม่ หรือการจดทะเบียนสิ่งดังกล่าว

(j) "ซอฟต์แวร์" หมายถึง รหัสใด ๆ ที่เครื่องจักรสามารถอ่านหรือประมวลผลได้ ซึ่งจัดเก็บอยู่บนสื่อที่จับต้องได้ใด ๆ

130352. (a) รายได้จากการออกและจำหน่ายพันธบัตรตามมาตรา 2 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 130370) ซึ่งไม่รวมถึงพันธบัตรเพื่อการรีไฟแนนซ์ที่ออกตามมาตรา 130383 จะต้องนำฝากเข้ากองทุนการวิจัยทางการแพทย์ด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 130377

(b) เงินในกองทุน หลังจากจ่ายเงินจำนวนอื่นใดที่ได้รับการให้อำนาจไว้ในที่นี้และภายใต้กฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ (หมวด 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 16720) ของส่วนที่ 3 ของภาค 4 ของลักษณะ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล) จะต้องได้รับการจัดสรรให้แก่กรมเพื่อการเบิกจ่ายดังต่อไปนี้:

(1) ทำเลิเปอร์เซ็นต์ของเงินในกองทุนจะต้องเบิกจ่ายให้แก่สถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไรแห่งเดียว เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการหรือกำกับดูแลการวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพในสาขาภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด

(2) ทำเลิเปอร์เซ็นต์ของเงินในกองทุนจะต้องเบิกจ่ายให้แก่มหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร และสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรอื่น ๆ ที่มีตัวแทนอยู่ในสภา เพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการวิจัยวิทยาศาสตร์สุขภาพในสาขาภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด เงินที่เบิกจ่ายตามวรรคนี้จะต้องมอบให้แก่ลักษณะเงินอุดหนุนเฉพาะรายสำหรับโครงการวิจัยที่เจาะจงผ่านกระบวนการยื่นคำขอ โดยคำขอจะได้รับการพิจารณาตามมาตรา 130356 และจะต้องไม่อยู่ในลักษณะของเงินอุดหนุนแบบเป็นก้อนที่จัดสรรอย่างเท่าเทียมกัน

130353. (a) กรมจะต้องเบิกจ่ายเงินทุนตามวรรค (1) ของข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 ให้เป็นไปตามข้อตกลงการให้เงินทุนสนับสนุนที่จัดทำขึ้นระหว่างกรมและสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไรแห่งเดียวซึ่งได้รับการคัดเลือกโดยกรม และเป็นไปตามเกณฑ์ทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(1) สถาบันเป็นสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ของรัฐบาลกลางตามมาตรา 501(c)(3) ของประมวลกฎหมายรัษฎากรภายใน ซึ่งมีอยู่แล้ว ณ วันที่ 1 มกราคม 2025 และได้รับการก่อตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักและความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในการดำเนินการวิจัยในสาขาภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด

(2) สถาบันมีข้อตกลงความร่วมมือที่ทำขึ้นไม่เกินวันที่ 1 มกราคม 2025 ซึ่งสร้างความสัมพันธ์ในลักษณะความร่วมมือกับวิทยาเขตหนึ่งของมหาวิทยาลัย California ที่เป็นไปตามเงื่อนไขทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(A) วิทยาเขตดังกล่าวมีหลักสูตรการฝึกอบรมระดับบัณฑิตศึกษาด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด

(B) วิทยาเขตดังกล่าวมีระบบการดูแลสุขภาพสาธารณะซึ่งประกอบด้วยโรงพยาบาลหนึ่งแห่งหรือมากกว่านั้น และดำเนินการทดลองทางคลินิกสำหรับทดสอบยาและแนวทางการรักษาทดลองใหม่ด้วยตนเอง

(C) ระบบการดูแลสุขภาพของวิทยาเขตดังกล่าวมีปริมาณผู้ป่วยในโรงพยาบาลและคลินิกที่เข้ารับการรักษานานกว่าผู้ป่วยในมากกว่า 35,000 ครั้ง และมากกว่า 3,500,000 ครั้งสำหรับผู้ป่วยนอกในแต่ละปี

(3) สถาบันได้รับการกำกับดูแลโดยคณะกรรมการบริหาร ซึ่งกำหนดไว้โดยข้อบังคับของสถาบันที่มีผลบังคับใช้แล้วไม่เกินวันที่ 1 มกราคม 2025 และโดยข้อตกลงความร่วมมือที่อธิบายไว้ในวรรค (2) ที่กำหนดให้ต้องมีกรรมการหลายคนที่เป็นตัวแทนระดับอาวุโสของวิทยาเขตแห่งมหาวิทยาลัย California ที่เป็นคู่สัญญาในข้อตกลงความร่วมมือดังกล่าว หรือเป็นตัวแทนระดับอาวุโสจากกระบวนการดูแลสุขภาพสาธารณะของวิทยาเขตดังกล่าว

(4) ณ วันที่ 1 มกราคม 2026 สถาบันเป็นเจ้าของหรือเช่าสถานที่ที่มีขนาดไม่น้อยกว่า 200,000 ตารางฟุต และมีวัตถุประสงค์มุ่งหมายเพื่อใช้เป็นสถานีวิจัยรองรับกิจกรรมการวิจัยของสถาบัน

(5) สถาบันตกลงที่จะดำเนินการวิจัยทางการแพทย์เชิงร่วมมือในสาขาภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดร่วมกับศูนย์วิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไรอื่น ๆ ใน California ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์รวมถึงการดำเนินการทดลองทางคลินิกร่วมกันระหว่างหลายสถาบัน

(6) สถาบันได้ระบุไว้ในข้อตกลงความร่วมมือที่อธิบายไว้ในวรรค (2) ถึงแหล่งเงินทุนจำนวนไม่น้อยกว่าสองร้อยห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$250,000,000 ดอลลาร์) ในรูปแบบของการบริจาคเพื่อการกุศลหรือข้อผูกพันในการระดมทุน

(7) สถาบันได้รับข้อผูกพันทางการเงินไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$50,000,000 ดอลลาร์) เพื่อสนับสนุนโครงการพัฒนาวัคซีนอย่างเร่งด่วน และไม่น้อยกว่าห้าสิบล้านดอลลาร์ (\$50,000,000 ดอลลาร์) เพื่อสนับสนุนโครงการวิจัยไมโครไบโอม

(b) (1) เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในวรรค (2) กรมจะต้องคัดเลือกและทำข้อตกลงการให้เงินทุนสนับสนุนกับสถาบันตามข้อย่อย (a) ภายใน 90 วันนับแต่วันที่หมวดนี้มีผลบังคับใช้

(2) (A) ในกรณีที่กรมไม่สามารถระบุสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไรที่ทั้งมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์ที่ระบุในข้อย่อย (a) และมีความเต็มใจที่จะทำข้อตกลงการให้เงินทุนสนับสนุนตามมาตรา นี้ได้ กรมจะปรับเปลี่ยนเกณฑ์ที่ระบุในข้อย่อย (a) เพื่ออนุญาตให้สามารถระบุสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไรที่มีสิทธิได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้และมีความเต็มใจที่จะทำข้อตกลงการให้เงินทุนสนับสนุนตามมาตรา นี้ได้

(B) การปรับเปลี่ยนเกณฑ์ใด ๆ โดยกรมตามวรรคย่อย (A) จะต้องเป็นการปรับเปลี่ยนในจำนวนน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น เพื่อให้สามารถระบุสถาบันวิจัยทางการแพทย์ที่ไม่แสวงหากำไรที่มีสิทธิได้รับเงินทุนได้ และจะต้องส่งเสริมวัตถุประสงค์ของบทนี้ยิ่งขึ้นไป

(C) ในกรณีที่กรมปรับเปลี่ยนเกณฑ์ที่ระบุไว้ในข้อย่อย (a) ตามวรรคนี้ กรมจะคัดเลือกและทำข้อตกลงการให้เงินทุนสนับสนุนกับสถาบันภายใน 90 วันนับแต่วันที่กรมได้ให้การรับรองเกณฑ์ที่ปรับเปลี่ยนดังกล่าว

(c) (1) กรมจะต้องตรวจทานข้อตกลงที่ได้จัดทำขึ้นตามข้อย่อย (b) ทุก ๆ ห้าปี เพื่อให้มั่นใจว่าสถาบันปฏิบัติตามข้อกำหนดของข้อตกลงและบทบัญญัติของหมวดนี้

(2) การที่สถาบันไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของข้อตกลงหรือบทบัญญัติของหมวดนี้อย่างมีนัยสำคัญ อาจเป็นเหตุให้ยกเลิกข้อตกลงได้ หากกรมกำหนดในระหว่างการตรวจทานห้าปีที่ดำเนินการตามวรรค (1) ว่า การไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวก่อให้เกิดความขัดข้องอย่างเป็นสาระสำคัญและมีผลอย่างมีนัยสำคัญต่อวัตถุประสงค์ของหมวดนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าสถาบันจะต้องได้รับแจ้งเกี่ยวกับการพิจารณาใด ๆ ที่กรมกระทำภายใต้วรรคนี้ และได้รับโอกาสตามสมควรในการแก้ไขการไม่ปฏิบัติตามที่ตรวจพบ

(d) ข้อตกลงการให้เงินทุนสนับสนุนที่จัดทำขึ้นตามมาตรานี้จะต้องกำหนดให้การวิจัยและการพัฒนาทั้งหมดที่ได้รับเงินทุนภายใต้ข้อตกลง ดำเนินการภายใต้มาตรฐานที่กำหนดไว้ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนทางวิทยาศาสตร์อย่างเปิดเผย การทบทวนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และการกำกับดูแลจากสาธารณะ

(e) (1) หลังจากวันที่หมวดนี้มีผลบังคับใช้ ให้จัดสรรเงินจากกองทุนทั่วไปจำนวนหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์ (\$100,000,000 ดอลลาร์) เพื่อเป็นแหล่งเงินกู้เริ่มต้นหนึ่งรายการหรือหลายรายการให้แก่สถาบันสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานขั้นต้นและการสนับสนุนโครงการวิจัยของสถาบัน ตามที่อธิบายไว้ในหมวดนี้ กรมจะกำหนดระยะเวลาและจำนวนเงินกู้ดังกล่าวแก่สถาบัน โดยเมื่อรวมกันแล้วจะต้องไม่เกินจำนวนเงินที่จัดสรรไว้ข้างต้น

(2) เงินกู้ใด ๆ ที่มอบให้แก่สถาบันตามวรรค (1) จะต้องได้รับการชำระคืนให้แก่กองทุนทั่วไปภายใน 12 เดือน หรือหากไม่ได้ชำระคืนภายใน 12 เดือน ให้ชำระคืนโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ในภายหลังตามที่ற்றுญีกกำหนด นับจากการเบิกจ่ายเงินกู้ที่เกี่ยวข้องจากรายได้ของพันธบัตรที่จำหน่ายตามหมวด 2 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 130370)

130354. (a) เงินที่เบิกจ่ายตามมาตรา 130352 จะต้องนำไปใช้จ่ายดังต่อไปนี้:

(1) (A) สถาบันจะต้องใช้จ่ายเงินทุนที่เบิกจ่ายให้แก่สถาบันตามวรรค (1) ของข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 เพื่อดำเนินการวิจัยด้าน

ภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด ซึ่งดำเนินการภายในสถาบันโดยนักวิจัยและลูกจ้างที่ได้รับการว่าจ้างหรือจัดจ้างโดยตรงโดยสถาบันหรืออยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันในลักษณะอื่น

(B) เงินจำนวนไม่น้อยกว่าสองพันหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์ (\$2,100,000,000 ดอลลาร์) ของเงินทุนที่เบิกจ่ายตามวรรค (1) ของข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 จะต้องนำไปใช้จ่ายเพื่อดำเนินการวิจัยด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการรักษา และการรักษาโรคมะเร็ง โรคหัวใจ และโรค Alzheimer ให้หายขาด

(2) (A) เงินทุนที่เบิกจ่ายตามวรรค (2) ของข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 จะต้องนำไปใช้จ่ายเพื่อดำเนินการวิจัยด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด โดยมหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร และสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรอื่น ๆ ที่มีตัวแทนอยู่ในสภาโครงการวิจัยที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนภายใต้วรรคนี้ จะต้องได้รับการคัดเลือกตามที่ระบุไว้ในมาตรา 130356

(B) เงินจำนวนไม่น้อยกว่าสองพันหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์ (\$2,100,000,000 ดอลลาร์) ของเงินทุนที่เบิกจ่ายตามวรรค (2) ของข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 จะต้องนำไปใช้จ่ายเพื่อดำเนินการวิจัยด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการรักษา และการรักษาโรคมะเร็ง โรคหัวใจ และโรค Alzheimer ให้หายขาด

(3) เงินในจำนวนที่เท่ากับต้นทุนจริง ซึ่งไม่รวมถึงต้นทุนใด ๆ ที่ได้รับการให้อำนาจภายใต้กฎหมายพันธบัตรสาธารณะทุกฉบับของรัฐ (หมวด 4 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 16720) ของส่วนที่ 3 ของภาค 4 ของลักษณะ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล) โดยไม่เกิน 2 เปอร์เซ็นต์ของเงินทั้งหมดที่เบิกจ่ายตามมาตรา 130352 อาจนำไปใช้จ่ายสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการของกรม สภา คณะกรรมการ และเจ้าหน้าที่ควบคุมบัญชีในการปฏิบัติตามหน้าที่รับผิดชอบของตนภายใต้หมวดนี้

(b) กิจกรรมการวิจัยที่อาจได้รับเงินทุนสนับสนุนภายใต้หมวดนี้จะรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง กิจกรรมทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(1) การดำเนินการวิจัยพื้นฐานเพื่อศึกษากลไกการพัฒนาของโรค และแนวทางที่อาจใช้แทรกแซงการดำเนินไปของโรค ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงการวิจัยเพื่อป้องกันโรคมะเร็ง, โรค Alzheimer's, โรค Parkinson's, โรคหัวใจและหลอดเลือด และโรคเบาหวาน

(2) การพัฒนาและการปรับปรุงเครื่องมือวินิจฉัย รวมถึงตัวชี้วัดชีวภาพในเลือดและการถ่ายภาพทางการแพทย์ เพื่อให้สามารถตรวจพบโรคได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น

(3) การเก็บรวบรวม การศึกษา และการจัดตั้งธนาคารตัวอย่าง เนื้อเยื่อและแบบจำลองก่อนเนื้อร้ายจากกลุ่มประชากรผู้ป่วยที่เป็นตัวแทน เพื่อให้เข้าใจการเกิดโรคได้ดียิ่งขึ้น และทดสอบการแทรกแซงในระยะต่าง ๆ ของการดำเนินไปของโรค

(4) การศึกษาวิจัยด้านพันธุกรรม การสัมผัสกับปัจจัยแวดล้อม และปัจจัยด้านรูปแบบการดำเนินชีวิต เพื่อให้เข้าใจถึงผลกระทบร่วมกันของปัจจัยเหล่านี้ต่อการพัฒนาของโรคได้ดียิ่งขึ้น

(5) การจัดแบ่งชนิดย่อยของโรคมะเร็งและโรคอื่น ๆ และการจัดทำคลังเก็บชนิดย่อยของโรค เพื่อพัฒนาแนวทางการรักษาที่มีประสิทธิภาพสูงสุดสำหรับผู้ป่วยแต่ละราย

(6) การทดสอบยาและแนวทางการรักษากับเซลล์ เนื้อเยื่อ และออร์แกนอยด์ ตลอดจนการประเมินแนวทางการรักษาหลายรูปแบบกับสายพันธุ์เซลล์เพื่อระบุแนวทางการรักษาที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละสภาวะที่กำลังทำการศึกษา

(7) การใช้ประโยชน์จากสถานที่ผลิตที่เป็นไปตามมาตรฐานการผลิตที่ดี (GMP) เพื่ออำนวยความสะดวกในการสร้างและการประเมินแนวทางการรักษาด้วยเซลล์และยีนใหม่ ๆ

(8) การประสานงาน การดำเนินการ และการกำกับดูแลการทดลองทางคลินิก เพื่อประเมินความปลอดภัยและประสิทธิผลของแนวทางการรักษาใหม่ ๆ ในกลุ่มประชากรผู้ป่วยที่มีความหลากหลาย

(9) การพัฒนาการรักษาที่พร้อมให้บริการและมีราคาที่สามารถเข้าถึงได้สำหรับผู้ป่วยในรัฐ California

130355. (a) กรมจะต้องประสานงานและสนับสนุนการจัดตั้งสภาริวิจัยด้านการให้คำปรึกษาและความรับผิดชอบ

(b) (1) สภาจะต้องประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารจำนวนเจ็ดคน โดยสมาชิกของคณะกรรมการบริหารดังกล่าวจะต้องทำหน้าที่เป็นสมาชิกทั่วไปของสภาด้วยเช่นกัน อธิการบดีของวิทยาเขตของมหาวิทยาลัย California ได้แก่ Berkeley, Davis, Irvine, Los Angeles, Riverside, San Diego และ San Francisco จะต้องแต่งตั้งตัวแทนจากวิทยาเขตของตนแต่ละแห่งหนึ่งคนเพื่อดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการบริหาร

(2) คณะกรรมการบริหาร โดยมติเสียงส่วนใหญ่ จะต้องแต่งตั้งสมาชิกเพิ่มเติมในสภาจำนวนไม่น้อยกว่า 10 คน และไม่เกิน 15 คน ซึ่งคัดเลือกมาจากหมวดหมู่ที่ระบุไว้ในวรรคย่อย (A) และ (B)

(A) ตัวแทนของมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไรในรัฐ California ซึ่งไม่รวมถึงมหาวิทยาลัย California ที่ได้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จและความเป็นผู้นำในการวิจัยด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด

(B) ตัวแทนของสถาบันวิชาการและสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรในรัฐ California ซึ่งไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย California ที่ได้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จและความเป็นผู้นำในการวิจัยด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด

(3) สมาชิกแต่ละคนของสภาจะต้องเป็นแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ หรือนักวิจัยที่มีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในสาขาภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด และจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์เพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการบริหารอาจกำหนดขึ้น

(c) (1) สมาชิกของสภาจะดำรงตำแหน่งวาระละสี่ปี

(2) (A) หากตำแหน่งว่างลงในระหว่างวาระของสมาชิกคณะกรรมการบริหาร ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกรายนั้นแต่งตั้งสมาชิกแทนภายใน 45 วัน เพื่อดำรงตำแหน่งในระยะเวลาที่เหลืออยู่ของวาระนั้น

(B) หากมีตำแหน่งว่างในระหว่างวาระการดำรงตำแหน่งของสมาชิกที่ไม่ได้เป็นสมาชิกคณะกรรมการบริหาร ให้คณะกรรมการบริหาร โดยมติเสียงส่วนใหญ่ แต่งตั้งสมาชิกแทน โดยสมาชิกทดแทนจะต้องเป็นตัวแทนขององค์กรหรือสถาบันเดียวกันกับสมาชิกที่พ้นจากตำแหน่งภายใน 45 วัน เพื่อดำรงตำแหน่งในระยะเวลาที่เหลืออยู่ของวาระนั้น

(3) (A) เมื่อวาระของสมาชิกคณะกรรมการบริหารสิ้นสุดลง ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกรายนั้น แต่งตั้งสมาชิกคนเดิมให้ดำรงตำแหน่งต่อ หรือแต่งตั้งสมาชิกคนใหม่สำหรับวาระใหม่ภายใน 30 วัน

(B) เมื่อวาระของสมาชิกที่ไม่ได้อยู่ในคณะกรรมการบริหารสิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการบริหาร โดยมติเสียงส่วนใหญ่ แต่งตั้งสมาชิกคนเดิมให้ดำรงตำแหน่งต่อ หรือแต่งตั้งสมาชิกคนใหม่สำหรับวาระใหม่ภายใน 30 วัน สมาชิกที่วาระสิ้นสุดลงแล้วจะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน

(d) (1) ประธานและรองประธานสภาต่างต้องเป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริหาร โดยต่างมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และเว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่นในวรรค (2) จะต้องได้รับเลือกโดยมติเสียงส่วนใหญ่ของสภาเต็มคณะ

(2) ตัวแทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย California, Los Angeles จะทำหน้าที่เป็นประธานสภาคนแรก

(e) องค์ประชุมของสภาจะต้องประกอบด้วยสมาชิกจำนวนเสียงส่วนใหญ่ของสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้น

(f) สมาชิกสภาจะปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ได้รับค่าตอบแทน แต่อาจได้รับเงินชดเชยสำหรับค่าเดินทางและค่าใช้จ่ายจำเป็นที่เกิดขึ้นจริงในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

130356. (a) สภาจะเป็นผู้กำหนด โดยเป็นไปตามลักษณะที่ระบุไว้ในข้อย่อย (e) ว่า โครงการวิจัยใดที่เสนอโดยมหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร และสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรอื่น ๆ ที่มีตัวแทนอยู่ในสภา จะได้รับเงินทุนสนับสนุนตามวรรค (2) ของข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 โดยพิจารณาจากเกณฑ์การคัดเลือกและลำดับความสำคัญของการวิจัยที่จัดตั้งขึ้นภายใต้หมวดนี้ ตลอดจนคุณค่าทางเทคนิคของข้อเสนอวิจัยที่ได้รับการประเมินตามมาตรานี้

(b) (1) สภาจะต้องจัดตั้งเกณฑ์การคัดเลือกและลำดับความสำคัญของการวิจัยสำหรับการมอบเงินอุดหนุนภายใต้มาตรานี้ โดยพิจารณาจากปัจจัยทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(A) คุณค่าทางวิทยาศาสตร์ของข้อเสนอ

(B) ประสบการณ์ของผู้ยื่นคำขอในการดำเนินการวิจัยทางการแพทย์ที่มีความถูกต้องตามหลักระเบียบวิธีวิจัย

(C) ประโยชน์ที่อาจเกิดขึ้นต่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของประชากร

(D) เกณฑ์อื่น ๆ ตามที่สภากำหนด

(2) ในการกำหนดลำดับความสำคัญของการวิจัยตามวรรค (1) สภาจะต้องให้ลำดับความสำคัญสูงสุดแก่โครงการวิจัยที่มีศักยภาพสูงสุดในการให้ผลลัพธ์เป็นแนวทางการรักษาที่รวดเร็วที่สุด สามารถเข้าถึงได้ง่ายที่สุด และมีราคาที่ย่อมถึงได้มากที่สุด และมุ่งเพิ่มการเข้าถึงของผู้ป่วยในการรับการรักษาด้วยภูมิคุ้มกันบำบัด

(c) (1) สภาอาจจัดตั้งคณะผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิทยาศาสตร์หนึ่งคณะหรือมากกว่าหนึ่งคณะ ซึ่งประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด เพื่อตรวจทานและจัดลำดับความสำคัญของข้อเสนอวิจัยบนพื้นฐานของเกณฑ์การคัดเลือกและลำดับความสำคัญของการวิจัยที่สภาพัฒนาขึ้นตามข้อย่อย (b)

(2) ผู้เชี่ยวชาญในคณะผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานทางวิทยาศาสตร์จะถูกตัดสิทธิ์จากการมีส่วนร่วมในการตรวจทานข้อเสนอเพื่อขอรับเงินทุน หากผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวมีความสัมพันธ์เชิงร่วมมือหรือเชิงพาณิชย์กับผู้ยื่นคำขอ

(d) เงินอุดหนุนทั้งหมดที่มอบให้ภายใต้มาตรานี้ จะต้องมอบให้แก่ นักวิจัยหรือโครงการวิจัยที่ตั้งอยู่ในรัฐนี้เป็นหลัก เว้นแต่จะอนุญาต

ให้มีเงินทุนสำหรับการวิจัยเชิงร่วมมือระหว่างนักวิจัยที่ตั้งอยู่ในรัฐ California กับนักวิจัยนอกรัฐได้

(e) (1) สภา โดยมติเสียงส่วนใหญ่ จะต้องยอมรับหรือปฏิเสธคำขอรับเงินทุนที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยรัฐ มหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร และสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรอื่น ๆ ที่มีตัวแทนอยู่ในสภา

(2) สภาจะต้องหารือร่วมกับสถาบันที่ได้รับเลือกโดยกรมตามมาตรา 130353 ในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับการจัดสรรเงินทุนแก่ข้อเสนอขอรับเงินอุดหนุนตามข้อย่อยนี้

(f) สภาจะต้องพัฒนามาตรฐานเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนสำหรับการพิจารณาข้อเสนอขอรับเงินทุนโดยอิงจากแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดที่กำหนดโดยสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ เพื่อป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการมอบเงินทุนสนับสนุนการวิจัย และจะต้องปรับปรุงมาตรฐานเหล่านั้นให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าทุก ๆ สี่ปี เพื่อให้สอดคล้องในทางทั่วไปกับมาตรฐานที่รับรองโดยสถาบันวิทยาศาสตร์แห่งชาติ

130357. (a) กรมจะต้องเข้าทำข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนกับผู้รับที่ได้รับเลือกโดยสภาตามมาตรา 130356 สำหรับการจัดหาเงินทุนสนับสนุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ และการทดลองทางคลินิก โดยเฉพาะในสาขาภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด

(b) ข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนแต่ละฉบับจะต้องกำหนดให้ การวิจัยและการพัฒนาทั้งหมดที่ได้รับเงินทุนภายใต้ข้อตกลงดำเนินการภายใต้มาตรฐานที่กำหนดไว้ว่าด้วยการแลกเปลี่ยนทางวิทยาศาสตร์อย่างเปิดเผย การทบทวนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และการกำกับดูแลจากสาธารณะ

(c) ข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนแต่ละฉบับจะต้องกำหนดให้ผู้รับเงินอุดหนุนสนับสนุนซื้อสินค้าและบริการจากผู้จัดหาสินค้าและบริการในรัฐ California เท่าที่จะสามารถทำได้อย่างสมเหตุสมผล โดยเป็นความพยายามด้วยความสุจริตเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการซื้อสินค้าและบริการจากผู้จัดหาสินค้าและบริการในรัฐ California มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์

(d) ข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนแต่ละฉบับจะต้องกำหนดให้ผู้รับเงินอุดหนุนเสนอโอกาสแก่สถาบันที่ได้รับเลือกโดยกรมตามมาตรา 130353 ในการเข้ามามีส่วนร่วมและร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญในการวิจัยที่ได้รับเงินทุน

(e) ข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนแต่ละฉบับจะต้องกำหนดให้ผู้รับเงินอุดหนุนเสนอโอกาสแก่มหาวิทยาลัย California, Los Angeles ในการเข้ามามีส่วนร่วมและร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญในการทดลองทางคลินิกใด ๆ ที่ดำเนินการโดยเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยที่ได้รับเงินทุน

(f) ข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนแต่ละฉบับจะต้องกำหนดให้ผู้รับเงินอุดหนุนเข้ารับการตรวจสอบบัญชีและให้ความร่วมมือในการตรวจสอบบัญชีที่ดำเนินการตามข้อย่อย (b) ของมาตรา 130361

(g) ข้อตกลงการให้เงินอุดหนุนทั้งหมดที่จัดทำขึ้นภายใต้มาตรานี้ จะต้องจำกัดต้นทุนทางอ้อมไว้ที่ไม่เกิน 20 เปอร์เซ็นต์ของเงินอุดหนุนการวิจัย เว้นแต่ข้อจำกัดต้นทุนทางอ้อมนี้อาจเพิ่มขึ้นได้ตามจำนวนเงินที่ผู้รับเงินอุดหนุนจัดหาเงินทุนสมทบเกินกว่า 20 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินอุดหนุน

130358. (a) (1) (A) ผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยรายใดก็ตามภายใต้หมวดนี้ จะต้องชำระเงินแก่รัฐ California เป็นจำนวนเท่ากับ 10 เปอร์เซ็นต์ของรายได้ทั้งหมดที่ผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยได้รับ

จากการขาย การให้ใบอนุญาตใช้สิทธิ หรือการแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือการสร้างรายได้รูปแบบอื่นใดจากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้

(B) การชำระเงินตามวรรค (A) ให้คำนวณ โดยไม่คำนึงว่าการวิจัยที่ก่อให้เกิดสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวนั้น ได้รับเงินทุนสนับสนุนทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจากเงินทุนสนับสนุนการวิจัยที่จัดสรรให้ภายใต้หมวดนี้

(C) สำหรับการชำระเงินทั้งหมดตามวรรคนี้ ผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยจะต้องนำส่งแก่รัฐภายใน 30 วันนับแต่ได้รับรายได้ที่เกิดจากผลประโยชน์ดังกล่าว

(2) การชำระเงินตามวรรค (1) จะต้องนำฝากเข้ากองทุนทั่วไปจนกว่าจำนวนเงินสะสมของการชำระเงินดังกล่าวจะมีจำนวนเท่ากับต้นทุนรวมทั้งหมดของรัฐในการออกพันธบัตรตามหมวด 2 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 130370) รวมถึงดอกเบี้ยที่ชำระสำหรับพันธบัตร ตามที่กำหนดโดยคณะกรรมการด้านการเงินสำหรับภูมิภาคกันวิทยาและภูมิภาคกันบำบัดแห่งรัฐ California ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามวรรค (1) ของข้อย่อย (a) ของมาตรา 130375

(3) หลังจากยอดรวมสะสมตามที่อธิบายไว้ในวรรค (2) ได้รับการชำระเข้ากองทุนทั่วไปแล้ว รายได้เพิ่มเติมใด ๆ ที่ได้รับตามวรรค (1)ให้นำฝากเข้าเงินทุนวิจัยทางการแพทย์ด้านภูมิภาคกันวิทยาและภูมิภาคกันบำบัดแห่งรัฐ California และนำไปใช้จ่ายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์แห่งหมวดนี้

(b) เพื่อเป็นเงื่อนไขในการรับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยภายใต้หมวดนี้ ผู้รับเงินทุนรายใดก็ตามที่ให้ใบอนุญาตใช้สิทธิหรือขายเทคโนโลยีหรือยาที่พัฒนาขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนตามหมวดนี้ จะต้องตกลงว่าการให้ใบอนุญาตใช้สิทธิหรือการขายดังกล่าว เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดให้มีเทคโนโลยีหรือยาแก่ผู้ป่วย โรงพยาบาล หรือบริษัทประกันภัยในรัฐ California รวมถึงผ่านโครงการดูแลสุขภาพที่ได้รับเงินทุนจากรัฐบาล จะต้องกำหนดให้เทคโนโลยีหรือยามีจำหน่ายแก่ผู้ป่วย โรงพยาบาล และบริษัทประกันภัยในรัฐ California ในราคาที่ต่ำกว่าราคาเฉลี่ยทั่วประเทศอย่างน้อย 20 เปอร์เซ็นต์ สำหรับเทคโนโลยีหรือยารุ่นเดียวกัน โดยจะต้องคำนวณโดยไม่รวมรัฐ California เข้าไปด้วย โดยกำหนดไว้ดังต่อไปนี้:

(1) ในช่วง 12 เดือนแรกของการขายเชิงพาณิชย์ของเทคโนโลยีหรือยา ผู้ป่วย โรงพยาบาล และบริษัทประกันภัยในรัฐ California ที่ซื้อเทคโนโลยีหรือยา จะต้องไม่ถูกเรียกเก็บในราคาที่สูงกว่าราคาที่ขายเทคโนโลยีหรือยาให้แก่ผู้ป่วย โรงพยาบาล และบริษัทประกันภัยในส่วนอื่นใดของสหรัฐอเมริกา นอกเหนือจากรัฐ California

(2) ภายในวันที่ครบกำหนดหนึ่งปีหลังจากเริ่มทำการขายเชิงพาณิชย์ครั้งแรกของเทคโนโลยีหรือยาดังกล่าว ให้ใช้ข้อมูลจากการขายในช่วงเก้าเดือนแรกเพื่อคำนวณต้นทุนเฉลี่ยทั่วประเทศ หลังจากนั้นเทคโนโลยีหรือยานั้นจะต้องมีจำหน่ายแก่ผู้ป่วย โรงพยาบาล และบริษัทประกันภัยในรัฐ California ในราคาที่ต่ำกว่าราคาเฉลี่ยทั่วประเทศที่คำนวณได้อย่างน้อย 20 เปอร์เซ็นต์ โดยไม่รวมรัฐ California

(3) จะต้องคำนวณราคาเฉลี่ยทั่วประเทศที่ไม่รวมรัฐ California เป็นประจำทุกปี และจะต้องปรับเปลี่ยนราคาสำหรับเทคโนโลยีหรือยาสำหรับรัฐ California ตามความจำเป็น เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ซื้อในรัฐ California จะประหยัดค่าใช้จ่ายได้อย่างน้อย 20 เปอร์เซ็นต์เมื่อเปรียบเทียบกับราคาเฉลี่ยทั่วประเทศที่คำนวณได้

(c) ผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยรายใดก็ตามภายใต้หมวดนี้ จะต้องกำหนดให้ความเป็นเจ้าของในสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ที่เกิดจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนสนับสนุน ตกเป็นของสถาบัน มหาวิทยาลัย รัฐหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไร ซึ่งได้รับเงินทุนตามข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 ขั้นตอนในการกำหนดให้ความเป็นเจ้าของในสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวเป็นของสถาบัน มหาวิทยาลัย รัฐหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรนั้น จะต้องดำเนินการผ่านการผูกพันในการโอนสิทธิ และการโอนสิทธิตามจริงในสิทธิบัตรและสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ โดยลูกจ้าง นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย ผู้รับจ้างอิสระ หรือบุคคลอื่นใดทั้งหมดที่ได้รับเงินทุนผ่านเงินอุดหนุนสัญญา หรือโดยประการอื่น จากเงินทุนที่มีแหล่งที่มาภายใต้หมวดนี้

(d) สำหรับสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากความคิดหรือได้รับการนำไปปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะสามารถจดสิทธิบัตรได้หรือไม่ก็ตาม บนพื้นฐานหรือเป็นผลมาจากเงินทุนที่เบิกจ่ายตามข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 ในขอบเขตที่ผู้รับเงินทุนสนับสนุนมีสิทธิในเทคโนโลยีพื้นฐาน รวมถึงสิทธิบัตรและสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ ทั้งที่เป็นเจ้าของหรือได้รับการอนุญาตให้ใช้สิทธิ ซึ่งอาจขัดขวางการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใหม่ หรือขัดขวางการนำสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใหม่ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ผู้รับเงินทุนดังกล่าวจะต้องให้สิทธิอนุญาตใช้เทคโนโลยีพื้นฐานดังกล่าวแบบทั่วโลกโดยไม่คิดค่าลิขสิทธิ์ หากผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือผู้ที่ใช้ที่ได้รับอนุญาตนั้นไม่มีสิทธิที่จะให้ใบอนุญาตช่วง หรือได้รับการอนุญาตให้สิทธิที่เทียบเท่า โดยจำกัดเฉพาะการใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการขาย การให้ใบอนุญาตใช้สิทธิ หรือการแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือการสร้างรายได้รูปแบบอื่นใดจากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใหม่ ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้

(e) (1) สถาบัน โดยการปรึกษาหารือกับกรม จะต้องพัฒนาโครงการให้ใบอนุญาตใช้สิทธิซึ่งบรรลุผลทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(A) เพิ่มรายได้สูงสุดที่ได้รับจากการขาย การให้ใบอนุญาตใช้สิทธิ หรือการแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือการสร้างรายได้รูปแบบอื่นใดจากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้

(B) พัฒนาข้อกำหนดการให้ใบอนุญาตใช้สิทธิที่เป็นมาตรฐานและขอบเขตการเจรจาต่อรอง เพื่อเพิ่มความเป็นมาตรฐานเดียวกันในการดำเนินการทั้งหมดในการแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือการสร้างรายได้จากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้

(C) ยำนวยความสะดวกในการชำระคืนเงินทุนแก่รัฐ California ตามวรรค (1) ของข้อย่อย (a) และจัดทำประมาณการสำหรับการชำระเงินในอนาคตแก่รัฐ California โดยพิจารณาจากใบอนุญาตให้ใช้สิทธิทั้งหมดที่เป็นผลจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้

(2) (A) สถาบัน โดยการปรึกษาหารือกับกรม จะต้องทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานและอนุมัติสำหรับข้อตกลงทั้งหมดในการขายให้ใบอนุญาตใช้สิทธิ หรือแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือสร้างรายได้รูปแบบอื่นใดจากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้ เพื่อให้มั่นใจว่าข้อกำหนดสำคัญมีความเป็นมาตรฐานเดียวกัน และเพิ่มรายได้ที่เกิดจากความพยายามในการแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์หรือการสร้างรายได้เหล่านั้นให้ได้มากที่สุด

(B) ข้อตกลงทั้งหมดในการขาย ให้ใบอนุญาตใช้สิทธิ หรือแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือสร้างรายได้รูปแบบอื่นใดจากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้ ก่อนการลงนามข้อตกลง จะต้องส่งให้สถาบันตรวจสอบก่อน และสถาบันจะต้องได้รับโอกาสในการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไขข้อกำหนดของร่างข้อตกลงดังกล่าว

(C) ในทุกกรณีที่สถาบันใช้สิทธิเลือกในการเข้ามามีส่วนร่วมและร่วมมือในการวิจัยตามข้อย่อย (d) ของมาตรา 130357 ให้สถาบันมีหน้าที่รับผิดชอบหลักในการเจรจาข้อตกลงใด ๆ สำหรับการขาย การให้ใบอนุญาตใช้สิทธิ หรือการแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือการสร้างรายได้รูปแบบอื่นใดจากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากการวิจัยดังกล่าว

(f) (1) (A) ข้อตกลงการให้ใบอนุญาตใช้สิทธิใด ๆ ที่จัดทำขึ้นโดยผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยภายใต้หมวดนี้ สำหรับการให้ใบอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้ จะต้องกำหนดให้ผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยได้รับค่าลิขสิทธิ์ไม่น้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวมจากการขาย หรือการแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือการสร้างรายได้รูปแบบอื่นใดจากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นสาระสำคัญของข้อตกลงนั้น

(B) แม้วรรคย่อย (A) จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ข้อตกลงการให้ใบอนุญาตใช้สิทธิที่จัดทำขึ้นโดยผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยภายใต้หมวดนี้ สำหรับการให้ใบอนุญาตใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้ อาจกำหนดค่าลิขสิทธิ์ที่น้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวมได้ หากกรมพิจารณาโดยปรึกษาหารือกับสถาบันแล้วเห็นว่าอัตราค่าลิขสิทธิ์ที่น้อยกว่า 10 เปอร์เซ็นต์สำหรับข้อตกลงการอนุญาตให้ใช้สิทธิฉบับใดฉบับหนึ่งจะส่งเสริมวัตถุประสงค์ของหมวดนี้ การพิจารณาตามวรรคย่อยนี้จะต้องดำเนินการเป็นรายกรณี และไม่ว่าในกรณีใด กรมจะต้องไม่อนุมัติอัตราค่าลิขสิทธิ์ที่น้อยกว่า 5 เปอร์เซ็นต์

(2) ข้อตกลงใด ๆ ที่จัดทำขึ้นโดยผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยภายใต้หมวดนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกิจการร่วมค้าหรือการจัดการทางธุรกิจรูปแบบอื่นสำหรับการแสวงหาประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือการสร้างรายได้จากสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากการวิจัยที่ได้รับเงินทุนภายใต้หมวดนี้ จะต้องกำหนดให้ผู้รับเงินทุนสนับสนุนการวิจัยได้รับส่วนแบ่งไม่น้อยกว่า 25 เปอร์เซ็นต์ของกำไรขั้นต้นจากกิจการร่วมค้าหรือการจัดการทางธุรกิจรูปแบบอื่นนั้น รวมถึงการขายกิจการร่วมค้าหรือการจัดการทางธุรกิจรูปแบบอื่นนั้นในภายหลังด้วย

(g) สถาบัน มหาวิทยาลัยรัฐหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไร ที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนตามข้อย่อย (b) ของมาตรา 130352 จะต้องกำหนดให้ลูกจ้าง นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย ผู้รับจ้างอิสระ หรือบุคคลอื่นใดทั้งหมดที่ได้รับเงินทุนผ่านเงินอุดหนุน สัญญา หรือโดยประการอื่นจากเงินทุนที่มีที่มาจากหมวดนี้ ที่มีความประสงค์จะตีพิมพ์ผลการวิจัยจากเงินทุนดังกล่าว ให้ต้องส่งสำเนาร่างสิ่งพิมพ์เป็นลายลักษณ์อักษร หรือโครงร่างของการเปิดเผยข้อมูลด้วยวาจา ให้แก่สถาบัน มหาวิทยาลัยรัฐหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไร เพื่อทำการตรวจสอบก่อนการตีพิมพ์หรือการนำเสนออย่างน้อย 30 วัน สถาบัน มหาวิทยาลัยรัฐหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไร ที่ทำการตรวจสอบ จะมีสิทธิดำเนินการได้ทั้งสองประการดังต่อไปนี้:

(1) เสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงเอกสารที่จะเผยแพร่หรือการนำเสนอข้อมูล โดยมีเหตุผลเกี่ยวข้องกับสิทธิบัตรหรือเหตุผลอื่น ๆ ซึ่งจะต้องระบุรายละเอียดไว้อย่างชัดเจนพอสมควรในขณะนั้น

(2) ขอให้เลื่อนการเผยแพร่หรือการนำเสนอออกไปตามระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อปกป้องข้อมูลที่สามารถจดสิทธิบัตรได้ และอนุญาตให้มีการยื่นคำขอจดสิทธิบัตรเพื่อคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามที่สถาบันผู้พิจารณา มหาวิทยาลัยของรัฐหรือมหาวิทยาลัยที่ไม่แสวงหากำไร หรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหากำไรกำหนด

130359. (a) สถาบันต้องจัดทำรายงานประจำปีเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยระบุถึงกิจกรรมของสถาบัน ผลสำเร็จด้านการวิจัย และทิศทางในอนาคตของโครงการโดยรวมของสถาบัน

(b) รายงานประจำปีแต่ละฉบับจะต้องประกอบด้วยข้อมูลทั้งหมด แต่ไม่จำกัดเพียงรายการต่อไปนี้:

(1) บทสรุปผลการวิจัย รวมถึงแนวทางการวิจัยใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ

(2) คำอธิบายความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายของโครงการ รวมถึงผลการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญหรือเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ

(3) จำนวนและประเภทของสิ่งพิมพ์ที่ผ่านการทบทวนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ค่าขอรับสิทธิบัตรที่ยื่น หรือการทดลองทางคลินิกที่เริ่มดำเนินการแล้ว

(4) สรุปค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสถาบัน

(5) รายงานเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การวิจัยและแผนการเงินของสถาบัน

(c) รายงานประจำปีจะต้องได้รับการเผยแพร่บนเว็บไซต์ของสถาบัน

130360. (a) สถาบันต้องจัดทำรายงานประจำปีเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยระบุถึงทุนที่ได้รับการอนุมัติ ทุนที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ผลสำเร็จด้านการวิจัย และทิศทางในอนาคตของโครงการให้ทุนโดยรวมของสถาบัน

(b) รายงานประจำปีแต่ละฉบับจะต้องประกอบด้วยข้อมูลทั้งหมด แต่ไม่จำกัดเพียงรายการต่อไปนี้:

(1) บทสรุปผลการวิจัยของผู้รับเงินช่วยเหลือในอดีต รวมถึงแนวทางการวิจัยใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ

(2) จำนวนและมูลค่าเป็นดอลลาร์ของทุนวิจัยที่จัดสรรในปีนั้น

(3) ผู้รับเงินช่วยเหลือในปีก่อนหน้า รวมถึงรายงานความคืบหน้าและผลสำเร็จด้านการวิจัยของผู้รับเงินช่วยเหลือจนถึงปัจจุบัน

(4) การประเมินความสัมพันธ์ระหว่างเงินทุนสนับสนุนของสภาและกลยุทธ์โดยรวมของแผนงานวิจัย

(5) รายงานเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์การวิจัยและแผนการเงินของสภา

(6) สรุปค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสภา

(c) รายงานประจำปีจะต้องได้รับการเผยแพร่บนเว็บไซต์ของกรม

130361. (a) สถาบันจะต้องว่าจ้างสำนักงานสอบบัญชีรับอนุญาตให้ดำเนินการตรวจสอบทางการเงินที่เป็นอิสระต่อการดำเนินงานของสถาบันเป็นประจำทุกปี และจะต้องนำเสนอรายงานการตรวจสอบดังกล่าวให้แก่ผู้ควบคุมทางการเงิน ผู้ควบคุมทางการเงินจะต้องทบทวนผลการตรวจสอบและจัดทำรายงานผลการทบทวนดังกล่าวเพื่อเผยแพร่

แพร่ต่อสาธารณะเป็นประจำทุกปี ผู้ควบคุมทางการเงินต้องจัดให้มีการประชุมสาธารณะโดยมีการแจ้งให้ทราบอย่างเหมาะสม และมีระยะเวลาแสดงความคิดเห็นสาธารณะอย่างเป็นทางการ ผู้ควบคุมทางการเงินต้องประเมินความคิดเห็นของสาธารณชน และจัดทำบทสรุปที่เหมาะสมเพื่อรวมไว้ในรายงานประจำปี

(b) สภาจะต้องว่าจ้างสำนักงานสอบบัญชีรับอนุญาตแห่งหนึ่งหรือมากกว่าให้ดำเนินการตรวจสอบทางการเงินโดยอิสระเป็นประจำทุกปี ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมของสภาเองและกิจกรรมของผู้รับเงินช่วยเหลือจำนวน 10 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งได้รับการสุ่มเลือกจากกลุ่มผู้ที่ได้มีการใช้จ่ายเงินสนับสนุนภายใต้บทบัญญัติในช่วงระยะเวลาที่มีการตรวจสอบ รายงานการตรวจสอบทางการเงินโดยหน่วยงานอิสระดังกล่าวจะต้องถูกส่งมอบให้แก่ผู้ควบคุมทางการเงินเพื่อดำเนินการตรวจสอบและจัดทำรายงานผลการตรวจสอบดังกล่าวเผยแพร่ต่อสาธารณะเป็นประจำทุกปี ผู้ควบคุมทางการเงินต้องจัดให้มีการประชุมสาธารณะโดยมีการแจ้งให้ทราบอย่างเหมาะสม และมีระยะเวลาแสดงความคิดเห็นสาธารณะอย่างเป็นทางการ ผู้ควบคุมทางการเงินต้องประเมินความคิดเห็นของสาธารณชน และจัดทำบทสรุปที่เหมาะสมเพื่อรวมไว้ในรายงานประจำปี

130362. (a) (1) ต้องมีคณะกรรมการกำกับดูแลความรับผิดชอบทางการเงินของประชาชน ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกทุกคน

(2) ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California เหนือกฎหมาย ประธานชั่วคราวของวุฒิสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานสภาที่ปรึกษา ต้องแต่งตั้งสมาชิกจากภาคประชาชนของคณะกรรมการฝ่ายละหนึ่งคน

(3) ผู้ควบคุมทางการเงินหรือผู้ที่ผู้ควบคุมทางการเงินมอบหมาย ต้องทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการ

(b) คณะกรรมการจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ทั้งหมด:

(1) พิจารณารายงานการตรวจสอบบัญชีประจำปีที่ทำขึ้นตามมาตรา 130361 รายงานของผู้ควบคุมทางการเงินเกี่ยวกับการตรวจสอบดังกล่าว รวมถึงแนวปฏิบัติทางการเงินของสถาบันและสภา

(2) จัดทำรายงานประจำปี ซึ่งรวมถึงข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติทางการเงินและผลการดำเนินงานของสถาบันและสภา

(3) ประเมินความคิดเห็นของสาธารณชน และจัดทำบทสรุปที่เหมาะสมเพื่อรวมไว้ในรายงานประจำปี

(c) คณะกรรมการต้องจัดให้มีการประชุมสาธารณะโดยมีการแจ้งให้ทราบอย่างเหมาะสม และมีระยะเวลาแสดงความคิดเห็นสาธารณะอย่างเป็นทางการ

(d) ผู้ควบคุมทางการเงินต้องจัดทำบุคลากรเพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการ

130363. (a) แม้จะมีบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สถาบันจะไม่ถือว่าเป็นหน่วยงานของรัฐไม่ว่าเพื่อวัตถุประสงค์ใดภายใต้กฎหมายของรัฐ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง หมวด 10 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 7920.000) ของภาค 1, ส่วนที่ 9 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 11120) ของบทที่ 1 ส่วนที่ 1 หมวด 3 ของภาค 2 และภาค 9 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 81000) แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(b) กฎหมายปฏิรูปการเมืองปี 1974 (หมวด 9 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 81000) แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล) ให้ใช้บังคับแก่สภาแห่งนี้ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรานี้

(1) สมาชิกสภาต้องไม่ดำเนินการ มีส่วนร่วมในการดำเนินการ หรือพยายามใช้ตำแหน่งหน้าที่ของตนไม่ว่าในทางใดเพื่อโน้มน้าวการตัดสินใจอนุมัติหรือมอบทุนหรือสัญญาให้แก่หน่วยงานของตน แต่สมาชิกอาจมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอนุมัติหรือมอบทุนหรือสัญญาให้แก่หน่วยงานที่อยู่ในสาขาเดียวกับนายจ้างของตน

(2) สมาชิกสภาอาจมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอนุมัติหรือมอบทุนวิจัยหรือสัญญาให้แก่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง เพื่อดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับโรคที่สมาชิกผู้นั้นหรือบุคคลในครอบครัวของสมาชิกผู้นั้นป่วยเป็นโรคดังกล่าวอยู่

(3) การกำหนดมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกและลำดับความสำคัญของการวิจัย มิใช่การตัดสินใจที่อยู่ภายใต้ข้อห้ามเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน

(c) (1) การดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาของสมาชิกคณาจารย์หรือฝ่ายบริหารของระบบใด ๆ ของ มหาวิทยาลัย California โดยตัวของมันเองจะไม่ถือว่าไม่สอดคล้อง ไม่สามารถปฏิบัติควบคู่กันได้ ขัดแย้งหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของสมาชิกสภาที่ปรึกษาในฐานะสมาชิกคณาจารย์หรือฝ่ายบริหารของระบบใด ๆ ของ มหาวิทยาลัย California และจะไม่ส่งผลให้ตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่งว่างลงโดยอัตโนมัติ

(2) การปฏิบัติหน้าที่ในฐานะสมาชิกสภาโดยผู้แทนหรือพนักงานของสถาบันทางวิชาการหรือสถาบันวิจัยที่ไม่แสวงหาผลกำไร มิให้ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่สอดคล้อง ไม่เข้ากัน ขัดแย้ง หรือเป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้นั้นในฐานะผู้แทนหรือพนักงานขององค์กรหรือสถาบันดังกล่าว

(d) มาตรา 1090 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล จะไม่นำมาใช้บังคับกับเงินช่วยเหลือหรือสัญญาใด ๆ ที่จัดทำขึ้นโดยสภา เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขทั้งสองประการดังต่อไปนี้:

(1) ทุนหรือสัญญาดังกล่าวเกี่ยวข้องโดยตรงกับบริการที่จะจัดหาโดยสมาชิกสภาที่ปรึกษาคนใดหรือหน่วยงานที่สมาชิกดังกล่าวเป็นตัวแทนหรือก่อให้เกิดประโยชน์ทางการเงินแก่สมาชิกหรือหน่วยงานที่สมาชิกดังกล่าวเป็นตัวแทน

(2) สมาชิกผู้นั้นและเว้นที่จะถอนตัวจากการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือการพยายามใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งของตนเพื่อโน้มน้าวการตัดสินใจเกี่ยวกับการให้เงินสนับสนุนหรือสัญญาในทางใดทางหนึ่ง

130364. หน่วยงานอาจกำหนด แก๊ซ และยกเลิกกฎและระเบียบข้อบังคับ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และบทบัญญัติของหมวดนี้

หมวด 2. กฎหมายพันธบัตรด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ CALIFORNIA ปี 2026

130370. หมวดนี้จะรู้จักกันในชื่อ และสามารถอ้างอิงได้ในชื่อ “กฎหมายพันธบัตรด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California ปี 2026”

130371. เพื่อวัตถุประสงค์ของหมวดนี้ คำศัพท์ต่อไปนี้มีความหมายดังนี้:

(a) “คณะกรรมการบริหาร” หมายถึง กรมสาธารณสุขแห่งรัฐ ซึ่งได้รับการกำหนดขึ้นตามมาตรา 130375 อนุมาตรา (b)

(b) “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการด้านการเงินสำหรับภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 130375 อนุมาตรา (a)

(c) “เงินทุน” หมายถึง เงินทุนวิจัยทางการแพทย์ด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 130377

(d) “กฎหมายพันธบัตรสาธารณะผูกพันทั่วไปของรัฐ” หมายถึงกฎหมายพันธบัตรสาธารณะผูกพันทั่วไปของรัฐ ซึ่งบัญญัติไว้ในหมวด 4 (เริ่มด้วยมาตรา 16720) ของส่วนที่ 3 ภาคที่ 4 ลักษณะที่ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล ตามที่มีการแปรญัตติเป็นครั้งคราว

130372. (a) พันธบัตรที่มีมูลค่ารวมแปดพันสี่ร้อยล้านดอลลาร์ (\$8,400,000,000 ดอลลาร์) โดยไม่รวมมูลค่าของพันธบัตรชำระหนี้ใด ๆ ที่ออกตามมาตรา 130383 หรือในจำนวนเท่าที่จำเป็น สามารถออกและขายเพื่อจัดหาเงินทุนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่แสดงไว้ในภาคนี้ และเพื่อชดเชยเงินทุนหมุนเวียนค่าใช้จ่ายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไป ตามมาตรา 16724.5 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล

(b) เมื่อขาย ออก และส่งมอบพันธบัตรแล้ว จะเป็นและถือเป็นภาระผูกพันที่ถูกต้อง และมีผลผูกพันของรัฐ California และด้วยเหตุนี้ จึงให้คำมั่นสัญญาว่า จะต้องชำระทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยของพันธบัตรดังกล่าวตรงตามกำหนดเวลา เมื่อเงินต้นและดอกเบี้ยถึงกำหนดชำระ

(c) เหนียญิกจะออก และขายพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตในกลุ่มย่อย (a) ในจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดว่า มีความจำเป็นหรือพึงประสงค์ภายใต้มาตรา 130376 พันธบัตรจะต้องออก และขายตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมติที่คณะกรรมการจะรับรองตามมาตรา 130376

130373. โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือบทบัญญัติอื่นใดของกฎหมาย เงินในกองทุนนี้ได้รับการจัดสรรโดยไม่ต้องคำนึงถึงงบประมาณ เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้:

(a) การดำเนินการวิจัยทางการแพทย์ในสาขามะเร็งวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัด ตามที่ระบุไว้ในหมวดที่ 1 (โดยเริ่มตั้งแต่มาตราที่ 130350) รวมถึงค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นในการสนับสนุนและบริหารจัดการการวิจัยดังกล่าว

(b) การชำระค่าใช้จ่ายในการออกพันธบัตร

(c) การชำระค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ระบุไว้ในหมวดนี้และในกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ

130374. พันธบัตรที่ได้รับอนุญาตตามหมวดนี้จะต้องจัดเตรียม ดำเนินการ ออก ขาย ชำระ และไถ่ถอนตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ และบทบัญญัติทั้งหมดของกฎหมายนั้น นำไปใช้กับพันธบัตร และหมวดนี้ และรวมอยู่ในหมวดนี้ในที่นี้ราวกับว่า ได้สรุปไว้อย่างครบถ้วนในหมวดนี้ ยกเว้นกลุ่มย่อยนั้น (a) และ (b) ของมาตรา 16727 ของประมวลกฎหมายรัฐบาลจะไม่ใช้บังคับ

130375. (a) (1) เพียงเพื่ออนุญาตการออก และการขายภายใต้กฎหมายพันธบัตรข้อผูกพันทั่วไปของรัฐ ของพันธบัตรที่ได้รับอนุมัติในหมวดนี้ จึงให้จัดตั้งคณะกรรมการด้านการเงินสำหรับภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California ขึ้น ณ ที่นี้ สำหรับวัตถุประสงค์ของหมวดนี้ คณะกรรมการด้านการเงินสำหรับภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California คือ “คณะกรรมการ” ตามความหมายที่ใช้ในกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ

(2) คณะกรรมการประกอบด้วยเหรัญญิก ผู้ดูแลทางการเงิน และผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน

(3) เหรัญญิกจะทำหน้าที่เป็นประธานของคณะกรรมการ

(4) กรรมการส่วนใหญ่อาจทำหน้าที่แทนคณะกรรมการได้

(5) โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายอื่น สมาชิกของคณะกรรมการอาจมอบหมายให้ตัวแทนทำหน้าที่เป็นสมาชิกคนนั้นแทนสมาชิก ได้ทุกวัตถุประสงค์ เสมือนว่า สมาชิกนั้นอยู่ด้วยโดยตรง

(b) กรมสาธารณสุขแห่งรัฐทำหน้าที่เป็น “คณะกรรมการบริหาร” ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ

130376. (a) เมื่อได้รับคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรจากสถาบันวิจัยที่ได้รับการคัดเลือกโดยกรมสาธารณสุขของรัฐตามมาตรา 130353 ซึ่งระบุว่ามีความจำเป็นต้องใช้เงินทุนเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของหมวดที่ 1 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 130350) ให้คณะกรรมการร้องขอต่อคณะกรรมการให้ออกพันธบัตรตามบทบัญญัติในบทนี้ เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวจากคณะกรรมการแล้ว คณะกรรมการบริหารการจะพิจารณาโดยการลงมติว่ามีความจำเป็นหรือสมควรที่จะออกและจำหน่ายพันธบัตรที่ได้รับอนุมัติภายใต้หมวดนี้ เพื่อดำเนินการตามระเบียบไว้ในหมวดนี้ และหากเป็นเช่นนั้น จะรวมถึงจำนวนพันธบัตรที่จะออก และขายด้วย

(b) การออกพันธบัตรติดต่อกันอาจได้รับอนุญาต และขายเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของหมวด 1 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 130350) ไปตามลำดับ โดยไม่จำเป็นต้องออกหรือจำหน่ายพันธบัตรทั้งหมดในคราวเดียว

(c) พันธบัตรอาจมีดอกเบี้ยที่ต้องนำไปรวมเป็นรายได้รวมเพื่อวัตถุประสงค์ด้านภาษีเงินได้ของรัฐบาลกลาง หากคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวมีความจำเป็นหรือเป็นที่พึงประสงค์เพื่อจัดหาเงินทุนสำหรับวัตถุประสงค์ตามหมวดที่ 1 (ซึ่งเริ่มต้นที่มาตรา 130350)

130377. เงินที่ได้จากการออกและจำหน่ายพันธบัตรตามบทบัญญัติในหมวดนี้ ให้ฝากไว้ในคลังของรัฐเพื่อสมทบเข้ากองทุนวิจัยทางการแพทย์ด้านภูมิคุ้มกันวิทยาและภูมิคุ้มกันบำบัดแห่งรัฐ California ซึ่งจัดตั้งขึ้นในคลังของรัฐตามบทบัญญัตินี้

130378. จะมีการเก็บเงินในแต่ละปีในลักษณะเดียวกัน และในเวลาเดียวกันกับรายได้ของรัฐอื่นที่ถูกรวบรวม นอกเหนือจากรายได้ปกติของรัฐ เป็นจำนวนเงินที่ต้องชำระต้นเงิน และดอกเบี้ย เมื่อพันธบัตรถึงกำหนดชำระในแต่ละปี เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทุกคนซึ่งตามกฎหมายมีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ที่จะต้องกระทำและกระทำทุกประการที่จำเป็นในการรวบรวมจำนวนเงินที่เพิ่มขึ้น

130379. โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 13340 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล ในขณะนี้ ยังมีการจัดสรรอย่างต่อเนื่องจากกองทุนทั่วไปในคลังของรัฐ สำหรับหมวดนี้ และไม่คำนึงถึงงบประมาณ จำนวนที่เท่ากับผลรวมต่อไปนี้:

(a) จำนวนเงินรายปีที่จำเป็นในการชำระต้น และดอกเบี้ยของพันธบัตรที่ออก และขายภายใต้หมวดนี้ เมื่อต้นเงิน และดอกเบี้ยถึงกำหนดชำระ และต้องชำระ

(b) จำนวนเงินที่จำเป็นในการดำเนินการตามมาตรา 130380

130380. เพื่อดำเนินการหมวดนี้ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินอาจอนุมัติการถอนเงินจากกองทุนทั่วไปในจำนวนไม่เกินมูลค่าพันธบัตรที่ยังไม่ได้จำหน่ายที่ได้รับอนุมัติจากกรรมการให้ขายเพื่อดำเนินการในหมวดนี้ โดยไม่รวมพันธบัตรเพื่อการรถไฟแชนซีที่ได้รับอนุญาตภายใต้มาตรา 130383 หักด้วยจำนวนเงินใด ๆ ที่ให้ยืมภายใต้มาตรา 130381 และยังไม่ได้ชำระคืน และจำนวนเงินใด ๆ ที่ถอนออกจากกองทุนทั่วไปภายใต้มาตรานี้ และยังไม่ได้นำคืนให้กับกองทุนทั่วไป

จำนวนเงินที่ถอนออกจะต้องฝากเข้ากองทุน เงินใด ๆ ที่มีให้ตามมาตรานี้จะถูกส่งคืนไปยังกองทุนทั่วไป บวกกับจำนวนเท่ากับดอกเบี้ยที่เงินจะได้รับในบัญชีการลงทุนเงินรวม จากเงินที่ได้รับจากการขายพันธบัตรเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามหมวดนี้

130381. คณะกรรมการอาจขอให้คณะกรรมการการลงทุนเงินรวมทำการกู้ยืมจากบัญชีการลงทุนเงินรวม ตามมาตรา 16312 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล เพื่อดำเนินการในหมวดนี้ จำนวนเงินที่ร้องขอจะต้องไม่เกินจำนวนเงินของพันธบัตรที่ขายไม่ได้ซึ่งคณะกรรมการได้มีมติอนุมัติให้ขายเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ โดยไม่รวมพันธบัตรชำระหนี้ใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 130383 หักด้วยจำนวนเงินที่ให้กู้ยืมตามมาตรานี้ และจำนวนเงินที่ถอนออกจากเงินทุนทั่วไปตามมาตรา 130380 และยังไม่ได้ส่งคืนเข้าเงินทุนทั่วไป คณะกรรมการจะต้องดำเนินการเอกสารเหล่านั้นที่กำหนดโดยคณะกรรมการการลงทุนเงินรวมเพื่อรับ และชำระคืนเงินกู้ จำนวนเงินใด ๆ ที่ให้กู้ยืมจะต้องฝากไว้ในกองทุนที่คณะกรรมการจัดสรรตามหมวดนี้

130382. เงินทั้งหมดที่ฝากในกองทุนซึ่งได้มาจากส่วนเพิ่มมูลค่าและดอกเบี้ยค้างรับของพันธบัตรที่จำหน่ายตามมาตรานี้ ให้กันไว้ในกองทุนและสามารถโอนไปยังกองทุนทั่วไปเพื่อหักเป็นเครดิตจากค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยพันธบัตรได้ ยกเว้นว่าเงินที่ได้จากส่วนเพิ่มมูลค่าอาจกันไว้และใช้ชำระค่าใช้จ่ายในการออกพันธบัตรก่อนการโอนใด ๆ ไปยังกองทุนทั่วไป

130383. (a) พันธบัตรที่ออก และขายภายใต้หมวดนี้อาจได้รับคืนโดยมาตรา 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 16780) ของหมวดที่ 4 ส่วนที่ 3 กลุ่มที่ 4 ลักษณะที่ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล

(b) การอนุมัติโดยผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐในการออกพันธบัตรที่อธิบายไว้ในหมวดนี้ รวมถึงการอนุมัติการออกพันธบัตรที่ออกเพื่อคืนเงินพันธบัตรใด ๆ ที่ออกครั้งแรกภายใต้หมวดนี้หรือพันธบัตรการคืนเงินใด ๆ ที่ออกก่อนหน้านี้

(c) พันธบัตรใด ๆ ที่ได้รับการริไฟแนนซ์ด้วยรายได้จากพันธบัตรเพื่อการริไฟแนนซ์ ตามที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา นี้ อาจถูกปลดภาระผูกพันตามกฎหมายในขอบเขตที่กฎหมายอนุญาตในลักษณะที่ และตามขอบเขตที่ระบุไว้ในมติ ซึ่งอาจมีการแก้ไขเป็นครั้งคราว ที่อนุญาตให้มีพันธบัตรที่ค้ำประกันการริไฟแนนซ์นั้น

130384. แม้จะมีบทบัญญัติอื่นใดของหมวดนี้ หรือของกฎหมายพันธบัตรภาระผูกพันทั่วไปของรัฐ หากเหรียญกษาปณ์พันธบัตรตามหมวดนี้ซึ่งรวมถึงความเห็นของที่ปรึกษาด้านพันธบัตร ซึ่งส่งผลให้ดอกเบี้ยของพันธบัตรถูกแยกออกจากรายได้รวมเพื่อวัตถุประสงค์ด้านภาษีของรัฐบาลกลางภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด หรือมีสิทธิได้รับข้อได้เปรียบทางภาษีของรัฐบาลกลาง เหรียญกษาปณ์อาจแยกบัญชีสำหรับการลงทุนในพันธบัตร และสำหรับรายได้จากการลงทุนจากรายได้เหล่านั้น เหรียญกษาปณ์อาจใช้หรือสั่งการในการใช้รายได้เหล่านั้นเพื่อจ่ายส่วนลด ค่าปรับ หรือการจ่ายเงินอื่นใดที่จำเป็นภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลาง หรือเพื่อดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนและการใช้เงินที่ได้รับจากพันธบัตรเหล่านั้น จำเป็นหรือพึงประสงค์ภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลาง เพื่อรักษาสถานะการยกเว้นภาษีของพันธบัตรเหล่านั้น และเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อได้เปรียบอันใดภายใต้กฎหมายของรัฐบาลกลางในนามของเงินทุนของรัฐนี้

130385. รายได้จากการขายพันธบัตรที่ได้รับอนุญาตในหมวดนี้ไม่ใช่ "รายได้จากภาษี" เนื่องจากคำดังกล่าวใช้ในมาตรา XIII B ของ

รัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California และการเบิกจ่ายรายได้เหล่านี้ไม่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดที่กำหนดโดยมาตรานี้

มาตรา 5. การแยกออกจากกันได้

ประชาชนมีเจตนาให้บทบัญญัติของกฎหมายนี้สามารถแยกออกจากกันได้ และหากบทบัญญัติใดของกฎหมายนี้หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของบทบัญญัติดังกล่าวถือว่าไม่ถูกต้อง ความไม่ถูกต้องดังกล่าวจะไม่กระทบต่อบทบัญญัติของกฎหมายอื่น ๆ ที่สามารถใช้บังคับได้โดยไม่ต้องมีบทบัญญัติที่ไม่ถูกต้องนั้น

มาตรา 6. การตีความอย่างกว้างขวาง

กฎหมายฉบับนี้จะต้องได้รับการตีความและบังคับใช้โดยกว้างขวางเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์พื้นฐานของกฎหมายอย่างเต็มที่

มาตรา 7. การแก้ไข

บทบัญญัติของกฎหมายนี้อาจได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกแต่ละสภาแห่งสภานิติบัญญัติและลงนามโดยผู้ว่าการรัฐ ทั้งนี้ การแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวจะต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ แต่กฎหมายดังกล่าวไม่อาจแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของกฎหมายนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดสรรและการเบิกจ่ายเงินที่ได้จากการออกพันธบัตร หรือวัตถุประสงค์ในการใช้จ่ายเงินที่ได้จากการออกพันธบัตรได้

ข้อเสนอที่ 39

ได้ทำการจัดส่งมาตรการริเริ่มนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของหมวดที่ 8 มาตราที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตรการริเริ่มได้เพิ่มมาตราหนึ่งลงในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ดังนั้น บทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มนี้จะพิมพ์ด้วย *ตัวพิมพ์เอียง* เพื่อระบุว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1. ข้อค้นพบและวัตถุประสงค์

เพื่อบังคับใช้คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มีอยู่เดิม ซึ่งรวมถึงการเป็นพลเมืองสหรัฐฯ ตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ประชาชนจึงขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ดังนี้: (A) เพื่อส่งเสริมความเชื่อมั่นและความไว้วางใจของสาธารณชนที่มีต่อกระบวนการเลือกตั้ง ซึ่งช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของภาคพลเมืองและสนับสนุนระบอบประชาธิปไตยที่เข้มแข็ง (B) เพื่อป้องกันและตรวจสอบการทุจริตในการลงคะแนนเสียง โดยการรักษาข้อมูลการลงคะแนนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ถูกต้องแม่นยำและตรวจสอบยืนยันคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และ (C) เพื่อลดความเสี่ยงในการแอบอ้างเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง โดยกำหนดให้ต้องแสดงหลักฐานยืนยันตัวตนเพื่อลงคะแนน

มาตรา 2. การปฏิรูปการตรวจสอบบัตรประจำตัวผู้มีสิทธิเลือกตั้งในรัฐ California

38

39

มาตรา 2.1. ให้เพิ่มเติมมาตรา 3.1 เข้าในมาตราที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California โดยมีข้อความดังนี้:

มาตรา. 3.1. (a) เลขาธิการรัฐและเจ้าหน้าที่การเลือกตั้งประจำมณฑลแต่ละแห่งมีหน้าที่ดูแลรายชื่อผู้ลงคะแนนเลือกตั้งให้ถูกต้อง ใช้ความพยายามอย่างเต็มที่ในการตรวจสอบคำรับรองการเป็นพลเมืองโดยใช้ข้อมูลของรัฐบาล และรายงานเป็นประจำทุกปีว่ารายชื่อผู้ลงคะแนนเลือกตั้งของแต่ละมณฑลได้รับการตรวจสอบยืนยันสถานะการเป็นพลเมืองแล้วที่เปอร์เซ็นต์

(b) ทุกครั้งที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนด้วยตนเองในการเลือกตั้งใด ๆ ในรัฐ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องแสดงหลักฐานยืนยันตัวตนที่ออกโดยรัฐบาล หรือหากลงคะแนนทางไปรษณีย์ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องระบุตัวเลขรหัสสุดท้ายของหมายเลขระบุตัวตนเฉพาะจากหลักฐานยืนยันตัวตนที่ออกโดยรัฐบาล ซึ่งตรงกับหมายเลขที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งระบุไว้สำหรับการลงคะแนนเลือกตั้งของตน ประเภทของหลักฐานยืนยันตัวตนที่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งแต่ละรายระบุไว้ต้องแสดงอยู่ในบันทึกการลงคะแนนเลือกตั้งของบุคคลนั้น ระบุไว้บนซองบัตรลงคะแนนทางไปรษณีย์ที่จัดส่งให้แก่บุคคลนั้น และสามารถแจ้งให้บุคคลนั้นทราบได้เมื่อร้องขอทางโทรศัพท์หรือทางอิเล็กทรอนิกส์ เจ้าหน้าที่การเลือกตั้งจะนับบัตรลงคะแนนปกติหรือบัตรลงคะแนนเฉพาะกาลได้ต่อเมื่อได้ตรวจสอบยืนยันตัวตนของผู้ลงคะแนนตามข้อกำหนดของมาตรานี้ และตรวจสอบยืนยันว่าบุคคลดังกล่าวได้ลงคะแนนเพียงบัตรเดียวในการเลือกตั้งครั้งนั้น บัตรประจำตัวที่ออกโดยรัฐบาล หมายถึง เอกสารที่สามารถใช้ตรวจสอบยืนยันตัวตนของผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้อย่างแน่ชัดเมื่อผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งร้องขอ รัฐต้องจัดให้มีบัตรประจำตัวผู้มีสิทธิเลือกตั้งโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เพื่อใช้ในการลงคะแนนเสียง

(c) มาตรานี้ให้มีผลใช้บังคับได้ในตัวเอง สถานิติบัญญัติจะต้องออกกฎหมายโดยทันทีเพื่อดำเนินการตามมาตรานี้ จัดให้มีการลงคะแนนเสียงสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่เป็นสมาชิกในกองทัพและอยู่ต่างประเทศให้สอดคล้องกับกฎหมายของรัฐบาลกลาง และรับรองว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐและเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นทุกคนปฏิบัติตามและสนับสนุนการปฏิบัติตามมาตรานี้ ประชาชนอาจขอให้มีการตรวจสอบโดยศาลและขอรับการเยียวยาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรานี้ของรัฐหรือมณฑลใด ๆ ในทุกปีที่เป็นปีเลขคู่ ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California ต้องตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรานี้ของรัฐและของแต่ละมณฑล พร้อมทั้งรายงานผลการตรวจสอบและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงความโปร่งใสและน่าเชื่อถือของการเลือกตั้งต่อสาธารณะ

มาตรา 3. การแยกออกจากกันได้

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้แยกส่วนได้ หากความตอนใด หนึ่งส่วนย่อย วรรค ข้อ ประโยค วลี คำ หรือการนำกฎหมายนี้ไปใช้ได้รับตัดสินว่าเป็นโมฆะ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตามคำตัดสินของศาลที่มีเขตอำนาจ คำตัดสินนั้นจะไม่ส่งผลต่อความถูกต้องของส่วนที่เหลือของกฎหมายนี้ ซึ่งยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปโดยปราศจากส่วนหรือการนำไปใช้ที่ไม่ส่งผลใช้บังคับนั้น

ข้อเสนอที่ 40

ได้ทำการจัดส่งมาตรการริเริ่มนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของหมวดที่ 8 มาตราที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตรการริเริ่มได้เพิ่มมาตราหนึ่งลงในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California รวมทั้งแก้ไขและเพิ่มเติมมาตราในประมวลกฎหมายรัฐบาลและประมวลกฎหมายรายได้และภาษีอากร ดังนั้น บทบัญญัติใหม่ที่เราเสนอให้เพิ่มนี้จะพิมพ์ด้วย *ตัวพิมพ์เอียง* เพื่อระบุว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

พระราชบัญญัติภาษีมหาเศรษฐี ปี 2026

ประชาชนแห่ง California บัญญัติกฎหมายดังต่อไปนี้:

มาตรา 1. หัวข้อ

กฎหมายฉบับนี้ให้เรียกว่า และอาจอ้างถึงในชื่อ พระราชบัญญัติภาษีมหาเศรษฐี ปี 2026

มาตรา 2. ข้อค้นพบ

(a) ประชาชนตระหนักดีว่าการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่เพียงพอ การศึกษาของรัฐที่มีคุณภาพ และอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมถึงความเจริญรุ่งเรืองและความสามารถในการปรับตัวและฟื้นตัวของรัฐโดยรวม ผลกระทบที่เกิดขึ้นเป็นลูกโซ่จากการตัดลดเงินทุนของรัฐบาลกลางที่กำลังจะเกิดขึ้นสำหรับโครงการด้านการดูแลสุขภาพ การศึกษา และอาหาร กำลังคุกคามรากฐานเหล่านี้ และทำให้สวัสดิภาพของชาว California ทุกคนตกอยู่ในความเสี่ยง

(b) โครงการความปลอดภัยด้านการดูแลสุขภาพของ California กำลังเผชิญกับภัยคุกคามอย่างรุนแรง เนื่องจาก Medi-Cal ซึ่งเป็นเสาหลักของความคุ้มครองสำหรับชาว California ที่มีรายได้น้อยเกือบ 15 ล้านคน ซึ่งรวมถึงเด็กมากกว่าครึ่งหนึ่งของรัฐ ผู้สูงอายุและผู้พิการ 2.2 ล้านคน และหนึ่งในห้าของผู้ใหญ่วัยทำงานทั้งหมด กำลังเผชิญกับการตัดลดเงินทุนจากรัฐบาลกลางหลายพันล้านดอลลาร์ ซึ่งจะยิ่งซ้ำเติมความท้าทายที่มีอยู่เดิม

(c) มีการคาดการณ์ว่า Medi-Cal จะสูญเสียเงินทุนจากรัฐบาลกลางต่อปีสูงถึง \$19 พันล้านดอลลาร์ เนื่องจากการบังคับใช้กฎหมายงบประมาณของรัฐบาลกลางฉบับล่าสุดและการดำเนินการของฝ่ายบริหาร ซึ่งจะส่งผลให้ภาระค่าใช้จ่ายตกไปอยู่ที่กองทุนทั่วไปของรัฐและรัฐบาลท้องถิ่น หรือทำให้ต้องลดบริการที่จำเป็นลง ในช่วงสิบปีข้างหน้า มีการคาดการณ์ว่าการตัดลดเงินทุนจากรัฐบาลกลางสำหรับ Medi-Cal เพียงอย่างเดียว จะมีมูลค่ารวมประมาณ \$190 พันล้านดอลลาร์

(d) การสูญเสียเงินทุนสนับสนุนจากรัฐบาลกลางหลายพันล้านดอลลาร์ยิ่งทำให้ระบบสาธารณสุขของ California ที่ขาดแคลนงบประมาณอยู่แล้วยิ่งตกอยู่ในภาวะกดดันมากขึ้น งบประมาณประจำปี 2025–26 ของรัฐมีข้อจำกัดใหม่หลายประการ ซึ่งรวมถึงการปรับลดงบประมาณสำหรับผู้ให้บริการ และการลดสิทธิประโยชน์รวมถึงบริการต่าง ๆ ลงอย่างมากสำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ Medi-Cal คาดว่าการตัดลดเงินทุนของรัฐสำหรับโครงการ Medi-Cal จะสูงถึง \$7 พันล้านดอลลาร์ ในปี 2027–28 และเพิ่มขึ้นเป็น \$8.6 พันล้านดอลลาร์ ต่อปี นับตั้งแต่ปี 2028–29 เป็นต้นไป

(e) แม้กระทั่งก่อนที่จะมีการตัดลดเงินทุนจากรัฐบาลกลางและรัฐดังกล่าว เงินทุนสำหรับ Medi-Cal ก็ยังต่ำกว่าที่ผู้ให้บริการด้านสุขภาพจำนวนมากจะสามารถรักษาระดับการให้บริการในปัจจุบันไว้ได้ เนื่องจากโดยทั่วไป Medi-Cal จะชำระเงินคืนให้แก่โรงพยาบาลและคลินิกในอัตราที่ต่ำกว่าต้นทุนจริงในการให้บริการอย่างมาก

(f) โรงพยาบาลและคลินิกปฐมภูมิ โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท ต้องเผชิญกับแรงกดดันทางการเงินอย่างหนัก การขาดทุนจากการดำเนินงานและการลดจำนวนบุคลากร อันเป็นผลมาจากการชำระเงินที่ต่ำกว่าต้นทุนอย่างต่อเนื่องเหล่านี้ Medi-Cal เป็นแหล่งความคุ้มครองด้านสุขภาพสำหรับการคลอดบุตรครึ่งหนึ่งทั่วทั้งรัฐ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา มีการปิดแผนกสูติกรรมและแผนกฉุกเฉินที่มีความสำคัญ โดยส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากอัตราค่าชำระเงินคืนของ Medi-Cal ที่อยู่ในระดับต่ำ

(g) การลงทุนใน Medi-Cal คือการลงทุนเพื่อความมั่นคงทางสุขภาพของทุกคน สิ่งนี้ช่วยให้คลินิกปฐมภูมิและศูนย์สุขภาพชุมชนใน

เมืองและท้องถิ่นต่าง ๆ ยังคงเปิดให้บริการได้ต่อไป ทำให้ประชาชนสามารถดูแลจัดการโรคเรื้อรัง ป้องกันภาวะแทรกซ้อนที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง และมีชีวิตที่ยืนยาวและมีสุขภาพดียิ่งขึ้น เงินทุกดอลลาร์ที่ถูกตัดลดจากโครงการเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อเป็นวงกว้าง คลินิกต้องปิดตัวลง ครอบครัวสูญเสียแพทย์ที่ดูแล และผู้ป่วยต้องทนทุกข์โดยไม่จำเป็นจากภาวะที่สามารถป้องกันหรือจัดการได้

(h) การเข้าถึงบริการดูแลสุขภาพที่มีคุณภาพในราคาที่จับต้องได้ช่วยรักษาชีวิต ปกป้องครอบครัวจากภาระหนี้สินค่ารักษาพยาบาลอันหนักหน่วง และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เมื่อความคุ้มครองสูญเสียหรือลดลง โรงพยาบาลและคลินิกจำเป็นต้องเผชิญกับทางเลือกที่ยากลำบาก ไม่ว่าจะเป็นการลดจำนวนบุคลากร การจำกัดบริการหรือการปิดหน่วยบริการทั้งหมด ซึ่งทำให้ประชากรทั้งกลุ่มขาดโครงสร้างความปลอดภัย และบั่นทอนสุขภาพของชาว California ทุกคน

(i) ในขณะที่เงินทุนของ Medi-Cal กำลังถูกคุกคามจากการลดเงินทุนของรัฐบาลกลางและการจัดสรรงบประมาณของรัฐ ชาว California ยังต้องเผชิญกับเบี้ยประกันสุขภาพเอกชนที่พุ่งสูงขึ้นอีกด้วย แรงกดดันทั้งสองด้านนี้ยิ่งเพิ่มจำนวนผู้ที่ไม่มียุติบัตรและผู้ที่มีความคุ้มครองไม่เพียงพอ เนื่องจากนายจ้างลดสิทธิประโยชน์และทำให้ความคุ้มครองของผู้ที่อยู่ในภาวะหยุดชะงัก ขณะที่บุคคลต่าง ๆ ยกเลิกความคุ้มครองด้านสุขภาพที่มีค่าใช้จ่ายสูงเกินกว่าจะรับภาระได้

(j) เด็กทุกคนในรัฐ California สมควรได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพสูง ปัจจุบัน โรงเรียนรัฐบาลของ California กำลังเผชิญกับความไม่แน่นอนอย่างที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการตัดลดเงินทุนของ Medi-Cal และโครงการช่วยเหลือด้านโภชนาการเสริม (SNAP)

(k) นอกจากนี้ ข้อเสนอของงบประมาณของรัฐบาลกลางสำหรับปี 2026 ในปัจจุบัน ยังมีแนวโน้มที่จะปรับลดงบประมาณโดยรวมสำหรับโรงเรียนรัฐบาลลงอย่างมาก โดยเฉพาะเงินทุนสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการสูง โรงเรียนในพื้นที่ชนบท และชุมชนด้อยโอกาส

(l) ความปั่นป่วนจากรัฐบาลกลางเหล่านี้เกิดขึ้นในขณะที่โรงเรียนต่าง ๆ ของ California ยังคงได้รับผลกระทบอย่างหนักจากการขาดแคลนงบประมาณของรัฐเมื่อไม่นานมานี้และการเลื่อนการจ่ายเงินที่กำลังจะเกิดขึ้น นอกจากนี้ จำนวนการลงทะเบียนเรียนและเงินทุนที่เกี่ยวข้องกับการลงทะเบียนเรียนที่ลดลง ต้นทุนที่สูงขึ้น และความต้องการของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น กำลังสร้างแรงกดดันด้านงบประมาณต่อเขตการศึกษามากขึ้นเรื่อย ๆ

(m) ชาว California มากกว่า 5 ล้านคน ซึ่งรวมถึงเด็ก ครอบครัว ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ต่างพึ่งพา CalFresh ซึ่งเป็นโครงการช่วยเหลือด้านโภชนาการเสริม (SNAP) ของรัฐ California เพื่อให้มีอาหารรับประทานในรัฐที่ประชากรหนึ่งในห้าประสบกับความหิวโหยอันเนื่องมาจากการไม่มีมั่นคงทางอาหาร

(n) การตัดงบประมาณโครงการ SNAP ครั้งประวัติศาสตร์ในร่างงบประมาณของรัฐบาลกลางฉบับล่าสุด จะทำให้เพื่อนร่วมชุมชนที่เปราะบางที่สุดของเราสูญเสียความช่วยเหลือด้านอาหารที่จำเป็นมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์ ส่งผลให้ต้องสูญเสียอาหารหลายล้านมื้อและทำให้ปัญหาความหิวโหยรุนแรงยิ่งขึ้นในชุมชนที่ประสบปัญหาในการหาเลี้ยงชีพอยู่แล้ว

(o) หลักฐานที่น่าเชื่อถือแสดงให้เห็นว่า SNAP และ CalFresh ไม่เพียงช่วยบรรเทาความหิวโหยเท่านั้น แต่ยังช่วยปรับปรุงผลลัพธ์ด้านสุขภาพและการศึกษาของเด็ก ๆ ใน California ได้อย่างมาก ช่วยตัดวงจรความยากจน และสร้างอนาคตที่มั่นคงยิ่งขึ้นให้แก่ทั้งครอบครัว

(p) การตัดงบประมาณดังกล่าวจะยิ่งเพิ่มแรงกดดันต่อความพยายามของรัฐที่ตั้งตัวอยู่แล้ว รวมถึงทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของธนาคารอาหารและหน่วยงานท้องถิ่น เช่น CalFood และโครงการช่วยเหลือด้านอาหาร California

(q) โดยรวมแล้ว การลดเงินทุนจากรัฐบาลกลางและการจัดสรรงบประมาณของรัฐเหล่านี้ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ทับซ้อนกันต่อชาว California ที่มีรายได้น้อยและปานกลางในการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ การศึกษา และโภชนาการที่จำเป็น นอกจากนี้ การลดเงินทุนดังกล่าวยังคุกคามความสามารถของ California ในการวางแผนสำหรับอนาคต ซึ่งจำเป็นต้องมีการลงทุนอย่างต่อเนื่องในโครงการสำคัญต่าง ๆ ของรัฐ

(r) รัฐ California มีมหาเศรษฐีประมาณ 200 คน ซึ่งครอบครองทรัพย์สินรวมกันสูงถึง \$2 ล้านล้านดอลลาร์ มหาเศรษฐีเหล่านี้จ่ายภาษีรายปีไม่ถึง 1.5% ของความมั่งคั่งทั้งหมดของตน ซึ่งรวมถึงภาษีของรัฐบาลกลาง รัฐ และท้องถิ่น ตามการประมาณการของนักเศรษฐศาสตร์ชั้นนำ โดยคิดเป็นเพียงส่วนน้อยของภาษีที่ชาว California ทั่วไปจ่าย

(s) มีผู้เสียภาษีมากกว่า 19 ล้านคนใน California ที่ไม่ได้เป็นมหาเศรษฐี กลุ่มคนเหล่านี้รวมถึงผู้ใช้แรงงาน เช่น พยาบาล ครู และนักผจญเพลิง ตลอดจนผู้เสียภาษีที่มีฐานะร่ำรวยกว่า เช่น ผู้ประกอบการวิชาชีพที่มีรายได้สูง ผู้ประกอบการ และบุคลากรในอุตสาหกรรมเทคโนโลยี ชาว California ทั้งหมดเหล่านี้จ่ายภาษีจากสัดส่วนรายได้ทางเศรษฐกิจที่แท้จริงของตนสูงกว่ามหาเศรษฐีในรัฐอย่างมาก จากการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจและเมื่อรวมภาษีทุกประเภทในทุกระดับของภาครัฐแล้ว พบว่ามหาเศรษฐีจ่ายภาษีคิดเป็น 24% ของรายได้ ในขณะที่ผู้เสียภาษีทั่วไปจ่ายภาษีคิดเป็น 30% นั้นหมายความว่า เมื่อนำภาษีทั้งในระดับรัฐและระดับรัฐบาลกลางมารวมคำนวณแล้ว ผู้เสียภาษีทั่วไปต้องจ่ายภาษีในสัดส่วนที่สูงกว่ามหาเศรษฐีระดับพันล้านโดยเฉลี่ยถึง 25% ของรายได้ทางเศรษฐกิจของตน ดู Akcan Balkir, Emmanuel Saez, Danny Yagan และ Gabriel Zucman มหาเศรษฐีในสหรัฐฯ จ่ายภาษีเท่าใด หลักฐานจากข้อมูลทางบริหาร เอกสารวิชาการฉบับที่ 34170 ของสำนักงานวิจัยเศรษฐกิจแห่งชาติ (2025)

(t) ภาษีความมั่งคั่งไม่ใช่แนวคิดใหม่ภายใต้กฎหมายของ California โดยชาว California ทั้งที่มีฐานะร่ำรวยและมีรายได้น้อยต่างก็จ่ายภาษีความมั่งคั่งที่มีขอบเขตแคบกว่าและมีอัตราก้าวหน้าน้อยกว่าอยู่แล้ว ภาษีเหล่านี้รวมถึงค่าธรรมเนียมใบอนุญาตยานพาหนะรายปี ซึ่งเป็นภาษีที่คิดในอัตรา 0.65% ของมูลค่ายานพาหนะ และภาษีทรัพย์สินรายปีสำหรับที่อยู่อาศัย ซึ่งคิดประมาณ 1% ของมูลค่าประเมินของบ้าน

(u) ความมั่งคั่งมหาศาลและเพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ ของเหล่ามหาเศรษฐีนำมาซึ่งสิทธิพิเศษที่คนส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่พยาบาล ครู นักดับเพลิง และพนักงานด้านเทคโนโลยีต่างจ่ายภาษีจากรายได้ที่หามาได้เกือบทั้งหมด แต่มหาเศรษฐีสามารถปกป้องทรัพย์สินมูลค่ามหาศาลจากการเก็บภาษีได้ สิ้นทรัพย์หลักของพวกเขา ไม่ว่าจะเป็นหุ้น อสังหาริมทรัพย์มีมูลค่าเพิ่มขึ้นทุกปี แต่เนื่องจากมูลค่าที่เพิ่มขึ้นนี้จะถูกเก็บภาษีเมื่อมีการขายเท่านั้น และมหาเศรษฐีมักไม่จำเป็นต้องขายสินทรัพย์เหล่านั้น พวกเขาจึงไม่ต้องเสียภาษีจากความมั่งคั่งที่เพิ่มขึ้นของตน นอกจากนี้ เมื่อสินทรัพย์ประเภทเหล่านี้ถูกส่งต่อให้แก่ทายาท กฎหมายในปัจจุบันยังเปิดโอกาสให้ความมั่งคั่งมูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์ที่ยังไม่ถูกเก็บภาษีสามารถตกทอดเป็นมรดกได้โดยไม่ก่อให้เกิดภาระภาษีเงินได้เลย หลายคนยังใช้กลยุทธ์ทางการเงินที่ซับซ้อนเพื่อโยกย้ายความมั่งคั่ง “ในทางเอกสาร” ขณะที่ในความเป็นจริงยังคงได้รับประโยชน์จากเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานของ California ต่อไป

(v) นักวิชาการได้แสดงให้เห็นว่าการปิดช่องโหว่เหล่านี้สำหรับมหาเศรษฐีนั้นสามารถทำได้จริง สามารถนำไปปฏิบัติได้ และยุติธรรม นักวิชาการเหล่านี้แสดงให้เห็นว่านโยบายที่ได้รับการออกแบบอย่างรอบคอบสามารถรักษาความสำเร็จของผู้ประกอบการไว้ได้ ขณะเดียวกันก็ปกป้องเศรษฐกิจของรัฐและหลีกเลี่ยงการสร้างภาระที่มากเกินไปแก่ผู้บริหารจัดการหรือฐานผู้เสียภาษีในวงกว้าง ดู Brian Galle, David Gamage และ Darien Shanske, ชัยชนะของการเงิน: การเก็บภาษีความมั่งคั่งในระดับรัฐ, 113 วารสารกฎหมาย California 635 (2025)

(w) นับตั้งแต่ทศวรรษ 1980 ความมั่งคั่งของมหาเศรษฐีเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ย 7% ต่อปี ซึ่งสูงกว่าการเติบโตของค่าจ้างและเงินออมของชาว California ทั่วไปอย่างมาก ความมั่งคั่งโดยรวมของมหาเศรษฐีใน California พุ่งสูงขึ้นจาก \$300 พันล้านดอลลาร์ ในปี 2011 เป็น \$700 พันล้านดอลลาร์ ในปี 2019 และมากกว่า \$2 ล้านล้านดอลลาร์ ในปี 2025 ภาษีความมั่งคั่งที่เรียกเก็บตามกฎหมายฉบับนี้จะชะลอการเติบโตอย่างรวดเร็วดังกล่าวลงเพียงเล็กน้อย โดยจะจัดเก็บภาษีในจำนวนที่น้อยกว่าความมั่งคั่งที่มหาเศรษฐีเหล่านี้มักได้รับเพิ่มขึ้นในเวลาเพียงหนึ่งปี มหาเศรษฐีใน California จะยังคงส่งสมความมั่งคั่งที่เพิ่มพูนขึ้นเรื่อย ๆ แม้ว่าจะต้องจ่ายภาษีแล้วก็ตาม

(x) ตามข้อมูลของนักเศรษฐศาสตร์ชั้นนำ ความมั่งคั่งของมหาเศรษฐีใน California มีการกระจุกตัวมากกว่าในสหรัฐอเมริกาโดยรวม ด้วยเหตุนี้ รัฐจึงอยู่ในสถานะที่เหมาะสมเป็นพิเศษในการรับมือทั้งกับวิกฤตความเหลื่อมล้ำด้านความมั่งคั่งในสหรัฐอเมริกาที่มีหลักฐานยืนยันอย่างชัดเจน และวิกฤตที่กำลังก่อตัวและเชื่อมโยงกันซึ่งรัฐกำลังเผชิญในด้านการดูแลสุขภาพ การศึกษา และโครงการบรรเทาความหิวโหย

(y) มหาเศรษฐีได้สร้างความมั่งคั่งมหาศาลของตนขึ้นด้วยความช่วยเหลือจากทรัพยากรของ California และเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์มากที่สุดจากกฎหมายของรัฐบาลกลางที่มีส่วนทำให้เกิดวิกฤตงบประมาณของรัฐในปัจจุบัน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นและเป็นธรรมที่จะขอให้ผู้ที่ได้รับประโยชน์สูงสุดจากทรัพยากรของ California มีส่วนร่วมตามสัดส่วนในการสนับสนุนการดูแลสุขภาพ การศึกษา และโภชนาการใน California ผ่านการจัดเก็บภาษีความมั่งคั่งของมหาเศรษฐีในอัตรา 5% เพียงครั้งเดียว

(z) เมื่อพิจารณาถึงสถานการณ์ฉุกเฉินด้านเงินทุน เพื่อให้มั่นใจว่ารายได้ที่จัดเก็บได้สามารถนำไปใช้จ่ายโดยไม่เกิดความล่าช้าที่ไม่จำเป็นและเพื่อชดเชยความไม่แน่นอนที่เกิดจากการโต้แย้งทางกฎหมายใด ๆ ประชาชนจึงได้กำหนดให้มีการพิจารณาบทบัญญัติฉบับนี้โดยศาลอย่างเร่งด่วน

มาตรา 3. วัตถุประสงค์และเจตนารมณ์

(a) วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติภาษีมหาเศรษฐี ปี 2026 ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “กฎหมายฉบับนี้” คือเพื่อคุ้มครองการเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพสูงและเท่าเทียม และเพื่อสนับสนุนเงินทุนสำหรับการศึกษารัฐตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงเกรดสิบสี่และโครงการช่วยเหลือด้านอาหาร โดยระดมรายได้จากการจัดเก็บภาษีความมั่งคั่งของมหาเศรษฐีเพียงครั้งเดียว

(b) รายได้จากกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตอบสนองความต้องการเร่งด่วนที่มีอยู่ในด้านการดูแลสุขภาพ การศึกษา และโภชนาการ ซึ่งกำลังทวีความรุนแรงขึ้นจากการลดเงินทุนของรัฐบาลกลางและรัฐ รวมถึงความไม่แน่นอนทางการคลังในวงกว้างที่รัฐกำลังเผชิญ

(c) การกำหนดให้ความมั่งคั่งของมหาเศรษฐีเป็นแหล่งที่มาของรายได้ที่สำคัญนี้ ทำให้กฎหมายฉบับนี้มุ่งแก้ไขความไม่เป็นธรรมพื้นฐานที่เกิดจากการที่ความมั่งคั่งของมหาเศรษฐีในสัดส่วนมากไม่เคยถูกจัดเก็บภาษีโดยรัฐ เนื่องจากมหาเศรษฐีมีความสามารถเฉพาะตัวในการควบคุมช่วงเวลา สถานที่ และจำนวนภาษีเงินได้ที่ตนชำระ

(d) กฎหมายฉบับนี้จะระดมเงินทุนสำหรับการดูแลสุขภาพ การศึกษา และความช่วยเหลือด้านอาหาร โดยเรียกเก็บภาษีเพียงครั้งเดียวซึ่งมีขอบเขตการบังคับใช้ที่จำกัด สามารถบริหารจัดการได้ในทางปฏิบัติ และสามารถบังคับใช้กับมหาเศรษฐีทุกคนในรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(e) กฎหมายฉบับนี้มีเจตนาให้ปฏิบัติต่อผู้เสียภาษีและสินทรัพย์ที่อยู่ในสถานการณ์คล้ายคลึงกันอย่างเท่าเทียมกัน เว้นแต่ในกรณีที่นโยบายภาษีที่เหมาะสมกำหนดให้ต้องปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

มาตรา 4. ให้เพิ่มเติมมาตรา 37 เข้าในมาตราที่ XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California โดยมีข้อความดังนี้:

มาตรา 37. (a) มาตรานี้ให้อำนาจและกำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีเพียงครั้งเดียวจากความมั่งคั่งสะสมของมหาเศรษฐีในรัฐ California โดยภาษีดังกล่าวจะเรียกเก็บจากบุคคลที่มีสถานะเป็นผู้อยู่อาศัยในรัฐแคลิฟอร์เนียตามนิยามในมาตรา 17014 และ 17015.5 แห่งประมวลกฎหมายรายได้และภาษีอากร ณ วันที่เกิดภาระภาษีตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติภาษีมหาเศรษฐี ปี 2026

(b) คำนิยามต่อไปนี้จะนำมาใช้กับมาตรานี้:

(1) “กฎหมายฉบับนี้” หมายถึง พระราชบัญญัติภาษีมหาเศรษฐี ปี 2026

(2) “กองทุนสำรอง” หมายถึง กองทุนสำรองภาษีมหาเศรษฐี ปี 2026 ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายฉบับนี้

(c) แม้จะมีบทบัญญัติอื่นใดของรัฐธรรมนูญกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีจากทรัพย์สินส่วนบุคคลและความมั่งคั่งทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะมียุโรปหรือไม่มียุโรป และอนุญาตให้จำแนกประเภททรัพย์สินส่วนบุคคลและความมั่งคั่งเพื่อจัดเก็บภาษีในอัตราที่แตกต่างกันหรือเพื่อยกเว้นภาษี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียกเก็บภาษีเพียงครั้งเดียวจากความมั่งคั่งของมหาเศรษฐีในรัฐ California ทรัพย์สินส่วนบุคคลและความมั่งคั่งที่ต้องเสียภาษีดังกล่าวรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงหุ้น พันธบัตรหรือหลักฐานแสดงหนี้สินอื่น ๆ และสิทธิหรือส่วนได้เสียใด ๆ ตามกฎหมายหรือตามหลักความเป็นธรรมในทรัพย์สินดังกล่าว

(d) กองทุนสำรองภาษีมหาเศรษฐี ปี 2026 จัดตั้งขึ้น ณ ที่นี้ในคลังของรัฐ รายได้ทั้งหมดจากกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งรวมถึงภาษี ดอกเบี้ย และค่าปรับ หลังหักเงินคืนแล้ว ต้องนำฝากเข้าคลังของรัฐโดยผู้ควบคุมทางการเงินและเข้าบัญชีของกองทุนสำรอง หลังจากหักค่าใช้จ่ายในการบริหารตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ผู้ควบคุมทางการเงินต้องจัดสรรและโอนเงินที่เหลือในกองทุนสำรองไปยังบัญชีย่อยต่อไปนี้ ซึ่งจัดตั้งขึ้น ณ ที่นี้: 90% เข้าบัญชีภาษีมหาเศรษฐีเพื่อสุขภาพ และ 10% เข้าบัญชีภาษีมหาเศรษฐีเพื่อการศึกษาและความช่วยเหลือด้านอาหาร เงินในบัญชีภาษีมหาเศรษฐีเพื่อสุขภาพ และบัญชีภาษีมหาเศรษฐีเพื่อการศึกษาและความช่วยเหลือด้านอาหาร จะได้รับการจัดสรรตามที่กฎหมายกำหนด

(e) แม้จะมีกฎหมายอื่นใดกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น กองทุนสำรองหมายถึงกองทุนเฉพาะ โดยแยกต่างหากอย่างถาวรจากกองทุนทั่วไป หรือกองทุนหรือบัญชีอื่นของรัฐ ภาษีและเงินที่เกิดจากกฎหมายฉบับนี้จะไม่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนทั่วไป ตามความหมายของคำดังกล่าวที่ใช้ใน หมวดที่ 1 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 16300) ของส่วนที่ 2 ของภาคที่ 4 ของลักษณะที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล และจะไม่ถือว่าเป็น “รายได้ของกองทุนทั่วไป” “รายได้ของรัฐ” “เงิน” หรือ “รายได้จากภาษี” ภายใต้มาตราที่ 8 ของมาตรา XIII B เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตราใด ๆ ของมาตรา XIII B หรือมาตราที่ 8 หรือ 8.5 ของมาตรา XVI รายได้ใด ๆ ที่ระดมได้จากกฎหมายฉบับนี้จะไม่ถือว่าเป็น “ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ชำระจากกำไรสุทธิจากการขายสินทรัพย์” เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตราที่ 20 ของมาตรา XVI เช่นกัน ภาษีที่เรียกเก็บตามกฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่ “ภาษีตามมูลค่าของอสังหาริมทรัพย์” เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตราที่ 1 ของมาตรา XIII A ในกรณีที่บทบัญญัติใด ๆ ของมาตรา XIII A อาจตีความได้ว่าเป็นการจำกัด ควบคุม หรือใช้บังคับกับอัตราฐานภาษี การประเมินมูลค่า หรือการเรียกเก็บภาษีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรานี้ บทบัญญัติดังกล่าวจะไม่ส่งผลใช้บังคับกับภาษีดังกล่าวและให้มาตรานี้มีผลใช้บังคับแทน แม้จะมีมาตรา 16305.7 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาลกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลใด ๆ ที่ได้รับจากเงินในกองทุนสำรองต้องเก็บรักษาไว้ในกองทุนสำรอง และใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่กำหนดไว้ในอนุมาตรานี้และตามที่กฎหมายฉบับนี้กำหนดเท่านั้น

(f) “รายจ่ายที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัด” ของหน่วยงานของรัฐบาลแต่ละแห่งและของรัฐตามข้อบังคับ XIII B จะไม่รวมถึงรายจ่ายที่จัดสรรจากรายได้ของกองทุนสำรอง ไม่จำเป็นต้องมีการปรับปรุงข้อจำกัดด้านรายจ่ายที่จัดสรรของหน่วยงานของรัฐบาลใดๆ ตามมาตรา 3 แห่งข้อบังคับ XIII B อันเป็นผลจากการนารายได้ฝากไว้ในกองทุนสำรองหรือการจัดสรรรายได้จากกองทุนสำรอง

(g) เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรา 16310 และมาตรา 16381 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ตามที่มาตราดังกล่าวมีผลใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ 1 มกราคม 2025 และเว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในพระราชบัญญัตินี้ เงินในกองทุนสำรองจะต้องไม่นำไปกู้ยืม ให้กู้ยืม หรือโอนโดยประการอื่นใดไปยังเงินทุนทั่วไป หรือเงินทุนหรือบัญชีอื่นใดของรัฐหรือของท้องถิ่น เงินที่นำฝากเข้ากองทุนสำรองจะใช้ได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ห้ามดำเนินการใดๆ ที่เปลี่ยนแปลงสถานะของกองทุนสำรองเป็นการถาวรหรือชั่วคราว หรือกู้ยืม โอนออก หรือนำเงินในกองทุนสำรองไปจัดสรรในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับอนุมาตรานี้

(h) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 32 หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใด การโต้แย้งความชอบด้วยกฎหมายของกฎหมายภาษีมหาดไทยปี 2026 โดยอาศัยข้อบกพร่องที่ปรากฏจากตัวบทนั้นเอง ให้สามารถนำมาพิจารณาพิพากษาผ่านกระบวนการดำเนินคดีเพื่อรับรองความถูกต้องตามกฎหมาย ตามมาตรา 50314 แห่งประมวลรัษฎากรและการจัดเก็บภาษีได้ โดยไม่จำเป็นต้องชำระภาษีที่อ้างว่าขัดต่อกฎหมายจากตัวบทนั้นเองก่อน อนุมาตรานี้ตราขึ้นโดยไม่มีถือเป็นการบ่งชี้หรือมีนัยต่ออำนาจที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือการพัฒนาหลักกฎหมายใดๆ นอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ ไม่มีข้อความใดในอนุมาตรานี้ที่จำกัดสิทธิของผู้เสียภาษีในการชำระภาษีที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ และขอคืนภาษีหรือขอให้ศาลทบทวน หรือนำคดีอื่นใดมาดำเนินการซึ่งกฎหมายให้อำนาจไว้เป็นอย่างอื่นและไม่ขัดหรือแย้งกับอนุมาตรานี้

มาตรา 5 ข้อบังคับ 1.1 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 16355) เข้าไปในบทที่ 2 ของส่วนที่ 2 หมวดที่ 4 หัวข้อ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล โดยมีถ้อยคำดังต่อไปนี้:

ข้อบังคับ 1.1 กองทุนสำรองภาษีมหาดไทยปี 2026

16355 (a) มาตรา 37 ของข้อบังคับ XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California กำหนดให้จัดตั้งกองทุนสำรองภาษีมหาดไทยปี 2026 ซึ่งรายได้ทั้งหมดจากกฎหมายภาษีมหาดไทยปี 2026 จะต้องนำฝากเข้ากองทุนดังกล่าว

(b) ภายหลังจากหักค่าใช้จ่ายในการบริหารตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (e) แล้ว ผู้ควบคุมบัญชีของรัฐ จะต้องจัดสรรและโอนเงินส่วนที่เหลือในกองทุนสำรองดังต่อไปนี้:

(1) แก่สลิปเปอร์เซ็นให้จัดสรรเข้าสู่บัญชีสุขภาพภาษีมหาดไทยปี เพื่อใช้เป็นเงินทุนด้านการดูแลสุขภาพ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ค่าใช้จ่ายเพื่อฟื้นฟูหรือชดเชยการลดลงของเงินจากรัฐบาลกลางหรือเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรร การลงทุนเพื่อคุ้มครองหรือยกระดับโครงการ Medi-Cal และโครงการความคุ้มครองด้านสุขภาพอื่นๆ สำหรับบุคคลที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง การสนับสนุนผู้ให้บริการสาธารณะสุขในระบบเครือข่ายความปลอดภัย ที่ให้บริการแก่ประชากรกลุ่มเปราะบาง การป้องกันหรือบรรเทาการปิดสถานพยาบาลหรือการลดระดับการให้บริการ และการลงทุนอื่นๆ เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงบริการดูแลสุขภาพ ความคุ้มครองด้านสุขภาพ สิทธิประโยชน์ แหล่งเงินทุน บริการ และการจ่ายเงินแก่ผู้ให้บริการ

(2) สลิปเปอร์เซ็นให้จัดสรรเข้าสู่บัญชีการศึกษาและความช่วยเหลือด้านอาหารจากภาษีมหาดไทยปี เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและความช่วยเหลือด้านอาหาร ซึ่งรวมถึงรายการดังต่อไปนี้ทั้งสองรายการ:

(A) ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพื่อฟื้นฟูหรือชดเชยการลดลงของเงินจากรัฐบาลกลางหรือเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรร หรือเพื่อการลงทุนในการคุ้มครองหรือยกระดับระบบการศึกษาของรัฐตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงเกรด 14

(B) ค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือด้านอาหารเพื่อฟื้นฟูหรือชดเชยการลดลงของเงินจากรัฐบาลกลางหรือเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรร หรือเพื่อการลงทุนเพิ่มเติมในโครงการต่างๆ รวมถึง CalFresh, CFAP, CalFood หรือโครงการอาหารกลางวันและอาหารเช้าสำหรับนักเรียนแบบถ้วนหน้าของรัฐ California

(c) สถานิติบัญญัติมีอำนาจจัดสรรเงินจากบัญชีสุขภาพภาษีมหาดไทยปี ได้สูงสุดปีละสองหมื่นสองพันห้าร้อยล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$22,500,000,000) ในแต่ละปีงบประมาณ และจากบัญชีการศึกษาและความช่วยเหลือด้านอาหารจากภาษีมหาดไทยปี ได้สูงสุดปีละสองพันห้าร้อยล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$2,500,000,000) สถานิติบัญญัติอาจจัดสรรเงินในจำนวนที่ต่ำกว่าจำนวนดังกล่าวได้ หากเห็นว่าการคงเงินไว้ในกองทุนสำรองมีความจำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมาตรการนี้

(d) การจัดสรรเงินจากกองทุนสำรองจะต้องไม่นำมาใช้เป็นเหตุผลในการลด ยกเลิก หรือไม่เพิ่มเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้แก่โครงการด้านการดูแลสุขภาพ การศึกษา หรือความช่วยเหลือด้านอาหารโครงการอื่นๆ การจัดสรรเงินทุนจากมาตรการนี้จะต้องไม่นำไปใช้ทดแทนเงินทุนที่รัฐจัดสรรอยู่เดิมสำหรับโครงการด้านการดูแลสุขภาพ การศึกษา หรือความช่วยเหลือด้านอาหาร

(e) ผู้อำนวยการฝ่ายการคลัง จะต้องโอนเงินให้แก่คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ ในจำนวนไม่เกินห้าสิบล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$50,000,000) สำหรับปีแรกนับแต่วันที่กฎหมายนี้ผ่านความเห็นชอบ โดยให้เป็นเงินกู้เพื่อเริ่มต้นการดำเนินงาน จากกองทุนสำรอง หรือเงินทุนทั่วไป เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงและจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งเพื่อประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เงินกู้ใดๆ ที่ให้ตามอนุมาตรานี้จะต้องชำระคืนด้วยภาษีที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัติภาษีมหาดไทยปี 2026 และต้องชำระคืนก่อนที่จะมีการใช้จ่ายหรือจัดสรรเงินจากกองทุนสำรอง ในปีต่อไป คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ จะได้รับการชดเชยค่าใช้จ่ายเป็นรายปีจากกองทุนสำรอง สำหรับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงและจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้ รวมทั้งเพื่อประเมินประสิทธิผลของการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ข้อตกลงระหว่างหน่วยงานใดๆ ที่คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์ จัดทำขึ้นเพื่อการบริหารกฎหมายนี้ ให้เบิกจ่ายจากจำนวนเงินที่จัดสรรไว้ตามอนุมาตรานี้

(f) เมื่อกฎหมายภาษีมหาดไทยปี 2026 มีผลใช้บังคับ และในแต่ละปีงบประมาณนับแต่นั้นเป็นต้นไปตราบทว่าที่กองทุนสำรอง ยังคงมีอยู่ กรมการคลัง โดยหารือร่วมกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง จะต้องจัดให้ข้อมูลดังต่อไปนี้ทั้งหมดแก่สถานิติบัญญัติ:

- (1) ยอดคงเหลือปัจจุบันในกองทุนสำรอง ณ วันที่จัดทำรายงาน
- (2) รายได้โดยประมาณที่จะจัดเก็บเพื่อนำเข้ากองทุนสำรองสำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน และสำหรับช่วงเวลาที่ผ่านมากฎหมายภาษีมหาดไทยปี 2026 จะก่อให้เกิดรายได้เข้าสู่กองทุนสำรอง

(3) จำนวนเงินโดยประมาณ และในกรณีที่สามารกำหนดจำนวนได้อย่างสมเหตุสมผล จำนวนเงินจริงที่จำเป็นสำหรับการฟื้นฟูการลดลงของเงินทุนจากรัฐบาลกลางและเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรร ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (h)

(4) รายจ่ายที่เสนอให้จ่ายจากกองทุนสำรองสำหรับปีงบประมาณถัดไป ซึ่งมิวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูการลดลงของเงินทุนจากรัฐบาลกลางและเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรร ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (h)

(5) รายจ่ายจากกองทุนสำรองที่เกิดขึ้นในอดีต (ถ้ามี) และการจัดสรรรายจ่ายดังกล่าว

(6) จำนวนเงิน (ถ้ามี) ที่แนะนำให้คงไว้เป็นเงินสำรองสำหรับปีงบประมาณถัดไป โดยพิจารณาจากการลดลงของเงินทุนจากรัฐบาลกลางและเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

(7) การรับรองว่าไม่มีการนำเงินจากกองทุนสำรองมาใช้ทดแทนหรือแทนที่เงินทุนของรัฐที่มีเงินนั้นแล้วรัฐจะจัดสรรเป็นงบประมาณ

(g) เมื่อผู้อำนวยการกรมการคลัง วินิจฉัยว่ารายได้ทั้งหมดจากกฎหมายภาษีมหาเศรษฐีปี 2026 ได้มีการจัดเก็บและใช้จ่ายครบถ้วนแล้ว สถานิติบัญญัติมีอำนาจยุบกองทุนสำรอง

(h) สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้:

(1) “การลดลงของเงินทุนจากรัฐบาลกลาง” และการอ้างถึงการลดลงหรือการตัดลดเงินทุนจากรัฐบาลกลางในลักษณะอื่นใด หมายถึง การลดลงของการมีส่วนร่วมทางการเงิน เงินอุดหนุน เงินช่วยเหลือ เงินทุนจากรัฐบาลกลางประเภทอื่นใดที่รัฐบาลกลางจัดสรรให้แก่รัฐ California สำหรับโครงการด้านการดูแลสุขภาพ การศึกษา หรือความช่วยเหลือด้านอาหาร เมื่อเปรียบเทียบกับระดับของปีงบประมาณของรัฐ 2024–25 โดยปรับตามอัตราเงินเฟ้อและการเพิ่มขึ้นของประชากรแล้ว ทั้งนี้ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง:

(A) การลดลงของอัตราส่วนการสนับสนุนค่ารักษาพยาบาลจากรัฐบาลกลางสำหรับโครงการ Medicaid (B) การเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์คุณสมบัติของรัฐบาลกลางซึ่งส่งผลให้จำนวนประชากรที่ได้รับความคุ้มครองลดลง (C) การลดลงของเงินงบประมาณที่รัฐบาลกลางจัดสรรตามดุลพินิจ (D) การกำหนดเพดานหรือข้อจำกัดต่อภาษีผู้ให้บริการของรัฐบาลกลาง หรือการจ่ายเงินโดยตรงที่รัฐบาลกลางกำหนด (E) ข้อจำกัดด้านการดำเนินงานหรือเงื่อนไขทางการบริหารอื่นใดที่ส่งผลให้จำนวนผู้ลงทะเบียนลดลง (F) การลดระยะเวลาความคุ้มครองย้อนหลัง (G) การบังคับใช้กฎหมายสาธารณะ 119-21 หรือ (H) การลดลงของเงินทุนจากรัฐบาลกลางอื่นใดที่คุกคามหรือก่อให้เกิดการลดลงของ Medi-Cal หรือความคุ้มครองด้านสุขภาพ การเข้าถึงบริการ สิทธิประโยชน์ แหล่งเงินทุน โครงการ บริการ และการจ่ายเงินแก่ผู้ให้บริการด้านสุขภาพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อบุคคลที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง การลดลงของเงินทุนด้านการศึกษาหรือความช่วยเหลือด้านอาหารในระดับทั่วทั้งรัฐ หรือการลดลงของระบบเครือข่ายความปลอดภัยด้านการดูแลสุขภาพโดยทั่วไป

(2) “การลดลงของเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรร” หรือการอ้างถึงการลดลงหรือการตัดลดเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรในลักษณะอื่นใด หมายถึง การลดลงของเงินงบประมาณที่จัดสรรให้แก่โครงการด้านการดูแลสุขภาพ การศึกษา หรือความช่วยเหลือด้านอาหารทั่วทั้งรัฐ ไม่ว่าจะเป็นโครงการใดหรือทั้งหมด ซึ่งต่ำกว่าระดับของปีงบประมาณของรัฐ 2024–25 และส่งผลให้เกิดการลดลงของ Medi-Cal หรือความคุ้มครองด้านสุขภาพอื่นๆ การเข้าถึงบริการ สิทธิประโยชน์ แหล่งเงินทุน โครงการ บริการ และการจ่ายเงินแก่ผู้ให้บริการด้านสุขภาพ ซึ่งส่งผลกระทบต่อบุคคลที่มีรายได้ต่ำและปานกลาง เว้นแต่การลดลงดังกล่าวมีสาเหตุมาจากการลดลงของจำนวนผู้รับบริการ จำนวนผู้ลงทะเบียน หรือจำนวนประชากรที่มีหลักฐานเอกสารรองรับ และการลดลงดังกล่าวเป็นอิสระจากการลดลงของเงินทุนจากรัฐบาลกลาง

หรือการลดลงของเงินงบประมาณที่รัฐจัดสรรให้แก่โครงการการศึกษาสำหรับนักเรียนของรัฐตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงเกรด 14 หรือโครงการความช่วยเหลือด้านอาหาร

(3) “กองทุนสำรอง” หมายถึง กองทุนสำรองภาษีมหาเศรษฐี ปี 2026

มาตรา 6 มาตรา 17220 แห่งประมวลกฎหมายรัฐธรรมนูญและการจัดเก็บภาษี ให้แก้ไขเพิ่มเติมเป็นดังต่อไปนี้:

17220 (a) มาตรา 164(a)(3) แห่งประมวลกฎหมายรัฐธรรมนูญภายใน ซึ่งเกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีเงินได้ ภาษีกำไรจากสงคราม และภาษีกำไรส่วนเกินที่เรียกเก็บโดยรัฐ ท้องถิ่น และต่างประเทศ จะไม่นำมาใช้บังคับ

(b) มาตรา 164(b)(5) แห่งประมวลกฎหมายรัฐธรรมนูญภายใน ซึ่งเกี่ยวกับการขายทั่วไป จะไม่นำมาใช้บังคับ

(c) มาตรา 164(b)(6) แห่งประมวลกฎหมายรัฐธรรมนูญภายใน ซึ่งเกี่ยวกับข้อจำกัดการหักลดหย่อนของบุคคลสำหรับปีภาษี 2018 ถึง 2025 จะไม่นำมาใช้บังคับ

(d) นอกเหนือจากบทบัญญัติของมาตรา 164(c) แห่งประมวลกฎหมายรัฐธรรมนูญภายใน ซึ่งเกี่ยวกับการไม่อนุญาตให้หักลดหย่อนในกรณีภาษีบางประเภทแล้ว จะไม่อนุญาตให้หักลดหย่อนภาษีใดๆ ที่เรียกเก็บตามบทที่ 10.5 (เริ่มต้นที่มาตรา 17935) บทที่ 10.6 (เริ่มต้นที่มาตรา 17941) หรือบทที่ 10.7 (เริ่มต้นที่มาตรา 17948) ของส่วนนี้ หรือภายใต้ส่วนที่ 11 (เริ่มต้นที่มาตรา 23001)

(e) จะไม่อนุญาตให้หักลดหย่อนภาษีใดๆ ที่รัฐเรียกเก็บจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ซึ่งรวมถึงกฎหมายภาษีมหาเศรษฐีปี 2026 (ภาค 27 (เริ่มต้นที่มาตรา 50300)) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใด รวมถึงมาตรา 164(a)(2) แห่งประมวลกฎหมายรัฐธรรมนูญภายใน ซึ่งเกี่ยวกับการหักลดหย่อนภาษีที่เรียกเก็บจากทรัพย์สินส่วนบุคคล

มาตรา 7 ส่วนที่ 27 (เริ่มต้นที่มาตรา 50300) ให้เพิ่มไว้ในหมวด 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐธรรมนูญและการจัดเก็บภาษี โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

ส่วนที่ 27 กฎหมายภาษีมหาเศรษฐีปี 2026

บทที่ 1 การจัดเก็บภาษีจากความมั่งคั่งส่วนบุคคลที่มีมูลค่าสุทธิเกิน 1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

50300 กฎหมายฉบับนี้ให้เรียกว่า และอาจอ้างถึงในชื่อ กฎหมายภาษีมหาเศรษฐีปี 2026

50301 (a) ให้เรียกเก็บภาษีสรรพสามิตสำหรับปีภาษี 2026 จากการสะสมความมั่งคั่งในระดับสูงเกินสมควรโดยบุคคลที่เข้าเกณฑ์ซึ่งมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิหนึ่งพันล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,000,000,000) หรือมากกว่า และจากกองทุนที่เข้าเกณฑ์ สำหรับวัตถุประสงค์ของภาคนี้ การพิจารณาว่าบุคคลหรือทรัสต์ใดเป็นบุคคลที่เข้าเกณฑ์หรือทรัสต์ที่เข้าเกณฑ์ ให้พิจารณา ณ วันที่ภาษีถึงกำหนดชำระ และจำนวนมูลค่าทรัพย์สินสุทธิที่อยู่ภายใต้การจัดเก็บภาษีให้วัด ณ วันที่ประเมินมูลค่า เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ให้ถือว่าคู่สมรสเป็นบุคคลหนึ่งราย

(b) สำหรับบุคคลธรรมดาและทรัสต์ที่อยู่ภายใต้บังคับการจัดเก็บภาษีตามอนุมาตรา (a) ให้เรียกเก็บภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของบุคคลธรรมดาหรือทรัสต์ดังกล่าว ในกรณีบุคคลธรรมดา ซึ่งไม่ใช่ทรัสต์ และมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิน้อยกว่าหนึ่งพันหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,100,000,000) ให้ลดภาษีที่เรียกเก็บตามมาตรานี้ลง 0.1 จุดเปอร์เซ็นต์ แต่ต้องไม่ต่ำกว่าศูนย์สำหรับทุกๆ สองล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$2,000,000) ที่มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของบุคคลดังกล่าวต่ำกว่าหนึ่งพันหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,100,000,000) ในกรณีบุคคลธรรมดา ซึ่งไม่ใช่ทรัสต์ และเลือกที่

จะจัดตั้งบัญชีเลื่อนการชำระภาษีที่เป็นทางเลือก (ODA) ตามมาตรา 50304 ทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้บัญชี ODA จะไม่อยู่ภายใต้การจัดเก็บภาษีตามมาตรา 50304 จนกว่าจะถึงเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา 50304

(c) เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (b) ภาษีเพิ่มเติมใดๆ ที่ต้องชำระอันเป็นผลจากมาตรานี้หรือมาตรา 50304 สำหรับปีภาษีใดๆ ให้รายงานพร้อมกับภาษีเงินได้ประจำปีของผู้เสียภาษีตามส่วนที่ 10 (เริ่มต้นที่มาตรา 17001) และให้ถึงกำหนดชำระในเวลาเดียวกันกับภาษีเงินได้ประจำปีดังกล่าว ผู้เสียภาษีซึ่งมีภาษีเพิ่มเติมที่ต้องชำระตามมาตรา 50304 นี้ มีสิทธิเลือกดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (1) ชำระภาษีใดๆ ที่ต้องชำระตามภาคนี้พร้อมกับภาษีเงินได้ใดๆ ที่ค้างชำระสำหรับปีภาษี 2026 หรือ (2) ชำระภาษีดังกล่าวเป็นรายปี จำนวนทางงวดเท่าๆ กัน โดยเริ่มชำระในปีที่ภาษีถึงกำหนดชำระ ทั้งนี้ การชำระในแต่ละงวดรายปีถัดจากนั้นจะต้องชำระ ค่าธรรมเนียมการเลื่อนการชำระภาษีรายปีในอัตรา 7.5 เปอร์เซ็นต์ซึ่งไม่สามารถนำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ โดยคำนวณจากยอดค้างที่ยังไม่ได้ชำระ

(d) ณ เวลาที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา 18501 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ สำหรับปีภาษี 2026 บุคคลธรรมดาทุกคนที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ California และมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี จะต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้:

(1) รับรองว่าทรัพย์สินสุทธิของบุคคลธรรมดาดังกล่าวมีมูลค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับหนึ่งพันล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,000,000,000) ณ วันที่ประเมินมูลค่า

(2) ยื่นคำรับรองเกี่ยวกับจำนวนภาษีเพิ่มเติมที่ต้องชำระตามภาคนี้ พร้อมทั้งแบบฟอร์มใดๆ ที่คณะกรรมการจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการคำนวณจำนวนภาษีเพิ่มเติมที่ต้องชำระตามภาคนี้ ตลอดจนเอกสารการประเมินมูลค่าหรือหลักฐานอื่นใดที่จำเป็นเพื่อแสดงมูลค่าตลาดยุติธรรม ในกรณีบุคคลธรรมดาที่เข้าข่าย ซึ่งไม่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีตามมาตรา 18501 บุคคลดังกล่าวจะต้องยื่นคำรับรอง แบบฟอร์ม เอกสารการประเมินมูลค่า หรือหลักฐานตามที่ระบุไว้ในวรรคนี้ ณ เวลาและตามวิธีการเดียวกับที่กำหนดสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้

(e) หน้าที่ในการตรวจสอบบัญชีของคณะกรรมการ

(1) คณะกรรมการจะตรวจสอบแบบแสดงรายการภาษีทั้งหมดที่ยื่นตามส่วนนี้ และจะกำหนดจำนวนภาษีที่ถูกต้องตามส่วนนี้ คณะกรรมการจะต้องตรวจสอบคำรับรองหรือแบบแสดงรายการภาษีทั้งหมดของผู้เสียภาษีด้วย เมื่อคณะกรรมการมีเหตุอันสมควรเชื่อว่าผู้เสียภาษีดังกล่าวควรต้องชำระภาษีที่เรียกเก็บตามส่วนนี้ โดยไม่เป็นการจำกัดอำนาจอื่นใดของคณะกรรมการ ในการตรวจสอบแบบแสดงรายการภาษีของผู้เสียภาษียื่น และตรวจสอบว่าผู้เสียภาษีควรต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีหรือไม่ได้ยื่น คณะกรรมการมีอำนาจที่จะปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 19504

(2) แม้จะมีบทบัญญัติในวรรคก่อน คณะกรรมการยังคงมีอำนาจใช้ดุลพินิจโดยชอบในการกำหนดขอบเขตและลักษณะของการตรวจสอบที่เหมาะสมตามพฤติการณ์

บทที่ 2 การคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ

50302 หนี้สินที่แท้จริงและหนี้สินอื่นที่ผู้เสียภาษีมียาภาระผูกพันต้องชำระให้นำมาพิจารณาในการกำหนดมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของผู้เสียภาษี นอกจากนี้ ให้คำนึงถึงหนี้และภาระผูกพันดังกล่าว โดยอยู่ภายใต้ข้อจำกัดดังต่อไปนี้:

(a) หนี้ที่มีสิทธิไถ่เบี่ยซึ่งผู้เสียภาษีต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวโดยสมบูรณ์ โดยไม่มีข้อจำกัดอื่นใดนอกเหนือจากข้อจำกัดที่เกิดขึ้นตามกฎหมายล้มละลาย ให้ถือรวมเป็นหนี้ทั้งหมดในการคำนวณ

(b) ในกรณีหนี้สินที่มีโชหนี้ที่มีสิทธิไถ่เบี่ยตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) สำหรับหนี้หรือภาระผูกพันแต่ละรายการ จำนวนที่อาจนำมาพิจารณาได้ต้องไม่เกินจำนวนที่รวมอยู่ในมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของผู้เสียภาษี อันเนื่องมาจากทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกันหนี้หรือภาระผูกพันดังกล่าว

(c) หนี้สินและภาระผูกพันอื่นของกิจการเจ้าของคนเดียวของผู้เสียภาษี ให้ถือเป็นการหักลดมูลค่าทรัพย์สินสุทธิเสมือนเป็นหนี้สินหรือภาระผูกพันอื่นของผู้เสียภาษีเอง มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของผู้เสียภาษีจะไม่ลดลงด้วยจำนวนหนี้สินหรือภาระผูกพันอื่นของห้างหุ้นส่วน บริษัท จำกัด หรือองค์กรธุรกิจอื่นใดที่มีใช้กิจการเจ้าของคนเดียว ซึ่งมีการจัดสรรให้แก่ผู้เสียภาษีเพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณภาษี เว้นแต่ในขอบเขตที่ผู้เสียภาษีต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัวต่อหนี้สินหรือภาระผูกพันอื่นดังกล่าว

(d) มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของผู้เสียภาษีจะไม่ลดลงด้วยจำนวนที่เกิดจากการค้าประกันหนี้สินหรือภาระผูกพันอื่นของบุคคลอื่นโดยผู้เสียภาษี

(e) หนี้สินหรือภาระผูกพันใดๆ รวมถึงหนี้ที่มีสิทธิไถ่เบี่ยตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) จะไม่นำมาหักลดมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ หากเข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้: หนี้สินหรือภาระผูกพันดังกล่าวเป็นหนี้ที่ค้างชำระแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายราย; การมีอยู่หรือจำนวนของหนี้สินหรือภาระผูกพันดังกล่าวขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งมีความไม่แน่นอนอย่างมีนัยสำคัญว่าจะเกิดขึ้น หรือมีความไม่แน่นอนอย่างมีนัยสำคัญว่าจะเกิดขึ้นภายในห้าปีถัดไป; หรือหนี้สินหรือภาระผูกพันดังกล่าวไม่ได้เกิดจากการเจรจาต่อรองตามหลักการทำธุรกรรมระหว่างคู่สัญญาที่เป็นอิสระต่อกัน นอกจากนี้ จะไม่นำจำนวนเงินใดๆ มาพิจารณาสำหรับหนี้สินหรือภาระผูกพันใดๆ เว้นแต่จะมีการเรียกเก็บดอกเบี้ยจากผู้เสียภาษีในอัตราดอกเบี้ยตามราคาตลาด

(f) คำมั่นว่าจะบริจาคเงินในภายหลังให้แก่องค์กรการกุศลหรือองค์กรเพื่อการกุศล จะไม่นำมาหักลดมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ เว้นแต่คำมั่นดังกล่าวสามารถบังคับใช้ได้ตามกฎหมายโดยองค์กรที่ได้รับคำมั่นว่าจะบริจาคมั่น และไม่ว่าในกรณีใด คำมั่นว่าจะบริจาคใดๆ จะไม่นำมาหักลดมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ หากคำมั่นดังกล่าวได้ทำขึ้นภายหลังวันที่ 15 ตุลาคม 2025

(g) หนี้สินหรือภาระผูกพันใดๆ ของผู้เสียภาษี ซึ่งผู้เสียภาษีมียาภาระได้รับผลประโยชน์ในอนาคตหรือสิทธิในความเป็นเจ้าของในอนาคตเป็นการตอบแทน รวมถึงภาระผูกพันตามสัญญาที่จะนำส่งเงินหรือทรัพย์สินให้แก่นิติบุคคล ณ วันที่ในอนาคต จะนำมาหักลดมูลค่าทรัพย์สินสุทธิได้เฉพาะในขอบเขตที่:

(1) มูลค่าของผลประโยชน์ในอนาคตหรือสิทธิในความเป็นเจ้าของในอนาคตดังกล่าวได้รวมอยู่ในทรัพย์สินสุทธิของผู้เสียภาษีแล้ว

(2) ผู้เสียภาษีสามารถแสดงให้เห็นโดยพยานหลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือว่า จำนวนเงินที่ค้างชำระตามหนี้สินหรือภาระผูกพันนั้นสูงกว่ามูลค่าผลประโยชน์ในอนาคตหรือสิทธิในความเป็นเจ้าของในอนาคตใดๆ ที่มิได้รวมอยู่ในทรัพย์สินสุทธิของผู้เสียภาษี

(3) ในกรณีคำมั่นว่าจะบริจาคเงินหรือทรัพย์สินในภายหลังให้แก่องค์กรการกุศลหรือองค์กรเพื่อการกุศล ซึ่งสามารถบังคับใช้ได้ตามกฎหมาย มูลค่าของผลประโยชน์ในอนาคตใดๆ ที่ได้รับเป็นการตอบแทนให้ถือเป็นศูนย์ เว้นแต่ในขอบเขตที่ผลประโยชน์ดังกล่าวจะถือเป็นผลประโยชน์ที่มีสาระสำคัญ เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาการหักลดหย่อนเงินบริจาคเพื่อการกุศลของผู้บริจาค

50303 (a) เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และเว้นแต่จะมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรานี้ มูลค่าตลาดยุติธรรมของทรัพย์สินแต่ละรายการที่ผู้เสียภาษีเป็นเจ้าของ ให้หมายถึงราคาที่ทรัพย์สินนั้นจะเปลี่ยนมือระหว่างผู้ซื้อที่เต็มใจและผู้ขายที่เต็มใจขาย โดยทั้งสองฝ่ายไม่มีฝ่ายใดถูกบังคับให้ซื้อหรือขาย และทั้งสองฝ่ายมีความรู้ตามสมควรเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง ให้พิจารณาที่ตั้งของทรัพย์สินด้วยในกรณีที่เหมาะสม สำหรับทรัพย์สินที่โดยทั่วไปได้มาจากตลาดค้าปลีกโดยบุคคลทั่วไป มูลค่าตลาดยุติธรรมของทรัพย์สินนั้นให้หมายถึงราคาที่ทรัพย์สินดังกล่าวหรือทรัพย์สินที่มีลักษณะเทียบเคียงกันจะจำหน่ายในตลาดค้าปลีก มูลค่าตลาดยุติธรรมของทรัพย์สินจะต้องไม่เป็นมูลค่าอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้:

- (1) ราคาที่ได้จากการขายทรัพย์สินโดยถูกบังคับขาย
- (2) ราคาขายที่เกิดขึ้นในตลาดอื่นซึ่งมีโชตลาดที่ทรัพย์สินดังกล่าวมีการจำหน่ายให้แก่บุคคลทั่วไปเป็นส่วนใหญ่ หากราคาขายในตลาดนั้นส่งผลให้มูลค่าตลาดยุติธรรมต่ำกว่า ทั้งนี้ ไม่รวมถึงกรณีทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้มาตรา 423 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมินมูลค่าที่ดินโล่งที่มีข้อจำกัดในการใช้ประโยชน์

(b) ลักษณะหรือองค์ประกอบใดๆ ของทรัพย์สิน รวมถึงแผนสิทธิของผู้ถือหุ้น จะต้องไม่นำมาพิจารณาในการกำหนดมูลค่าของทรัพย์สิน หากวัตถุประสงค์และผลที่สำคัญของการเพิ่มลักษณะหรือองค์ประกอบดังกล่าวคือการลดมูลค่าที่ประเมินของทรัพย์สิน จะไม่นำส่วนลดจากการประเมินมูลค่าหรือส่วนลดอื่นใดมาพิจารณา หากส่วนลดดังกล่าวมีผลทำให้มูลค่าของส่วนได้เสียบางส่วนในทรัพย์สินต่ำกว่าสัดส่วนตามส่วนได้เสียของผู้เสียภาษีในมูลค่าทั้งหมดของทรัพย์สินนั้น

(c) วิธีการประเมินมูลค่า ข้อยกเว้น และข้อกำหนดในการรายงานดังต่อไปนี้ ให้ใช้บังคับกับทรัพย์สินแต่ละประเภทดังต่อไปนี้:

(1) สำหรับทรัพย์สินที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพ์ทั้งหมด ให้สันนิษฐานว่ามูลค่าตลาดยุติธรรมของทรัพย์สินนั้นเท่ากับมูลค่าการซื้อขายในตลาดของทรัพย์สินดังกล่าว ณ วันที่ประเมินมูลค่า ตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (o) ของมาตรา 50308

(2) สำหรับกิจการเจ้าของคนเดียวทั้งหมด ทรัพย์สินทั้งหมดที่กิจการเจ้าของคนเดียวเป็นเจ้าของหรือถือครองไว้ผ่านกิจการเจ้าของคนเดียว ให้รายงานและประเมินมูลค่าเสมือนว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่ผู้เสียภาษีเป็นเจ้าของและถือครองโดยตรง มิใช่เป็นการถือครองผ่านกิจการเจ้าของคนเดียว

(3) เว้นแต่ทรัพย์สินและนิติบุคคลที่อยู่ภายใต้การบังคับใช้ของวรรค (1) และ (2) สำหรับส่วนได้เสียทั้งหมดในนิติบุคคลทางธุรกิจใดๆ รวมถึงส่วนได้เสียในทุนและกรรมสิทธิ์ทั้งหมด ส่วนได้เสียในหนี้สินทั้งหมด ตลอดจนส่วนได้เสียอื่นใดตามสัญญาหรือที่มีได้เกิดจากสัญญา ให้ดำเนินการประเมินมูลค่าดังต่อไปนี้:

(A) ผู้เสียภาษีจะต้องรายงานข้อมูลดังต่อไปนี้ ณ เวลาที่ยื่นแบบฟอร์มตามที่กำหนดไว้ในบทนี้:

- (i) สัดส่วนเปอร์เซ็นต์ของนิติบุคคลทางธุรกิจที่ผู้เสียภาษีเป็นเจ้าของ
- (ii) มูลค่าตามบัญชีของนิติบุคคลทางธุรกิจ ณ วันสิ้นปีภาษี ซึ่งกำหนดตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป
- (iii) กำไรตามบัญชีของนิติบุคคลทางธุรกิจในปีภาษี ตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ “ปีภาษี” ของนิติบุคคลทางธุรกิจ หมายถึงปีภาษีล่าสุดของนิติบุคคลทางธุรกิจดังกล่าวซึ่งสิ้นสุดภายในหรือสิ้นสุดพร้อมกับปีภาษีของผู้เสียภาษี

(B) หากไม่สามารถจัดทำรายงานตามอนุวรรค (A) ได้ เนื่องจากผู้เสียภาษีไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าตามบัญชีหรือกำไรตามบัญชีของนิติบุคคลทางธุรกิจ และไม่มีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลดังกล่าว ผู้เสียภาษีจะต้องยื่นรายงานการประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรองของส่วนได้เสียทั้งหมดของผู้เสียภาษีในนิติบุคคลทางธุรกิจดังกล่าว

(C) สำหรับส่วนได้เสียใดๆ ที่ก่อให้เกิดสิทธิในการออกเสียงหรือสิทธิอื่นใดในการควบคุมโดยตรง ให้สันนิษฐานว่าสัดส่วนของนิติบุคคลทางธุรกิจที่ผู้เสียภาษีเป็นเจ้าของต้องไม่น้อยกว่าสัดส่วนสิทธิในการออกเสียงโดยรวมหรือสิทธิอื่นใดในการควบคุมโดยตรงของผู้เสียภาษี

(D) สำหรับส่วนได้เสียในกำไรใดๆ ในกิจการของนิติบุคคลทางธุรกิจ ให้สันนิษฐานว่าสัดส่วนของนิติบุคคลทางธุรกิจที่ผู้เสียภาษีเป็นเจ้าของต้องไม่น้อยกว่าสัดส่วนสูงสุดของกำไรของนิติบุคคลทางธุรกิจดังกล่าวที่ผู้เสียภาษีอาจได้รับ โดยไม่คำนึงว่าส่วนได้เสียในกำไรดังกล่าวจะอยู่ภายใต้เงื่อนไขบังคับก่อนที่ยังไม่บรรลุผลหรือไม่

(E) เว้นแต่ทรัพย์สินและนิติบุคคลที่อยู่ภายใต้การบังคับใช้ของวรรค (1) และ (2) สำหรับส่วนได้เสียอื่นทั้งหมดในนิติบุคคลทางธุรกิจใดๆ รวมถึงส่วนได้เสียในทุนและส่วนได้เสียในกรรมสิทธิ์อื่นทั้งหมด ส่วนได้เสียในหนี้สินทั้งหมด ตลอดจนส่วนได้เสียอื่นใดตามสัญญาหรือที่มีได้เกิดจากสัญญา ให้สันนิษฐานว่ามูลค่าตลาดยุติธรรมของส่วนได้เสียดังกล่าว ณ วันสิ้นปีภาษีใดๆ เท่ากับผลรวมของมูลค่าตามบัญชีของนิติบุคคลทางธุรกิจตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป ณ วันสิ้นปีภาษี บวกด้วยตัวคูณมูลค่าปัจจุบันที่ 7.5 เท่าของกำไรตามบัญชีประจำปีของนิติบุคคลทางธุรกิจ โดยคำนวณจากค่าเฉลี่ยของกำไรตามบัญชีในปีภาษีปัจจุบันและสองปีปีก่อนหน้า หากมีข้อมูลดังกล่าว ตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป จากนั้นให้นำผลรวมทั้งหมดดังกล่าวคูณด้วยสัดส่วนของนิติบุคคลทางธุรกิจที่ผู้เสียภาษีเป็นเจ้าของ ณ วันสิ้นปีภาษี ในกรณีของนิติบุคคลด้านการลงทุนในหุ้นนอกตลาด มูลค่าดังกล่าวจะต้องไม่น้อยกว่าผลรวมของมูลค่าของนิติบุคคลแต่ละแห่งที่นิติบุคคลด้านการลงทุนในหุ้นนอกตลาดเป็นเจ้าของ ซึ่งกำหนดตามอนุมาตรานี้ หักด้วยหนี้สินของนิติบุคคลด้านการลงทุนในหุ้นนอกตลาดดังกล่าว ทั้งนี้ ไม่รวมส่วนได้เสียในกำไร เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุวรรคนี้ หากกำไรตามบัญชีเฉลี่ยตลอดช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องมีค่าน้อยกว่าศูนย์ ให้ถือว่ากำไรดังกล่าวมีค่าเท่ากับศูนย์ คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ผู้เสียภาษีกำหนดมูลค่าตามบัญชีและกำไรตามบัญชีโดยใช้วิธีการทางบัญชีอื่นนอกเหนือจากหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปได้ หากกิจการที่อยู่ระหว่างการประเมินมูลค่าจัดทำและเก็บรักษาบัญชีและบันทึกทางบัญชีอย่างสม่ำเสมอ และรายงานรายได้และค่าใช้จ่ายโดยใช้วิธีการทางบัญชีอื่นดังกล่าว

(F) หากผู้เสียภาษีหรือคณะกรรมการสามารถแสดงให้เห็นโดยพยานหลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือว่า มูลค่าที่สันนิษฐานตามอนุวรรค (C), (D) หรือ (E) จะทำให้มูลค่าที่แท้จริงของนิติบุคคลทางธุรกิจที่ผู้เสียภาษีเป็นเจ้าของ หรือสัดส่วนการถือครองของผู้เสียภาษีสูงหรือต่ำกว่าความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญ ผู้เสียภาษีหรือคณะกรรมการอาจยื่นรายงานการประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรองของสัดส่วนการถือครองในนิติบุคคลทางธุรกิจของผู้เสียภาษีแทน และใช้มูลค่าตามรายงานการประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรองดังกล่าวแทนวิธีการคำนวณตามสัดส่วนที่สันนิษฐานไว้

(4) ส่วนได้เสียทั้งหมดในทรัพย์สินใดๆ ที่ผู้เสียภาษีถือครองโดยตรงหรือถือครองผ่านทรัสต์ที่เพิกถอนได้ จะไม่นำมารวมในการคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ ในขอบเขตที่จำเป็นต้องประเมินมูลค่าทรัพย์สิน

ให้ใช้มูลค่าที่ใช้ในการคำนวณองค์ประกอบด้านทรัพย์สิน ของภาษีเงิน
ได้นับบุคคลตามมาตรา 25129

(5) ทรัพย์สินส่วนบุคคลที่มีตัวตน ซึ่งตั้งอยู่นอกรัฐ California จะไม่
รวมในการคำนวณ หากทรัพย์สินดังกล่าวตั้งอยู่นอกรัฐ California
เป็นเวลาอย่างน้อย 270 วันในระหว่างปี 2026 ทั้งนี้ จะไม่นำทรัพย์สิน
ดังกล่าวออกจากการคำนวณ หากมีการย้ายทรัพย์สินนั้นเป็นการ
ชั่วคราวโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี

(6) สำหรับส่วนได้เสียทั้งหมดในทรัสต์ ให้กำหนดมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ
ดังต่อไปนี้:

(A) มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของบุคคลธรรมดาให้รวมถึงมูลค่าทรัพย์สิน
สุทธิของทรัสต์ของผู้ก่อตั้งของบุคคลธรรมดาดังกล่าวด้วย

(B) เพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาว่ามูลค่าทรัพย์สินสุทธิของบุคคล
ธรรมดาที่มีมูลค่าเกินกว่าหนึ่งพันล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,000,000,000)
หรือ หนึ่งพันหนึ่งร้อยล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,100,000,000) ตาม
อนุมาตรา (a) ของมาตรา 50301 หรือไม่ มูลค่าทรัพย์สินสุทธิให้รวม
ถึงมูลค่าทรัพย์สินที่ถือครองโดยทรัสต์ใดๆ ซึ่งมีใช้ทรัสต์ของผู้ก่อตั้ง
หรือทรัสต์ที่ได้รับยกเว้นภาษี และเป็นทรัสต์ที่บุคคลธรรมดาตั้งกล่าว
ได้โอนหรือเคยโอนทรัพย์สินให้ เท่าที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง
สหรัฐอเมริกาและรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ในทุกกรณี มูลค่า
ทรัพย์สินสุทธิให้รวมถึงมูลค่าทรัพย์สินที่ถือครองโดยทรัสต์ใดๆ ซึ่งมีใช้
ทรัสต์ของผู้ก่อตั้ง หรือทรัสต์ที่ได้รับยกเว้นภาษี ซึ่งบุคคลธรรมดาตั้ง
กล่าวโอนทรัพย์สินให้ในปี 2026 และ 75 เปอร์เซ็นต์ของมูลค่าทรัพย์สิน
ที่โอนให้ในปี 2025 หากบุคคลธรรมดามากกว่าหนึ่งรายได้โอนทรัพย์สิน
ให้แก่ทรัสต์ดังกล่าว มูลค่าทรัพย์สินสุทธิของบุคคลผู้โอนแต่ละราย
ไม่ว่าจะพิจารณาเพื่อวัตถุประสงค์ใด ให้เพิ่มขึ้นด้วยสัดส่วนหนึ่งของ
มูลค่าทรัพย์สินของทรัสต์ โดยสัดส่วนดังกล่าวเท่ากับสัดส่วนของมูลค่า
ทรัพย์สินทั้งหมดที่โอนให้แก่ทรัสต์ ซึ่งเป็นส่วนที่บุคคลธรรมดารายนั้น
เป็นผู้โอน

(C) ในกรณีผู้รับประโยชน์ของทรัสต์ ไม่ว่าทรัสต์ดังกล่าวจะเป็นทรัสต์
ที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ California หรือไม่ ให้ถือว่าผู้รับประโยชน์เป็นเจ้าของ
ทรัพย์สินของทรัสต์ในส่วนที่ทรัพย์สินดังกล่าวสามารถจัดสรรให้
แก่ผู้รับประโยชน์ได้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะได้มีการจัดสรรให้แก่ผู้รับ
ประโยชน์แล้วหรือไม่ก็ตาม อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ผู้รับประโยชน์ของทรัสต์จะ
ไม่ถือว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินใดๆ ของทรัสต์ หากทรัสต์ดังกล่าวเป็น
ทรัสต์ที่อยู่ภายใต้บังคับของภาษี

(7) ทรัพย์สินประเภทดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษี
ทั้งหมดภายใต้บทนี้ และได้รับยกเว้นจากข้อกำหนดในการรายงาน
ตามมาตรานี้ด้วย:

(A) เว้นแต่จะเป็นกรณีที่จะระบุไว้ในอนุวรรค (B) บัญชีบำนาญที่เข้า
เกณฑ์และการจัดการเพื่อการเกษียณอายุส่วนบุคคล รวมถึงบัญชี
หรือการจัดการที่ระบุไว้ในมาตรา 219(g)(5) แห่งประมวลกฎหมาย
รัฐบาลภายในของสหรัฐอเมริกา หรือการจัดการด้านบำนาญในต่าง
ประเทศที่มีลักษณะเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในมาตราดังกล่าว และได้
รับยกเว้นจากการจัดเก็บภาษีของสหรัฐอเมริกาตามพันธกรณีของ
สหรัฐอเมริกาภายใต้สนธิสัญญา

(B) จำนวนเงินที่ถืออยู่ในบัญชี Roth IRA หรือการจัดการเพื่อการ
เกษียณอายุประเภท Roth อื่นๆ หรือบัญชีอื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึง
กันอย่างมีนัยสำคัญ เว้นแต่ในส่วนที่มูลค่ารวมปัจจุบันของบัญชี
ทั้งหมดดังกล่าว ซึ่งผู้เสียภาษีมียกเว้นได้เสียในฐานะผู้รับประโยชน์
ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม มีมูลค่าเกินกว่าสิบล้านดอลลาร์สหรัฐ
(\$10,000,000)

(C) ค่าตอบแทนการจ่ายที่ไม่เข้าเกณฑ์ ซึ่งมีใช้ส่วนได้เสียในกำไร
ที่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข และค่ามันหรือข้อผูกพันอื่นใดในการชำระเงินใน
อนาคตตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ เงินบำนาญ จำนวนเงินค่า

ตอบแทนการจ่าย หรือการชำระเงินอื่นใดสำหรับสินค้า หรือบริการ
ซึ่งมิได้ระบุไว้ในอนุวรรค (A) และ (B) ให้ถือเป็นทรัพย์สินที่ต้องเสีย
ภาษีของผู้เสียภาษี หาก:

(i) ภายใต้เงื่อนไขของข้อตกลง แผน สัญญา หรือการจัดการอื่นใด
เกี่ยวกับค่าตอบแทน ซึ่งกำหนดให้มีการชำระเงิน ผู้เสียภาษีมียกเว้น
ตามกฎหมายที่มีผลผูกพัน ณ วันสิ้นปีภาษีที่จะได้รับเงินดังกล่าว

(ii) ค่าตอบแทนดังกล่าวยังมีได้รับจริงหรือถือว่าได้รับโดยปริยายภาย
ในหรือก่อนวันสิ้นปีนั้น

(iii) ตามข้อตกลงเกี่ยวกับค่าตอบแทนดังกล่าว เงินที่ต้องชำระนั้นมิ
กำหนดชำระให้แก่ผู้เสียภาษีหรือเพื่อประโยชน์ของผู้เสียภาษีในหรือ
ภายหลังจากวันสิ้นปีนั้น

(D) เว้นแต่ทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นหรือไม่รวมอยู่ในการคำนวณ ผู้เสีย
ภาษีจะต้องถือว่าทรัพย์สินที่ระบุไว้ในวรรคนี้เป็นทรัพย์สินที่ผู้เสียภาษี
ถือครองโดยตรง และมีใช้ถือครองผ่านบัญชีที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทาง
ภาษี

(E) ในกรณีของแผนบำนาญแบบกำหนดผลประโยชน์ ซึ่งมีได้รับ
ยกเว้นเป็นอย่างอื่นภายใต้มาตรานี้ ให้ถือว่าจำนวนเงินที่เท่ากับมูลค่า
ปัจจุบันของผลประโยชน์ที่ผู้เสียภาษีได้สะสมไว้ ณ วันสุดท้ายของปี
ภาษี เป็นจำนวนเงินที่ผู้เสียภาษีมียกเว้นและรวมอยู่ในมูลค่าทรัพย์สิน
สุทธิของผู้เสียภาษี

(8) คณะกรรมการจะต้องออกกฎระเบียบเกี่ยวกับการต้องเสียภาษี
ของลูกหนี้การค้าและทรัพย์สินอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันภายใต้บท
นี้ ภายใต้บังคับข้อกำหนดของอนุมาตรา 1 คณะกรรมการอาจยกเว้น
ลูกหนี้การค้าและทรัพย์สินอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันบางประเภท
จากการจัดเก็บภาษีทั้งหมดภายใต้บทนี้ รวมทั้งจากข้อกำหนดในการ
รายงานตามมาตรานี้ ในการออกกฎระเบียบดังกล่าว คณะกรรมการ
จะต้องพิจารณาว่า ผู้เสียภาษีมียกเว้นได้อย่างสมเหตุสมผลที่จะได้รับ
ชำระเงินจากลูกหนี้การค้าประเภทใดประเภทหนึ่งหรือไม่ ลูกหนี้การค้า
ทั้งหมดจะต้องนำมารวมในการคำนวณมูลค่าทรัพย์สินสุทธิภายใต้บท
นี้ จนกว่าคณะกรรมการจะได้ออกกฎระเบียบดังกล่าวแล้ว

(9) สำหรับทรัพย์สินอื่นทั้งหมด รวมถึงงานศิลปะและของ
สะสม เครื่องมือทางการเงินที่มีใช้หลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายใน
ตลาดหลักทรัพย์ สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หนี้และภาระผูกพันอื่น
ที่ผู้เสียภาษีมียกเว้นหรือยกเว้นจากบุคคลอื่น เว้นแต่หนี้หรือภาระผูกพัน
ดังกล่าวเป็นหลักทรัพย์ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ตลอดจน
ยานพาหนะและทรัพย์สินส่วนบุคคลอื่น ผู้เสียภาษีอาจไม่นำมูลค่า
รวมของทรัพย์สินดังกล่าว ซึ่งไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินประเภทใด มูลค่า
ไม่เกินห้าล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$5,000,000) มารวมในการคำนวณ
มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และไม่ต้องรายงานทรัพย์สินดังกล่าวตามข้อ
กำหนดในการรายงานของมาตรานี้ ยกเว้นทรัพย์สินที่ได้ไม่นำมารวม
ตามที่ระบุไว้ข้างต้น ผู้เสียภาษีจะต้องรายงานมูลค่าตลาดยุติธรรม
ของทรัพย์สินดังกล่าว และสำหรับทรัพย์สินแต่ละรายการหรือกลุ่ม
ทรัพย์สินที่สามารถทดแทนกันได้สาระสำคัญ ซึ่งรวมถึงสัญญา
อนุพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักทรัพย์อ้างอิงเดียวกัน และมีมูลค่าเกินหนึ่ง
ล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,000,000) ผู้เสียภาษีจะต้องยื่นรายงานการ
ประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรอง

(10) ไม่ว่าในกรณีใด มูลค่าของทรัพย์สินจะต้องไม่ถูกกำหนดให้ต่ำ
กว่าจำนวนเงินที่ทรัพย์สินดังกล่าวได้รับการประกันภัยไว้ ในกรณีของ
นิติบุคคลทางธุรกิจ ไม่ว่าในกรณีใด มูลค่าของนิติบุคคลดังกล่าวจะ
ต้องไม่ต่ำกว่ามูลค่าที่ปรากฏจากการระดมทุนในรอบใดๆ หรือการขาย
ส่วนได้เสียในหุ้นในลักษณะอื่นใดที่เกิดขึ้นภายในระยะเวลาสองปีก่อน
หรือหลังวันที่ประเมินมูลค่า เว้นแต่ผู้เสียภาษีสามารถแสดงโดยพยาน
หลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือได้ว่า มูลค่าดังกล่าวจะทำให้มูลค่าของ
นิติบุคคลสูงกว่าความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญ

(11) มูลค่าทรัพย์สินสุทธิให้รวมถึงมูลค่าของทรัพย์สินใดๆ ที่บุคคลธรรมดาได้ออนให้แก่บุคคลอื่น โดยมีราคาต่ำกว่ามูลค่าตลาดยุติธรรมภายหลังวันที่ 15 ตุลาคม 2025 เว้นแต่ทรัพย์สินที่โอนดังกล่าวเป็นทรัพย์สินที่โอนไปยังทรัสต์ตามที่ระบุไว้ข้างต้น หากทรัพย์สินดังกล่าวไม่ว่าจะพิจารณาแยกต่างหากหรือรวมกับทรัพย์สินที่โอนอื่นๆ ซึ่งสามารถทดแทนกันได้ในสาระสำคัญ มีมูลค่าตลาดยุติธรรมเกินกว่าหนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,000,000) ทรัพย์สินที่ถูกรวมอยู่ในมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของผู้โอนอันเป็นผลจากวรรคนี้ จะไม่นำมารวมอยู่ในมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของผู้รับโอน

(12) ทรัพย์สินใดๆ ของบุคคลซึ่งสามารถนำมาอ้างสิทธิเป็นผู้อยู่ในอุปการะได้ และมีมูลค่ารวมเกินกว่าห้าหมื่นดอลลาร์สหรัฐ (\$50,000) ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินของผู้เสียภาษีซึ่งสามารถนำมาบุคคลดังกล่าวมาอ้างสิทธิเป็นผู้อยู่ในอุปการะได้

บทที่ 3 บัญชีเลื่อนการชำระภาษีทางเลือกสำหรับผู้เสียภาษีที่มีคุณสมบัติและมีข้อจำกัดด้านสภาพคล่อง

50304 (a) คณะกรรมการจะต้องจัดทำสัญญาบัญชีเลื่อนการชำระภาษีทางเลือก และแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องสำหรับบัญชีเลื่อนการชำระภาษีทางเลือก ซึ่งต่อไปในบทนี้เรียกว่า “ODA” เพื่อจัดทำข้อตกลงตามสัญญาที่มีผลผูกพันระหว่างผู้เสียภาษีกับรัฐ ผู้เสียภาษีที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์อาจเลือกลงนามในสัญญาเพื่อจัดตั้งบัญชีเลื่อนการชำระ ODA ตามบทนี้ได้ ในการที่จะเป็นผู้เสียภาษีที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์บุคคลธรรมดาจะต้องยื่นคำแถลงว่า จำนวนภาษีเพิ่มเติมที่บุคคลดังกล่าวจะต้องชำระอันเป็นผลจากบทนี้ หากไม่มีการใช้บัญชี ODA จะสูงกว่ามูลค่ารวมของทรัพย์สินทั้งหมดของผู้เสียภาษีที่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 50303 กล่าวคือ เฉพาะบุคคลธรรมดาที่จะต้องชำระภาษีเพิ่มเติมอันเป็นผลจากส่วนนี้ในจำนวนที่สูงกว่ามูลค่ารวมของทรัพย์สินที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมดของบุคคลธรรมดานั้นเท่านั้น จึงจะถือเป็นผู้เสียภาษีที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาดังกล่าว ผู้เสียภาษีที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ซึ่งเลือกจัดตั้งบัญชี ODA จะต้องตกลงยอมรับเงื่อนไขทั้งหมดดังต่อไปนี้:

- (1) ยื่นแบบแสดงข้อมูลและแบบฟอร์มประจำปีทั้งหมดตามที่ระบุและกำหนดไว้ในมาตรานี้
- (2) ดำเนินการปรับปรุงและชำระภาษีทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นอันเป็นผลจากบัญชี ODA
- (3) อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลเหนือบุคคลของรัฐนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บภาษีใดๆ ที่จัดเก็บตามบทนี้ และเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดในการรายงานใดๆ ที่กำหนดตามบทนี้ รวมถึงดอกเบี้ยหรือเบี้ยปรับใดๆ ที่รัฐนี้เรียกเก็บจากผู้เสียภาษีที่เกี่ยวข้องกับบัญชี ODA
- (b) สัญญาดังกล่าวให้มีผลผูกพันตามกฎหมายต่อผู้เสียภาษี ตลอดกองมรดกและผู้รับโอนสิทธิของผู้เสียภาษี จนกว่าผู้เสียภาษีหรือกองมรดกหรือผู้รับโอนสิทธิของผู้เสียภาษีจะดำเนินการปรับปรุงบัญชีและปิดบัญชี ODA อย่างถูกต้อง โดยชำระบัญชีสิทธิเรียกร้องทางภาษีที่สะสมไว้ทั้งหมดโดยครบถ้วน และชำระภาษีทั้งหมดที่ถึงกำหนดชำระจากสิทธิเรียกร้องทางภาษีที่ได้ชำระบัญชีดังกล่าว
- (c) ผู้เสียภาษีอาจมีบัญชี ODA ได้เพียงหนึ่งบัญชีเท่านั้น ผู้เสียภาษีอาจนำทรัพย์สินหรือกลุ่มทรัพย์สินใดๆ เข้าผูกไว้กับบัญชี ODA ได้ เฉพาะในส่วนที่จำนวนภาษีเพิ่มเติมซึ่งผู้เสียภาษีจะต้องชำระอันเป็นผลจากมาตรา 50301 หากไม่มีการใช้บัญชี ODA นั้น สูงกว่ามูลค่ารวมของทรัพย์สินทั้งหมดของผู้เสียภาษีที่อยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (c) แห่งมาตรา 50303 เพื่อที่จะนำทรัพย์สินหรือกลุ่มทรัพย์สินใดๆ เข้าผูกไว้กับบัญชี ODA ผู้เสียภาษีจะต้องรายงานข้อมูลทั้งสองรายการดังต่อไปนี้:

- (1) ปีที่มีการจัดตั้งบัญชี ODA
- (2) รายการทรัพย์สินหรือกลุ่มทรัพย์สินทั้งหมดที่ประสงค์จะนำเข้าสู่ผูกไว้กับบัญชี ODA สำหรับปีปัจจุบัน
- (d) หากผู้เสียภาษีได้จัดตั้งบัญชี ODA แล้ว จนกว่าจะมีการปรับปรุงบัญชีและปิดบัญชี ODA ดังกล่าว ผู้เสียภาษีจะต้องรายงานธุรกรรม การขายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญใดๆ ที่ดำเนินการเกี่ยวกับบัญชี ODA เป็นประจำทุกปี และจะต้องกรอกและยื่นแบบฟอร์มใดๆ ที่คณะกรรมการจัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้เสียภาษีจะต้องจัดทำรายงานดังกล่าวเป็นประจำทุกปีต่อไป จนกว่าผู้เสียภาษีจะดำเนินการปรับปรุงบัญชี ODA โดยชำระบัญชีสิทธิเรียกร้องทางภาษีที่สะสมไว้ทั้งหมดโดยครบถ้วน และชำระภาษีทั้งหมดที่ค้างชำระจากสิทธิเรียกร้องทางภาษีที่ได้ชำระบัญชีดังกล่าว ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาที่มีผลผูกพันตามกฎหมายซึ่งผู้เสียภาษีได้ลงนามเมื่อจัดตั้งบัญชี ODA ข้อกำหนดในการรายงานดังกล่าวจะยังคงมีผลบังคับใช้ แม้ในกรณีที่และภายหลังจากที่ผู้เสียภาษีมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ California อีกต่อไป ตามความหมายของมาตรา 17014 และ 17015.5 และให้บังคับใช้ข้อกำหนดดังกล่าวในฐานะสัญญาที่มีผลผูกพันตามกฎหมายระหว่างผู้เสียภาษีกับรัฐ การไม่จัดทำรายงานประจำปีและไม่ยื่นแบบฟอร์มใดๆ ที่กำหนดให้ยื่น ให้ถือว่าเป็นการผิดสัญญา และให้ผู้กระทำการดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้บทลงโทษเดียวกันกับการไม่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ California ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ เมื่อผู้เสียภาษีย้ายไปซึ่งได้จัดตั้งบัญชี ODA และบัญชีดังกล่าวยังมิได้มีการปรับปรุงบัญชีและปิดบัญชีโดยสมบูรณ์ถึงแก่ความตาย กองมรดกและผู้รับโอนสิทธิของผู้เสียภาษีดังกล่าวจะต้องดำเนินการปรับปรุงบัญชี ODA เพื่อชำระบัญชีสิทธิเรียกร้องทางภาษีที่สะสมไว้ทั้งหมด และจากนั้นชำระภาษีทั้งหมดที่ค้างชำระจากสิทธิเรียกร้องทางภาษีดังกล่าวที่ได้ชำระบัญชีแล้ว โดยให้ถือว่าสิทธิเรียกร้องทางภาษีเหล่านี้เป็นภาระภาษีค้างชำระของผู้เสียภาษีที่มีต่อรัฐ
- (e) สัดส่วนภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่ยังมิได้ชำระบัญชีสะสมของผู้เสียภาษีให้เท่ากับ 5 เปอร์เซ็นต์
- (f) การถอนเงินและธุรกรรมดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นธุรกรรมการขายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญ ซึ่งผู้เสียภาษีจะต้องรายงานเป็นประจำทุกปี:
 - (1) การถอนเงิน ทรัพย์สิน หรือมูลค่าอื่นใดจากทรัพย์สินใดๆ ที่ผูกไว้กับบัญชี ODA
 - (2) ธุรกรรมกับผู้เสียภาษีหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียภาษี ซึ่งมีผลเป็นการโอนทรัพย์สินใดๆ หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่นำเข้าสู่ผูกไว้กับบัญชี ODA โดยมีได้โอนภาระผูกพันตามบัญชี ODA ไปพร้อมกันด้วย
 - (g) แม้จะมีบทบัญญัติในอนุมาตรา (f) ก็ตาม ธุรกรรมการขายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญจะไม่รวมถึงธุรกรรมตามปกติและจำเป็นเพื่อการรักษาหรือเพิ่มมูลค่าของทรัพย์สินที่ผูกไว้กับบัญชี ODA ซึ่งธุรกรรมดังกล่าวไม่มีผลเป็นการจ่ายกำไร เงินปันผล หรือการชำระเงินอื่นใดให้แก่เจ้าของเพื่อเป็นการตอบแทนการใช้เงินทุน หรือการโอนในลักษณะเดียวกัน
 - (h) คณะกรรมการจะต้องจัดทำแนวทางเพื่อกำหนดว่าธุรกรรมประเภทใดบ้างให้ถือเป็นธุรกรรมการขายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญ และเพื่อกำหนดว่าการโอนที่ดำเนินการตามปกติในทางการค้าหรือธุรกิจ และการแลกเปลี่ยนทรัพย์สินที่ไม่ได้มีสภาพคล่องหรือไม่ได้มีการซื้อขายโดยทั่วไปในตลาด จะไม่ถือเป็นธุรกรรมการขายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญ สำหรับธุรกรรมการขายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญใดๆ ผู้เสียภาษีจะต้องรายงานมูลค่าตลาดยุติธรรมของทรัพย์สินที่ถอนออกจากทรัพย์สินที่นำเข้าสู่ผูกไว้กับบัญชี

ODA หรือมูลค่าตลาดยุติธรรมของทรัพย์สินที่ได้มีการโอนหรือใช้เพื่อประโยชน์ของผู้เสียหายหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เสียหาย

(i) ผู้เสียหายจะต้องนำสัดส่วนภาษีหัก ณ ที่จ่ายที่ยังมิได้ชำระบัญชีสะสมของผู้เสียหาย คุณด้วยมูลค่าตลาดยุติธรรม ซึ่งกำหนดตามมาตรา 50303 ของธุรกรรมการจ่ายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญทั้งหมดสำหรับปีภาษีดังกล่าว ให้เรียกเก็บภาษีจากผู้เสียหายเป็นจำนวนเงินเท่ากับผลคูณที่ได้จากการคำนวณดังกล่าว ภาษีเพิ่มเติมใดๆ ที่ต้องชำระอันเป็นผลจากมาตรานี้สำหรับปีภาษีใด ให้ชำระพร้อมกับภาษีเงินได้ที่ค้างชำระสำหรับปีภาษีนั้น

(j) ผู้เสียหายรายใดที่มีบัญชี ODA และได้ดำเนินธุรกรรมการจ่ายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญในปีปัจจุบันหรือในปีใดๆ ก่อนหน้านี้ จะต้องรายงานข้อมูลทั้งหมดดังต่อไปนี้เป็นประจำทุกปี:

(1) ปีที่มีการจัดตั้งบัญชี ODA

(2) รายการทรัพย์สินหรือกลุ่มทรัพย์สินทั้งหมดที่ปัจจุบันมีบัญชี ODA ผูกไว้ด้วย หรือที่เคยมีบัญชี ODA ผูกไว้ด้วยในอดีต

(3) ยอดสะสมของมูลค่าตลาดยุติธรรมรวมของธุรกรรมการจ่ายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญทั้งหมดที่ดำเนินการเกี่ยวกับบัญชี ODA ของผู้เสียหาย

(k) หากในปีใดปีหนึ่ง ผู้เสียหายซึ่งได้จัดตั้งบัญชี ODA ไว้ก่อนหน้านี้ได้ขาย จำหน่าย หรือยุติส่วนได้เสียทั้งหมดของผู้เสียหายในบัญชี ODA และในทรัพย์สินทั้งหมดที่ผูกไว้กับบัญชี ODA ไม่ว่าด้วยวิธีการอันใด เมื่อผู้เสียหายได้ชำระภาษีใดๆ ที่ต้องชำระอันเป็นผลจากธุรกรรมดังกล่าวซึ่งเป็นธุรกรรมการจ่ายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (f) แล้ว ให้ถือว่าบัญชี ODA ได้ชำระบัญชีโดยสมบูรณ์ ณ วันสิ้นปีภาษีใดๆ ผู้เสียหายซึ่งได้จัดตั้งบัญชี ODA ไว้ก่อนหน้านี้ อาจเลือกปิดบัญชี ODA ดังกล่าวได้ โดยยื่นแบบฟอร์มที่คณะกรรมการจัดทำขึ้น จากนั้น ผู้เสียหายจะต้องดำเนินการปรับปรุงบัญชี ODA ให้ถูกต้องตามอนุมาตรา (i)

(l) ก่อนปิดบัญชี ODA ผู้เสียหายจะต้องถอนทรัพย์สินใดๆ ที่ผูกไว้กับบัญชี ODA และให้ถือว่า การถอนทรัพย์สินดังกล่าวเป็นธุรกรรมการจ่ายหรือการโอนทรัพย์สินที่มีนัยสำคัญตามมาตรา 50303 ให้ใช้บังคับในการกำหนดมูลค่าตลาดยุติธรรมของทรัพย์สินใดๆ ที่ถอนออกจากบัญชี ODA ทั้งนี้ สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ คำว่า “ผู้เสียหาย” ให้หมายความรวมถึงกองมรดกหรือผู้รับโอนสิทธิของผู้เสียหายซึ่งต้องรับผิดชอบตามบทบัญญัตินี้ในการชำระหนี้หรือภาระผูกพันตามบัญชี ODA ของผู้เสียหายด้วย

บทที่ 4 การประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรอง

50305 (a) ผู้ประเมินมูลค่ารายใดที่จัดทำ การประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรองเพื่อวัตถุประสงค์ของบทนี้ จะต้องส่งสำเนารายงานการประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรองดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการ พร้อมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องพอสำหรับระบุตัวผู้เสียหายซึ่งเป็นผู้ที่จัดทำ การประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรองให้ และจะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์หรือคำแนะนำที่เกี่ยวข้องซึ่งคณะกรรมการได้กำหนดไว้

(b) คณะกรรมการจะต้องออกกฎระเบียบหรือเผยแพร่แนวทางปฏิบัติเพื่อกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อกำหนดสำหรับการประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรอง และเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประเมินมูลค่าที่มีสิทธิจัดทำ การประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรองเพื่อวัตถุประสงค์ของบทนี้ กฎระเบียบและแนวทางปฏิบัติดังกล่าวจะต้องยึดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประเมินมูลค่าที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ และผู้ประเมินมูลค่าที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1.170A-17 ของหัวข้อ 26 ของประมวลกฎหมายแห่งสหพันธรัฐ

(c) ในกรณีที่มีการชำระภาษีต่ำกว่าจำนวนที่ต้องชำระ อันมีสาเหตุมาจากการแสดงมูลค่าในรายงานการประเมินมูลค่าที่ได้รับการรับรองสูงเกินจริงหรือต่ำกว่าความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญหรืออย่างร้ายแรง คณะกรรมการอาจใช้ดุลพินิจเรียกเก็บเบี้ยปรับจากผู้ประเมินมูลค่า โดยให้ถือว่าผู้ประเมินมูลค่าดังกล่าวเป็น “ผู้เสียหาย” เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรา 50312 ทั้งนี้ เบี้ยปรับดังกล่าวต้องไม่เกิน 2 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าความเป็นจริง ในกรณีที่มีการแสดงมูลค่าสูงเกินจริงหรือต่ำกว่าความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญ หรือไม่เกิน 4 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าความเป็นจริง ในกรณีที่มีการแสดงมูลค่าสูงเกินจริงหรือต่ำกว่าความเป็นจริงอย่างร้ายแรง

บทที่ 5 การจัดสรรและเครดิตภาษี

50306 (a) การจัดสรรตามมาตรฐาน สำหรับการจัดสรรภาษีที่เรียกเก็บตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายส่วนนี้ระหว่างเขตอำนาจศาลหลายแห่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ หลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในบทนี้ให้มีผลใช้บังคับเหนือกว่าหลักเกณฑ์อื่น ๆ รวมถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการแบ่งสรรเงินได้เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำหนดภาษีสำหรับกรณีการมีถิ่นที่อยู่ในช่วงเวลาเพียงบางส่วนของปี ภาษีที่เรียกเก็บตามมาตรา 50301 และมาตรา 50304 ทั้งจำนวนหนึ่งร้อยเปอร์เซ็นต์ให้ถือว่าเป็นภาษีที่จัดสรรให้แก่รัฐ California สำหรับบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับและทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้บังคับทั้งหมด โดยไม่มีการลดจำนวนหรือใช้ตัวคูณใดๆ อันเนื่องมาจากประวัติการมีถิ่นที่อยู่ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ California ก่อนวันเกิดภาวะภาษีตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (n) ของมาตรา 50308 หรือไม่ก็ตาม เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้มาตรานี้ ให้กำหนดสถานะการมีถิ่นที่อยู่ตามมาตรา 17014 และมาตรา 17015.5 ณ วันเกิดภาวะภาษี

(b) การจัดสรรตามหลักเกณฑ์ทางเลือก

(1) วิธีการมาตรฐาน วิธีการจัดสรรตามมาตรฐานภายใต้หมวดนี้ ให้เป็นวิธีการตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a)

(2) กรณีที่อาจใช้วิธีการจัดสรรทางเลือกได้ หากวิธีการจัดสรรตามมาตรฐานไม่สามารถสะท้อนให้เห็นได้อย่างเป็นธรรมถึงขอบเขตของความมั่งคั่งส่วนเกินของผู้เสียหายได้ถูกสะสมขึ้น หรือได้รับการคงไว้เป็นสาระสำคัญโดยรัฐ California ผู้เสียหายอาจยื่นคำร้องขอ หรือคณะกรรมการอาจกำหนดให้ใช้วิธีการจัดสรรทางเลือกในหนังสือแจ้งการประเมินภาษีที่เสนอ สำหรับความมั่งคั่งของผู้เสียหายทั้งหมดหรือบางส่วน วิธีการทางเลือกใดๆ ที่นำมาใช้ตามอนุมาตรานี้ ให้ใช้บังคับก่อนการคำนวณเครดิตใดๆ ตามมาตรา 50307

(3) การยื่นคำร้องและหลักฐานที่ต้องแสดง คำร้องจะได้รับอนุมัติต่อเมื่อฝ่ายผู้ยื่นคำร้องพิสูจน์ด้วยพยานหลักฐานที่ชัดเจนและปราศจากข้อสงสัยอันสมควรได้ว่า ข้อเท็จจริงทั้งสองประการต่อไปนี้เป็นความจริง:

(A) ความมั่งคั่งส่วนเกินดังกล่าวมิได้สะสมขึ้นในรัฐ California ในสาระสำคัญ

(B) ความมั่งคั่งส่วนเกินดังกล่าวมิได้รับการคงไว้ในรัฐ California เป็นระยะเวลารวมกันไม่น้อยกว่า 365 วันในช่วงระยะเวลา 48 เดือนซึ่งสิ้นสุดลงในวันประเมินมูลค่า ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (o) ของมาตรา 50308

(4) วิธีการทางเลือกตามรัฐธรรมนูญ ในทางเลือกอื่น ฝ่ายผู้ยื่นคำร้องอาจได้รับการวินิจฉัยให้เป็นฝ่ายชนะได้ หากสามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา รัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California หรือกฎหมายของรัฐบาลกลาง ห้ามมิให้ใช้วิธีการตามมาตรฐานกับความมั่งคั่งของผู้เสียหายทั้งหมดหรือบางส่วน

(5) ภาระและวิธีการที่เสนอ ฝ่ายผู้ยื่นคำร้องมีภาระการพิสูจน์ที่จะต้องแสดงให้เห็นว่า วิธีการตามมาตรฐานนั้นไม่เป็นธรรมหรือไม่ชอบด้วย

กฎหมาย และต้องเสนอวิธีการอื่นที่มีความเป็นธรรมและสมเหตุสมผล ยิ่งกว่า ซึ่งสามารถนำมาบังคับใช้และบริหารจัดการได้ในทางปฏิบัติ ในกรณีที่คณะกรรมการกำหนดให้ใช้วิธีการจัดสรรทางเลือกไว้ในหนังสือแจ้งการประเมินภาษีที่เสนอ คณะกรรมการจะเป็นฝ่ายที่ยื่นคำร้องต่อสำนักงานพิจารณาอุทธรณ์ภาษี และมีภาระการพิสูจน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดสรรทางเลือกดังกล่าว ทั้งนี้ หนังสือแจ้งดังกล่าวต้องระบุเหตุผลโดยเฉพาะเจาะจงว่าเหตุใดวิธีการตามมาตรฐานจึงไม่เป็นธรรม และต้องอธิบายรายละเอียดของวิธีการจัดสรรทางเลือกที่เสนอ

(6) อัตราร้อยละขั้นต่ำ กลไกคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ การบรรเทาภาระภาษีตามอนุมาตรานี้จะต้องไม่ส่งผลให้สัดส่วนการจัดสรรลดลงต่ำกว่า 25 เปอร์เซ็นต์วันแต่สำนักงานพิจารณาอุทธรณ์ภาษี หรือศาลที่พิจารณาบททวนคำวินิจฉัย จะมีคำวินิจฉัยโดยปราศจากตามสำนวนว่า จำเป็นต้องกำหนดสัดส่วนที่ต่ำกว่านั้น เพื่อหลีกเลี่ยงการจกเก็บภาษีในสัดส่วนที่ไม่สมดุลอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา รัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California หรือกฎหมายของรัฐบาลกลางที่ใช้บังคับ ในการพิจารณาว่าภาษีที่เรียกเก็บนั้นมีส่วนที่ไม่สมดุลอย่างร้ายแรงหรือไม่ สำนักงานพิจารณาอุทธรณ์ภาษี และศาลจะต้องพิจารณาว่า มูลค่าสุทธิของผู้เสียภาษีมียอดเชื่อมโยงอย่างมีนัยสำคัญกับรัฐ California หรือไม่ และจะต้องลดสัดส่วนการจัดสรรภาษีลง รวมถึงลดให้ต่ำกว่า 25 เปอร์เซ็นต์และในกรณีที่เหมาะสมอาจลดลงจนถึงร้อยละศูนย์ เท่าที่จำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยงการจกเก็บภาษีที่เป็นไปตามอำเภอใจ หรือมีสัดส่วนที่ไม่สอดคล้องอย่างสิ้นเชิง

(7) กฎระเบียบ คณะกรรมการอาจออกระเบียบเพื่อกำหนดตัวอย่างที่ไม่เป็นการจำกัดเฉพาะถึงวิธีการทางเลือกและพยานหลักฐานที่อาจยอมรับได้ ทั้งนี้ ให้สอดคล้องกับวรรค (2)

(8) ในกรณีที่บทบัญญัติใดๆ หรือการบังคับใช้บทบัญญัติใดๆ แห่งมาตรานี้ ซึ่งกำหนดการจัดสรรภาษีโดยอ้างอิงจากสถานะการมีถิ่นที่อยู่ ถูกวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่อาจบังคับใช้ได้ด้วยประการอื่นใด ให้กำหนดสถานะการมีถิ่นที่อยู่สำหรับบทบัญญัติหรือการบังคับใช้ดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามส่วนที่ 10 (เริ่มต้นที่มาตรา 17001) รวมถึงมาตรา 17014 และมาตรา 17015.5

50307 (a) ให้เครดิตภาษีหักออกจากภาษีที่เรียกเก็บตามส่วนนี้ได้เป็นจำนวนเงินเท่ากับส่วนแบ่งตามสัดส่วนของผู้เสียภาษีในภาษีใดๆ ที่ผู้เสียภาษีได้ชำระจากภาษีที่เรียกเก็บจากความมั่งคั่งสุทธิ ซึ่งความมั่งคั่งดังกล่าวอยู่ภายใต้การจัดเก็บภาษีตามส่วนนี้ด้วย โดยให้คำนวณส่วนแบ่งตามสัดส่วนดังกล่าวเป็นอัตราส่วน ซึ่งตัวเลขได้แก่ จำนวนวันทั้งหมดที่ผู้เสียภาษีมียถิ่นที่อยู่ในรัฐหรือเขตอำนาจศาลอื่นที่จัดเก็บภาษีในระหว่างปีภาษี 2026 และตัวเลขได้แก่ 365 วัน เพื่อชดเชยข้อสงสัย เนื่องจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองโดยตรงมิได้อยู่ภายใต้การจัดเก็บภาษีตามภาคนี้ จึงไม่อนุญาตให้ใช้เครดิตภาษีตามอนุมาตรานี้สำหรับภาษีที่เรียกเก็บจากอสังหาริมทรัพย์ที่ถือครองโดยตรง

(b) นอกจากนี้ ให้ได้รับเครดิตภาษีสำหรับภาษีที่ชำระให้แก่เขตอำนาจศาลอื่นได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกากำหนด

บทที่ 6 บทบัญญัติทั่วไปและคำนิยาม

50308 เพื่อวัตถุประสงค์ของส่วนนี้ จะใช้คำนิยามดังต่อไปนี้:

(a) “บุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับ” หมายถึง สำหรับปีภาษี 2026 บุคคลใดๆ ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนี้ตามความหมายแห่งหมวด 17014 และมาตรา 17015.5 ณ วันที่เกิดภาระภาษีตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (n)

(b) “ทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การบังคับ” หมายถึง ทรัพย์สินใดๆ นอกเหนือจากทรัพย์สินของผู้ที่ทรัพย์สินที่ยังคงเป็นผู้เสียภาษี หรือทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นภาษี ไม่ว่าทรัพย์สินดังกล่าวจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ California หรือไม่ก็ตาม หากบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับซึ่งยังมีชีวิตอยู่และมีมูลค่า

ทรัพย์สินสุทธิหนึ่งพันล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,000,000,000) หรือมากกว่า หรือหน่วยงานใดๆ ที่จะถือเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้อง กับบุคคลดังกล่าว เป็นผู้โอนทรัพย์สินให้แก่ทรัพย์สินนั้น หากมีบุคคลมากกว่าหนึ่งรายเป็นผู้โอนทรัพย์สินให้แก่ทรัพย์สิน ให้ถือว่าทรัพย์สินส่วนหนึ่งของทรัพย์สินที่ทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้บังคับ โดยสัดส่วนของทรัพย์สินที่ให้ถือว่าเป็นทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้บังคับนั้น ให้เท่ากับสัดส่วนระหว่างมูลค่าทรัพย์สินที่โอนให้แก่ทรัพย์สินโดยบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับ หรือโดยหน่วยงานใดๆ ที่จะถือเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว ต่อมูลค่ารวมของทรัพย์สินที่โอนให้แก่ทรัพย์สิน นอกจากนี้ ทรัพย์สินใดๆ อาจเลือกให้เป็นทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้บังคับได้ โดยแจ้งการเลือกตั้งกล่าวต่อคณะกรรมการตามวิธีการใดๆ ที่คณะกรรมการกำหนด บุคคลซึ่งมีมูลค่าทรัพย์สินสุทธิหนึ่งพันล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,000,000,000) หรือมากกว่า และได้โอนทรัพย์สินให้แก่ทรัพย์สินที่อยู่ภายใต้การบังคับ อาจเลือกให้ถือว่าทรัพย์สินดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของบุคคลนั้นได้ โดยแจ้งการเลือกตั้งกล่าวต่อคณะกรรมการตามวิธีการใดๆ ที่คณะกรรมการกำหนด ในกรณีที่มีการเลือกตั้งดังกล่าว ให้ถือว่าทรัพย์สินนั้นไม่ต้องอยู่ภายใต้การจัดเก็บภาษีแยกต่างหากตามหมวด 50301

(c) “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการภาษีแฟรนไชส์

(d) “ผู้ที่อยู่ในอุปการะ” หมายความว่า มีความหมายเช่นเดียวกับคำดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 152 แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากรภายใน

(e) “ทรัพย์สินของผู้ให้ทรัพย์สิน” หมายถึง ทรัพย์สินใดๆ ที่ถือเป็นทรัพย์สินของผู้ให้ทรัพย์สินสำหรับวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีเงินได้ และให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินใดๆ ซึ่งทรัพย์สินของทรัพย์สินนั้นจะถูกรวมเป็นส่วนหนึ่งของกองมรดกของผู้ให้ทรัพย์สินสำหรับวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีการโอนทรัพย์สินของรัฐบาลกลาง

(f) “มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ” หมายถึง มูลค่ารวมของทรัพย์สินและสิทธิในทรัพย์สินทั้งหมดทั่วโลกที่นำมาคำนวณสำหรับผู้เสียภาษีและคู่สมรสของผู้เสียภาษีตามมาตรา 50303 และบทบัญญัติอื่นที่ใช้บังคับแห่งภาคนี้ ณ วันประเมินมูลค่าตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (o) ไม่ว่าคู่สมรสดังกล่าวจะมีถิ่นที่อยู่ ณ ที่ใดก็ตาม หักด้วยมูลค่ารวมของหนี้สินและภาระผูกพันอื่นทั้งหมด ทั้งนี้ เท่าที่การหักดังกล่าวได้รับอนุญาตตามมาตรา 50302 เพื่อชดเชยข้อสงสัย ทรัพย์สินที่นำมาคำนวณตามมาตรา 50303 ณ วันประเมินมูลค่า ให้รวมอยู่ในมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ แม้ว่าทรัพย์สินดังกล่าวจะได้มาในภายหลังวันเกิดภาระภาษีกก็ตาม และสิทธิในทรัพย์สินที่ได้จำหน่ายหรือโอนไปก่อนวันประเมินมูลค่าให้ไม่รวมอยู่ในมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ เว้นแต่และเท่าที่ภาคนี้ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงมาตรา 50303 และมาตรา 50312 กำหนดให้ทรัพย์สินที่มีการโอน ทรัพย์สินที่มีการจัดประเภทหรือกำหนดลักษณะใหม่ หรือทรัพย์สินที่ถือครองโดยทรัสต์ หรือสิทธิในทรัพย์สินอื่นใด ต้องนำมารวมคำนวณเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของผู้เสียภาษี

(g) “บัญชีเลื่อนการชำระภาษีโดยสมัครใจ” หรือ “ODA” หมายถึง บัญชีสำรองภาษีที่ยังมิได้ชำระหรือสะสม ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับของหมวด 50304

(h) “บุคคล” หมายความว่า มีความหมายเช่นเดียวกับคำดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 17007

(i) “นิติบุคคลด้านการลงทุนในหุ้นนอกตลาด” หมายถึง นิติบุคคลทางธุรกิจใด ๆ นอกเหนือจากนิติบุคคลที่มีหลักทรัพย์ซื้อขายต่อสาธารณะ กองทุนรวม หรือกองทุนซื้อขายแลกเปลี่ยน ซึ่งประกอบธุรกิจหลักในการลงทุนในธุรกิจอื่น

(j) “ทรัพย์สินที่มีการซื้อขายต่อสาธารณะ” หมายถึง ทรัพย์สินที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ มีการซื้อขายในตลาดรองซึ่งมีการปรับปรุงราคาซื้อขายของทรัพย์สินดังกล่าวอยู่เป็นประจำ มีการเสนอให้ซื้อขายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์หรือแพลตฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ที่จับคู่ผู้

ชื่อและผู้ขายเป็นประจำ หรือทรัพย์สินอื่นใดที่คณะกรรมการเห็นว่ามีมูลค่าซึ่งสามารถกำหนดได้โดยชัดแจ้งจากวิธีการในลักษณะเดียวกัน

(k) “บุคคลที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง บุคคลใดๆ ที่มีความสัมพันธ์กับผู้เสียภาษีตามมาตรา 267 หรือมาตรา 318 แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร ภายใน ณ วันที่ 1 มกราคม 2026 รวมทั้งบุคคลอื่นใดที่กำหนดไว้ในระเบียบที่คณะกรรมการออก

(l) “ประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญ” ให้มีความหมายตามที่ศาลสูงสุดแห่งสหรัฐอเมริกา ได้วางหลักไว้ในคดี สหรัฐอเมริกา กับ มูลนิธิเนติบัณฑิตอเมริกัน (ค.ศ. 1986) 477 สหรัฐฯ 105

(m) “ทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นภาษี” หมายถึง ทรัพย์สินที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ของรัฐบาลกลางตามหมวด 501 แห่งประมวลกฎหมายรัษฎากร ภายใน

(n) “วันที่เกิดภาระภาษี” หมายถึง วันที่ 1 มกราคม 2026

(o) “วันที่ประเมินมูลค่า” หมายถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2026

50309 (a) การเรียกเก็บและการบริหารจัดการเก็บภาษีตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้ ให้เป็นไปตามส่วนที่ 10.2 (เริ่มต้นที่มาตรา 18401) เว้นแต่ส่วนนี้จะกำหนดให้หลักเกณฑ์ดังกล่าวมีผลใช้บังคับแตกต่างออกไปโดยชัดแจ้ง

(b) คณะกรรมการอาจออกระเบียบเพื่อดำเนินการตาม ติความกำหนดรายละเอียด หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อให้บทบัญญัติของส่วนนี้มีผลบังคับใช้

(1) ระเบียบดังกล่าวอาจรวมถึง แต่ไม่จำกัดเพียง เรื่องดังต่อไปนี้:

(A) การระบุธุรกรรมที่เป็นการหลีกเลี่ยงหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเปลี่ยนลักษณะของทรัพย์สินจากทรัพย์สินที่มีการซื้อขายต่อสาธารณะให้เป็นทรัพย์สินที่ไม่มีการซื้อขายต่อสาธารณะ หรือในทางกลับกัน

(B) การระบุธุรกรรมที่เป็นการหลีกเลี่ยงหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้มูลค่าทรัพย์สินของผู้เสียภาษีที่ได้รับการประเมินลดลงโดยเทียม

(2) จนถึงวันที่ 1 มกราคม 2028 บทบัญญัติว่าด้วยการออกกฎหมายกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติทางปกครอง (บทที่ 3.5 (เริ่มต้นที่มาตรา 11340) แห่งส่วนที่ 1 ของหมวดที่ 3 หัวข้อที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล) จะไม่ใช้บังคับกับระเบียบ มาตรฐาน หลักเกณฑ์ วิธีการ การวินิจฉัย กฎ หนังสือแจ้ง แนวทาง หรือคำแนะนำหรือแนวปฏิบัติอื่นใดที่คณะกรรมการกำหนดหรือออกตามส่วนนี้

(3) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 19057 หรือกฎหมายอื่นใด หนังสือแจ้งการประเมินภาษีขาด ทุกฉบับตามส่วนนี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับภาษีที่เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 หรือภายหลังวันดังกล่าว และก่อนวันที่ 1 มกราคม 2027 จะต้องส่งทางไปรษณีย์ถึงผู้เสียภาษีภายในระยะเวลา 10 ปีนับแต่วันที่ได้อื่นแบบแสดงรายการภาษี

(c) ภายในหกเดือนนับแต่วันที่กฎหมายนี้ผ่านความเห็นชอบ คณะกรรมการจะต้องออกแบบฟอร์มที่จำเป็นสำหรับผู้เสียภาษีใช้ในการชำระภาษีที่เรียกเก็บตามส่วนนี้ แบบฟอร์มดังกล่าวอาจกำหนดให้ผู้เสียภาษีแนบเอกสารหรือหลักฐานเพื่อแสดงการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องได้ คณะกรรมการจะต้องแก้ไขแบบฟอร์มภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และแก้ไขหรือจัดทำแบบฟอร์มอื่นใดตามความจำเป็น เพื่อใช้ในการรายงานทรัพย์สินหรือข้อมูลอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามส่วนนี้

(d) เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งบทนี้ ให้บทบัญญัติว่าด้วยการบริหารจัดการเก็บ การประเมิน การเรียกเก็บ การบังคับใช้ และการอุทธรณ์เกี่ยวกับภาษีเงินได้ ใช้บังคับกับการจัดเก็บภาษีจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิที่เรียกเก็บตามส่วนนี้ด้วย

50310 อำนาจทางนิติบัญญัติ

ฝ่ายนิติบัญญัติอาจแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายภาษีมหาเศรษฐีปี 2026 ได้โดยตรากฎเกณฑ์ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกของฝ่ายนิติบัญญัติในแต่ละสภาด้วยคะแนนเสียงแบบขานชื่อและบันทึกผลการลงคะแนนไว้ในรายงานการประชุม โดยต้องมีสมาชิกจำนวนสองในสามของสมาชิกทั้งหมดให้ความเห็นชอบ ทั้งนี้ กฎเกณฑ์ดังกล่าวต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายภาษีมหาเศรษฐีปี 2026

50311 การแยกส่วนบังคับใช้ได้

(a) บทบัญญัติแห่งกฎหมายภาษีมหาเศรษฐีปี 2026 ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “กฎหมาย” สามารถแยกส่วนกันได้ แม้ว่ากฎหมายนี้จะได้รับการจัดทำขึ้นโดยคำนึงถึงการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่แล้วอย่างรอบคอบ หากบทบัญญัติใดของกฎหมายนี้ หรือการบังคับใช้บทบัญญัติดังกล่าว ถูกวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ชัดต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่อาจบังคับใช้ได้ด้วยประการอื่นใด การวินิจฉัยดังกล่าวจะไม่กระทบต่อการมีผลใช้บังคับของบทบัญญัติอื่น หรือการนำไปใช้ในส่วนอื่นๆ

(b) ในการบังคับใช้กฎหมายนี้ ศาลจะต้องดำรงไว้ซึ่งการจัดเก็บภาษีที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายนี้ให้มากที่สุดเท่าที่จะสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกาและรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California รวมถึงโดยการปรับแก้วันที่หรือระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยใช้การปรับแก้เท่าที่จำเป็นและจำกัดที่สุดเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องอันขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือข้อบกพร่องทางกฎหมายอื่นใด ในขณะที่ยังคงให้บทบัญญัติส่วนที่หากศาลวินิจฉัยว่า การกำหนดความรับผิดชอบตามกฎหมายนี้โดยอ้างอิงวันเกิดภาระภาษีตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (n) ของมาตรา 50308 หรือวันประเมินมูลค่าตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (o) ของมาตรา 50308 ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ชัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐอเมริกา รัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California หรือกฎหมายของรัฐบาลกลางอื่นที่ใช้บังคับแล้ว ให้ถือว่า ในขอบเขตของคำวินิจฉัยดังกล่าว การอ้างถึง “วันที่เกิดภาระภาษี” และ “วันประเมินมูลค่า” ทั้งหมดในกฎหมายนี้และในมาตรา 37 ของข้อบังคับ XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California หมายถึงวันที่หรือวันต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังวันเกิดภาระภาษีหรือวันประเมินมูลค่า แล้วแต่กรณี โดยให้เลือกวันที่แรกที่สุดซึ่งสามารถกำหนดความรับผิดชอบได้โดยสอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว ในการปรับแก้วันที่หรือระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้ ศาลจะต้องคงไว้ซึ่งการจัดเก็บภาษีสำหรับปีภาษี 2026 ให้มากที่สุดเท่าที่กฎหมายอนุญาต หรือหากไม่อาจดำเนินการดังกล่าวได้ ให้คงไว้สำหรับปีภาษี 2027 หรือปีภาษีถัดไปที่สามารถดำเนินการได้โดยชอบด้วยกฎหมายเร็วที่สุด โดยในส่วนอื่นให้คงไว้ซึ่งโครงสร้างโดยรวมและวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้

50312 การบังคับใช้และบทลงโทษ

(a) ผู้เสียภาษีซึ่งอยู่ภายใต้บังคับของภาษีที่เรียกเก็บตามส่วนนี้ และมีการแสดงจำนวนภาษีต่ำกว่าจำนวนภาษีที่พึงต้องชำระจริงเป็นจำนวนมากหรือเป็นจำนวนอย่างร้ายแรงสำหรับปีภาษีใดๆ ต้องรับผิดชอบโทษตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ การแสดงจำนวนภาษีต่ำกว่าจำนวนภาษีที่พึงต้องชำระจริงถือว่าเป็นจำนวนมาก หากจำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าดังกล่าวเกินกว่าจำนวนใดจำนวนหนึ่งต่อไปนี้ ซึ่งมีจำนวนสูงกว่า:

(1) หนึ่งล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$1,000,000)

(2) ยี่สิบเปอร์เซ็นต์ของจำนวนภาษีที่แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีฉบับเดิม หรือที่แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีฉบับแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งยื่นภายในหรือก่อนวันครบกำหนดเดิมหรือวันครบกำหนดที่ได้รับการขยายเวลาสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับปีภาษีนั้น

(b) การแสดงจำนวนภาษีต่ำกว่าจำนวนภาษีที่พึงต้องชำระจริงถือว่าเป็นการแสดงจำนวนภาษีต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระอย่างร้ายแรงหากจำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าดังกล่าวเกินกว่าจำนวนใดจำนวนหนึ่งต่อไปนี้ ซึ่งมีจำนวนสูงกว่า:

- (1) สิบล้านดอลลาร์สหรัฐ (\$10,000,000)
- (2) สีสลิปเปอร์เซ็นต์ของจำนวนภาษีที่แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีฉบับเดิม หรือที่แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีฉบับแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งยื่นภายในหรือก่อนวันครบกำหนดเดิมหรือวันครบกำหนดที่ได้รับการขยายเวลาสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับปีภาษีนั้น
- (c) บทลงโทษมีดังต่อไปนี้:
 - (1) บทลงโทษสำหรับการแสดงจำนวนภาษีต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริงเป็นจำนวนมากตามมาตรานี้ ให้เท่ากับ 20 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริงนั้น เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้มาตรานี้ “จำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริง” หมายถึง จำนวนเงินที่ภาษีซึ่งเรียกเก็บตามภาคนี้ที่มีจำนวนสูงกว่าจำนวนภาษีที่แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีฉบับเดิม หรือจำนวนภาษีที่แสดงไว้ในแบบแสดงรายการภาษีฉบับแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งยื่นภายในหรือก่อนวันครบกำหนดเดิมหรือวันครบกำหนดที่ได้รับการขยายเวลาสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับปีภาษีนั้น
 - (2) บทลงโทษตามมาตรานี้สำหรับการแสดงจำนวนภาษีต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริงอย่างร้ายแรง ให้เท่ากับ 40 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริงนั้น
 - (d) บทลงโทษที่กำหนดตามมาตรานี้ให้ใช้บังคับเพิ่มเติมจากบทลงโทษอื่นใดที่กำหนดไว้ตามส่วนที่ 10.2 (เริ่มต้นที่มาตรา 18401) หรือกฎหมายอื่นใด
 - (e) การคืนเงินหรือการให้เครดิตสำหรับจำนวนเงินใดๆ ที่ได้ชำระเพื่อชำระบทลงโทษที่กำหนดตามมาตรานี้ จะอนุญาตได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุว่าจำนวนเงินของบทลงโทษดังกล่าวมิได้คำนวณโดยคณะกรรมการอย่างถูกต้อง
 - (f) จะไม่กำหนดบทลงโทษตามมาตรานี้สำหรับจำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริง ในส่วนที่จำนวนภาษิดังกล่าวต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริงนั้นเป็นผลสืบเนื่องมาจากกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้:
 - (1) การเปลี่ยนแปลงของกฎหมายที่ได้ตราขึ้น รับรอง ประกาศใช้ หรือมีผลเป็นที่สุดภายหลังวันที่ใดวันที่หนึ่งดังต่อไปนี้ แล้วแต่เหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นก่อน:
 - (A) วันที่ผู้เสียภาษียื่นแบบแสดงรายการภาษีสำหรับปีภาษีที่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ
 - (B) วันครบกำหนดที่ได้รับการขยายเวลาสำหรับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีของผู้เสียภาษีสำหรับปีภาษีที่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ
 - (2) เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้มาตรานี้ “การเปลี่ยนแปลงของกฎหมาย” หมายถึง การเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือการตีความกฎหมายหรือหลักกฎหมายโดยระเบียบ หรือโดยคำวินิจฉัยทางกฎหมายของที่ปรึกษากฎหมาย ตามความหมายของอนุมาตรา (b) แห่งมาตรา 11340.9 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือคำพิพากษาที่เผยแพร่โดยศาลของรัฐบาลกลางหรือศาลแห่งรัฐ California
 - (3) คณะกรรมการจะต้องดำเนินการตามอนุมาตรานี้โดยสมเหตุสมผล
 - (g) จะไม่กำหนดบทลงโทษตามมาตรานี้ ในส่วนที่การแสดงจำนวนภาษีต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริงของผู้เสียภาษีเป็นผลสืบเนื่องมาจากการที่ผู้เสียภาษีอาศัยคำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรของคณะกรรมการโดยสมเหตุสมผล ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่คำแนะนำเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวเป็นคำวินิจฉัยทางกฎหมายของหัวหน้าที่ปรึกษากฎหมาย ตามความหมายของวรรค (1) แห่งอนุมาตรา (a) ของมาตรา 21012 เท่านั้น
 - (h) จำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริงตามอนุมาตรา (a) ให้ลดลงด้วยจำนวนภาษีที่แสดงต่ำกว่าจำนวนที่พึงต้องชำระจริงในส่วนที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้:

- (1) การปฏิบัติทางภาษีต่อรายการใดๆ ของผู้เสียภาษี ในกรณีที่มิหรือเคยมีหลักฐานทางกฎหมายที่ไม่น่าหนักเพียงพอ รองรับการปฏิบัติทางภาษิดังกล่าว
- (2) รายการใดๆ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:
 - (A) ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติทางภาษีสำหรับรายการดังกล่าว ได้รับการเปิดเผยไว้อย่างเพียงพอในแบบแสดงรายการภาษีหรือในเอกสารแถลงการณ์ที่แนบมากับแบบแสดงรายการภาษี
 - (B) การปฏิบัติทางภาษีต่อรายการดังกล่าวของผู้เสียภาษีมิหลักเกณฑ์อันสมควรรองรับ
 - (i) โดยไม่คำนึงถึงอนุมาตรา (a) ของมาตรา 18567 คณะกรรมการจะอนุญาตให้ขยายระยะเวลาการยื่นแบบแสดงรายการภาษีออกไปเป็นเวลาหกเดือนสำหรับปีภาษี 2026 เท่านั้น โดยไม่คำนึงถึงอนุมาตรา (b) ของมาตรา 18567 บทลงโทษที่กำหนดตามหมวดนี้จะไม่ใช้บังคับกับการชำระภาษีโดยประมาณซึ่งกำหนดให้ต้องชำระภายในเดือนเมษายน 2027 บทลงโทษที่กำหนดตามมาตรานี้ให้ใช้บังคับกับการชำระภาษีส่วนที่เหลือสำหรับปีภาษี 2026 ซึ่งชำระในเดือนตุลาคม 2027 มาตรา 18567 ให้ใช้บังคับกับภาษีที่เรียกเก็บตามกฎหมายนี้สำหรับทุกปีถัดจากปี 2027 เป็นต้นไป
 - (j) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดแห่งกฎหมาย คณะกรรมการอาจอ้างและชำระค่าธรรมเนียมในอัตราที่สมเหตุสมผลให้แก่ผู้เชี่ยวชาญภายนอกหรือที่ปรึกษากฎหมายภายนอกตามความเหมาะสม เพื่อช่วยให้การบริหารจัดเก็บและการเรียกเก็บภาษีที่ได้รับอนุญาตให้จัดเก็บตามส่วนนี้เป็นไปอย่างครบถ้วน แม้ว่าค่าธรรมเนียมดังกล่าวอาจเบิกจ่ายได้จากวงเงินที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (e) ของมาตรา 16355 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล แต่หากมีความจำเป็น คณะกรรมการอาจขอรับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้
 - (k) หลักเกณฑ์ทั่วไปในการป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี
 - (1) หากคณะกรรมการวินิจฉัยว่าธุรกรรมใดหรือชุดของธุรกรรมใดขาดสาระสำคัญในทางเศรษฐกิจ หรือวัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่งของธุรกรรมใดหรือชุดของธุรกรรมใดคือการได้รับประโยชน์ทางภาษีเกี่ยวกับส่วนนี้ ซึ่งมีใช้ประโยชน์ทางภาษีที่ผู้ลงคะแนนเสียงหรือฝ่ายนิติบัญญัติมีเจตนาให้เกิดขึ้น คณะกรรมการอาจกำหนดผลทางภาษีที่มีต่อบุคคลใดๆ ในลักษณะที่สมเหตุสมผล โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ทั้งปวง เพื่อปฏิเสธมิให้ได้รับประโยชน์ทางภาษิดังกล่าว
 - (2) เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้มาตรานี้ ให้ถือว่าธุรกรรมใดหรือชุดของธุรกรรมใดขาดสาระสำคัญในทางเศรษฐกิจ หากบุคคลนั้นไม่มีวัตถุประสงค์ทางธุรกิจที่ขอบด้วยกฎหมายและมีสาระสำคัญ ซึ่งมีใช้วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางภาษี สำหรับการเข้าทำธุรกรรมหรือชุดของธุรกรรมดังกล่าว โดยให้พิจารณาถึงผลกระทบทางเศรษฐกิจโดยรวมของธุรกรรมหรือชุดของธุรกรรมดังกล่าว โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบทางภาษีของรัฐและรัฐบาลกลาง
- (l) การจัดสรรสำหรับกลุ่มนิติบุคคลภายใต้การควบคุม หลักสาระสำคัญเหนือรูปแบบ
 - (1) ในกรณีที่มืองค์กร การค้า ธุรกิจ นิติบุคคล หรือการจัดการตั้งแต่สองรายขึ้นไป ซึ่งอยู่ภายใต้ความเป็นเจ้าของหรือการควบคุม ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม โดยกลุ่มผลประโยชน์เดียวกัน คณะกรรมการอาจกระจาย จัดสรร ตามสัดส่วน หรือจัดสรรทรัพย์สินหนี้สิน หรือรายการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดมูลค่าทรัพย์สินสุทธิตามภาคนี้ ระหว่างหรือในบรรดาบุคคลดังกล่าวได้ หากคณะกรรมการเห็นว่าการกระจาย การจัดสรรตามสัดส่วน หรือการจัดสรรดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีที่เรียกเก็บตามส่วนนี้ หรือเพื่อให้สะท้อนอย่างชัดเจนถึงความเป็นเจ้าของและการได้รับประโยชน์ในทางเศรษฐกิจจากรายการทางภาษิดังกล่าว
 - (2) ในการใช้อำนาจตามวรรค (1) คณะกรรมการอาจไม่คำนึงถึงนิติบุคคล การจัดการ หรือธุรกรรมใดๆ ที่ขาดสาระสำคัญในทาง

เศรษฐกิจ ถือว่าธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกันเป็นธุรกรรมเดียวกันตามหลักธุรกรรมเป็นขั้นตอน หรือดำเนินการโดยยึดถือสาระสำคัญของธุรกรรมมากกว่ารูปแบบของธุรกรรมนั้น

(m) การใช้หลักกฎหมายเกี่ยวกับภาษีเงินได้ ไม่มีการยกเว้นโดยปริยาย

(1) ในการบังคับใช้ส่วนนี้ คณะกรรมการอาจอาศัยหลักกฎหมายที่พัฒนาขึ้นเกี่ยวกับการตีความและการบังคับใช้ภาษีเงินได้ของรัฐและรัฐบาลกลาง และศาลอาจนำหลักกฎหมายดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาได้ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง หลักสาระสำคัญในทางเศรษฐกิจ หลักวัตถุประสงค์ทางธุรกิจ หลักธุรกรรมอำพราง หลักธุรกรรมเป็นขั้นตอน และหลักสาระสำคัญเหนือรูปแบบ

(2) ห้ามมิให้มีการยกเว้น การไม่นำมาคำนวณ หรือการหักลดใดๆ จากภาษีที่เรียกเก็บตามส่วนนี้ เว้นแต่เป็นการยกเว้น การไม่นำมาคำนวณ หรือการหักลดที่ได้รับอนุญาตไว้อย่างชัดแจ้งในส่วนนี้ หรือในมาตรา 37 ของข้อบังคับ XIII ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

(n) อำนาจของคณะกรรมการ โดยไม่เป็นการตีความหรืออนุมานถึงอำนาจของคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีประเภทอื่น หากคณะกรรมการไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของสำนักงานพิจารณาอุทธรณ์ภาษี คณะกรรมการอาจยื่นฟ้องต่อศาลชั้นต้น เพื่อให้มีการพิจารณาคดีใหม่ทั้งหมดได้

50313 การตีความ

บทบัญญัติของส่วนนี้ให้ตีความโดยเคร่งครัดในทางที่กว้างขวาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของส่วนนี้

50314 การพิจารณาโดยเร่งด่วน

(a) มาตรานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การวินิจฉัยชี้ขาดโดยเร่งด่วนและเป็นที่สุดเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของบัญญัติในส่วนที่ปรากฏจากตัวบท โดยผ่านการดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลวินิจฉัยรับรองความชอบด้วยกฎหมาย

(b) การดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ เพื่อวินิจฉัยว่าภาษีที่เรียกเก็บตามกฎหมายบัญญัตินี้ หรือกระบวนการพิจารณาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับภาษีดังกล่าว ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ หรือเป็นโมฆะหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายในส่วนที่ปรากฏจากตัวบท และการดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาดังกล่าวได้เริ่มขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์แต่เพียงเพื่อวินิจฉัยความชอบด้วยกฎหมายของกฎหมายบัญญัตินี้หรือบทบัญญัติส่วนใดส่วนหนึ่งของกฎหมายบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการตามบทที่ 9 (เริ่มต้นที่มาตราที่ 860) ของหัวข้อที่ 10 ของส่วนที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

(c) ห้ามยื่นคำร้องเพื่อขอให้ศาลวินิจฉัยรับรองความชอบด้วยกฎหมาย ภายหลังพ้นกำหนด 60 วันนับแต่วันที่ผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนให้ความเห็นชอบบัญญัตินี้ หากไม่มีการยื่นคดีภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าภาษีและกระบวนการพิจารณาทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับภาษีดังกล่าว รวมถึงการตราและการให้ความเห็นชอบบัญญัตินี้ มีความชอบด้วยกฎหมายในส่วนที่ปรากฏจากตัวบท และชอบด้วยกฎหมายโดยสมบูรณ์ในทุกประการ และไม่อาจโต้แย้งได้อีกต่อไป

(d) บทที่ 9 (เริ่มต้นที่มาตราที่ 860) ของหัวข้อที่ 10 ของส่วนที่ 2 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ให้ใช้บังคับกับการดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลวินิจฉัยรับรองความชอบด้วยกฎหมาย ทั้งหมดตามหมวดนี้ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า แม้จะมีกฎหมายอื่นใดบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น:

(1) ศาลที่มีเขตอำนาจสถานที่พิจารณาคดีแต่เพียงแห่งเดียวสำหรับการดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลวินิจฉัยรับรองความชอบด้วยกฎหมาย คือ ศาลสูงแห่งเทศมณฑล Sacramento โดยให้รวมการดำเนินคดีทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน อย่างน้อยสำหรับการพิจารณาคดี หรือรวมกันในการขอเขตตามที่ศาลกำหนด

(2) การอุทธรณ์คำวินิจฉัยที่ไม่เป็นคุณของศาลสูงแห่งเทศมณฑล Sacramento ให้ยื่นโดยตรงต่อศาลสูงแห่งรัฐ California โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาทบทวนโดยศาลอุทธรณ์ในชั้นกลาง

(3) หากศาลสูงแห่งรัฐ California อนุญาตคำร้องขอให้พิจารณาทบทวนคดี ศาลจะต้องพิจารณาอุทธรณ์หรือคำร้องขอให้ออกหมายใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับความชอบด้วยกฎหมายของกฎหมายบัญญัตินี้โดยเร่งด่วน

(4) ภายใต้การปรับเปลี่ยนตามความจำเป็นโดยศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดี เพื่อให้สามารถดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีอย่างเร่งด่วนและรอบคอบ ศาลสูงแห่งเทศมณฑล Sacramento จะต้องพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้การดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลวินิจฉัยรับรองความชอบด้วยกฎหมายใดๆ เสร็จสิ้นภายในวันที่ 1 เมษายน 2027 และศาลสูงแห่งรัฐ California จะต้องพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้กระบวนการพิจารณาทบทวนคดีใดๆ เสร็จสิ้นภายในวันที่ 1 พฤศจิกายน 2027 หรือโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ภายหลังจากนั้น กำหนดการยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรและกำหนดการนัดพิจารณาคดี ให้กำหนดขึ้นตามความจำเป็นเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ภายในกำหนดวันดังกล่าว

(5) มาตราที่ 868 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง จะไม่ใช้บังคับกับคดีที่ยื่นฟ้องตามมาตรา

(e) รัฐ หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานหรือผู้ว่าจ้างรายอื่นของรัฐ ผู้เสนอบัญญัติ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้เสนอบัญญัติ ให้พลเมืองของรัฐนี้ เป็น "ผู้มีส่วนได้เสีย" ตามมาตรา 863 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตราที่ 8 ความขัดแย้ง

กฎหมายนี้กำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของมหาเศรษฐี ไม่ใช่ภาษีจากรายได้ ในกรณีที่มาตรานี้และมาตรการอื่นใดซึ่งกำหนดให้มีการจัดเก็บภาษีหรือมีผลต่ออัตราภาษีที่เรียกเก็บจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ มิใช่รายได้ ของมหาเศรษฐี หรือกำหนดให้มีการนำเงินที่ได้จากภาษีที่เรียกเก็บจากมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของมหาเศรษฐีไปใช้ ปรากฏอยู่ในบัตรลงคะแนนทั่วทั้งรัฐฉบับเดียวกัน ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งมาตรการอื่นหรือมาตรการอื่นเหล่านั้นขัดแย้งกับมาตรานี้ ในกรณีที่มาตรการริเริ่มนี้ได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบเป็นจำนวนมากกว่ามาตรการอื่น บทบัญญัติทั้งหมดของมาตรานี้จะมีอำนาจเหนือกว่าโดยสมบูรณ์ และบทบัญญัติที่ขัดแย้งใดๆ ของมาตรการริเริ่มอื่นจะถือเป็นโมฆะ

มาตราที่ 9 สถานะของผู้เสนอ

วัตถุประสงค์ของมาตรานี้คือเพื่อให้การต่อสู้คดีเพื่อปกป้องบัญญัตินี้อย่างเต็มที่และครบถ้วน ตลอดจนเพื่อคุ้มครองสิทธิริเริ่มเสนอร่างกฎหมายของประชาชน และสิทธิของประชาชนในการเลือกบุคคลที่จะทำหน้าที่ต่อสู้คดีเพื่อปกป้องบัญญัตินี้ต่อศาล โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดแห่งกฎหมาย รัฐ หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หน่วยงานหรือผู้ว่าจ้างรายอื่นของรัฐ ผู้เสนอบัญญัติ หรือในกรณีที่ไม่มีผู้เสนอบัญญัติ ให้พลเมืองของรัฐนี้ มีสิทธิในการต่อสู้เพื่อพิสูจน์ความชอบด้วยกฎหมายของบัญญัตินี้ตามที่บัญญัติไว้ในบัญญัตินี้ผ่านการดำเนินคดีเพื่อขอให้ศาลวินิจฉัยรับรองความชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยวิธีการอื่นใดที่กฎหมายเปิดช่องให้ดำเนินการได้ และมีอำนาจฟ้องคดีโดยตรงหรือเข้าแทรกแซงในคดีเพื่อวัตถุประสงค์ในการปกป้องบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในศาลชั้นต้น ในชั้นอุทธรณ์ ในการพิจารณาทบทวนโดยศาลสูงแห่งรัฐ California หรือในการใช้อำนาจพิจารณาคดีในชั้นต้นโดยตรงของศาลดังกล่าว หรือในการพิจารณาคดีต่อศาลสูงแห่งสหรัฐอเมริกา ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอันสมควรในการต่อสู้คดีเพื่อปกป้องบัญญัตินี้และการดำเนินการเพื่อสนับสนุนความชอบด้วยกฎหมายของบัญญัตินี้ หากอัยการสูงสุด มิได้ทำหน้าที่ปกป้องบัญญัตินี้ ให้ถือเป็นภาระที่เรียกเก็บจากเงินงบประมาณที่จัดสรรให้แก่อัยการสูงสุด และให้ชำระโดยเร็ว

ข้อเสนอที่ 41

ได้ทำการจัดส่งมาตรการริเริ่มนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของมาตราที่ 8 ข้อบังคับที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตรการริเริ่มได้เพิ่มมาตราต่าง ๆ ลงในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ดังนั้น บทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มนี้จะพิมพ์ด้วย *ตัวพิมพ์เอียง* เพื่อระบุว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตราที่ 1 หัวข้อ

บทบัญญัตินี้ให้เรียกว่าและอาจอ้างถึงในชื่อ “บทบัญญัติว่าด้วยการปรับปรุงความโปร่งใส ประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพในการบริหารราชการของรัฐ California ค.ศ. 2026”

มาตราที่ 2 ข้อค้นพบและคำประกาศ

ประชาชนในรัฐ California ขอค้นหาและประกาศสิ่งต่อไปนี้:

(a) ทุกวันชาว California ยังต้องเผชิญกับวิกฤตค่าครองชีพที่สูงขึ้น ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย อาหาร ไฟฟ้า การรักษาพยาบาล ประกันภัย บ้านและรถยนต์ ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในด้านอื่นๆ ยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(b) ประชาชนผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐ California อยู่ในกลุ่มผู้ที่ต้องเสียภาษีในอัตราสูงที่สุดในสหรัฐอเมริกาอยู่แล้ว ผลการวิเคราะห์ล่าสุดโดยสถาบันวิจัยที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดแห่งหนึ่งสรุปว่า เมื่อพิจารณาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีการขาย ภาษีทรัพย์สิน และภาษีรูปแบบอื่นๆ แล้ว รัฐ California อยู่ในอันดับที่ 48 ของประเทศในด้านภาระภาษีที่ประชาชนต้องแบกรับ รัฐ California มีอัตราภาษีการขายของรัฐสูงที่สุดในประเทศ อัตราภาษีเงินได้ขั้นสูงสุดสูงที่สุด และอัตราภาษีน้ำมันเบนซินสูงที่สุดในประเทศ รวมถึงตัวชี้วัดด้านภาษีอื่นๆ อีกหลายประการ

(c) โครงการของภาครัฐจัดให้มีบริการที่จำเป็นอย่างยิ่ง รวมถึงบริการสำหรับเด็ก ครอบครัว และประชาชนกลุ่มเปราะบางที่สุดในรัฐของเรา แต่เงินภาษีของเราหลายพันล้านดอลลาร์ไหลเข้าสู่โครงการต่างๆ เช่น มาตรการแก้ไขปัญหาค่าครองชีพที่อยู่อาศัย แต่กลับมีผลงานให้เห็นน้อยเกินไปมาก

(d) ก่อนที่จะเรียกร้องให้ผู้เสียภาษีนำเงินที่หามาได้ด้วยความยากลำบากมาชำระภาษีเพิ่มขึ้นเพื่อสนับสนุนโครงการที่ไม่มีประสิทธิภาพ เราจำเป็นต้องกำหนดให้มีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้นและมีการติดตามความก้าวหน้าในการปรับปรุงโครงการที่สามารถตรวจสอบได้ เพื่อให้มั่นใจว่าเราจะยุติการจัดสรรเงินทุนให้แก่ความล้มเหลว และเริ่มจัดสรรเงินทุนให้แก่ผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จ รัฐบาลต้องใช้เงินภาษีของประชาชนให้เกิดประโยชน์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

(e) ความพยายามบางประการในเรื่องนี้ได้เริ่มดำเนินการไปแล้ว ตัวอย่างเช่น ฝ่ายบริหารของ Newsom ได้พยายามเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการโดยใช้เทคโนโลยีและระบบอัตโนมัติมากขึ้น การจัดตั้งสำนักงานนวัตกรรมข้อมูล และการปรับปรุงหน่วยงานกรมยานยนต์ให้ทันสมัยยิ่งขึ้น การดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับความพยายามก่อนหน้านี้ของประธานาธิบดี Obama ในระดับรัฐบาลกลางซึ่งมุ่งลดการใช้จ่ายที่สูญเปล่าในภาครัฐและยุติหรือปรับลดโครงการที่มีผลการดำเนินงานต่ำกว่าที่ควร

(f) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความพยายามที่มีอยู่ในปัจจุบันจะถือเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี แต่ยังไม่จำเป็นต้องดำเนินการเพิ่มเติมเพื่อลดความไม่มีประสิทธิภาพและลดการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐบาลที่ไม่จำเป็น เช่น ผลการศึกษาล่าสุดพบว่า ในโครงการบางประเภท เงินทุกดอลลาร์อาจสูญเสียไปมากถึง 25 เซนต์จากความไม่มีประสิทธิภาพหรือการใช้จ่ายที่สูญเปล่า

(g) อย่างไรก็ตาม ฝ่ายนิติบัญญัติและกลุ่มผลประโยชน์เฉพาะยังคงเสนอให้มีการจัดเก็บภาษีใหม่และเพิ่มอัตราภาษีสำหรับโครงการที่ตนให้ความสำคัญ โดยไม่ได้ดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อให้มั่นใจว่าโครงการของรัฐบาลได้ใช้จ่ายได้ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุดและมีประสิทธิภาพมากที่สุดแล้ว ชาว California มีสิทธิ์เรียกร้องให้รัฐบาลของรัฐปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิภาพของโครงการต่างๆ และลดการใช้จ่ายที่สูญเปล่า ก่อนที่จะขอให้ประชาชนต้องจ่ายภาษีในอัตราที่สูงขึ้น ซึ่งยิ่งทำให้วิกฤตค่าครองชีพรุนแรงขึ้น

(h) ในปี 1979 ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในรัฐ California ได้ให้ความเห็นชอบต่อการกำหนดเพดานการใช้จ่ายของรัฐ เพื่อช่วยควบคุมการใช้จ่ายที่สิ้นเปลือง และส่งเสริมให้รัฐบาลดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมถึงคืนรายได้ส่วนเกินที่เกินกว่าเพดานที่กำหนดให้แก่ผู้เสียภาษี อย่างไรก็ตาม นับแต่นั้นเป็นต้นมา กลุ่มผลประโยชน์เฉพาะได้ผลักดันให้มีการผ่านกฎหมายจัดเก็บภาษีใหม่หลายครั้ง โดยกำหนดให้ภาษีเหล่านั้นได้รับการยกเว้นจากเพดานการใช้จ่ายของรัฐ การดำเนินการดังกล่าวส่งผลให้อัตราภาษีสูงขึ้นไปอีก และทำให้มีแนวโน้มน้อยลงที่รายได้ของรัฐส่วนที่เกินความจำเป็นจะถูกคืนให้แก่ผู้เสียภาษี

(i) เพื่อให้มั่นใจว่าการใช้จ่ายของรัฐจะไม่เพิ่มสูงขึ้นจนเกินการควบคุมไปมากกว่านี้ ก่อนที่ข้อกำหนดใหม่ว่าด้วยประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะผ่าน รัฐจะต้องสามารถบรรลุผลตามที่มุ่งหมายไว้ เราจึงต้องป้องกันไม่ให้ภาษีใหม่ใดๆ ได้รับการยกเว้นจากเพดานการใช้จ่ายของรัฐ การคุ้มครองเพดานการใช้จ่ายของรัฐที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำให้รัฐบาลของรัฐบริหารจัดการเงินภาษีของชาว California อย่างมีความรับผิดชอบและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลมีแนวโน้มที่จะใช้เงินภาษีของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อรัฐบาลต้องบริหารการใช้จ่ายให้อยู่ภายในขีดความสามารถทางการเงินของตนเองภายใต้เพดานการใช้จ่ายของรัฐ

มาตราที่ 3 คำชี้แจงวัตถุประสงค์

ในการตราพระราชบัญญัตินี้ ประชาชนแห่งรัฐ California มีวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ที่จะกำหนดให้ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California ดำเนินการตรวจสอบล่วงหน้าและตรวจสอบอย่างต่อเนื่องสำหรับโครงการของรัฐทั้งหมดที่มีเป้าหมายจะได้รับรายได้จากการจัดเก็บภาษีเฉพาะใหม่หรือการเพิ่มอัตราภาษีเฉพาะ การตรวจสอบดังกล่าวต้องระบุพื้นที่ที่มีศักยภาพในการประหยัดงบประมาณและปรับปรุงประสิทธิภาพ และต้องเปิดเผยผลการตรวจสอบต่อสาธารณชน เพื่อให้มั่นใจว่ามีความจำเป็นต้องจัดสรรเงินทุนเพิ่มเติมอย่างแท้จริง ว่าโครงการภาครัฐสามารถบรรลุผลตามที่กำหนดไว้ และว่าเงินภาษีของประชาชนจะไม่สูญเปล่าไปกับความไม่มีประสิทธิภาพการใช้จ่ายอย่างสิ้นเปลือง หรือการนำค่าใช้จ่ายไปใช้โดยมิชอบ พร้อมทั้งห้ามมิให้มีการยกเว้นจากเพดานการใช้จ่ายของรัฐ ซึ่งเป็นกลไกที่บังคับให้รัฐบาลของรัฐต้องดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีวินัยทางการเงิน

มาตรา 4 ให้เพิ่มข้อบังคับที่ XXIV ใน รัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

ข้อบังคับที่ XXIV

การคุ้มครองเงินภาษีของผู้เสียภาษี

มาตรา 1 การตรวจสอบก่อนการเลือกตั้งสำหรับข้อริเริ่มเกี่ยวกับภาษีเฉพาะ

(a) เมื่อมีการยื่นหนังสือรับรองข้อริเริ่มเกี่ยวกับภาษีเฉพาะที่เสนอขึ้นต่อเลขาธิการรัฐ ตามอนุมาตรา (a) ของมาตรา 9034 แห่งประมวลกฎหมายการเลือกตั้ง ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California จะต้องเริ่มจัดทำตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้งสำหรับโครงการแต่ละโครงการที่จะได้รับเงินจากภาษีเฉพาะดังกล่าว

(b) การตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานตรวจสอบก่อนการเลือกตั้ง อย่างน้อยต้องครอบคลุมประเด็นทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(1) โครงการดังกล่าวในปัจจุบันจัดหาทรัพยากร ซึ่งรวมถึงบุคลากร อุปกรณ์ เทคโนโลยี ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้วยต้นทุนต่ำที่สุดสำหรับคุณภาพที่กำหนดหรือไม่

(2) โครงการดังกล่าวสามารถสร้างผลผลิตได้สูงสุดจากเงินทุกดอลลาร์ที่ใช้จ่ายไปหรือไม่

(3) ระดับที่โครงการดังกล่าวสามารถบรรลุเป้าหมายและผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ได้อย่างแท้จริง

(4) จำนวนการทุจริต การใช้จ่ายอย่างสิ้นเปลือง และการใช้ประโยชน์โดยมิชอบที่เกิดขึ้นจริงและอาจเกิดขึ้นได้ในโครงการดังกล่าว ตลอดจนความเพียงพอของระบบที่มีอยู่ในปัจจุบันซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันการทุจริต การใช้จ่ายอย่างสิ้นเปลือง และการใช้ประโยชน์โดยมิชอบ

(5) การประเมินว่าโครงการดังกล่าวปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และนโยบายภายในที่เกี่ยวข้องหรือไม่

(6) การประเมินว่าโครงการดังกล่าวได้รับบุญคุณความที่สำคัญที่สุดแล้วหรือไม่ และมีแผนสำหรับลดหรือบรรเทาภัยคุกคามดังกล่าวหรือไม่

(7) ระดับความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่โครงการนำมาใช้หรืออาศัยเป็นข้อมูลประกอบในการตัดสินใจ

(8) โครงการดังกล่าวมีระบบความรับผิดชอบและการกำกับดูแลที่เพียงพอหรือไม่

(9) การเปรียบเทียบต้นทุนของโครงการดังกล่าวกับต้นทุนของโครงการอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในภาคเอกชน

(10) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางที่โครงการดังกล่าวสามารถดำเนินการเพื่อลดค่าใช้จ่ายตามงบประมาณลงได้น้อย 10 เปอร์เซ็นต์ต่อไป

(c) ในการจัดทำ การตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้งตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California จะต้องเปิดโอกาสให้สำนักงานนักวิเคราะห์ฝ่ายนิติบัญญัติ (LAO) เสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น และอาจอาศัยข้อมูลที่ปรากฏในรายงาน บทวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะของสำนักงานดังกล่าวเป็นข้อมูลประกอบการตรวจสอบได้

(d) ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California ต้องจัดทำบทสรุปสำหรับผู้บริหารไว้ในรายงานการตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้ง โดยสรุปข้อค้นพบและข้อเสนอแนะทั้งหมดเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b)

(e) (1) สำเนารายงานการตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้งต้องจัดส่งให้แก่ผู้ว่าการรัฐ ฝ่ายนิติบัญญัติ และเลขาธิการรัฐ และต้องเผยแพร่บนเว็บไซต์ของผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California พร้อมทั้งจัดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้

(2) หากข้อริเริ่มเกี่ยวกับภาษีเฉพาะดังกล่าวมีคุณสมบัติที่จะบรรจุไว้ในบัตรลงคะแนนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา II บทสรุปสำหรับผู้บริหารจากรายงานการตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้งจะต้องจัดพิมพ์ไว้ในคู่มือข้อมูลสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐ โดยอยู่ถัดจากบทวิเคราะห์ที่เป็นกลางซึ่งจัดทำโดยนักวิเคราะห์ฝ่ายนิติบัญญัติทันที ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California ต้องจัดทำ การตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้ง รวมถึงบทสรุปสำหรับผู้บริหาร ให้แล้วเสร็จภายในวันที่กำหนดเพื่อให้ทันตามกำหนดเวลาการเผยแพร่คู่มือข้อมูลสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐ

(f) หากข้อริเริ่มเกี่ยวกับภาษีเฉพาะดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California จะได้รับการชดเชยค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผลซึ่งเกิดขึ้นในการจัดทำ การตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้ง จากรายได้ที่จัดเก็บได้จากข้อริเริ่มเกี่ยวกับภาษีเฉพาะดังกล่าว โดยจำนวนค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้เป็นไปตามที่ผู้ควบคุมบัญชีของรัฐกำหนด

มาตรา 2 การตรวจสอบอย่างต่อเนื่องสำหรับภาษีเฉพาะใหม่หรือภาษีเฉพาะที่เพิ่มขึ้นทั้งหมด

(a) (1) สำหรับภาษีเฉพาะทั้งหมดที่ตราขึ้นโดยฝ่ายนิติบัญญัติหรือโดยมาตรการริเริ่มของประชาชนทั่วทั้งรัฐตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 เป็นต้นไป ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California ต้องดำเนินการตรวจสอบ

สอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องสำหรับโครงการแต่ละโครงการที่ได้รับเงินจากภาษีเฉพาะดังกล่าว

(2) นับตั้งแต่วันที่ภาษีเฉพาะดังกล่าวมีผลบังคับใช้ จะต้องดำเนินการตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องให้แล้วเสร็จทุกๆ สี่ปี

(b) การตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ต้องครอบคลุมประเด็นดังต่อไปนี้:

(1) ประเด็นทั้งหมดที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 1 แห่งข้อบังคับนี้

(2) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางที่โครงการดังกล่าวสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่าย หรือลดภาระที่โครงการดังกล่าวก่อให้เกิดขึ้นต่อผู้เสียภาษีและรายได้ของรัฐในรูปแบบอื่นๆ

(c) (1) ในการจัดทำ การตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้งที่ดำเนินการอยู่ตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California จะต้องเปิดโอกาสให้สำนักงานนักวิเคราะห์ฝ่ายนิติบัญญัติ (LAO) เสนอข้อมูลและข้อคิดเห็น และอาจอาศัยข้อมูลที่ปรากฏในรายงาน บทวิเคราะห์ และข้อเสนอแนะของสำนักงานดังกล่าวเป็นข้อมูลประกอบการตรวจสอบได้

(2) ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California จะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนเสนอข้อมูลและความคิดเห็นด้วย เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการกำหนดหลักเกณฑ์ที่ใช้วัดประสิทธิภาพของโครงการต่างๆ และการพิจารณาว่าเงินภาษีสามารถนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้อย่างไร

(d) ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California จะได้รับการชดเชยค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผลซึ่งเกิดขึ้นในการจัดทำ การตรวจสอบด้านการเงินและผลการดำเนินงานก่อนการเลือกตั้ง จากรายได้ที่จัดเก็บได้จากภาษีเฉพาะดังกล่าว โดยจำนวนค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้เป็นไปตามที่ผู้ควบคุมบัญชีของรัฐกำหนด

มาตรา 3 การห้ามยกเว้นจากเพดานการใช้จ่ายของรัฐบาล

(a) ภาษีของรัฐที่ตราขึ้นหรือมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 เป็นต้นไป จะต้องไม่ถูกยกเว้นหรือไม่นำมารวมในการคำนวณตาม ข้อจำกัดการใช้จ่ายของรัฐบาล ไม่ว่ากรณีใดๆ

(b) รัฐ California จะต้องไม่เรียกเก็บ จัดเก็บ หรือบังคับใช้ภาษีของรัฐใดๆ ที่ตราขึ้นหรือมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 เป็นต้นไป หากภาษีของรัฐดังกล่าวได้รับการยกเว้นหรือไม่นำมารวมในการคำนวณตามข้อจำกัดการใช้จ่ายของรัฐบาล

มาตรา 4 สำหรับวัตถุประสงค์ของข้อบังคับนี้:

(a) “ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California” หมายถึง ผู้ตรวจสอบบัญชีแห่งรัฐ California ตามที่บัญญัติไว้ในบทที่ 6.5 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 8543) ของหมวด 1 หัวข้อ 2 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(b) “การห้ามยกเว้นจากเพดานการใช้จ่ายของรัฐบาล” หมายถึงกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้:

(1) รายได้จากภาษีของรัฐดังกล่าวถูกนำฝากทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ในเงินทุนหรือบัญชีเฉพาะที่อยู่นอกเงินทุนทั่วไป และเงินจัดสรรจากเงินทุนหรือบัญชีเฉพาะดังกล่าวไม่ถูกรวมอยู่ในเงินจัดสรรที่อยู่ภายใต้ข้อจำกัดของแต่ละหน่วยงานของรัฐบาลและรัฐ California ตามข้อบังคับ XIII B

(2) วงเงินจำกัดการจัดสรรงบประมาณสำหรับรัฐ California ถูกเพิ่มขึ้นโดยกฎเกณฑ์ตามมาตรา 4 ของข้อบังคับ XIII B

(c) “เพดานการใช้จ่ายของรัฐบาล” หมายถึง ข้อบังคับ XIII B

(d) “ภาษาเฉพาะ” หมายถึง ภาษาที่สามารถนำไปใช้เพื่อจัดสรรเป็นเงินทุนสำหรับวัตถุประสงค์เฉพาะที่กำหนดไว้เท่านั้น มิใช่เพื่อวัตถุประสงค์โดยทั่วไปอย่างไม่จำกัด

(e) “ข้อริเริ่มเกี่ยวกับภาษาเฉพาะ” หมายถึง มาตรการริเริ่มที่เสนอขึ้นตามมาตรา 8 ของข้อบังคับ II หรือมาตรา 3 ของข้อบังคับ XVIII ซึ่งมีบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษาเฉพาะอยู่ด้วย

มาตรา 5 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับมาตรการริเริ่มทั่วทั้งรัฐทั้งหมดที่เสนอให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 เป็นต้นไป รวมถึงมาตรการที่ปรากฏอยู่ในบัตรลงคะแนนในการเลือกตั้งครั้งเดียวกันกับผู้ที่มีสิทธิเลือกตั้งให้ความเห็นชอบมาตราที่เพิ่มหมวดนี้เข้าไว้ในรัฐธรรมนูญ

มาตรา 5 มาตรการที่ขัดแย้งกัน

(a) (1) ในกรณีที่มาตรการริเริ่มนี้ปรากฏอยู่ในบัตรลงคะแนนในการเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐครั้งเดียวกันกับมาตรการริเริ่มอื่นที่ (A) กำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบภาษาเฉพาะที่แตกต่างไป หรือ (B) มีบทบัญญัติเกี่ยวกับภาษาของรัฐที่ได้รับการยกเว้นหรือไม่นำมารวมในการคำนวณตามเขตการใช้ของรัฐบาล ให้ถือว่ามาตรการริเริ่มอื่นดังกล่าวขัดแย้งกับมาตรานี้ ในกรณีที่มาตรการริเริ่มนี้ได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบมากกว่า ให้บทบัญญัติของมาตรานี้มีผลใช้บังคับทั้งหมด และให้บทบัญญัติทั้งหมดของมาตรานี้เป็นอันตกไปและไม่มีผลบังคับ

(2) สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “ภาษาเฉพาะ” ให้ความหมายเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 แห่งกฎหมายนี้

(b) หากมาตรการนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ถูกแทนที่ทั้งหมดหรือบางส่วนด้วยมาตรการที่ขัดแย้งกันที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งเดียวกัน และต่อมามาตราการที่ขัดแย้งนั้นถูกวินิจฉัยให้เป็นโมฆะในภายหลัง มาตรการนี้จะมีผลบังคับใช้ได้ด้วยตนเองและมีผลบังคับใช้อย่างสมบูรณ์

มาตรา 6 การแยกส่วนบังคับใช้ได้

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้สามารถแยกออกจากกันได้ หากส่วนใด มาตรา อนุมาตรา วรรค ข้อ ข้อย่อย ประโยค วลี คำ หรือการบังคับใช้ใดๆ ของกฎหมายนี้ ถูกตัดสินว่าเป็นโมฆะด้วยเหตุผลใดก็ตามโดยคำตัดสินของศาลที่มีเขตอำนาจ คำตัดสินดังกล่าวจะไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ของส่วนที่เหลือของกฎหมายนี้ ประชาชนแห่งรัฐ California ขอประกาศ ณ ที่นี้ว่า ประชาชนย่อมได้ตรากฎหมายนี้ตลอดจนแต่ละและทุกส่วน มาตรา ววรรค ข้อ ข้อย่อย ประโยค วลี คำ และการบังคับใช้ที่ไม่ได้ถูกประกาศว่าเป็นโมฆะหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยไม่คำนึงว่าส่วนใดของกฎหมายนี้หรือการบังคับใช้จะถูกประกาศให้เป็นโมฆะในภายหลังหรือไม่

มาตรา 7 วันที่มีผลบังคับใช้

กฎหมายนี้ให้ผลใช้บังคับโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถดำเนินการได้ตามมาตรา 10 ของข้อบังคับ II แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California กฎหมายนี้ให้เริ่มมีผลใช้บังคับในวันเดียวกับวันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 8 การตีความโดยเสรี

ให้ตีความกฎหมายนี้อย่างกว้างเพื่อให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์

มาตรา 9 การป้องกันทางกฎหมาย

วัตถุประสงค์ของมาตรานี้คือเพื่อให้แน่ใจว่าสิทธิในการริเริ่มอันมีค่าของประชาชนจะไม่ถูกเพิกถอนโดยไม่เหมาะสมโดยนักการเมืองของรัฐที่ปฏิเสธที่จะปกป้องเจตจำนงของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ดังนั้น หาก

กฎหมายนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐ California และต่อมาถูกท้าทายทางกฎหมายที่พยายามจำกัดขอบเขตหรือการบังคับใช้กฎหมายนี้ในทางใดทางหนึ่ง หรือกล่าวหาว่ากฎหมายนี้ละเมิดกฎหมายของรัฐหรือของรัฐบาลกลางทั้งหมดหรือบางส่วน และทั้งผู้ว่าการรัฐและอัยการสูงสุดปฏิเสธที่จะปกป้องกฎหมายนี้ในขอบเขตเต็มที่เท่าที่จะเป็นไปได้ในนามของรัฐ California จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:

(a) โดยไม่คำนึงถึงข้อขัดแย้งใดๆ ที่มีอยู่ในบทที่ 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 12500) ของส่วนที่ 2 หมวดที่ 3 หัวข้อที่ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาลหรือกฎหมายอื่นใด อัยการสูงสุดจะต้องแต่งตั้งทนายความอิสระเพื่อป้องกันการกระทำนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในขอบเขตสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในนามของรัฐ California

(b) ก่อนที่จะแต่งตั้งหรือแทนที่ทนายความอิสระในภายหลัง อัยการสูงสุดต้องใช้ความขยันหมั่นเพียรในการพิจารณาคุณสมบัติของทนายความอิสระ และต้องได้รับการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรจากทนายความอิสระว่าทนายความอิสระจะปกป้องกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในขอบเขตที่ดีที่สุด คำยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะโดยทันทีเมื่อมีการร้องขอ

(c) เพื่อสนับสนุนการป้องกันกฎหมายนี้ในกรณีที่ผู้ว่าการรัฐและอัยการสูงสุดไม่ดำเนินการแม้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไม่เต็มใจก็ตาม จึงมีการจัดสรรเงินอย่างต่อเนื่องจากเงินทุนทั่วไปไปยังผู้ควบคุม โดยไม่คำนึงถึงปีงบประมาณ ในจำนวนที่จำเป็นเพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างทนายความอิสระเพื่อปกป้องกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในนามของรัฐ California ในขอบเขตสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อเสนอที่ 42

ได้ทำการจัดส่งมาตรการริเริ่มนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของมาตราที่ 8 ข้อบังคับที่ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตรการริเริ่มได้เพิ่มมาตราต่าง ๆ ลงในรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ดังนั้น บทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มนี้จะพิมพ์ด้วย *ตัวพิมพ์เอียง* เพื่อระบุว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตราที่ 1 หัวข้อ

กฎหมายนี้ให้เรียกว่า และอาจอ้างถึงได้ในชื่อ กฎหมายคุ้มครองการเกษียณอายุและเงินออมส่วนบุคคล ค.ศ. 2026

มาตราที่ 2 ข้อค้นพบและคำประกาศ

(a) ครอบครัวในรัฐ California ต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้นสำหรับค่าใช้จ่ายทุกด้าน และปัจจุบันเรากักตุนเงินในอัตราที่สูงที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศอยู่แล้ว ผลการวิเคราะห์ล่าสุดโดยสถาบันวิจัยที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดแห่งหนึ่งสรุปว่า เมื่อพิจารณาภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีการขาย ภาษีทรัพย์สิน และภาษีรูปแบบอื่นๆ แล้ว รัฐ California อยู่ในอันดับที่ 3 จากท้ายของประเทศในด้านการภาษีที่ประชาชนต้องแบกรับ รัฐ California มีภาระภาษีในด้านนี้สูงเป็นรองเพียงรัฐ New Jersey และเขตปกครองพิเศษ Columbia เท่านั้น รัฐ California ยังมีอัตราภาษีการขายของรัฐสูงที่สุดในประเทศ อัตราภาษีเงินได้ขั้นสูงสุดสูงที่สุด และอัตราภาษีน้ำมันเบนซินสูงที่สุดในประเทศ รวมถึงตัวชี้วัดด้านภาษีอื่นๆ อีกหลายประการ

(b) ทุกวัน ชาว California ยังต้องเผชิญกับวิกฤตค่าครองชีพที่ทำให้การดำรงชีวิตมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ค่าใช้จ่ายด้านที่อยู่อาศัย อาหาร ไฟฟ้า การศึกษาพยาบาล ประกันภัยบ้านและรถยนต์ ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในด้านอื่นๆ ยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ชาว

California กำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจและต้องดิ้นรนเพื่อให้มีรายได้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในแต่ละวัน การเก็บออมเพื่อวัยเกษียณหรือสำหรับใช้ในยามฉุกเฉินยังเป็นเรื่องที่ท้าทายมากขึ้น เมื่อพิจารณาจากค่าครองชีพที่สูงเป็นพิเศษของรัฐแห่งนี้ ผลการวิเคราะห์ล่าสุดชี้ให้เห็นว่า ชาว California จำเป็นต้องมีเงินออมประมาณ 2.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หากต้องการเกษียณอย่างมีความมั่นคงและสะดวกสบายเป็นระยะเวลา 20 ปี เงินจำนวนดังกล่าวถือเป็นจำนวนที่เกินเอื้อมสำหรับชาว California จำนวนมาก

(c) ยิ่งไปกว่านั้น นักการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มยังต้องการผลักดันให้มีการจัดเก็บภาษีจากเงินออมเพื่อการเกษียณทรัพย์สินที่บุคคลถือครอง และเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่น ๆ ทั้งที่ “ความฝันแบบ California” กำลังยิ่งห่างไกลจากการเอื้อมถึงสำหรับพวกเราหลายคน และชาว California จำนวนมากกำลังประสบปัญหาในการออมเงินให้เพียงพอสำหรับการเกษียณ ต่อไปนี้คือตัวอย่างบางส่วนของสิ่งที่อาจตกอยู่ในความเสี่ยง:

(1) ครู เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานดับเพลิง และผู้ปฏิบัติงานที่ทุ่มเททำงานในสาขาอาชีพอื่นๆ ที่ได้รับสิทธิประโยชน์บำนาญแบบกำหนดผลประโยชน์ไว้ล่วงหน้า พวกเขาอาจต้องเสียภาษีจากมูลค่าใน*อนาคต*ของสิทธิประโยชน์จากเงินบำนาญ และอาจถูกบังคับให้จ่ายภาษีให้รัฐบาลก่อนที่จะได้รับเงินบำนาญแม้แต่ดอลลาร์เดียว

(2) ชาว California ที่ส่งเงินเข้ากองทุนเพื่อการเกษียณอายุประเภท 401(k) และบัญชีเกษียณอายุส่วนบุคคล (IRA) รวมถึงนักลงทุนในหุ้น พันธบัตร กองทุนรวม และสินทรัพย์เพื่อการลงทุนประเภทอื่นๆ อาจต้องเสียภาษีจากมูลค่าเงินออมที่สะสมไว้สำหรับการเกษียณอายุ เรื่องนี้อาจทำให้แรงงานต้องสูญเสียเงินออมบางส่วนที่พวกเขาอดสละเก็บหอมรอมริบมา ส่งผลให้ต้องเลื่อนเวลาเกษียณออกไป และทำให้พวกเขามีความเปราะบางทางเศรษฐกิจมากขึ้นในช่วงบั้นปลายของชีวิต

(d) ปัจจุบันรัฐ California มีการจัดเก็บภาษีจากประชาชนในหลายรูปแบบอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นภาษีเงินได้ ภาษีกำไรจากการลงทุน ภาษีอสังหาริมทรัพย์ ภาษีทรัพย์สินส่วนบุคคล ภาษีนิติบุคคล ภาษีการขาย และภาษีการใช้ ภาษีจากการโอนกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์ ตลอดจนภาษีประเภทอื่นๆ อีกมากมาย นอกจากนี้ เมื่อชาว California เริ่มนำเงินออมเพื่อการเกษียณออกมาใช้ ชายทรัพย์สินที่ตนเองถือครองหรือรับรู้ผลกำไรจากเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่นๆ พวกเขาก็ต้องอยู่ภายใต้ภาษีเงินได้ ภาษีกำไรจากการลงทุน และภาษีทรัพย์สินของรัฐอยู่แล้ว แต่ควรหามักการเมืองและกลุ่มผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มเรียกเก็บภาษีเพียงเพราะบุคคลนั้นเป็นเจ้าของหรือมีอำนาจควบคุมทรัพย์สินส่วนบุคคล เช่น เงินออมเพื่อการเกษียณ ทรัพย์สินที่บุคคลถือครอง และเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งชาว California ต้องทำงานหนักเพื่อเก็บออม

(e) การเรียกเก็บภาษีย้อนหลังอาจส่งผลกระทบร้ายแรงในลักษณะเดียวกันต่อการวางแผนเกษียณและเงินออมส่วนบุคคลของชาว California หลักการพื้นฐานด้านความเป็นธรรมในสังคมประชาธิปไตยกำหนดให้บุคคล ครอบครัว และภาคธุรกิจสามารถทำความเข้าใจและพึ่งพากฎหมายภาษีที่ใช้กับการวางแผนทางการเงินของตนได้ เพื่อให้สามารถตัดสินใจต่างๆ โดยได้รับทราบกฎเกณฑ์ล่วงหน้าอย่างชัดเจน

(f) ความสามารถของชาว California ในการวางแผนและบรรลุเป้าหมายทางการเงินและการเกษียณอายุของตน ขึ้นอยู่กับการได้รับทราบล่วงหน้าถึงภาระภาษีที่มีผลบังคับใช้กับพวกเขา การเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษีโดยมีผลย้อนหลังถือเป็นการไม่เป็นธรรมในหลักการ และบั่นทอนความเชื่อมั่นที่ประชาชนมีต่อรัฐบาล อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อการวางแผนเกษียณและการวางแผนทางการเงิน

ตลอดจนทำให้ประชาชนและภาคธุรกิจไม่สามารถเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคตได้

(g) นักการเมืองในเมือง Sacramento และกลุ่มผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มได้ใช้งบประมาณภาษีของเราไปหลายพันล้านดอลลาร์กับโครงการที่ไม่มีประสิทธิภาพและไม่ก่อให้เกิดผลลัพธ์อย่างที่ควรจะเป็น แต่พวกเขาก็ยังคงกลับมาเอาเงินจากเราเพิ่มอีกเรื่อยๆ ด้วยข้อเสนอเรื่องภาษีใหม่ๆ พวกเขาไม่จำเป็นต้องเรียกเก็บภาษีจากเงินออมเพื่อการเกษียณของเรา หรือเรียกเก็บภาษีย้อนหลังโดยอ้างอิงจากการกระทำ กิจกรรม หรือสถานะของเราในอดีต แต่สิ่งที่พวกเขาควรทำคือบริหารจัดการและสร้างผลลัพธ์ที่ดีขึ้นจากเงินภาษีที่ผู้เสียภาษีได้มอบให้พวกเขาไปใช้จ่ายอยู่แล้ว

มาตรา 3 คำชี้แจงของวุฒิสภา

ในการตรากฎหมายฉบับนี้ ประชาชนแห่งรัฐ California มีเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองความสามารถของชาว California ในการออมเงินสำหรับอนาคต โดยห้ามมิให้มีการจัดเก็บภาษีใหม่จากทรัพย์สินส่วนบุคคลของเรา ซึ่งรวมถึงการเป็นเจ้าของหรือการควบคุมเงินออมเพื่อการเกษียณ ทรัพย์สินที่บุคคลถือครอง และเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่นๆ ตลอดจนกำหนดให้ภาษีใหม่ทั้งหมดมีผลบังคับใช้เฉพาะกับเหตุการณ์หรือธุรกรรมที่เกิดขึ้นนับจากวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับเป็นต้นไปเท่านั้น

มาตรา 4 ให้เพิ่มข้อบังคับ VIII ใน รัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

ข้อบังคับ VIII

มาตรา 1 ข้อห้ามในการจัดเก็บภาษีจากเงินออมเพื่อการเกษียณทรัพย์สินที่บุคคลถือครอง และเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่นๆ

(a) ไม่มีกฎหมายของรัฐฉบับใด และไม่มีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ตราขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 เป็นต้นไป ที่จะสามารถตรา กำหนด จัดเก็บ หรือให้อำนาจในการเรียกเก็บภาษีจากการเป็นเจ้าของหรือการควบคุมเงินออมเพื่อการเกษียณ ทรัพย์สินที่บุคคลถือครอง และเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่นๆ ไม่ว่าจะถือครองโดยตรงหรือโดยอ้อม

(b) ไม่มีข้อความใดในมาตรานี้ที่จะเปลี่ยนแปลงหรือจำกัดการเรียกเก็บหรือจัดเก็บภาษีใดๆ ที่มีผลบังคับใช้อยู่ ได้ถูกกำหนดขึ้น และมีการเรียกเก็บเป็นครั้งแรกในหรือก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2025

(c) ไม่มีข้อความใดในมาตรานี้ที่จะเปลี่ยนแปลงหรือมีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินตามที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติอื่นๆ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้

มาตรา 2 การห้ามจัดเก็บภาษีย้อนหลัง

(a) (1) ไม่มีกฎหมายของรัฐฉบับใด และไม่มีบทบัญญัติใดของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ตราขึ้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 เป็นต้นไป ที่จะสามารถตรา กำหนด จัดเก็บ หรือให้อำนาจในการเรียกเก็บภาษีที่มีผลย้อนหลัง จนทำให้เกิดภาระภาษีจากการกระทำ กิจกรรม หรือสถานะที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ก่อนวันที่กฎหมายของรัฐหรือกฎหมายตามรัฐธรรมนูญนั้นจะมีผลใช้บังคับ

(2) อนุมาตรานี้ยังใช้บังคับกับภาษีที่เรียกเก็บจากผู้เสียภาษีโดยพิจารณาจากสถานะการพำนักอาศัยของบุคคลนั้น ณ วันที่ก่อนวันที่ภาษีนั้นมีผลใช้บังคับด้วย

(b) ไม่มีข้อความใดในอนุมาตรา (a) ที่จะเปลี่ยนแปลงหรือจำกัดการเรียกเก็บหรือจัดเก็บภาษีใดๆ ที่มีผลบังคับใช้อยู่ ได้ถูกกำหนดขึ้น และมีการเรียกเก็บเป็นครั้งแรกในหรือก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2025

(c) อนุมาตรา (a) จะไม่ใช้บังคับกับภาษีที่กำหนดโดยกฎเกณฑ์ซึ่งผ่านการตราโดยฝ่ายนิติบัญญัติตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 เป็นต้นไป หากเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสองข้อต่อไปนี้:

(1) ภาษีดังกล่าวไม่มีผลย้อนหลังเกินกว่า 365 วันนับจากวันที่กฎเกณฑ์มีผลใช้บังคับ

(2) มีเงื่อนไขอย่างน้อยหนึ่งข้อต่อไปนี้:

(A) ผู้ว่าการรัฐประกาศภาวะฉุกเฉินอันเป็นผลมาจากเหตุเพลิงไหม้ อุทกภัย พายุ ความไม่สงบทางสังคม แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด หรือการโจมตีที่เกิดขึ้นจริงหรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้นจากศัตรูต่างชาติ และกฎเกณฑ์ดังกล่าวกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่ารายได้จากภาษีนั้นจะต้องนำไปใช้เพื่อรับมือกับภาวะฉุกเฉินดังกล่าวเท่านั้น

(B) ผู้ว่าการรัฐประกาศภาวะฉุกเฉินด้านการคลังตามอนุมาตรา (f) ของมาตรา 10 ของข้อบังคับ IV และกฎเกณฑ์ดังกล่าวกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่ารายได้จากภาษีนั้นจะต้องนำไปใช้เพื่อรับมือกับภาวะฉุกเฉินด้านการคลังดังกล่าวเท่านั้น

มาตรา 3 คำจำกัดความ

เพื่อให้เป็นไปตามจุดประสงค์ของมาตรานี้ จะให้คำจำกัดความต่อไปนี้:

(a) “เงินออมเพื่อการเกษียณ ทรัพย์สินที่บุคคลถือครอง และเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่นๆ” หมายถึง เงินบำนาญ บัญชีเพื่อการเกษียณ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงบัญชี 401(k) บัญชี 403(b) และบัญชีเพื่อการเกษียณอายุส่วนบุคคล (IRA) ทุกประเภท เงินทุนรวม และทรัพย์สินส่วนบุคคลทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นทรัพย์สินที่มีตัวตนหรือไม่ มีตัวตน รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง สินทรัพย์ทางการเงิน บัญชีการลงทุน ผลประโยชน์หรือสิทธิในธุรกิจ สินทรัพย์ดิจิทัล ทรัพย์สินทางปัญญา ทรัพย์สินส่วนตัว และสินทรัพย์อื่นๆ ที่ใช้เพื่อสร้างหรือสะสมรายได้ หรือเงินออมสำหรับการเกษียณอายุหรือการวางแผนทางการเงิน

(b) “ภาษี” หมายถึง ภาษีตามที่นิยามไว้ในอนุข้อ (b) ของมาตรา 3 แห่งข้อบังคับ XIII A

มาตรา 4 การใช้บังคับข้อบังคับ

ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับมาตรการริเริ่มทั่วทั้งรัฐทั้งหมดที่เสนอให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2026 เป็นต้นไป รวมถึงมาตรการที่ปรากฏอยู่ในบัตรลงคะแนนในการเลือกตั้งครั้งเดียวกันกับที่มาตรการที่เพิ่มข้อบังคับนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

มาตรา 5 มาตรการที่ขัดแย้งกัน

(a) (1) ในกรณีที่มาตรการริเริ่มฉบับนี้ปรากฏอยู่ในบัตรลงคะแนนการเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐฉบับเดียวกันกับมาตรการริเริ่มอื่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนด ตรา จัดตั้ง จัดเก็บ หรือให้อำนาจในการเรียกเก็บภาษีจากการเป็นเจ้าของหรือการควบคุมเงินออมเพื่อการเกษียณ ทรัพย์สินที่บุคคลถือครอง และเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่นๆ หรือเพื่อกำหนดภาษีที่จะส่งผลให้เกิดภาระภาษีจากการกระทำ กิจกรรม หรือสถานะที่เกิดขึ้นหรือมีอยู่ก่อนวันที่มาตรการริเริ่มนั้นมีผลใช้บังคับ ให้ถือว่ามาตรการริเริ่มอื่นดังกล่าวขัดแย้งกับมาตรการฉบับนี้ ในกรณีที่มาตรการริเริ่มนี้ได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบมากกว่า ให้บทบัญญัติของมาตรการนี้มีผลใช้บังคับทั้งหมด และให้บทบัญญัติทั้งหมดของมาตรการอื่นเป็นอันตกไปและไม่มีผลบังคับ

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “เงินออมเพื่อการเกษียณ ทรัพย์สินที่บุคคลถือครอง และเงินออมส่วนบุคคลในรูปแบบอื่นๆ” หมายความว่า เช่นเดียวกับที่เสนอไว้ในมาตรา 3 ของข้อบังคับ VIII แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 4 แห่งกฎหมายฉบับนี้

(b) หากมาตรการนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้ง แต่ถูกแทนที่ทั้งหมดหรือบางส่วนด้วยมาตรการที่ขัดแย้งกันที่ได้รับอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งในการเลือกตั้งเดียวกัน และต่อมามาตรการที่ขัดแย้งนั้นถูกวินิจฉัยให้เป็นโมฆะในภายหลัง มาตรการนี้จะมีผลบังคับใช้ได้ด้วยตนเองและมีผลบังคับใช้อย่างสมบูรณ์

มาตรา 6 การแยกส่วนบังคับใช้ได้

บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้แยกส่วนได้ หากส่วน มาตรา อนุมาตราวรรค ข้อ ข้อย่อย ประโยค วลี คำ หรือการบังคับใช้ใดๆ ของกฎหมายนี้ ถูกตัดสินว่าเป็นโมฆะด้วยเหตุผลใดก็ตามโดยคำตัดสินของศาลที่มีเขตอำนาจ คำตัดสินดังกล่าวจะไม่กระทบต่อความสมบูรณ์ของส่วนที่เหลือของกฎหมายนี้ ประชาชนแห่งรัฐ California ขอประกาศ ณ ที่นี้ว่า ประชาชนย่อมได้ตรากฎหมายนี้ ตลอดจนแต่ละและทุกส่วน มาตรา อนุมาตรา วรรค ข้อ ข้อย่อย ประโยค วลี คำ และการบังคับใช้ที่ไม่ได้ถูกประกาศว่าเป็นโมฆะหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยไม่คำนึงว่าส่วนใดของกฎหมายนี้หรือการบังคับใช้จะถูกประกาศให้เป็นโมฆะในภายหลังหรือไม่ มาตรา 7 วันที่มีผลบังคับใช้

กฎหมายนี้ให้ผลใช้บังคับโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะสามารถดำเนินการได้ตามมาตรา 10 ของข้อบังคับ II แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California กฎหมายนี้ให้เริ่มมีผลใช้บังคับในวันเดียวกันกับวันที่กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา 8 การตีความโดยเสรี

ให้ตีความกฎหมายนี้อย่างกว้างเพื่อให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์

มาตรา 9 การป้องกันทางกฎหมาย

วัตถุประสงค์ของมาตรานี้คือเพื่อให้แน่ใจว่าสิทธิในการริเริ่มอันมีค่าของประชาชนจะไม่ถูกเพิกถอนโดยไม่เหมาะสมโดยนักการเมืองของรัฐที่ปฏิเสธที่จะปกป้องเจตจำนงของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ดังนั้น หากกฎหมายนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐ California และต่อมาถูกท้าทายทางกฎหมายที่พยายามจำกัดขอบเขตหรือการบังคับใช้กฎหมายนี้ในทางใดทางหนึ่ง หรือกล่าวหาว่ากฎหมายนี้จะเปิดกฎหมายของรัฐหรือของรัฐบาลกลางทั้งหมดหรือบางส่วน และทั้งผู้ว่าการรัฐและอัยการสูงสุดปฏิเสธที่จะปกป้องกฎหมายนี้ในขอบเขตเต็มที่เท่าที่จะเป็นไปได้ในนามของรัฐ California จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:

(a) โดยไม่คำนึงถึงข้อขัดแย้งใด ๆ ที่มีอยู่ในมาตราที่ 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 12500) ของส่วนที่ 2 หมวดที่ 3 หัวข้อที่ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาลหรือกฎหมายอื่นใด อัยการสูงสุดจะต้องแต่งตั้งทนายความอิสระเพื่อปกป้องการกระทำอย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในขอบเขตสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในนามของรัฐ California

(b) ก่อนที่จะแต่งตั้งหรือแทนที่ทนายความอิสระในภายหลัง อัยการสูงสุดต้องใช้ความขยันหมั่นเพียรในการพิจารณาคุณสมบัติของทนายความอิสระ และต้องได้รับการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรจากทนายความอิสระว่าทนายความอิสระจะปกป้องกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในขอบเขตที่ดีที่สุด คำยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะโดยทันทีเมื่อมีการร้องขอ

(c) เพื่อสนับสนุนการป้องกันกฎหมายนี้ในกรณีที่ผู้ว่าการรัฐและอัยการสูงสุดไม่ดำเนินการแม้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไม่เต็มใจก็ตาม จึงมีการจัดสรรเงินอย่างต่อเนื่องจากเงินทุนทั่วไปไปยังผู้ควบคุม โดยไม่คำนึงถึงงบประมาณ ในจำนวนที่จำเป็นเพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างทนายความอิสระเพื่อปกป้องกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในนามของรัฐ California ในขอบเขตสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ข้อเสนอที่ 43

การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ซึ่งเสนอโดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญของสมาชิก 22 ของการประชุมสมัชชาปี 2025–2026 (มติบทที่ 132, กฎเกณฑ์ปี 2026) เป็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California โดยเพิ่มเติมมาตราใหม่ดังนั้นบทบัญญัติใหม่ที่เสนอจะพิมพ์ด้วยตัวอักษรเอนเพื่อแสดงว่าเป็นข้อความใหม่

การแก้ไขที่เสนอในข้อบังคับ XIII A

มาตราที่ 4.5 ดังกล่าวจะถูกเพิ่มเข้าไปในข้อบังคับ XIII A ซึ่งว่าไว้ดังนี้:

มาตรา 4.5 (a) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2027 เป็นต้นไป และโดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติในข้อบังคับ II และข้อบังคับ XI รัฐบาลท้องถิ่นใด ๆ รวมถึงผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้สิทธิในการริเริ่มออกกฎหมาย จะไม่สามารถเรียกเก็บ ขยายขอบเขต หรือเพิ่มอัตราภาษีเฉพาะใด ๆ ได้ เว้นแต่จะเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 4 ของข้อบังคับนี้ อนุมาตรา (d) ของมาตรา 2 ของข้อบังคับ XIII C และวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 3 แห่งข้อบังคับ XIII D ทั้งนี้ เว้นแต่และจนกว่าภาษีดังกล่าวจะถูกนำเสนอให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งพิจารณาและได้รับความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม

(b) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติในข้อบังคับ II และข้อบังคับ XI รัฐบาลท้องถิ่นใด ๆ รวมถึงผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้สิทธิในการริเริ่มออกกฎหมาย จะไม่สามารถจัดเก็บภาษีตามมูลค่าทรัพย์สินจากอสังหาริมทรัพย์ได้ เว้นแต่จะเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 3 ข้อบังคับ XIII D

(c) “รัฐบาลท้องถิ่น” และ “ภาษีเฉพาะ” ให้มีความหมายเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1 ของข้อบังคับ XIII C

ข้อเสนอที่ 44

ได้ทำการจัดส่งมาตรการริเริ่มนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของมาตราที่ 8 ข้อบังคับ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตรการริเริ่มนี้เพิ่มมาตราต่างๆ ลงในประมวลกฎหมายบริษัทประมวลกฎหมายรัฐบาล และสุขภาพและความปลอดภัย ดังนั้นบทบัญญัติใหม่ที่เสนอให้เพิ่มจึงพิมพ์เป็นตัวเอียงเพื่อแสดงว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1 หัวข้อ

มาตรการนี้ให้เรียกชื่อและอาจอ้างอิงได้ว่า “กฎหมายความรับผิดชอบและความโปร่งใสในการจัดสรรเงินทุนแก่คลินิก”

มาตรา 2 ข้อค้นพบและคำประกาศ

ประชาชนของรัฐ California มีคำวินิจฉัยและคำประกาศทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(a) ศูนย์สุขภาพที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานของรัฐบาลกลาง (FQHCs) เป็นคลินิกชุมชนรูปแบบหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อระบบตาข่ายรองรับด้านสาธารณสุขของรัฐ California เนื่องจากมีพันธกิจในการให้บริการดูแลสุขภาพขั้นพื้นฐานและการป้องกันโรคแก่ประชากรที่มีรายได้น้อยและกลุ่มคนที่เข้าถึงบริการสาธารณสุข

(b) FQHC ส่วนใหญ่ในรัฐดำเนินงานโดยองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลให้คลินิกสามารถปฏิบัติตามพันธกิจของตนในฐานะผู้ให้บริการสาธารณสุขที่เป็นเครือข่ายรองรับผู้ที่เข้าไม่ถึงบริการสุขภาพ และเป็นองค์กรสาธารณประโยชน์ที่ไม่แสวงหาผลกำไร ซึ่งได้รับยกเว้นภาษีทั้งในระดับรัฐและรัฐบาลกลาง

(c) คณะกรรมการบริหารของคลินิกมีหน้าที่รับผิดชอบอย่างมากและมีอำนาจในการตัดสินใจในวงกว้าง ทั้งในด้านโครงสร้างองค์กรและการกำหนดค่าตอบแทน รวมถึงค่าตอบแทนของประธานบริหารสูงสุดและผู้บริหารระดับสูงคนอื่น ๆ

(d) แม้ว่ากฎหมายของรัฐที่มีอยู่ในปัจจุบันจะกำหนดให้คณะกรรมการบริหารขององค์กรไม่แสวงหาผลกำไรต้องทบทวนและอนุมัติค่าตอบแทนของประธานบริหารสูงสุด และประธานบริหารฝ่ายการเงินเพื่อให้มั่นใจว่าค่าตอบแทนดังกล่าวมีความเหมาะสมและสมเหตุสมผล แต่คลินิกหลายแห่งกลับจัดสรรรายได้ในสัดส่วนที่สูงเกินควรให้แก่ค่าตอบแทนผู้บริหาร ส่งผลให้มีการลงทุนในบริการหลักสำหรับผู้ป่วยไม่เพียงพอ

(e) นับตั้งแต่ปี 2018 เป็นต้นมา องค์กรไม่แสวงหาผลกำไรทุกแห่งรวมถึงคลินิกต่างๆ มีหน้าที่ต้องรายงานยอดเงินค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับพันธกิจขององค์กร และค่าใช้จ่ายด้าน “การบริหารจัดการและธุรการ” ต่อ IRS เป็นประจำทุกปี คลินิกจำนวนมากในรัฐ California มีค่าใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาก โดยบางแห่งสูงถึงร้อยละ 30 ถึง 40 ของรายได้รวม ในขณะที่บางแห่งใช้จ่ายต่ำกว่า 10 เปอร์เซ็นต์

(f) คลินิกจำนวนมากทำกำไรได้สูง โดยบางแห่งมีรายได้ส่วนเกินต่อปีสูงถึง 20 เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวม แทนที่จะนำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายให้สอดคล้องกับพันธกิจด้านการกุศลของตน

(g) การฝึกอบรม การสรรหา และการรักษาบุคลากรเป็นปัญหาสำหรับคลินิกต่างๆ ในรัฐ California เจ้าหน้าที่คลินิกรายงานปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ภาระงานหนัก และอัตราการหมุนเวียนของพนักงานสูง รวมถึงระยะเวลาการรอคอยที่ยาวนานสำหรับผู้ป่วย

(h) ความมุ่งหมายของโครงการริเริ่มนี้คือการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำที่เหมาะสมสำหรับการใช้จ่ายที่มุ่งเน้นภารกิจหลัก โดยคิดเป็นสัดส่วนของรายได้รวม เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการให้ความสำคัญกับการให้บริการผู้ป่วยและความมั่นคงของบุคลากรในคลินิก มากกว่าการใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการและค่าใช้จ่ายดำเนินงานทั่วไป

มาตรา 3 ข้อกำหนดในการรายงาน

มาตรา 3.1 มีการเพิ่มมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาลให้มีข้อความดังต่อไปนี้:

12586.3 (a) เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ จะใช้คำนิยามดังต่อไปนี้:

(1) “คลินิก” หมายถึง นิติบุคคลที่ดำเนินกิจการคลินิก ตามที่นิยามไว้ในวรรค (3) ของอนุมาตรา (b) แห่งมาตรา 1200 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย ซึ่งเป็นศูนย์สุขภาพที่ได้รับการรับรองในระดับรัฐบาลกลาง (FQHC) ตามความหมายของคำดังกล่าวที่กำหนดไว้ในมาตรา 1396d แห่งประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา หัวข้อ 42 เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ FQHC ให้รวมถึงองค์กรที่ไม่ได้รับเงินสนับสนุนในฐานะ FQHC แต่ได้รับการกำหนดสถานะโดยสำนักงานทรัพยากรและบริการสุขภาพของรัฐบาลกลางว่าเป็นองค์กรที่มีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดของโครงการ FQHC

43

44

ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1395x(aa)(4)(B) และมาตรา 1396d(l)(2) (B) แห่งประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา หัวข้อ 42 ซึ่งเรียกอีกอย่างว่า “FQHC ที่มีคุณสมบัติเสมือน” “คลินิก” ไม่รวมถึงชนเผ่าอินเดียที่ได้รับการรับรองจากรัฐบาลกลาง องค์การของชนเผ่า หรือองค์กรชนเผ่าอินเดียในเขตเมือง ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 1603 แห่งประมวลกฎหมายสหรัฐอเมริกา หัวข้อ 25 รวมถึงสถานพยาบาลผู้ป่วยนอกใดๆ ที่ดำเนินการ ดูแล หรือบริหารโดยหน่วยงานหรือองค์กรดังกล่าว

(2) “อัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ” หมายถึง จำนวนเงินทั้งหมดที่ใช้จ่ายไปกับการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นภาษีของคลินิกแต่ละแห่ง หารด้วยรายได้รวมทั้งหมดของคลินิกนั้น โดยจำนวนเงินและรายได้ดังกล่าวเป็นไปตามที่ระบุไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (b) ในการคำนวณอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ อัตราส่วนจะต้องหักออกจากทั้งจำนวนเงินทั้งหมดที่ใช้จ่ายไปกับกิจกรรมและรายได้รวมทั้งหมด เป็นจำนวนเงินที่เท่ากับจำนวนค่าปรับที่ได้ชำระไป ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตามแผนที่ตกลงร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขของรัฐ หรือเงินชดเชยที่ได้รับตามมาตรา 1234.5 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย

(3) “บุคคลที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง องค์กรที่เกี่ยวข้อง หรือองค์กรที่อยู่ภายใต้การเป็นเจ้าของหรือการควบคุมร่วมกัน ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 413.17(b) แห่งประมวลกฎหมายแห่งสหพันธรัฐสหรัฐอเมริกา หัวข้อ 42 บุคคลที่เกี่ยวข้องอาจรวมถึงองค์กรที่ให้บริการด้านการบริหารจัดการ เจ้าของของสังหาริมทรัพย์ นิติบุคคลที่ให้บริการจัดหาบุคลากร บริษัทแม่ บริษัทโฮลดิ้ง บริษัทย่อย องค์กรในเครือเดียวกัน และหน่วยงานหรือองค์กรอื่นๆ

(b) (1) คลินิกแต่ละแห่งจะต้องยื่นข้อมูลต่อสำนักงานทะเบียนองค์กรการกุศลและผู้ระดมทุน เป็นประจำทุกปี โดยข้อมูลดังกล่าวต้องมีรายละเอียดเพียงพอให้การสูงสุดสามารถคำนวณ “อัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ” ตามที่นิยามไว้ในกฎหมายฉบับนี้ได้ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยข้อมูลสองส่วน ได้แก่:

(A) จำนวนเงินรวมที่ใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นภาษีของคลินิก จำนวนเงินดังกล่าวจะคำนวณโดยอ้างอิงข้อมูลที่ยารงานไว้ในช่อง “ค่าใช้จ่ายรวมสำหรับการให้บริการตามโครงการ” ในบรรทัดที่ 4e ของส่วนที่ III ของแบบฟอร์ม 990 ของกรมสรรพากรสหรัฐฯ ของคลินิกแต่ละแห่ง สำหรับปีปฏิทิน 2024 หรือปีภาษีที่เริ่มต้นในปี 2024 หรือส่วนที่เกี่ยวข้องของแบบแสดงรายการภาษีของคลินิกที่ใช้แทนแบบดังกล่าวในอนาคต ทั้งนี้ จำนวนเงินดังกล่าวจะต้องปรับตามหลักเกณฑ์ที่อัตราการสูงสุดออกตามวรรค (2)

(B) รายได้รวมขององค์กร จำนวนเงินดังกล่าวจะคำนวณโดยอ้างอิงข้อมูลที่ยารงานไว้ในรายได้รวม ในบรรทัดที่ 12 ของส่วนที่ I ของแบบฟอร์ม 990 ของกรมสรรพากรสหรัฐฯ ของคลินิกแต่ละแห่ง สำหรับปีปฏิทิน 2024 หรือปีภาษีที่เริ่มต้นในปี 2024 หรือส่วนที่เกี่ยวข้องของแบบแสดงรายการภาษีของคลินิกที่ใช้แทนแบบดังกล่าวในอนาคต ทั้งนี้ จำนวนเงินดังกล่าวจะต้องปรับตามหลักเกณฑ์ที่อัตราการสูงสุดออกตามวรรค (2)

(2) อัตราสูงสุดมีอำนาจออกหลักเกณฑ์ที่มีผลผูกพันเกี่ยวกับวิธีการรายงานตัวเลขทั้งสองรายการนี้

(A) นอกเหนือจากหัวข้ออื่นๆ แล้ว แนวทางปฏิบัตินี้อาจครอบคลุมถึง:

(i) กำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมในการรายงานธุรกรรมกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการรายงานข้อมูลในลักษณะที่อาจทำให้อัตรารวมค่าใช้จ่ายของคลินิกที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นภาษีสูงขึ้นเกินจริง รวมถึงกรณีที่น่าสงสัยที่ธุรกรรมที่ทำกับบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว แม้ว่าค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

จากฝั่งบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นจะไม่ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นภาษีก็ตาม หรือในทางกลับกัน อาจทำให้รายได้รวมของคลินิกลดลงเกินจริง เช่น การอนุญาตให้ถือว่ารายได้บางส่วนเป็นรายได้ของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(ii) กำหนดวิธีการรายงานค่าปรับที่ชำระตามมาตรา 1234.5 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย ตลอดจนเงินชดเชยและค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตามแผนที่ตกลงร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขของรัฐตามมาตรา 1234.5 แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว เพื่อให้สามารถหักรายการเหล่านี้ออกจากการคำนวณอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ

(iii) เพื่อให้สอดคล้องกับอนุวรรค (B) ให้มีข้อกำหนดเพิ่มเติมในการรายงานค่าใช้จ่ายที่ไม่เข้าข่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการให้บริการตามโครงการ ตามแบบฟอร์ม 990 ของกรมสรรพากรสหรัฐฯ แต่เป็นค่าใช้จ่ายที่อัตราการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่ายังคงเป็นค่าใช้จ่ายที่ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นภาษีของคลินิก หรือในทางกลับกัน ค่าใช้จ่ายที่เข้าข่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการให้บริการตามโครงการ ตามแบบฟอร์ม 990 แต่เป็นค่าใช้จ่ายที่อัตราการสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ได้ใช้เพื่อวัตถุประสงค์ที่ได้รับยกเว้นภาษีของคลินิก

(B) หลักเกณฑ์หรือแนวทางใดๆ ที่ออกตามมาตรานี้จะต้องจัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมวัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบและความโปร่งใสในการจัดสรรงบประมาณให้คลินิก โดยกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำที่เหมาะสมสำหรับสัดส่วนค่าใช้จ่ายที่มุ่งเน้นการดำเนินการเมื่อเทียบกับรายได้รวม เพื่อให้มั่นใจว่าการให้บริการแก่ผู้ป่วยและความมั่นคงของบุคลากรในคลินิกได้รับการจัดลำดับความสำคัญเหนือกว่าค่าใช้จ่ายด้านการบริหารจัดการและค่าใช้จ่ายส่วนกลาง

(C) อัตราสูงสุดจะต้องออกข้อค้นพบพร้อมระบุเหตุผลที่ใช้ประกอบการพิจารณา ในขณะที่ยกหลักเกณฑ์หรือแนวทางดังกล่าว

(D) โดยไม่คำนึงถึงบทที่ 3.5 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 11340) ของส่วนที่ 1 หมวดที่ 3 หัวข้อที่ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล อัตราสูงสุดอาจดำเนินการตามวรรคนี้โดยออกประกาศ หนังสือแจ้ง หรือคำสั่งในลักษณะเดียวกัน โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการด้านกฎระเบียบเพิ่มเติม มาตรา 1229.1 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย จะไม่ใช้บังคับกับการฝ่าฝืนที่เกิดจากการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดขึ้นตามวรรคนี้

(3) ไม่มีข้อความใดในมาตรานี้ที่จะตีความได้ว่าเป็นการกำหนดหรือควบคุมวิธีการที่คลินิกใช้ในการรายงานข้อมูลต่อกรมสรรพากรสหรัฐฯ

(4) อัตราสูงสุดต้องเปิดเผยข้อมูลนี้ต่อสาธารณะทางเว็บไซต์ของตนภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับข้อมูล

(5) คลินิกแต่ละแห่งจะต้องยื่นข้อมูลดังกล่าวไม่เกินวันที่ยื่นรายงานต่อสำนักงานทะเบียนองค์กรการกุศลและผู้ระดมทุนตามมาตรา 12586

(c) คลินิกแต่ละแห่งจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการขึ้นทะเบียนรายปีเพิ่มเติม โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติของกฎหมายอื่นใด ทั้งนี้ ค่าธรรมเนียมดังกล่าวจะนำไปใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้และมาตรา 1234.5 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย อัตราสูงสุดจะต้องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เพียงพอสำหรับครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผลในการบริหารจัดการและบังคับใช้บทบัญญัติเหล่านี้ โดยหาร่วมกับกระทรวงสาธารณสุขของรัฐ ค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับการปรับปรุงเป็นประจำทุกปีให้สอดคล้องกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง และต้องไม่เกินจำนวนที่จำเป็นสำหรับครอบคลุมค่าใช้จ่ายด้านการกำกับดูแลที่สมเหตุสมผลในการบริหารจัดการและบังคับใช้บทบัญญัติเหล่านี้

(d) อัยการสูงสุดจะต้องกำหนดบทลงโทษสำหรับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการรายงานตามมาตรา 1 โดยกำหนดเป็นค่าปรับทางปกครองจำนวนห้าพันดอลลาร์สหรัฐ (\$5,000) สำหรับการฝ่าฝืนครั้งแรก และจำนวนหนึ่งหมื่นดอลลาร์สหรัฐ (\$10,000) สำหรับแต่ละเดือนถัดไปที่คลินิกยังคงไม่ยื่นรายงานประจำปีตามที่มาตรานี้กำหนด อัยการสูงสุดอาจปรับปรุงจำนวนค่าปรับเป็นระยะเพื่อให้สอดคล้องกับอัตราเงินเฟ้อ

(e) ภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับข้อมูลจากคลินิกแต่ละแห่งยื่นมา อัยการสูงสุดจะต้องคำนวณอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ ของคลินิกแต่ละแห่ง ส่งผลการคำนวณดังกล่าวให้แก่คลินิกและกระทรวงสาธารณสุขของรัฐ และเผยแพร่ผลการคำนวณต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของอัยการสูงสุด

(f) อัยการสูงสุดอาจดำเนินการตรวจสอบคลินิกที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรานี้ ตามวิธีการและรูปแบบที่อัยการสูงสุดกำหนด เพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่รายงานมีความถูกต้องและเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรานี้ การตรวจสอบเหล่านี้อาจรวมถึงการตรวจสอบผู้รับเหมาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

(g) มาตรา 9230 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคล และมาตรา 12583 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาลจะไม่ใช้บังคับกับมาตรานี้

มาตรา 4 บทลงโทษ

มาตรา 4.1 ให้เพิ่มมาตรา 1234.5 ลงในประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

1234.5 (a) (1) ให้จัดตั้งบัญชีค่าปรับจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจขึ้น ภายใต้กองทุนเงินฝากพิเศษซึ่งจัดตั้งขึ้นตามมาตรา 16370 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล บัญชีดังกล่าวจะเก็บเงินทั้งหมดที่ได้ฝากไว้ตามอนุมาตรา (b)

(2) เงินที่เก็บไว้ในกองทุนเงินฝากพิเศษ จะต้องถูกเก็บรักษาไว้ในบัญชีเอสโครว์เป็นระยะเวลาห้าปี หลังจากนั้น เงินดังกล่าวจะอยู่ภายใต้อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติในการจัดสรรงบประมาณให้แก่โครงการริเริ่มที่มุ่งสนับสนุนการฝึกอบรม การสรรหา และการรักษานุคลากรทางคลินิกให้อยู่ในระบบ

(3) ในระหว่างที่เงินดังกล่าวถูกเก็บรักษาไว้ในบัญชีเอสโครว์ เงินนั้นจะต้องถูกคืนให้แก่คลินิกตามที่นิยามไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (a) แห่งมาตรา 12586.3 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล ซึ่งเป็นผู้ชำระเงินดังกล่าว โดยมีเงื่อนไขว่า:

(A) คลินิกดังกล่าวปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ ที่กำหนดไว้ในวรรค 90 ได้อย่างครบถ้วน

(B) คลินิกดังกล่าวบรรลุข้อตกลงกับกระทรวงสาธารณสุขของรัฐเกี่ยวกับแผนการนำเงินทั้งหมดที่ได้รับคืนไปใช้จ่ายในกิจกรรมหรือค่าใช้จ่ายที่มุ่งเน้นการดำเนินการของคลินิก

(4) โดยไม่คำนึงถึงวรรคก่อนหน้า กระทรวงสาธารณสุขของรัฐอาจนำเงินในเงินฝากพิเศษ มาใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การดูแลและบริหารเงินทุนเงินฝากพิเศษ และการดำเนินการตรวจสอบที่จำเป็นเพื่อให้คลินิกมีสิทธิได้รับเงินคืนตามที่กำหนดไว้ในวรรค (3) เงินที่นำไปใช้จ่ายดังกล่าวอาจหักออกจากจำนวนเงินที่ต้องคืนให้แก่คลินิกตามวรรค (3)

(5) กระทรวงสาธารณสุขของรัฐมีอำนาจตรวจสอบคลินิกเพื่อให้มั่นใจว่าปฏิบัติตามแผนใดๆ ที่ได้ตกลงกันไว้ตามวรรค (B) ของวรรค (3)

และมีอำนาจเรียกคืนเงินที่ได้จ่ายคืนไปแล้ว ในส่วนที่คลินิกไม่ปฏิบัติตามแผนดังกล่าว การเรียกคืนเงินดังกล่าวจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนเดียวกับที่กำหนดไว้ในวรรค (2) และ วรรค (3) ของอนุมาตรา (b)

(b) (1) กระทรวงสาธารณสุขของรัฐจะต้องประเมินค่าปรับทางปกครองเป็นประจำทุกปีสำหรับคลินิกแต่ละแห่งที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล และมีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ ต่ำกว่า 90 เปอร์เซ็นต์โดยค่าปรับดังกล่าวจะเท่ากับส่วนต่างระหว่างจำนวนเงินที่คลินิกใช้จ่ายไปกับค่าใช้จ่ายที่มุ่งเน้นการดำเนินการกับจำนวนเงินที่คิดเป็น 90 เปอร์เซ็นต์ของรายได้รวมของคลินิก กระทรวงสาธารณสุขของรัฐจะต้องออกหนังสือแจ้งค่าปรับแก่คลินิกที่ตรวจสอบว่าฝ่าฝืนข้อกำหนด ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับผลการคำนวณอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจจากอัยการสูงสุด

(2) หากคลินิกไม่ได้โต้แย้งผลการคำนวณอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ หรือจำนวนค่าปรับที่กำหนด คลินิกจะต้องชำระค่าปรับเต็มจำนวนให้แก่กระทรวงสาธารณสุขของรัฐภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งค่าปรับ และให้นำเงินค่าปรับดังกล่าวฝากเข้าบัญชีค่าปรับจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ

(3) หากคลินิกโต้แย้งผลการคำนวณอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจที่จัดตั้งขึ้นตามอนุมาตรา (e) ของมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือโต้แย้งค่าปรับที่กำหนดตามอนุมาตรานี้ คลินิกจะต้องยื่นคำร้องขออุทธรณ์ต่ออัยการสูงสุดและกระทรวงสาธารณสุขของรัฐพร้อมกัน ภายใน 30 วันนับแต่วันที่คลินิกได้รับหนังสือแจ้งค่าปรับ สถานประกอบการอาจยื่นคำร้องขออุทธรณ์ได้โดยอาศัยผลการพิจารณาที่ไม่ได้ส่งผลให้มีการประเมิน คำร้องดังกล่าวจะต้องระบุเหตุผลในการอุทธรณ์โดยละเอียด และแนบเอกสารหลักฐานทั้งหมดที่คลินิกประสงค์จะนำเสนอต่อที่ประชุมพิจารณาอุทธรณ์ เมื่อคลินิกยื่นคำร้องดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องกำหนดวันนัดพิจารณาอุทธรณ์ และดำเนินการกระบวนการพิจารณาตามข้อบังคับที่ 1 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 131050) ของบทที่ 2 ของส่วนที่ 1 หมวด 112

(c) (1) คลินิกอาจยื่นคำขอต่อกระทรวงสาธารณสุขของรัฐเพื่อขอผ่อนผัน โดยให้ระงับการบังคับใช้ข้อกำหนดร้อยละ 90 เป็นการชั่วคราว หรือขอใช้อัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจในอัตราอื่นแทน โดยอาศัยเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือมีลักษณะพิเศษ หรือพิจารณาจากฐานะทางเศรษฐกิจของคลินิก การอนุมัติและกำหนดเงื่อนไขของการผ่อนผันตามอนุมาตรานี้ ให้อยู่ภายใต้อำนาจแต่เพียงผู้เดียวและโดยเด็ดขาดของกระทรวงสาธารณสุขของรัฐ การผ่อนผันที่ออกให้ตามอนุมาตรานี้จะมีผลเป็นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ออก

(2) เพื่อขอรับการผ่อนผันโดยอาศัยเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือมีลักษณะพิเศษ คลินิกจะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์ดังต่อไปนี้ที่คลินิกประสบ:

(A) เมื่อคลินิกทราบถึงเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือมีลักษณะพิเศษดังกล่าวเป็นครั้งแรก

(B) เหตุใดคลินิกจึงไม่สามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะเกิดขึ้น

(C) มาตรการหรือการดำเนินการที่คลินิกได้ดำเนินการเพื่อรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว

(D) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการเพื่อรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว

(E) ระยะเวลาที่คลินิกคาดว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะคลี่คลายลง

(F) มาตรการป้องกันที่คลินิกกำลังดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่าสถานการณ์ดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นโดยไม่คาดคิดอีกในอนาคต

(3) เพื่อขอรับการผ่อนผันโดยพิจารณาจากฐานะทางเศรษฐกิจคลินิกจะต้องแสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติตามข้อกำหนดอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจที่ 90 เปอร์เซ็นต์อาจทำให้เกิดข้อสงสัยว่าคลินิกจะสามารถดำเนินการต่อไปได้อย่างต่อเนื่องตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป หลักฐานดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยเอกสารแสดงฐานะทางการเงินของคลินิก ฐานะทางการเงินของบริษัทแม่หรือหน่วยงานในเครือหรือที่เกี่ยวข้อง และหลักฐานแสดงผลกระทบทางการเงินโดยตรงที่เกิดขึ้นจริงหรืออาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจที่ 90 เปอร์เซ็นต์

(4) การพิจารณาความสามารถของคลินิกในการดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง จะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนีของคลินิกหรือหน่วยงานในเครือหรือที่เกี่ยวข้อง:

(A) การปิดสถานพยาบาลใดๆ ที่ดำเนินการโดยคลินิกหรือหน่วยงานในเครือหรือที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเกิดขึ้นแล้วหรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้น

(B) การยุติการให้บริการหรือโครงการสำหรับผู้ป่วย ซึ่งเกิดขึ้นแล้วหรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้น

(C) การสูญเสียงานหรือการเลิกจ้างบุคลากร ซึ่งเกิดขึ้นแล้วหรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้น

(D) สถานพยาบาลที่คลินิกดำเนินการอยู่นั้นเป็นสถานพยาบาลขนาดเล็ก ตั้งอยู่ในพื้นที่ชนบทหรือพื้นที่ห่างไกล หรือให้บริการแก่ประชากรในพื้นที่รับบริการของชนบทหรือไม่

(E) การปิดสถานพยาบาลใดๆ ที่ดำเนินการโดยคลินิกจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อการเข้าถึงบริการในภูมิภาคหรือพื้นที่ให้บริการหรือไม่

(F) คลินิกอยู่ในภาวะประสบปัญหาทางการเงินซึ่งส่งผลหรือมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้ต้องปิดสถานพยาบาลใดๆ ที่คลินิกหรือหน่วยงานในเครือดำเนินการอยู่ ยุติการให้บริการหรือโครงการสำหรับผู้ป่วย หรือสูญเสียตำแหน่งงานหรือไม่ ปัจจัยที่ใช้พิจารณาว่าคลินิกอยู่ในภาวะประสบปัญหาทางการเงินหรือไม่ ให้รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ผลการดำเนินงานในอดีตและที่คาดการณ์ไว้ของคลินิก โดยพิจารณาจากตัวชี้วัดทางการเงิน เช่น จำนวนเงินสดที่มีอยู่ในมือ และพิจารณาว่าคลินิกมีหรือมีแนวโน้มที่จะมีอัตรากำไรจากการดำเนินงานติดลบหรือไม่

(5) ค่าขอรับการผ่อนผันตามอนุมาตรานี้จะต้องยื่นเป็นลายลักษณ์อักษรต่อกระทรวงสาธารณสุขของรัฐ

(6) กระทรวงสาธารณสุขของรัฐจะต้องแจ้งผลการพิจารณาค่าขอรับการผ่อนผันให้คลินิกทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(7) คลินิกอาจยื่นคำขอเพื่อต่ออายุการผ่อนผันที่ออกให้ตามอนุมาตรานี้ได้ทุกเมื่อ แต่ต้องยื่นคำขอดังกล่าวไม่ช้ากว่า 180 วันก่อนวันที่การผ่อนผันฉบับเดิมจะสิ้นสุดลง

มาตรา 5 ชื่อเรียกกร่องกรณีฝ่าฝืนรหัสเพื่อการกุศล

มาตรา 5.1 ให้เพิ่มมาตรา 5142.1 ลงในประมวลกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคล โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

5142.1 (a) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 5142 หากคลินิกที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ไม่รายงานข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือมีอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ ตามที่นิยามไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ต่ำกว่าร้อยละ 90 และไม่ได้รับการผ่อนผันตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1234.5 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย ผู้ป่วยของ FQHC ดังกล่าวยังได้มี

สิทธิยื่นฟ้องเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งห้าม แก่ไข หรือเยียวยาการฝ่าฝืนรหัสเพื่อการกุศล หรือดำเนินการเยียวยาในลักษณะอื่น โดยใช้กระบวนการเดียวกันที่ใช้บังคับกับข้อเรียกร้องตามมาตรา 5142

(b) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 5231 การกระทำโดยสุจริตจะไม่ถือเป็นข้อต่อสู้ในคดีใดๆ ที่ยื่นฟ้องตามมาตรา 5142 และหลักเกณฑ์ว่าด้วยดุลพินิจทางธุรกิจในรูปแบบใดๆ จะไม่นำมาใช้ในการฝ่าฝืนหน้าที่ที่ถูกโต้แย้งในประเด็นใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่จะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 5239

(c) มาตรา 5142 ยังคงอยู่ภายใต้การบังคับใช้ตามมาตรา 17204 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยธุรกิจและวิชาชีพด้วย

มาตรา 6 บทลงโทษทางอาญา

มาตรา 6.1 ให้เพิ่มมาตรา 6814.1 ลงในประมวลกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคล โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

6814.1 กรรมการ เจ้าหน้าที่ หรือผู้แทนของคลินิกใดๆ ที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล ซึ่งจงใจรายงานค่าใช้จ่ายหรือรายได้อันเป็นเท็จตามมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือจงใจมีส่วนร่วมในแผนการนำค่าใช้จ่ายหรือรายได้ไปผ่านบุคคลที่เกี่ยวข้องตามที่นิยามไว้ในมาตรา 12586.3 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง มูลนิธิที่เกี่ยวข้อง โดยมีเจตนาที่จะทำให้อัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจสูงขึ้นเกินจริง ต้องระวางโทษจำคุกตามอนุมาตรา (h) ของมาตรา 1170 แห่งประมวลกฎหมายอาญา หรือจำคุกในเรือนจำประจําเทศมณฑลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา 7 การแยกส่วนบังคับใช้ได้

บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้แยกส่วนบังคับใช้ได้ หากบทบัญญัติใดของกฎหมายฉบับนี้ หรือการบังคับใช้บทบัญญัติใดของกฎหมายฉบับนี้ ถูกวินิจฉัยว่าไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่มีผลใช้บังคับ ความไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือการไม่มีผลใช้บังคับดังกล่าวจะไม่กระทบต่อบทบัญญัติอื่นหรือการบังคับใช้บทบัญญัติอื่นที่ยังสามารถมีผลใช้บังคับได้โดยไม่ต้องอาศัยบทบัญญัติหรือการบังคับใช้ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่มีผลใช้บังคับนั้น

มาตรา 8 วันที่มีผลบังคับใช้

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ข้อกำหนดเกี่ยวกับอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ให้ใช้บังคับกับปีงบประมาณเต็มปีแรกของคลินิกแต่ละแห่ง ซึ่งเริ่มต้นไม่น้อยกว่า 6 เดือนนับแต่วันที่กฎหมายฉบับนี้ผ่านความเห็นชอบ

มาตรา 9 การแก้ไข

ตามอนุมาตรา (c) ของมาตรา 10 ข้อบังคับ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California การกระทำนี้อาจได้รับการแปรญัติตั้งโดยมาตรการที่ตามมาซึ่งส่งไปยังการลงคะแนนเสียงของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐหรือโดยกฎหมายที่ฝ่ายนิติบัญญัติได้ตราขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมายและผ่านการรับรองของรัฐทั้งนี้ การแก้ไขดังกล่าวจะกระทำได้เฉพาะเพื่อส่งเสริมให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้เท่านั้น

มาตรา 10 มาตรการที่ขัดแย้งกัน

ในกรณีที่มาตรการฉบับนี้และมาตรการอื่นซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอัตราส่วนค่าใช้จ่ายเพื่อพันธกิจ สำหรับคลินิกที่อยู่ภายใต้บังคับทั้งหมดหรือบางส่วน ปรากฏอยู่ในบัตรลงคะแนนเลือกตั้งทั่วทั้งรัฐฉบับเดียวกัน ให้ถือว่าบทบัญญัติของมาตรการอื่นดังกล่าวหรือมาตรการอื่นเหล่านั้นขัดแย้งกับมาตรการฉบับนี้ มาตรการอื่นจะไม่ถือว่าขัดแย้งกับมาตรการฉบับนี้เพียงเพราะมาตรการนั้นเพิ่มหรือแก้ไขบทบัญญัติหนึ่งหรือหลายมาตราของประมวลกฎหมายรัฐบาลประมวลกฎหมายว่าด้วยสุขภาพและความปลอดภัย หรือประมวลกฎหมายว่าด้วยนิติบุคคล ที่มาตรการฉบับนี้ได้เพิ่มหรือแก้ไขไว้ ใน

กรณีที่มาตราการนี้ได้รับคะแนนเสียงสนับสนุนมากกว่ามาตราที่ถือว่าขัดแย้งกับมาตราการนี้ ให้บทบัญญัติของมาตราการนี้มีผลเหนือกว่าทั้งหมด และให้มาตราการอื่นดังกล่าวเป็นโมฆะและไม่มีผลใช้บังคับ

ข้อเสนอที่ 45

ได้ทำการจัดส่งมาตราการนี้ไปยังประชาชนตามบทบัญญัติของมาตราที่ 8 ข้อบังคับ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California แล้ว

มาตราการนี้จะเพิ่มมาตราต่าง ๆ ลงในประมวลกฎหมายทรัพยากรสาธารณะ ดังนั้น บทบัญญัติใหม่ที่จะเสนอให้เพิ่มจึงพิมพ์เป็นตัวเอียงเพื่อระบุว่าเป็นบทบัญญัติใหม่

กฎหมายที่เสนอ

มาตรา 1 ให้เพิ่มบทที่ 1.5 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 21010) ลงในหมวด 13 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรสาธารณะ โดยมีข้อความดังต่อไปนี้:

บทที่ 1.5 กฎหมายว่าด้วยการสร้างที่อยู่อาศัยในรัฐ CALIFORNIA ด้วยราคาที่เหมาะสม

มาตรา 1 หัวข้อ ข้อค้นพบและคำประกาศ และวัตถุประสงค์

21010 หัวข้อ

บทนี้ให้เรียกชื่อและอาจอ้างอิงได้ว่า “กฎหมายการสร้างที่อยู่อาศัยในรัฐ California ด้วยราคาที่เอื้อถึง”

21011 ข้อค้นพบและคำประกาศ

ประชาชนในรัฐ California มีความจำเป็นและคำประกาศต่อไปนี้ทั้งหมด:

(a) ระบบที่ล้ำสมัยของรัฐ California ในการอนุมัติโครงการที่จำเป็นนั้นล่าช้าเกินไป เดิมไปด้วยขั้นตอนทางราชการที่ยุงยาก และมีค่าใช้จ่ายสูงเกินไป โครงการที่จำเป็นต่างๆ เช่น ระบบน้ำสะอาด พลังงานสะอาด โรงพยาบาล ที่อยู่อาศัยในราคาที่จับต้องได้ ถนน การป้องกันไฟฟ้า โรงเรียน ความปลอดภัยสาธารณะ และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานอื่นๆ กำลังประสบความล่าช้าหรือถูกขัดขวาง อันเนื่องมาจากขั้นตอนทางราชการที่ยุงยากเกินความจำเป็น ความล่าช้าในระบบราชการ และการฟ้องร้องคดีความที่มีมากเกินไป

(b) ความล่าช้าเหล่านี้ทำให้ค่าครองชีพของชาว California ทุกคนสูงขึ้นอย่างมาก ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ความล่าช้าในการออกใบอนุญาตเพียงอย่างเดียว ทำให้ราคาบ้านใหม่เพิ่มขึ้นหลายหมื่นดอลลาร์ ส่งผลให้ค่าเช่าและค่าผ่อนบ้านสำหรับทั้งเจ้าของบ้านและผู้เช่าสูงขึ้น กฎระเบียบและขั้นตอนทางราชการที่ยุงยากในลักษณะเดียวกันนี้ ส่งผลให้ต้นทุนการก่อสร้างโรงพยาบาล ระบบสาธารณสุข ปิคนิค ถนน สะพาน โครงการพลังงานสะอาด โรงเรียน ระบบบรอดแบนด์ และโครงการป้องกันและลดความเสี่ยงจากไฟฟ้า เพิ่มขึ้นหลายพันล้านดอลลาร์ โดยท้ายที่สุดแล้ว ต้นทุนเหล่านี้จะถูกผลักภาระไปยังผู้บริโภคและผู้เสียภาษี

(c) กฎหมายเกี่ยวกับการอนุญาตของรัฐ California ถูกสร้างขึ้นเมื่อกว่า 50 ปีที่แล้ว ก่อนที่กฎหมายสิ่งแวดล้อมสมัยใหม่ในปัจจุบันจะมีผลบังคับใช้ ระบบที่ล้ำสมัยดังกล่าวขัดต่อการบรรลุเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุขของรัฐ โดยทำให้โครงการสำคัญที่ช่วยลดมลพิษทางอากาศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ปกป้องแหล่งน้ำ ปกป้องชุมชนจากไฟฟ้า ตลอดจนอนุรักษ์สัตว์ป่าและสิ่งแวดล้อม ต้องล่าช้าหรือไม่สามารถดำเนินการได้

(d) กฎหมายฉบับนี้จะปรับปรุงและลดความซับซ้อนของกฎหมายของรัฐให้มีความทันสมัยและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น เพื่อลดขั้นตอนราชการที่ยุงยากและความล่าช้าที่ไม่จำเป็น จำกัดการฟ้องร้องที่ไม่มีมูลซึ่งขัดต่อการดำเนินโครงการสำคัญ ขณะเดียวกันก็ยังเปิดทางให้หน่วยงานภาครัฐและผู้ยื่นขออนุมัติโครงการสำคัญสามารถร่วมกันรับภาระในการต่อสู้คดีดังกล่าวได้อย่างต่อเนื่อง และเร่งรัดการดำเนินโครงการต่างๆ ที่ชาว California พึงพาในชีวิตประจำวันให้แล้วเสร็จได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

(e) ทุกปีที่ล่าช้า หมายถึงชาว California ต้องรอนานขึ้นและจ่ายแพงขึ้นสำหรับสิ่งที่พวกเขาต้องการที่สุด กฎหมายฉบับนี้จะบังคับกับโครงการที่สำคัญที่สุดของรัฐ ซึ่งรวมถึง:

- (1) น้ำดื่มที่สะอาดและแหล่งน้ำที่ปลอดภัยสำหรับชุมชนทั่วทั้งรัฐ
 - (2) โรงพยาบาลและคลินิกที่ปลอดภัยและทันสมัย เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพในราคาที่เหมาะสม
 - (3) พลังงานสะอาดและไฟฟ้าที่เชื่อถือได้ เพื่อลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานและต่อสู้กับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง
 - (4) การจัดหาที่อยู่อาศัยทุกประเภทเพื่อให้ครอบครัวที่ประสบปัญหา ค่าเช่าและค่าผ่อนบ้านที่พุ่งสูงขึ้น รวมถึงผู้สูงอายุกลุ่มเปราะบางสามารถเข้าถึงที่อยู่อาศัยได้ในราคาที่เหมาะสมยิ่งขึ้น
 - (5) ถนน สะพาน และระบบขนส่งสาธารณะ เพื่อลดปัญหาการจราจรติดขัดและเพิ่มความปลอดภัยสาธารณะ
 - (6) โครงการป้องกันไฟฟ้าและการฟื้นฟูเพื่อปกป้องชีวิต บ้าน และทรัพยากรธรรมชาติ
 - (7) โรงเรียนรัฐบาลและสถานศึกษาที่ปลอดภัยและทันสมัยสำหรับนักเรียนและนักศึกษา
 - (8) โครงสร้างพื้นฐานด้านบรอดแบนด์และการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อเชื่อมต่อชุมชนที่ยังเข้าไม่ถึงบริการและขยายโอกาส
- (f) ด้วยการเร่งดำเนินการโครงการสำคัญเหล่านี้ กฎหมายฉบับนี้จะทำให้รัฐ California มีค่าครองชีพที่ถูกลง และลดต้นทุนด้านที่อยู่อาศัย พลังงาน ไฟฟ้า การดูแลสุขภาพ และสิ่งจำเป็นอื่นๆ ในขณะที่เดียวกันก็ลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้เสียภาษีสำหรับโครงการสาธารณะด้วย
- (g) นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้จะช่วยเร่งโครงการต่างๆ ที่สร้างงานที่มีรายได้ดีและทำให้ชาว California หลายหมื่นคนได้ทำงาน โดยเฉพาะในภาคการก่อสร้าง พลังงานสะอาด และโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ California ในช่วงเวลาที่ย่ำแย่ที่สุด
- (h) ที่สำคัญ กฎหมายฉบับนี้ยังควไว้ซึ่งกฎหมายของรัฐและรัฐบาลกลางว่าด้วยการรักษาคุณภาพอากาศและน้ำ ตลอดจนการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงกฎหมายว่าด้วยสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ กฎหมายว่าด้วยน้ำดื่มที่ปลอดภัย กฎหมายว่าด้วยการควบคุมสารพิษของรัฐบาลกลาง กฎหมายว่าด้วยน้ำสะอาดของรัฐบาลกลาง กฎหมายว่าด้วยอากาศสะอาด กฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อมของรัฐบาลกลาง กฎหมายว่าด้วยแนวทางแก้ไขปัญหาโลกร้อนของรัฐ California กฎหมายว่าด้วยพื้นที่ชายฝั่งของรัฐ California และกฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรของรัฐบาลกลาง บทนี้จะช่วยสร้างโครงการที่จำเป็นเพื่อให้รัฐ California มีค่าครองชีพที่ถูกลง โดยไม่ยกเลิกกฎหมายที่ช่วยปกป้องครอบครัวและสิ่งแวดล้อมให้ปลอดภัย
- (i) เราสามารถและต้องสร้าง California ที่ค่าครองชีพไม่สูงเกินไป 21012 คำชี้แจงวัตถุประสงค์

จุดประสงค์ของบทนี้คือการทำให้รัฐ California มีค่าครองชีพที่เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยการปรับปรุงและเร่งกระบวนการอนุมัติโครงการที่จำเป็น ลดค่าใช้จ่ายสำหรับครอบครัวและผู้เสียภาษี ปรับปรุงคุณภาพชีวิต สร้างงานที่ดี และรักษามาตรฐานการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็งที่สุดในโลกของรัฐ California

ข้อบังคับ 2 การบังคับใช้และปฏิสัมพันธ์ของบทนี้กับกฎหมายอื่น

21013 โครงการที่อยู่อาศัยได้ทันที

บทนี้ใช้บังคับเฉพาะกับโครงการที่มีความสำคัญต่อประชาชน ได้แก่ โครงการที่อยู่อาศัย โครงการพลังงานสะอาด โครงการด้านน้ำ โครงการด้านสาธารณสุข โครงการด้านความปลอดภัยสาธารณะ โครงการเพื่อการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต broadband โครงการก่อสร้างและพัฒนาสถานศึกษา และโครงการด้านการคมนาคมขนส่ง ซึ่งประชาชนชาว California ขอประกาศ ณ ที่นี้ว่า โครงการเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพชีวิตและความสามารถในการดำรงชีวิตในรัฐนี้อย่างมีค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม

21014 การใช้บังคับบทนี้

(a) บทนี้ไม่ได้ลดทอนอำนาจของหน่วยงานภาครัฐใดๆ ในการอนุมัติหรือไม่อนุมัติโครงการสำคัญแต่อย่างใด บทนี้ไม่ได้กำหนดผลลัพธ์ใดๆ ล่วงหน้าสำหรับโครงการสำคัญที่เสนอไว้

(b) บทนี้ไม่ได้ยกเว้นโครงการสำคัญใดๆ จากการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมภายใต้หมวดนี้หรือกฎหมายอื่นๆ บทนี้กำหนดกรอบเวลาที่ชัดเจนและขั้นตอนอื่นๆ สำหรับการตรวจสอบภายใต้หมวดนี้ รวมถึงการตรวจสอบใบอนุญาตทางปกครองสำหรับโครงการที่จำเป็น

(c) เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในบทนี้ ซึ่งบทนี้ให้ใช้บังคับกับการพิจารณาและดำเนินการเกี่ยวกับคำขอหรือการอนุมัติใดๆ และทุกคำขอหรือการอนุมัติสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ รวมถึงสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นกรณีใดก็ตาม ทั้งนี้ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง สิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินที่อยู่ภายใต้ดุลพินิจของหน่วยงาน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพิจารณาข้อพิพาทและการตรวจกฎหมายหรือข้อบัญญัติ และเป็นเหตุให้ต้องดำเนินการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมในระดับแผนงาน ระดับแผน หรือระดับโครงการตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

(d) บทนี้ให้ใช้บังคับกับหน่วยงานภาครัฐทุกแห่ง

(e) (1) ในกรณีที่ความขัดแย้งระหว่างบทนี้กับกฎหมายอื่นใด ให้บทนี้มีผลบังคับใช้เหนือกว่า ไม่ว่าจะมีความขัดแย้งกับข้อความนี้ก็ตาม บทนี้จะไม่ยกเลิกหรือลดทอนข้อยกเว้นใด ๆ ตามกฎหมายหรือตามประเภทที่มีผลใช้บังคับอยู่แล้วภายใต้หมวดนี้

(2) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติแห่งมาตรา 21100 หรือกฎหมายอื่นใด บทบัญญัติบทนี้ให้ผลใช้บังคับและมีผลเหนือกว่าข้อกำหนดใดๆ ที่ขัดหรือแย้งกันเกี่ยวกับการทบทวนผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการที่มีความสำคัญ รวมถึงการพิจารณาใบอนุญาตที่เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าว ไม่มีบทบัญญัติใดในมาตรา 21100 หรือกฎหมายอื่นใด ที่จะให้ผลให้การบังคับใช้บทนี้กับโครงการที่มีความสำคัญเป็นโมฆะ หรือจำกัดการบังคับใช้บทนี้กับโครงการดังกล่าว

(f) (1) คำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญซึ่งได้ยื่นต่อหน่วยงานของรัฐก่อนวันที่บทนี้มีผลใช้บังคับ และยังไม่ได้รับการอนุมัติขั้นสุดท้ายก่อนวันดังกล่าว อาจถูกถอนคำขอและยื่นคำขอใหม่ได้ภายหลังวันที่บทนี้มีผลใช้บังคับ

(2) คำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญซึ่งได้ถอนและยื่นใหม่ตามที่กำหนดไว้ในวรรค (1) อาจได้รับการพิจารณาและอนุมัติตามบทบัญญัติแห่งบทนี้

(3) โครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญซึ่งมีการถอนและยื่นคำขอใหม่ตามที่กำหนดไว้ในวรรค (1) จะไม่สูญเสียสิทธิที่เกิดขึ้นแล้ว หรือประโยชน์อื่นใดที่ผู้ยื่นคำขอได้รับตามมาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นกรณีใด ทั้งนี้ รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง กฎหมายว่าด้วยการแบ่งแยกที่ดิน (หมวด 2 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 66410) ของหัวข้อ 7 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล) กฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบในการจัดหาที่อยู่อาศัย (มาตรา 65589.5 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล) มาตราการเยียวยาผู้รับเหมาก่อสร้าง (บทที่ 268 ของกฎเกณฑ์ปี 2024) และกฎหมายว่าด้วยวิกฤตการณ์ด้านที่อยู่อาศัย ค.ศ. 2019 (บทที่ 12 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 66300) ของหมวด 1 หัวข้อ 7 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล) สิทธิที่ได้รับนั้นจะมีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ยื่นคำขอเบื้องต้นตามมาตรา 65941.1 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือวันที่สิทธินั้นเกิดขึ้นตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(4) (A) หากคำขอสำหรับโครงการสำคัญได้รับการพิจารณาว่าสมบูรณ์แล้วก่อนวันที่บทบัญญัติบทนี้มีผลบังคับใช้ คำขอนั้นจะถือว่าสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติบทนี้ และหน่วยงานของรัฐจะไม่ต้องดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์เพิ่มเติมอีก

(B) ในกรณีที่มีการถอนและยื่นคำขอใหม่ตามที่กำหนดไว้ในวรรค (1) กำหนดเวลาทั้งหมดตามบทนี้ซึ่งเริ่มนับจากวันที่คำขอได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนโดยผลของกฎหมาย ให้คำนวณนับตั้งแต่เวลาที่ผู้ยื่นคำขอได้ยื่นคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญอีกครั้ง

(g) กรอบระยะเวลาและกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในบทนี้ ให้ใช้บังคับกับคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญทั้งหมด ซึ่งได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือกฎหมายอื่นใด ภายหลังวันที่บทนี้มีผลใช้บังคับ โดยไม่คำนึงถึงวันที่ยื่นคำขอดังกล่าว

(h) โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายอื่นใด:

(1) หากโครงการที่มีความสำคัญเป็นส่วนหนึ่งหรือองค์ประกอบหนึ่งของโครงการขนาดใหญ่ ส่วนหนึ่งหรือองค์ประกอบของโครงการที่เข้าข่ายเป็นโครงการที่มีความสำคัญนั้น อาจดำเนินการ พิจารณา และอนุมัติตามบทบัญญัติบทนี้ได้

(2) หากโครงการทั้งโครงการเข้าข่ายเป็นโครงการที่มีความสำคัญ โครงการดังกล่าวอาจดำเนินการเป็นหลายระยะได้ และไม่จำเป็นต้องให้คำขอในแต่ละระยะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของโครงการที่มีความสำคัญเป็นการเฉพาะ เพื่อให้สามารถดำเนินการ พิจารณา และอนุมัติตามบทนี้

(i) เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในบทนี้ ไม่มีข้อความใดในบทนี้ที่ให้ความคิดว่าเป็นการตัดทอนหรือจำกัดดุลพินิจของหน่วยงานเจ้าภาพในการกำหนดเกณฑ์ความมีนัยสำคัญที่เหมาะสม หรือกำหนดมาตรการบรรเทาผลกระทบที่เหมาะสม ในการจัดทำเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อม

(j) ไม่มีข้อความใดในบทนี้ที่ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากผู้ยื่นคำขอ โดยต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติในข้อบังคับ XIII A และข้อบังคับ XIII C แห่งรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California เพื่อชดเชยค่าใช้จ่ายของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ และการพิจารณาคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ

(k) ผู้ยื่นคำขออาจยินยอมให้หน่วยงานของรัฐมีเวลาเพิ่มเติมในการดำเนินการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 21018 หรือมาตรา 21019 หรือในการมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับการดำเนินการอื่นใดของหน่วยงานของรัฐที่ผู้ยื่นคำขอร้องขอตามมาตรา 21023 โดยตกลงที่จะงดเว้นการยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งผู้ยื่นคำขอมิสิทธิยื่นได้ตาม

ที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 21020 หรืออนุมาตรา (b) ของมาตรา 21023

21015 การปฏิสัมพันธ์กับกฎหมายอื่นๆ

(a) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุดในการลดขั้นตอนและเร่งรัดการอนุมัติโครงการที่สำคัญ ผู้ยื่นคำขออนุญาตเลือกที่จะไม่ใช้ ใช้เพียงบางส่วน หรือใช้บทบัญญัติทั้งหมดของบทนี้ และอาจดำเนินการดังกล่าวควบคู่กันไป หรือใช้เป็นทางเลือกแทน กฎหมาย กลไก หรือกระบวนการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดินและการทบทวนผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ไม่มีข้อความใดในบทนี้ที่ (1) ห้ามมิให้ผู้ยื่นคำขอใช้สิทธิหรือประโยชน์จากกฎหมายอื่นว่าด้วยการใช้ประโยชน์ที่ดินและการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำการพิจารณาและอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญสามารถดำเนินการได้รวดเร็วหรือเป็นประโยชน์มากกว่าตามบทนี้ หรือ (2) กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอซึ่งประสงค์จะขออนุมัติโครงการที่เข้าข่ายตามนิยามของโครงการที่มีความสำคัญ ต้องใช้บทนี้ในการดำเนินการ

(b) ในกรณีที่เกิดความคลุมเครือเกี่ยวกับการบังคับใช้หมวดนี้ร่วมกับบทบัญญัติอื่นของกฎหมาย ให้ยึดถือนโยบายและเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 21029 เป็นหลักในการตีความและบังคับใช้

(c) ข้อกำหนดต่อไปนี้จะใช้บังคับกับโครงการที่อยู่อาศัยที่จำเป็น:

(1) บทบัญญัติคำจำกัดความอัตราค่าจ้างที่กำหนดไว้ในวรรค (8) ของอนุมาตรา (a) ของมาตรา 65913.4 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล จะใช้บังคับเฉพาะกับอาคารที่มีความสูงเกิน 85 ฟุตเหนือระดับพื้นดินในโครงการที่อยู่อาศัยที่สำคัญเท่านั้น

(2) บทบัญญัติตามวรรค (3) และ วรรค (5) ของอนุมาตรา (d) แห่งมาตรา 21080.66 ซึ่งเพิ่มเติมโดยมาตรา 59 ของบทที่ 22 ของกฎเกณฑ์ปี 2025 (ร่างกฎหมายสภานิติบัญญัติหมายเลข 130) ให้ใช้บังคับกับโครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญซึ่งใช้บทนี้

(3) (A) นอกเหนือจากผู้รับเหมาหลักหรือผู้รับเหมาช่วงแล้ว บทบัญญัติแห่งมาตรา 218.9 ของประมวลกฎหมายแรงงาน ให้ขยายผลใช้บังคับกับเจ้าของโครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญด้วย ในระหว่างการก่อสร้างโครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญซึ่งใช้บทนี้

(B) เพื่อวัตถุประสงค์ของย่อหน้านี้ “เจ้าของ” หมายถึงเจ้าของตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (e) ของมาตรา 8182 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง

(d) โดยไม่คำนึงถึงอนุมาตรา (a):

(1) โครงการที่มีความสำคัญทั้งหมดที่ใช้ในบทนี้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21016 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบเบื้องต้นและการพิจารณาหารือกับชนเผ่า

(2) ยกเว้นโครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญ โครงการที่มีความจำเป็นทั้งหมดที่ใช้บทนี้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21028 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการยื่นข้อกำหนดด้านแรงงานตามที่ระบุไว้ในมาตรา 21183.5 มาใช้บังคับกับโครงการที่มีความสำคัญดังกล่าว

(3) (A) เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในอนุวรรค (B) โครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญทั้งหมดที่ใช้บทนี้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจ้างและมาตรฐานแรงงานสำหรับโครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญ

(B) หากผู้ยื่นคำขอโครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญเลือกดำเนินโครงการบางส่วนตามบทนี้ และดำเนินโครงการอีกบางส่วนตามกฎหมายว่าด้วยการเร่งรัดกระบวนการพิจารณาด้านสิ่งแวดล้อมโดยสมัครใจฉบับอื่นซึ่งบัญญัติไว้ นอกเหนือจากบทนี้ และกฎหมายฉบับดังกล่าวกำหนดให้ต้องใช้จ่ายตามอัตราค่าจ้างที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย หรือข้อตกลงแรงงานสำหรับโครงการ ผู้ยื่นคำขอจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับค่าจ้างตามอัตราค่าจ้างที่กำหนด

ไว้ตามกฎหมายหรือข้อตกลงแรงงานสำหรับโครงการตามที่กฎหมายว่าด้วยการเร่งรัดกระบวนการดังกล่าวกำหนด สำหรับส่วนประกอบของโครงการที่มีความสำคัญซึ่งได้รับการดำเนินการและอนุมัติตามกฎหมายว่าด้วยการเร่งรัดกระบวนการฉบับนั้น

ข้อบังคับที่ 3 การคัดกรองเบื้องต้น การพิจารณาหารือกับชนเผ่า และความครบถ้วนสมบูรณ์ของเอกสารโครงการที่สำคัญ

21016 ทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า: การคัดกรองเบื้องต้นและการพิจารณาหารือกับชนเผ่าเกี่ยวกับโครงการสำคัญ

(a) วัตถุประสงค์ ประชาชนแห่งรัฐ California ขอประกาศ ณ ที่นี้ว่า บทบัญญัติมาตรานี้มีความจำเป็นเพื่อให้มีการพิจารณาหารือกับชนเผ่าตั้งแต่ระยะเริ่มต้นและอย่างมีความหมาย ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของการวางแผนโครงการที่มีความสำคัญ ขณะเดียวกันยังคงไว้ซึ่งการคุ้มครองทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า ชนเผ่าที่ปรึกษาที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าที่ตั้งอยู่ในพื้นที่โครงการสำคัญ

(b) การตีความและการแปลความหมาย

(1) แม้จะมีข้อกำหนดในมาตรา 21015 หรือบทบัญญัติอื่นใดในกฎหมายก็ตาม กระบวนการพิจารณาหารือกับชนเผ่าสำหรับโครงการที่สำคัญจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

(2) ไม่มีสิ่งใดในบทนี้มีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงหรือขัดแย้งกับพันธกรณีการพิจารณาหารือระหว่างรัฐบาลกลางกับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาหารือกับชนเผ่าต่างๆ

(3) กรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อบังคับที่ 4 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 21018) จะไม่เปลี่ยนแปลงระยะเวลาการพิจารณาหารือกับชนเผ่าที่เข้าร่วมการพิจารณาหารือเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญตามมาตรา 21080.3.1 และมาตรา 21080.3.2

(4) หากมีการจัดทำการศึกษาด้านเทคนิคใดๆ สำหรับโครงการที่มีความสำคัญ ซึ่งเป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ การกำหนดมาตรการหรือการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า ชนเผ่าที่เข้าร่วมการพิจารณาหารือจะต้องได้รับโอกาสในการตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นต่อการศึกษาดังกล่าว

(5) เมื่อได้รับข้อมูลจากชนเผ่าที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา จะต้องนำองค์ความรู้ดั้งเดิมของชนเผ่ามาประกอบการพิจารณาในการระบุ การจัดการ และมาตรการคุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า เนื่องจากทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าเป็นประเภทที่แตกต่างจากจากทรัพยากรทางวัฒนธรรมและทรัพยากรทางโบราณคดี วิธีการและมาตรฐานทางโบราณคดีบางประการจึงอาจไม่เหมาะสมสำหรับใช้กับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า หากหน่วยงานหลักเลือกที่จะไม่นำวิธีการและมาตรฐานของชนเผ่า หรือองค์ความรู้ดั้งเดิมของชนเผ่ามาใช้ หน่วยงานดังกล่าวจะต้องชี้แจงเหตุผลของการตัดสินใจดังกล่าวไว้ในเอกสารด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ โดยต้องมีหลักฐานอันมีสาระสำคัญรองรับ

(6) ข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าและองค์ความรู้ดั้งเดิมของชนเผ่าที่เปิดเผยโดยชนเผ่าที่เข้าร่วมการพิจารณาหารือจะต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) ของมาตรา 21082.3 และจะไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไว้ในส่วนการพิจารณาคดีของฝ่ายปกครอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากชนเผ่าที่เข้าร่วมการพิจารณาหารือ หน่วยงานหลักจะต้องร่วมกับชนเผ่าที่เข้าร่วมการพิจารณาหารือและได้รับผลกระทบ กำหนดมาตรการที่เหมาะสมเพื่อรักษาความลับของข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าและองค์ความรู้ดั้งเดิมของชนเผ่า ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การตัดทอนข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งที่ตั้งที่แน่นอน การจำกัดการเข้าถึงข้อมูลแผนที่ การจัดเก็บข้อมูลอย่างปลอดภัย หรือ

การดำเนินการอื่นใดเพื่อคุ้มครองและรักษาความปลอดภัยของข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า คำชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรใดๆ ตามวรรค (5) ของอนุมาตรา (c) จะไม่อยู่ภายใต้การโต้แย้งในส่วนที่หน่วยงานเจ้าภาพไม่ได้รับอนุญาตจากชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือให้เปิดเผยข้อมูลประกอบ เนื่องจากข้อกำหนดด้านการรักษาความปลอดภัยตามวรรคนี้

(7) การดำเนินการกระบวนการตรวจสอบเบื้องต้นให้แล้วเสร็จตามอนุมาตรา (c) ให้ถือว่าเป็นกระบวนการที่แตกต่างหากจากข้อกำหนดหรือกรอบระยะเวลาใดๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรา 21017 หรือบทบัญญัติอื่นใดของหมวดนี้

(c) การคัดกรองเบื้องต้น เมื่อผู้ยื่นคำขอยื่นคำขอเบื้องต้นตามกฎหมายอื่นใด หนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรของผู้ยื่นคำขอตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 21024 หรือคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ ให้ดำเนินการตรวจสอบเบื้องต้นเพื่อระบุและประเมินทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า การตรวจสอบเบื้องต้น หมายถึง การเข้าร่วมในการหารือในระยะเริ่มต้นก่อนที่หน่วยงานหลักจะพิจารณาว่าคำขอมีความครบถ้วน โดยดำเนินการผ่านกระบวนการประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ระหว่างชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ หน่วยงานหลัก และผู้ยื่นคำขอ เพื่อพิจารณาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอขึ้นต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า ในขั้นตอนการคัดกรองเบื้องต้น จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:

- (1) (A) ผู้ยื่นคำขอจะต้องส่งข้อมูลที่มีอยู่ต่อไปนี้ให้แก่หน่วยงานหลัก:
 - (i) คำอธิบายเกี่ยวกับโครงการสำคัญที่เสนอ
 - (ii) แผนผังพื้นที่โดยสังเขป แสดงขอบเขต รูปแบบ หรือแนวเส้นทางโดยทั่วไปของพื้นที่โครงการ
 - (iii) แผนที่แสดงบริเวณโดยรอบที่ระบุสถานที่สำคัญ ถนน และลักษณะทางธรรมชาติที่เด่นชัด
 - (iv) การศึกษาด้านธรณีเทคนิค ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านเทคนิคเฉพาะพื้นที่ใดๆ ที่ได้จัดทำขึ้นก่อนหน้านี้ เพื่อประกอบการประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นตามวรรค (4) เกี่ยวกับการออกแบบเบื้องต้น การกำหนดแนวเส้นทาง หรือการวิเคราะห์ความเป็นไปได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการหรืออาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า
 - (v) สำหรับโครงการที่มีลักษณะเป็นแนวยาวต่อเนื่อง เช่น สายส่งไฟฟ้า ท่อขนส่ง เส้นทางรถไฟ รางส่งน้ำ สายสื่อสาร และถนน ผู้ยื่นคำขอจะต้องระบุแนวเส้นทางโดยรวมของโครงการ รวมถึงตำแหน่งของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสถานีย่อยที่เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของโครงการ

(B) ผู้ยื่นคำขอไม่จำเป็นต้องจัดทำผลการศึกษาหรือการวิเคราะห์ใหม่เพื่อวัตถุประสงค์ของอนุมาตราในส่วนนี้ ข้อมูลหรือข้อคิดเห็นใดๆ ตามมาตรานี้ นอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับการระบุทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า จะต้องนำเสนอในระหว่างกระบวนการปรึกษาหารือกับชนเผ่าตามอนุมาตรา (d)

(2) ภายใน 20 วันนับแต่วันที่ได้รับข้อมูลตามที่ระบุไว้ในวรรค (1) หน่วยงานหลักจะต้องดำเนินการสืบค้นข้อมูลจากเอกสารและฐานข้อมูลให้แล้วเสร็จ เพื่อค้นหาทรัพยากรทางโบราณคดี ทรัพยากรทางวัฒนธรรม และทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าที่มีการบันทึกหรือมีเอกสารหลักฐานรองรับ ภายในพื้นที่โครงการที่เสนอและพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบ (APE) ตามความหมายที่กำหนดไว้ในมาตรา 800.16 หัวข้อ 36 แห่งประมวลกฎหมายแห่งรัฐบาลกลาง ซึ่งหน่วยงานหลักเป็นผู้กำหนด โดยดำเนินการผ่านวิธีการทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(A) เพิ่มข้อมูลดินแดนศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งดูแลโดยคณะกรรมการมรดกชนพื้นเมืองอเมริกัน

(B) ระบบข้อมูลทรัพยากรทางประวัติศาสตร์ของรัฐ California (CHRIS) ซึ่งดูแลโดยสำนักงานอนุรักษ์ประวัติศาสตร์แห่งรัฐ

(C) บันทึกของหน่วยงานหลัก

(3) เมื่อดำเนินการสืบค้นข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในวรรค (2) แล้วเสร็จ หน่วยงานหลักจะต้องจัดส่งข้อมูลทั้งหมดที่ได้รับตามวรรค (1) และ (2) ให้แก่ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ พร้อมทั้งเชิญชนเผ่าดังกล่าวเข้าร่วมการประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นตามวรรค (4)

(4) ภายหลังจากได้รับข้อมูลที่หน่วยงานหลักจัดให้ตามวรรค (3) และเมื่อชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือร้องขอ ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ หน่วยงานหลัก และผู้ยื่นคำขอจะต้องประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอ และทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าที่ทราบอยู่แล้วหรือมีการบันทึกไว้ และชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารืออาจเปิดเผยข้อมูลใดๆ รวมถึงข้อมูลที่อยู่ในทะเบียนของรัฐบาลชนเผ่า ในระหว่างการประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ทั้งสามฝ่ายจะต้องร่วมกันระบุและประเมินวิธีการ มาตรการ และเงื่อนไขในการดำเนินการและคุ้มครองเพื่อจัดการกับผลกระทบต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า ซึ่งรวมถึงการหลีกเลี่ยงผลกระทบและการอนุรักษ์ทรัพยากรไว้ ณ สถานที่เดิม เว้นแต่ทุกฝ่ายจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น ข้อตกลงใดๆ ระหว่างทุกฝ่ายที่เกิดขึ้นจากการประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น จะต้องจัดทำให้เสร็จสิ้นภายในกระบวนการปรึกษาหารือกับชนเผ่าตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ผลการประชุมหารือจะต้องได้รับการบันทึกและเก็บรักษาโดยหน่วยงานหลักตามข้อตกลงกับชนเผ่าที่ปรึกษา

(5) (A) หากชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือไม่ตอบรับคำเชิญให้เข้าร่วมการตรวจสอบเบื้องต้นที่หน่วยงานหลักจัดส่งให้ตามวรรค (3) ภายใน 30 วัน ให้ถือว่าเป็นกระบวนการตรวจสอบเบื้องต้นตามอนุมาตรานี้สิ้นสุดลง และให้คู่กรณีเข้าสู่กระบวนการปรึกษาหารือกับชนเผ่าตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ต่อไป การที่ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือตัดสินใจไม่เข้าร่วมการประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นภายใต้กระบวนการตรวจสอบเบื้องต้นตามอนุมาตรานี้ จะไม่กระทบไม่ว่าในทางใดต่อความสามารถหรือสิทธิของชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือในการเข้าร่วมกระบวนการปรึกษาหารือกับชนเผ่าตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d)

(B) กระบวนการคัดกรองเบื้องต้นที่ระบุไว้ในส่วนย่อยนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อกระบวนการปรึกษาหารือกับชนเผ่าตามที่ระบุไว้ในหมวดย่อย (d) เริ่มต้นขึ้น

(C) ในกรณีที่กระบวนการปรึกษาหารือกับชนเผ่าตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (d) ไม่ใช้บังคับ กระบวนการตรวจสอบเบื้องต้นตามอนุมาตรานี้จะสิ้นสุดลงในวันที่คู่กรณีบรรลุข้อตกลงจากการประชุมหารือและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นตามวรรค (4) หรือเมื่อพ้น 30 วันนับแต่วันที่หน่วยงานหลักพิจารณาว่าคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญครบถ้วน หรือถือว่าคำขอดังกล่าวครบถ้วนโดยผลของกฎหมาย แล้วแต่วันใดจะถึงก่อน

(d) การปรึกษาหารือกับชนเผ่า การปรึกษาหารือกับชนเผ่าเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญให้ดำเนินการตามมาตรา 21074, 21080.3.1, 21080.3.2, 21082.3, 21084.2 และ 21084.3 เว้นแต่จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้:

(1) วัตถุประสงค์ของการปรึกษาหารือกับชนเผ่าคือการระบุทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า และประเมินมาตรการในการดำเนินการและคุ้มครองทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าดังกล่าว รวมถึงการดำเนินการตามมาตรการในการดำเนินการและคุ้มครองดังกล่าว

(2) การปรึกษาหารือกับชนเผ่าจะไม่ถือว่าเป็นการปรึกษาหารือที่มีความหมาย หากชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือไม่ได้รับข้อมูลทางเทคนิคที่ร้องขออย่างสมเหตุสมผล ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการและข้อจำกัดของโครงการ ข้อมูล แผนที่ และข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมของโครงการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการและการคุ้มครองทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า ในระหว่างการปรึกษาหารือกับชนเผ่าตามอนุมาตรา (1) หน่วยงานหลักจะต้องหารือกับชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารืออย่างต่อเนื่องเป็นระยะๆ เกี่ยวกับการจัดทำมาตรการบรรเทาผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า รวมถึงแนวคิดหรือแนวทางเบื้องต้น ก่อนที่จะเผยแพร่ร่างเอกสารด้านสิ่งแวดล้อมใดๆ ซึ่งรวมถึงการแจ้งให้ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือทราบถึงการศึกษารายงานทางเทคนิคที่มีอยู่แล้วและอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานหลัก ซึ่งเกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าที่ตั้งอยู่ในหรือบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ตั้งโครงการที่มีความสำคัญ ทั้งนี้ เท่าที่กฎหมายว่าด้วยการรักษาความลับที่ใช้บังคับอนุญาต และการเปิดโอกาสให้ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือเข้าถึงการศึกษาหรือรายงานดังกล่าว ในกรณีที่มีการจัดส่งร่างเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมใดๆ ให้แก่ผู้ยื่นคำขอเพื่อพิจารณาล่วงหน้าก่อนเริ่มระยะเวลาแสดงความคิดเห็นสาธารณะสำหรับเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมดังกล่าว ร่างเอกสารนั้นจะต้องจัดส่งให้ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือในเวลาเดียวกันกับที่จัดส่งให้แก่ผู้ยื่นคำขอด้วย ไม่มีข้อความใดในมาตรา (1) ที่ให้ความหมายว่าเป็นการกำหนดให้หน่วยงานเจ้าภาพต้องจัดทำหรือเผยแพร่ร่างเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อวัตถุประสงค์ในการปรึกษาหารือกับชนเผ่า

(3) ในกรณีที่หน่วยงานหลัก ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ และผู้ยื่นคำขอได้ตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับมาตรการเพื่อหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า มาตรการดังกล่าวและข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรใดๆ ให้ถือเป็นเงื่อนไขที่มีผลผูกพันและสามารถบังคับใช้ได้ของการอนุมัติโครงการ ทั้งนี้ ภายใต้ข้อกำหนดด้านการรักษาความลับตามมาตรา (6) ของอนุมาตรา (b)

(e) การดูแลรักษาและคุ้มครองทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า หากเป็นไปได้ ควรหลีกเลี่ยงผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าใดๆ สอดคล้องกับอนุมาตรา (b) ของมาตรา 21014 ไม่มีข้อความใดในอนุมาตรา (1) ที่เปลี่ยนแปลงหน้าที่ของหน่วยงานเจ้าภาพตามกฎหมาย CEQA ในการหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าเมื่อสามารถดำเนินการได้ มาตรการบรรเทาผลกระทบและมาตรการดำเนินการที่กำหนดขึ้นโดยการปรึกษาหารือกับชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือตามอนุมาตรา (1) เพื่อหลีกเลี่ยงหรือลดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าให้น้อยที่สุด จะต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

(1) การหลีกเลี่ยงและการอนุรักษ์ในพื้นที่เดิมจะได้รับการพิจารณาเมื่อได้รับการร้องขอจากชนเผ่าที่ปรึกษา ทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าอาจได้รับการหลีกเลี่ยงหรืออนุรักษ์ไว้ ณ สถานที่เดิม โดยการออกแบบโครงการ การกำหนดพื้นที่กันชน หรือการใช้มาตรการคุ้มครองอื่นๆ เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่าและคุ้มครองบริบททางวัฒนธรรมและธรรมชาติ หรือโดยการวางแผนพื้นที่สีเขียว สวนสาธารณะ หรือพื้นที่เปิดโล่งอื่นๆ เพื่อให้ทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่ารวมอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว โดยใช้

หลักเกณฑ์การคุ้มครองและการจัดการที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของชนเผ่าตามที่อ้างถึงในเอกสารด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการ

(2) หากโครงการที่มีความสำคัญมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทางที่เป็นผลเสียต่อคุณค่าความสำคัญของทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า และไม่สามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบหรืออนุรักษ์ทรัพยากรดังกล่าวไว้ ณ สถานที่เดิมได้ หน่วยงานหลักจะต้องแสดงและจัดทำเอกสารหลักฐานที่เป็นสาระสำคัญเพื่อรองรับเหตุผลของการพิจารณาดังกล่าว และชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารืออาจเสนอแนะมาตรการบรรเทาผลกระทบที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของชนเผ่า ซึ่งหน่วยงานเจ้าภาพจะต้องนำมาพิจารณาและบรรจุไว้เท่าที่สามารถดำเนินการได้ ในการกำหนดมาตรการบรรเทาผลกระทบและมาตรการดำเนินการ โดยให้สอดคล้องกับวรรค (2) อนุมาตรา (b) ของมาตรา 21084.3

(3) เมื่อโครงการที่มีความสำคัญมีการเสนอให้ดำเนินการกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้างซึ่งอาจก่อให้เกิดการรบกวนหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นดิน และเมื่อชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือร้องขอ หน่วยงานหลักจะต้องกำหนดมาตรการรองรับกรณีการค้นพบโดยไม่คาดหมาย เพื่อช่วยลดผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า มาตรการดังกล่าวอาจรวมถึงขั้นตอนการระงับการปรับระดับพื้นที่เป็นการชั่วคราว แนวทางปฏิบัติในการระบุและประเมินทรัพยากร ข้อกำหนดเกี่ยวกับระยะเวลา และวิธีการดำเนินการหรือมาตรการคุ้มครองเพิ่มเติม

(f) การอนุมัติโครงการที่สำคัญ หน่วยงานหลักจะอนุมัติโครงการสำคัญตามมาตรานี้ได้ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งหมดต่อไปนี้:

(1) การปรึกษาหารือกับชนเผ่าได้เสร็จสิ้นลงด้วยความสุจริตใจ
(2) ในกรณีที่ทุกฝ่ายมีข้อตกลงร่วมกันตามมาตรา (4) ของอนุมาตรา (c) หรืออนุมาตรา (d) มาตรการบรรเทาผลกระทบและมาตรการหลีกเลี่ยงผลกระทบที่ได้ตกลงร่วมกันดังกล่าว ให้ถือเป็นเงื่อนไขของโครงการที่มีผลผูกพันและสามารถบังคับใช้ได้

(3) หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงผลกระทบหรืออนุรักษ์ทรัพยากรไว้ ณ สถานที่เดิมได้ หน่วยงานเจ้าภาพได้แสดงและจัดทำเอกสารหลักฐานอันมีสาระสำคัญเพื่อรองรับเหตุผลของการพิจารณาดังกล่าว และได้กำหนดมาตรการอื่นเพื่อบรรเทาผลกระทบให้น้อยที่สุดโดยสอดคล้องกับกฎหมาย CEQA

21017 การพิจารณาความครบถ้วนสมบูรณ์ของเอกสารประกอบโครงการที่สำคัญ

(a) (1) เมื่อหน่วยงานของรัฐได้รับคำขอเบื้องต้นสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ หน่วยงานของรัฐจะต้องตรวจสอบคำขอดังกล่าว จัดทำข้อวินิจฉัยเป็นลายลักษณ์อักษรว่าคำขอนั้นมีข้อมูลและเอกสารครบถ้วนหรือไม่ และแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำขอทราบเป็นลายลักษณ์อักษร

(2) หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดทำผลการพิจารณาความครบถ้วนของคำขอเบื้องต้นเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 30 วันนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐได้รับคำขอเบื้องต้น หากหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการแจ้งผลการพิจารณาความครบถ้วนภายใน 30 วัน ให้ถือว่าคำขอเบื้องต้นนั้นครบถ้วนสำหรับวัตถุประสงค์ตามพหุคูณ

(3) คำขอจะไม่ถือว่าไม่ครบถ้วนโดยอาศัยเหตุผลดังต่อไปนี้ (A) การศึกษาหรือเอกสารด้านข้อมูลหรือการวิเคราะห์ที่หน่วยงานของรัฐมิได้กำหนดให้ต้องจัดส่งไว้ในรายการตรวจสอบข้อกำหนดในการยื่นเอกสารหรือเอกสารอื่นในลักษณะเดียวกัน ซึ่งจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรและเปิดเผยต่อสาธารณะ และมีผลใช้บังคับอยู่ ณ เวลาที่ยื่นคำขอเบื้องต้น หรือ (B) กฎเกณฑ์ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ มาตรฐานหรือข้อบัญญัติที่ยังมิได้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย

(b) หากผลการพิจารณาความครบถ้วนของหน่วยงานของรัฐระบุว่า คำขอเบื้องต้นสำหรับโครงการที่มีความสำคัญไม่ครบถ้วน ในขณะที่มีการพิจารณาดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดส่งรายการแก้ไขที่ครอบคลุมทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่ผู้ยื่นคำขอ พร้อมคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับรายการและข้อมูลเฉพาะที่ขาดหายไปหรือไม่ครบถ้วน ซึ่งเป็นเหตุให้พิจารณาว่าคำขอดังกล่าวไม่ครบถ้วน

(c) (1) (A) ผู้ยื่นคำขอจะต้องยื่นข้อมูลเพิ่มเติมหรือคำขอฉบับแก้ไขภายใน 90 วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งว่าคำขอเบื้องต้นไม่ครบถ้วน โดยต้องแก้ไขหรือดำเนินการให้เป็นไปตามประเด็นที่ระบุไว้ในรายการแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษร

(B) หากผู้ยื่นคำขอไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลา 90 วันตามอนุวรรค (A) ในการยื่นข้อมูลเพิ่มเติมหรือคำขอฉบับแก้ไข ผู้ยื่นคำขอจะต้องแจ้งให้หน่วยงานของรัฐทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงเหตุผลที่ไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ พร้อมทั้งระบุระยะเวลาโดยประมาณว่าผู้ยื่นคำขอจะสามารถดำเนินการดังกล่าวได้เมื่อใด

(2) เมื่อมีการยื่นข้อมูลเพิ่มเติมหรือคำขอฉบับแก้ไขใดๆ หน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาว่าเอกสารที่ยื่นเพิ่มเติมนั้นครบถ้วนหรือไม่ โดยพิจารณาจากรายการแก้ไขที่หน่วยงานดังกล่าวจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรตามอนุมาตรา (b) เท่านั้น หน่วยงานของรัฐจะต้องแจ้งผลการพิจารณาความครบถ้วนของคำขอโดยพิจารณาจากเอกสารที่ยื่นเพิ่มเติมภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับเอกสารดังกล่าว หากหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วเห็นว่าเอกสารที่ยื่นเพิ่มเติมนี้ยังไม่ครบถ้วน ในขณะที่มีการพิจารณาดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะต้องจัดส่งรายการแก้ไขฉบับปรับปรุงที่ครอบคลุมทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่ผู้ยื่นคำขอ รายการแก้ไขฉบับปรับปรุงเป็นลายลักษณ์อักษรอาจประกอบด้วยเฉพาะรายการที่ระบุไว้ในรายการแก้ไขเป็นลายลักษณ์อักษรที่จัดส่งให้แก่ผู้ยื่นคำขอเพื่อแก้ไขคำขอเบื้องต้นเท่านั้น

(3) หากเอกสารที่ยื่นเพิ่มเติมได้รับการพิจารณาอีกครั้งว่ายังไม่ครบถ้วน ผู้ยื่นคำขออาจยื่นข้อมูลเพิ่มเติมหรือคำขอฉบับแก้ไขเพิ่มเติมได้อีกตามขั้นตอนและกรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในอนุมาตรานี้

(4) หากหน่วยงานของรัฐไม่แจ้งผลการพิจารณาความครบถ้วนภายใน 30 วันนับแต่วันที่รับข้อมูลเพิ่มเติมหรือคำขอฉบับแก้ไขตามวรรค (2) หรือ (3) ให้ถือว่าคำขอนั้นครบถ้วนสำหรับวัตถุประสงค์ตามหมวดนี้

(5) หน่วยงานของรัฐจะต้องไม่ร้องขอหรือกำหนดให้ผู้ยื่นคำขอจัดส่งข้อมูลใหม่ใดๆ เว้นแต่ข้อมูลดังกล่าวจะได้ระบุไว้ในรายการแก้ไขที่ครอบคลุมทั้งหมดเป็นลายลักษณ์อักษรสำหรับคำขอฉบับก่อนหน้าที่ยื่นคำขอขึ้นมาในทันที

(d) (1) ผลการพิจารณาความครบถ้วนที่ระบุว่าคำขอเบื้องต้น คำขอที่ยื่นเพิ่มเติม หรือคำขอฉบับแก้ไขไม่ครบถ้วน ผู้ยื่นคำขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการผังเมือง ผู้อำนวยการฝ่ายผังเมือง หรือเจ้าหน้าที่อื่นของหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจเด็ดขาดในการพิจารณาความครบถ้วนของคำขอได้ หากหน่วยงานของรัฐไม่มีคณะกรรมการผังเมือง ผู้อำนวยการฝ่ายผังเมือง หรือเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งมีอำนาจเด็ดขาดในการพิจารณาความครบถ้วนของคำขอ การอุทธรณ์ดังกล่าวให้พิจารณาโดยคณะผู้มีอำนาจตัดสินใจหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งสูงสุดของหน่วยงานนั้น ซึ่งมาจากการเลือกตั้งหรือได้รับการแต่งตั้ง จะต้องมีการพิจารณาตัดสินเป็นลายลักษณ์อักษรขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับการ

อุทธรณ์ภายใน 60 วันนับจากวันที่ได้รับคำอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ยื่นคำร้อง

(2) หากไม่มีการจัดทำผลการพิจารณาอุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นที่สุดภายในระยะเวลา 60 วันตามที่ระบุไว้ในวรรค (1) ให้ถือว่าคำขอนั้นครบถ้วนสำหรับวัตถุประสงค์ตามหมวดนี้

(e) ผู้ยื่นคำขออาจยื่นฟ้องทางแพ่งเพื่อคัดค้านการตัดสินที่ไม่เป็นผลภายใต้อนุมาตรา (d) การดำเนินการใดๆ จะต้องเริ่มดำเนินการภายใน 90 วันนับจากวันที่ได้รับคำตัดสินขั้นสุดท้ายเป็นลายลักษณ์อักษรที่ไม่เป็นผลดีตามอนุมาตรา (d)

ข้อบังคับ 4 การตรวจสอบใบสมัครที่ครอบคลุม
สำหรับโครงการสำคัญ

21018 กำหนดเวลาของหน่วยงานท้องถิ่นในการดำเนินการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการสำคัญ

(a) หน่วยงานท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลัก (หน่วยงานหลักระดับท้องถิ่น) สำหรับคำขอหรือการอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญจะต้องพิจารณาว่าโครงการดังกล่าวอยู่ภายใต้อนุมาตรา (b), (c) หรือ (d) ภายใน 30 วันนับแต่วันที่คำขอโครงการที่มีความสำคัญได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่ว่าจะเกิดแบบใดก่อน

(b) โครงการสำคัญที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่มีความสำคัญซึ่งต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม หน่วยงานหลักระดับท้องถิ่นจะต้องมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดว่าจะรับรองรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน 365 วันนับแต่วันที่คำขอโครงการที่มีความสำคัญได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่ว่าจะเกิดแบบใดก่อน

(c) โครงการที่มีความสำคัญซึ่งต้องจัดทำประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษ หรือประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบสำหรับโครงการที่มีความสำคัญซึ่งต้องจัดทำประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษ หรือประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบ หน่วยงานหลักระดับท้องถิ่นจะต้องมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดว่าจะรับรองประกาศผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบหรือประกาศผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบดังกล่าวหรือไม่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน 180 วันนับแต่วันที่คำขอโครงการที่มีความสำคัญได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่ว่าจะเกิดแบบใดก่อน

(d) สำหรับเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมประเภทอื่นทั้งหมดที่จัดทำขึ้นตามหมวดนี้สำหรับคำขอหรือการอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญ หน่วยงานหลักระดับท้องถิ่นจะต้องมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดภายใน 90 วันนับแต่วันที่คำขอโครงการที่มีความสำคัญได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่จะถึงก่อน โดยวินิจฉัยว่าโครงการที่มีความสำคัญได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้หมวดนี้ หรือผลกระทบของโครงการที่มีความสำคัญได้รับการประเมินไว้แล้วในเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมฉบับก่อนหน้า ตามมาตรา 21083.3 หรือมาตรา 21094.5 หรือบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคผนวกตามมาตรา 15162 หรือมาตรา 15164 ของหัวข้อ 14 ของประมวลกฎหมายแห่งรัฐ California

(e) กำหนดเวลาที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b), (c) และ (d) จะได้รับการขยายออกไปเมื่อผู้สมัครยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษร

21019 กำหนดเวลาในการดำเนินการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการสำคัญ โดยหน่วยงานภาครัฐที่ไม่ใช่หน่วยงานท้องถิ่น

(a) หน่วยงานของรัฐนอกเหนือจากหน่วยงานท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลัก (หน่วยงานหลักที่ไม่ใช่ท้องถิ่น) สำหรับโครงการที่มีความสำคัญ จะต้องพิจารณาว่าโครงการดังกล่าวอยู่ภายใต้อนุมาตรา (b), (c) หรือ (d) ภายใน 30 วันนับแต่วันที่คำขอโครงการที่มีความสำคัญได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่ว่าจะเกิดแบบใดก่อน

(b) โครงการสำคัญที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่มีความสำคัญซึ่งต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม หน่วยงานหลักที่ไม่ใช่หน่วยงานท้องถิ่นจะต้องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะรับรองรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือไม่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน 365 วันนับแต่วันที่คำขอโครงการที่มีความสำคัญได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่ว่ากรณีใดเกิดขึ้นก่อน

(c) โครงการที่มีความสำคัญซึ่งต้องจัดทำประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษ หรือประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบ สำหรับโครงการที่มีความสำคัญซึ่งต้องจัดทำประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษ หรือประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบ หน่วยงานหลักที่ไม่ใช่หน่วยงานท้องถิ่นจะต้องตัดสินใจขั้นสุดท้ายว่าจะรับรองประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษ หรือประกาศไม่ก่อให้เกิดมลพิษโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบดังกล่าวหรือไม่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน 180 วันนับแต่วันที่คำขอโครงการที่มีความสำคัญได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่ว่ากรณีใดเกิดขึ้นก่อน

(d) สำหรับเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมประเภทอื่นทั้งหมดที่จัดทำขึ้นตามหมวดนี้สำหรับคำขอหรือการอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญ หน่วยงานหลักที่ไม่ใช่หน่วยงานท้องถิ่นดำเนินการตัดสินใจขั้นสุดท้ายภายใน 90 วันนับแต่วันที่คำขอโครงการที่มีความสำคัญได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่จะใดจะถึงก่อน โดยวินิจฉัยว่าโครงการที่มีความสำคัญได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้หมวดนี้ หรือ ผลกระทบของโครงการที่มีความสำคัญได้รับการประเมินไว้แล้วในเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมฉบับก่อนหน้า ตามมาตรา 21083.3 หรือมาตรา 21094.5 หรือบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงภาคผนวก ตามมาตรา 15162 หรือมาตรา 15164 ของหัวข้อ 14 ของประมวลกฎหมายแห่งรัฐ California

(e) กำหนดเวลาที่ระบุไว้ในข้อ (b), (c) และ (d) จะได้รับการขยายออกไปเมื่อผู้สมัครยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษร

21020 การไม่ปฏิบัติตามกำหนดเวลาในการดำเนินการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการสำคัญ

(a) เมื่อหน่วยงานหลักระดับท้องถิ่นหรือหน่วยงานหลักที่ไม่ใช่หน่วยงานท้องถิ่นไม่ปฏิบัติตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (b) ถึงอนุมาตรา (d) ของมาตรา 21018 หรืออนุมาตรา (b) ถึงอนุมาตรา (d) ของมาตรา 21019 ผู้ยื่นคำขออนุญาตมีหนังสือร้องขอให้หน่วยงานดังกล่าวจัดการประชุมหรือการพิจารณาเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้

(b) ภายใน 60 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอตามอนุมาตรา (a) หน่วยงานหลักระดับท้องถิ่นหรือหน่วยงานหลักที่ไม่ใช่ท้องถิ่นจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ให้ครบถ้วน:

(1) จัดทำเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่มีความสำคัญให้แล้วเสร็จทั้งหมด หรือรวบรวมเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่แล้ว รวมถึงเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมที่ผู้ยื่นคำขอเป็นผู้จัดทำเอง ซึ่งสามารถดำเนินการได้ตามที่อนุญาตไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 21082.1 หรือกฎหมายอื่นใด

(2) จัดการประชุมหรือรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับคำขอโครงการที่สำคัญดังต่อไปนี้:

(A) หากหน่วยงานดังกล่าวมีคณะบุคคลหลายคนซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจตัดสินใจ และอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย Bagley-Keene ว่าด้วยการประชุมอย่างเปิดเผย (ข้อบังคับ 9 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 11120) ของบทที่ 1 ส่วนที่ 1 ของหมวดที่ 3 หัวข้อที่ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล), กฎหมาย Ralph M. Brown (บทที่ 9 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 54950) ของส่วนที่ 1 หมวดที่ 2 ของหัวข้อ 5 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล) หรือกฎหมายว่าด้วยการประชุมโดยเปิดเผยต่อสาธารณะที่มีลักษณะเดียวกัน หน่วยงานดังกล่าวจะต้องบรรจุโครงการที่มีความสำคัญไว้ในระเบียบวาระการประชุมประจำหรือการประชุมพิเศษขององค์กรที่มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดของหน่วยงาน

(B) หากหน่วยงานดังกล่าวไม่มีคณะบุคคลหลายคนซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจตัดสินใจและอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย Bagley-Keene ว่าด้วยการประชุมอย่างเปิดเผย กฎหมาย Ralph M. Brown หรือกฎหมายว่าด้วยการประชุมโดยเปิดเผยต่อสาธารณะที่มีลักษณะเดียวกัน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งสูงสุดของหน่วยงานดังกล่าวหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่นั้น จัดให้มีการพิจารณาร่วมกับผู้ยื่นคำขอเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญ

(3) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของหมวดนี้หรือกฎหมายอื่นใด ในการประชุมหรือการพิจารณาตามที่ระบุไว้ในวรรค (2) หน่วยงานดังกล่าวจะต้องดำเนินการทั้งสองประการดังต่อไปนี้:

(A) จัดทำคำวินิจฉัยเป็นที่สุดและเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่และได้จัดทำแล้วเสร็จ ณ วันที่มีการประชุมหรือการพิจารณา

(B) จัดทำเอกสารตัดสินใจขั้นสุดท้ายเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่ออนุมัติหรือไม่อนุมัติโครงการที่สำคัญ

(c) (1) หากหน่วยงานหลักระดับท้องถิ่นหรือหน่วยงานหลักที่ไม่ใช่หน่วยงานท้องถิ่นมีคณะกรรมการผังเมืองหรือผู้อำนวยการฝ่ายผังเมืองเมื่อได้รับหนังสือร้องขอตามอนุมาตรา (a) คณะกรรมการผังเมืองหรือผู้อำนวยการฝ่ายผังเมืองจะต้องจัดการประชุมประจำหรือการประชุมพิเศษ เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญ

(2) การประชุมของคณะกรรมการวางแผนหรือผู้อำนวยการฝ่ายวางแผนตามที่ระบุไว้ในข้อนี้ จะต้องจัดขึ้นภายใน 30 วันนับจากวันที่ได้รับคำร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรตามอนุมาตรา (a)

(3) เอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมใดๆ ที่จำเป็นสำหรับการประชุมตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรานี้ จะต้องจัดทำให้แล้วเสร็จก่อนวันประชุมตามที่กฎหมายกำหนด

(d) กำหนดเวลาที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) และ (c) จะได้รับการขยายออกไปเมื่อผู้สมัครยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษร

(e) เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (f) หน่วยงานเจ้าภาพระดับท้องถิ่นและหน่วยงานเจ้าภาพที่ไม่ใช่หน่วยงานท้องถิ่นมีหน้าที่ในทางปฏิบัติที่ไม่อยู่ภายใต้ดุลพินิจในการปฏิบัติตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ หรือกำหนดเวลาตามหนังสือร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรใด ๆ ที่จัดทำขึ้นตามอนุมาตรา (d) และดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรค (3) ของอนุมาตรา (b) ให้แล้วเสร็จ

(f) หากก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 60 วันตามที่กำหนดไว้ในหมวดย่อย (b) หน่วยงานดังกล่าวได้จัดทำเอกสารด้านสิ่งแวดล้อมทั้งหมดสำหรับโครงการที่มีความสำคัญแล้วเสร็จ และมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดและเป็นลายลักษณ์อักษรอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญ หน่วยงานดังกล่าวและผู้ยื่นคำขออาจตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรให้ยกเลิกการประชุมหรือการพิจารณาเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญซึ่งกำหนดให้จัดขึ้นตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (b) ได้

(g) (1) การดำเนินการตามหมวดนี้อาจริเริ่มโดยผู้ยื่นคำขอเพื่อโต้แย้งกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้:

(A) หน่วยงานดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทางราชการที่ไม่ต้องใช้ดุลยพินิจตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (e)

(B) การที่หน่วยงานปฏิเสธการอนุมัติหรือกำหนดเงื่อนไขการอนุมัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายสำหรับโครงการที่สำคัญ

(2) การดำเนินการจะต้องเริ่มต้นภายใน 90 วันนับจากวันที่หน่วยงานดังกล่าวไม่ปฏิบัติตาม ปฏิเสธ หรือการกำหนดตามที่อธิบายไว้ในวรรค (1)

(h) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของมาตรานี้ มาตรา 21018 หรือมาตรา 21019 หากหน่วยงานหลักสำหรับโครงการที่มีความสำคัญเป็นผู้ยื่นคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญนั้นด้วย หน่วยงานหลักอาจขยายกำหนดเวลาใดๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ มาตรา 21018 หรือมาตรา 21019 ได้ โดยจัดทำหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งระบุระยะเวลาของการขยายกำหนดเวลาและเหตุผลของการขยายดังกล่าว ประกาศดังกล่าวจะต้องเผยแพร่บนเว็บไซต์ของหน่วยงานหลักและรวมอยู่ในบันทึกการบริหารด้วย

21021 กำหนดเวลาสำหรับการแสดงความคิดเห็นสาธารณะเกี่ยวกับโครงการสำคัญ

(a) หน่วยงานของรัฐจะต้องเผยแพร่เอกสารการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการสำคัญ เพื่อให้ระยะเวลารับฟังความคิดเห็นจากสาธารณะดังต่อไปนี้:

(1) ยี่สิบวัน สำหรับประกาศผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบ หรือประกาศผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบ หรือเอกสารอื่นใดที่กฎหมายของรัฐกำหนดให้ต้องเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(2) สี่สิบห้าวัน สำหรับร่างรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม หรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมฉบับต่อเนื่องหรือฉบับเพิ่มเติม

(b) ระยะเวลารับฟังความคิดเห็นจากสาธารณะตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) จะไม่ถูกระงับหรือขยายออก เว้นแต่โดยคำสั่งของศาลที่มีเขตอำนาจในการพิจารณาคดี

(c) หากหน่วยงานของรัฐเลื่อนการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับโครงการสำคัญ หรือเลื่อนการทบทวนตามกฎหมาย CEQA ของโครงการสำคัญนั้น หน่วยงานภาครัฐจะต้องกำหนดวันนัดหมายใหม่ที่แน่นอน และเมื่อมีการอนุมัติให้เลื่อนกำหนดการแล้ว ให้ปิดระยะเวลารับฟังความคิดเห็นจากสาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะไม่เปิดระยะเวลารับฟังความคิดเห็นจากสาธารณะอีกครั้งในการประชุมรับฟังความคิดเห็นครั้งต่อไปเกี่ยวกับโครงการสำคัญนี้

(d) (1) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใด เฉพาะความคิดเห็นดังต่อไปนี้เท่านั้นที่จะถูกรวมไว้ในส่วนการพิจารณาของฝ่ายปกครอง สำหรับโครงการที่มีความสำคัญ:

(A) ความคิดเห็นทางอิเล็กทรอนิกส์และลายลักษณ์อักษรที่ได้รับในช่วงระยะเวลารับฟังความคิดเห็นสาธารณะตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a)

(B) เพื่อการพิจารณาตามกฎหมาย CEQA ที่ไม่มีการกำหนดระยะเวลาแสดงความคิดเห็นไว้ในอนุมาตรา (a) ความคิดเห็นที่ส่งทาง

อิเล็กทรอนิกส์และความคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งได้รับอย่างน้อย 48 ชั่วโมงก่อนการทำประชาพิจารณ์หรือก่อนวันที่กำหนดให้มีการตัดสินใจเกี่ยวกับเอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ

(C) (i) สำหรับการพิจารณาหรือการอุทธรณ์คำวินิจฉัยตามกฎหมาย CEQA ความคิดเห็นที่ส่งทางอิเล็กทรอนิกส์และความคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งได้รับอย่างน้อย 48 ชั่วโมงก่อนการทำประชาพิจารณ์ โดยเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่ไม่สามารถยกขึ้นพิจารณาได้ในระหว่างระยะเวลารับฟังความคิดเห็นสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญต่อโครงการที่มีความสำคัญจนทำให้ไม่สามารถยกประเด็นดังกล่าวขึ้นพิจารณาได้ในระหว่างระยะเวลารับฟังความคิดเห็นสาธารณะ หรือเนื่องจากมีข้อมูลใหม่ที่ไม่มีที่ทราบและไม่อาจทราบได้ในระหว่างระยะเวลารับฟังความคิดเห็นสาธารณะ

(ii) “การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญต่อโครงการที่มีความสำคัญ” ไม่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงใดๆ ต่อโครงการที่มีความสำคัญซึ่งดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อความคิดเห็นของสาธารณชน ผ่านกระบวนการพิจารณาทางเลือกตามกฎหมาย CEQA หรือจากข้อกังวลของหน่วยงานหลักที่ระบุขึ้นในระหว่างกระบวนการตามกฎหมาย CEQA

(D) การให้การช่วยเหลือในการทำประชาพิจารณ์ที่มีการแจ้งและบันทึกไว้

(2) ความคิดเห็นสาธารณะอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกเพิกเฉยและไม่รวมอยู่ในบันทึกการบริหาร

(e) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใด คำตอบของหน่วยงานเจ้าภาพหรือผู้ยื่นคำขอต่อความคิดเห็นตามที่ระบุไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (d) หรือความคิดเห็นของผู้ยื่นคำขอเพื่อตอบคำถามจากหน่วยงานของรัฐ หรือเพื่อแสดงให้เห็นว่าโครงการที่มีความสำคัญเป็นไปตามข้อกำหนดของหมวดนี้ จะต้องรวมไว้ในส่วนการพิจารณาของฝ่ายปกครอง สำหรับโครงการที่มีความสำคัญโดยไม่มีข้อยกเว้นหรือเงื่อนไขใดๆ

21022 การกำหนดผลกระทบ

โดยไม่คำนึงถึงกฎหมายฉบับอื่นใด:

(a) (1) หน่วยงานของรัฐที่พิจารณาว่าจะอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญหรือไม่ จะต้องระบุ ประเมิน พิจารณาความมีนัยสำคัญ และบรรเทาผลกระทบของโครงการที่มีความสำคัญ โดยพิจารณาจากการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่

(2) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้เผยแพร่ กำหนดใช้ หรือใช้เป็นประจำซึ่งเกณฑ์วัดความมีนัยสำคัญของผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการที่มีความสำคัญ ณ วันที่มีการยื่นคำขอก่อนการยื่นคำขออย่างเป็นทางการ หรือคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ แล้วแต่แบบใดจะเกิดก่อน ผู้ยื่นคำขออาจเลือกให้ใช้เกณฑ์วัดความมีนัยสำคัญดังกล่าวเป็นเกณฑ์ที่มีผลใช้บังคับกับโครงการของตนได้ ในกรณีดังกล่าว หน่วยงานของรัฐจะต้องใช้เกณฑ์ดังกล่าวในการพิจารณาความมีนัยสำคัญของผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการที่มีความสำคัญ

(b) การพิจารณาว่าโครงการที่มีความสำคัญเป็นไปตามหมวดนี้และแนวทางปฏิบัติของรัฐว่าด้วย CEQA หรือไม่ จะต้องพิจารณาจากการที่โครงการดังกล่าวปฏิบัติตามอนุมาตรา (b) ของมาตรา 21029 เท่านั้น

(c) ผู้ยื่นคำขออาจสละสิทธิ์ในการใช้บังคับอนุมาตรา (a) หรือ (b) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอนุมาตราเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญได้ โดยยื่นคำร้องขอสละสิทธิ์เป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน่วยงานของรัฐ

21023 การดำเนินการอื่นๆ ของหน่วยงานของรัฐสำหรับโครงการที่สำคัญ

(a) หากโครงการที่มีความสำคัญจำเป็นต้องได้รับการดำเนินการหรือการอนุมัติอื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีได้มีการกำหนดไว้ในข้อบังคับในบทบัญญัติอื่นของบทนี้ หน่วยงานของรัฐจะต้องมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดและเป็นลายลักษณ์อักษร โดยพิจารณาจากการปฏิบัติตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ การตัดสินใจเป็นลายลักษณ์อักษรขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐอื่นๆ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จดังต่อไปนี้:

(1) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเป็นหน่วยงานหลักสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ หน่วยงานของรัฐจะต้องมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดในเวลาเดียวกันกับการรับรองรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม การรับรองประกาศผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบหรือประกาศผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบ หรือการพิจารณาว่าผลกระทบของโครงการได้รับการประเมินไว้ก่อนแล้วหรือโครงการได้รับยกเว้นจากหมวดนี้ แล้วแต่กรณี

(2) หน่วยงานหลักของรัฐอาจเลื่อนการตัดสินใจขั้นสุดท้ายที่กำหนดโดยวรรค (1) ได้นานถึง 90 วัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งหมดต่อไปนี้:

(A) ก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2025 หน่วยงานของรัฐระดับรัฐมีขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วในกฎเกณฑ์หรือข้อบังคับ สำหรับการทำให้มีการพิจารณาโดยรับฟังพยานหลักฐาน เกี่ยวกับการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐในประเภทเดียวกันที่ร้องขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ

(B) ก่อนถึงกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในวรรค (1) หน่วยงานของรัฐระดับรัฐได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรแก่ผู้ยื่นคำขอว่าจะดำเนินการพิจารณาโดยรับฟังพยานหลักฐานต่อไป

(3) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอประสงค์จะขอรับการอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญจากหน่วยงานของรัฐซึ่งมิได้ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักสำหรับโครงการที่มีความสำคัญดังกล่าวในครั้งแรกที่โครงการนั้นผ่านการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมตามหมวดนี้ หน่วยงานของรัฐดังกล่าวจะต้องมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดและเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนถึงวันที่ที่สิ้นสุดระหว่าง (A) 90 วันนับแต่วันที่คำขอเพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการดังกล่าวได้รับการพิจารณาว่าครบถ้วน หรือถือว่าครบถ้วนตามมาตรา 21017 หรือถือว่าครบถ้วนตามกฎหมายอื่นใด แล้วแต่ว่าจะเกิดแบบใดก่อน หรือ (B) เมื่อพ้นหนึ่งวันนับแต่วันที่หน่วยงานเจ้าภาพอนุมัติโครงการ

(b) เมื่อหน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (a) ผู้ยื่นคำขออาจมีหนังสือร้องขอให้หน่วยงานของรัฐจัดการประชุมหรือการพิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการอื่นของหน่วยงานของรัฐที่ผู้ยื่นคำขอร้องขอให้หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการ

(c) ภายใน 45 วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอตามอนุมาตรา (b) หน่วยงานภาครัฐจะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้ทั้งหมด:

(1) จัดการประชุมหรือรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับคำขอโครงการที่สำคัญดังต่อไปนี้:

(A) หากหน่วยงานของรัฐมีคณะบุคคลหลายคนซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจตัดสินใจ และอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย Bagley-Keene ว่าด้วยการประชุมอย่างเปิดเผย (ข้อบังคับ 9 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 11120) ของบทที่ 1 ส่วนที่ 1 หมวดที่ 3 หัวข้อที่ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล), กฎหมาย Ralph M. Brown (บทที่ 9 (เริ่มตั้งแต่มาตรา 54950) ของส่วนที่ 1 หมวดที่ 2 หัวข้อที่ 5 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล) หรือกฎหมายว่าด้วยการประชุมโดยเปิดเผยต่อสาธารณะที่มีลักษณะเดียวกัน หน่วยงานรัฐดังกล่าวจะต้องบรรจุการดำเนินการอื่นๆ ที่หน่วยงานร้องขอจากหน่วยงานของรัฐไว้ในระเบียบวาระการประชุมประจำหรือการประชุมพิเศษขององค์กรที่มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดของหน่วยงาน

(B) หากหน่วยงานของรัฐไม่มีคณะบุคคลหลายคนซึ่งเป็นองค์กรที่มีอำนาจตัดสินใจและอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย Bagley-Keene ว่าด้วยการประชุมอย่างเปิดเผย กฎหมาย Ralph M. Brown หรือกฎหมายว่าด้วยการประชุมโดยเปิดเผยต่อสาธารณะที่มีลักษณะเดียวกัน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีตำแหน่งสูงสุดของหน่วยงานรัฐดังกล่าวหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่นั้น จัดให้มีการพิจารณาร่วมกับผู้ยื่นคำขอเกี่ยวกับการดำเนินการอื่นๆ ที่หน่วยงานร้องขอจากหน่วยงานของรัฐ

(2) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติอื่นใดของหมวดนี้หรือกฎหมายอื่นใด ในการประชุมหรือการพิจารณาตามที่ระบุไว้ในวรรค (1) หน่วยงานของรัฐจะต้องมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดและเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่ออนุมัติหรือปฏิเสธการดำเนินการอื่นของหน่วยงานของรัฐตามที่ผู้ยื่นคำขอร้องขอ

(d) กำหนดเวลาที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) และ (c) จะได้รับการขยายออกไปเมื่อผู้สมัครยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษร

(e) เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (f) หน่วยงานเจ้าภาพระดับท้องถิ่นและหน่วยงานเจ้าภาพที่ไม่ใช่หน่วยงานท้องถิ่น มีหน้าที่ในทางปฏิบัติที่ไม่อยู่ภายใต้ดุลพินิจในการปฏิบัติตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ หรือกำหนดเวลาตามหนังสือร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรใด ๆ ที่จัดทำขึ้นตามอนุมาตรา (d) และดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรค (2) ของอนุมาตรา (b) ให้แล้วเสร็จ

(f) หากก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 45 วันตามที่กำหนดไว้ในอนุมาตรา (c) หน่วยงานของรัฐมีคำวินิจฉัยเป็นที่สุดและเป็นลายลักษณ์อักษรให้อนุมัติการดำเนินการอื่นของหน่วยงานของรัฐที่ผู้ยื่นคำขอร้องขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ หน่วยงานของรัฐและผู้ยื่นคำขออาจตกลงร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรให้ยกเลิกการประชุมหรือการพิจารณาที่กำหนดให้จัดขึ้นตามวรรค (1) ของอนุมาตรา (c) ได้

(g) (1) ผู้ร้องอาจดำเนินการภายใต้หมวดนี้ได้ เพื่อโต้แย้งประเด็นทั้งสองประการดังต่อไปนี้:

(A) หน่วยงานดังกล่าวไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ทางราชการที่ไม่ต้องใช้ดุลพินิจตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (e)

(B) การปฏิเสธของหน่วยงาน หรือการกำหนดเงื่อนไขการอนุมัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย สำหรับการดำเนินการอื่นของหน่วยงานของรัฐที่ผู้ยื่นคำขอร้องขอจากหน่วยงานของรัฐดังกล่าว

(2) การดำเนินการจะต้องเริ่มต้นภายใน 90 วันนับจากวันที่หน่วยงานดังกล่าวไม่ปฏิบัติตาม ปฏิเสธ หรือการกำหนดตามที่อธิบายไว้ในวรรค (1)

ข้อบังคับ 5 กระบวนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้นและการวิเคราะห์ทางเลือกอย่างกระชับสำหรับโครงการสำคัญ

21024 กระบวนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้นสำหรับโครงการสำคัญ

(a) ผู้ยื่นคำขออาจเลือกใช้กระบวนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้น และการวิเคราะห์ทางเลือกแบบรวบรัด ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ได้ แต่ไม่มีหน้าที่ต้องดำเนินการดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอเลือกใช้กระบวนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้นและการวิเคราะห์ทางเลือกแบบรวบรัดนี้โดยสมัครใจ ผู้ยื่นคำขอจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติของข้อบังคับนี้

(b) (1) ก่อนยื่นคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ ผู้ยื่นคำขอที่เลือกดำเนินการตามข้อบังคับนี้จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อหน่วยงานหลักถึงความประสงค์ที่จะดำเนินการกระบวนการกำหนดขอบเขตและการวิเคราะห์ทางเลือกแบบรวบรัดตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ให้แล้วเสร็จ

(2) หนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวต้องจัดทำขึ้นโดยแสดงภาพรวมเบื้องต้นและรายละเอียดของโครงการที่มีความสำคัญที่

เสนอในระดับที่เพียงพอต่อการทำให้หน่วยงานเจ้าภาพและประชาชนทราบถึงองค์ประกอบและลักษณะของโครงการที่คาดว่าจะมี หนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยแบบวิศวกรรมโดยละเอียด การศึกษาทางเทคนิค หรือแบบแปลนในระดับรายละเอียดของการออกแบบ คำอธิบายจะต้องรวมถึงข้อมูลเท่าที่ทราบต่อไปนี้:

- (A) ที่ตั้ง ขนาด และขอบเขตของโครงการ
- (B) ส่วนประกอบหลักและวัตถุประสงค์พื้นฐานของโครงการ
- (C) ลักษณะทั่วไปของการใช้ประโยชน์ที่ดิน สิ่งอำนวยความสะดวกหรือโครงสร้างพื้นฐานที่เสนอ
- (D) พื้นที่ทรัพยากรใดๆ ที่ทราบหรือคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าอาจได้รับผลกระทบ
- (E) ใบอนุญาตหรือการอนุมัติใดๆ ที่คาดว่าจะต้องได้รับจากหน่วยงานภาครัฐ

(3) หนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวต้องระบุที่อยู่อีเมลของผู้ยื่นคำขออย่างชัดเจนและเห็นได้โดยเด่นชัด เพื่อให้หน่วยงานหลักและประชาชนสามารถส่งความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอได้

(c) (1) ภายหลังจากที่หน่วยงานหลักได้รับหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) แล้ว ผู้ยื่นคำขอและหน่วยงานเจ้าภาพจะต้องจัดให้มีการประชุมหารือกันอย่างน้อยสองครั้ง เพื่อหารือเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอ ทางเลือกที่อาจเป็นไปได้ และการระบุพื้นที่ทรัพยากรที่อาจได้รับผลกระทบ

(2) หน่วยงานหลักจะต้องจัดทำบันทึกสรุปการประชุมทั้งหมด

(d) (1) หน่วยงานหลักจะต้องโพสต์ประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรที่ได้รับตามอนุมาตรา (b) บนเว็บไซต์ของตน ประกาศดังกล่าวต้องระบุที่อยู่อีเมลตามที่กำหนดไว้ในวรรค (3) ของอนุมาตรา (b) อย่างชัดเจนและเห็นได้โดยเด่นชัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถส่งความคิดเห็นไปยังผู้ยื่นคำขอทางอีเมลได้

(2) ผู้ยื่นคำขอจะต้องจัดทำบันทึกสรุปความคิดเห็นสาธารณะที่ได้รับทางอีเมลในช่วงขั้นตอนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้น

(3) ผู้ยื่นคำขอไม่จำเป็นต้องตอบสนองต่อข้อมูลใดๆ ที่ได้รับตามมาตรานี้

(e) ผู้ยื่นคำขออาจจัดให้มีการประชุมสาธารณะหรือการประชุมเชิงปฏิบัติการ หนึ่งครั้งหรือหลายครั้ง รวมถึงในรูปแบบเสมือนหรือทางออนไลน์ เพื่อรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมจากประชาชนเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอได้ แต่ไม่มีหน้าที่ต้องดำเนินการดังกล่าว

(f) กระบวนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้นตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน 60 วันนับแต่วันที่หน่วยงานเจ้าภาพได้รับหนังสือแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรตามอนุมาตรา (b)

(g) ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่เลือกใช้กระบวนการกำหนดขอบเขตตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ข้อกำหนดอื่นเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ยังคงใช้บังคับต่อไป

(h) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติใดในมาตรานี้ สำหรับโครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญ กระบวนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรานี้จะไม่ถือเป็นเงื่อนไขที่ต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนการยื่นคำขอเบื้องต้นตามกฎหมายที่วิฤตที่อยู่อาศัยปี 2019 ซึ่งตราขึ้นโดย บทที่ 654 ของกฎเกณฑ์ปี 2019 (ร่างกฎหมายวุฒิสภาฉบับที่ 330)

21025 การวิเคราะห์ทางเลือกแบบรวบรัดสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ

(a) เมื่อดำเนินกระบวนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 21024 แล้วเสร็จ ผู้ยื่นคำขอจะต้องจัดทำทางเลือกหนึ่งทางเลือกสำหรับโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอ ทางเลือกที่เสนอจะต้องคำนึงถึงความคิดเห็นและข้อมูลที่ได้รับตามมาตรา 21024 และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(1) ทางเลือกที่เสนอจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์พื้นฐานของโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอ ซึ่งได้อธิบายไว้ตามมาตรา 21024

(2) ทางเลือกที่เสนอจะต้องได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับข้อกำหนดการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินและนโยบายการใช้ที่ดินของท้องถิ่นที่ใช้บังคับ เท่าที่สามารถดำเนินการได้

(3) ทางเลือกที่เสนอไม่จำเป็นต้องตั้งอยู่ในสถานที่แตกต่างจากโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอ

(b) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 21100 หรือบทบัญญัติอื่นใดของหมวดนี้ และเว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (f) รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่จัดทำขึ้นสำหรับโครงการที่มีความสำคัญซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับนี้ จะต้องวิเคราะห์เฉพาะประเด็นดังต่อไปนี้เท่านั้น:

(1) โครงการสำคัญที่เสนอ

(2) (A) ทางเลือกที่ผู้ยื่นคำขอเสนอซึ่งจัดทำขึ้นตามข้อบังคับนี้

(B) เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ทางเลือกที่ผู้ยื่นคำขอเสนออาจรวมถึงองค์ประกอบทางเลือกหรือองค์ประกอบเพิ่มเติมของโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอ โดยองค์ประกอบเพิ่มเติมหรือองค์ประกอบทางเลือกดังกล่าวอาจรวมถึงการปรับปรุงทางกายภาพภายในพื้นที่หรือภายนอกพื้นที่ หรือพารามิเตอร์หรือโครงการดำเนินงานทางเลือกหรือเพิ่มเติม ซึ่งออกแบบมาเพื่อลดผลกระทบ

(C) ทางเลือกที่เสนอซึ่งจัดทำขึ้นตามข้อบังคับนี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าช่วยลดผลกระทบที่ทางเลือกดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขให้ลดลงจนไม่มีความสำคัญ トラบเท่าที่ผู้ยื่นคำขอแสดงให้เห็นว่ามีพยานหลักฐานอันมีสาระสำคัญเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อสันนิษฐานดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ข้อสันนิษฐานดังกล่าวจะไม่ผลการพิจารณาว่าทางเลือกนั้นสามารถดำเนินการได้จริงหรือเป็นทางเลือกที่พึงประสงค์ต่อสิ่งแวดล้อมในท้ายที่สุดหรือไม่

(3) ทางเลือกที่จะไม่ดำเนินโครงการ ทางเลือกที่จะไม่ดำเนินโครงการจะต้องพิจารณาสภาพแวดล้อมที่คาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลซึ่งจะเกิดขึ้นหากโครงการที่มีความสำคัญไม่ได้รับการอนุมัติ รวมถึงการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่เสนอให้ดำเนินโครงการที่มีความสำคัญในอนาคต ในลักษณะทางเลือกอื่นที่คาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมใดๆ ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทางเลือกดังกล่าว และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากโครงการที่มีความสำคัญ

(c) ทางเลือกที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) สำหรับโครงการที่มีความสำคัญให้ถือว่าเพียงพอสำหรับวัตถุประสงค์ที่ปวงตามหมวดนี้และตามกฎหมายอื่นๆ เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (f) ทางเลือกเพิ่มเติมใดๆ นอกเหนือจากทางเลือกที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (b) ถือว่าไม่จำเป็น และห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรหรือหน่วยงานอื่นใดกำหนดให้มีการวิเคราะห์ทางเลือกที่ไม่จำเป็นดังกล่าว

(d) ภายใน 15 วันนับแต่สิ้นสุดกระบวนการกำหนดขอบเขตเบื้องต้นตามมาตรา 21024 ผู้ยื่นคำขอจะต้องส่งเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่หน่วยงานเจ้าภาพ ซึ่งประกอบด้วยรายการดังต่อไปนี้:

- (1) คำอธิบายเกี่ยวกับโครงการสำคัญที่เสนอ
- (2) (A) รายละเอียดของทางเลือกเดียวที่เสนอซึ่งจัดทำขึ้นตามมาตรฐาน
- (3) รายละเอียดของทางเลือกที่จะไม่ดำเนินโครงการตามที่ระบุไว้ในวรรค (3) ของอนุมาตรา (b)
- (e) หน่วยงานหลักจะต้องออกหนังสือรับรองภายใน 15 วันนับแต่วันที่ได้รับทางเลือกที่เสนอ โดยระบุว่าผู้ยื่นคำขอได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของข้อบังคับนี้แล้วหรือไม่ อีกทางเลือกหนึ่ง หน่วยงานหลักอาจถือว่าผู้ยื่นคำขอได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของข้อบังคับนี้แล้ว หากหน่วยงานหลักมิได้ดำเนินการใดๆ อย่างชัดเจนภายใน 15 วันนับแต่วันที่รับทางเลือกที่เสนอ การรับรองของหน่วยงานหลักให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่ผู้มีส่วนได้เสียจะยื่นอุทธรณ์ทางปกครองภายในห้าวันนับแต่วันที่มีการออกหนังสือรับรองดังกล่าว
- (f) ไม่มีบทบัญญัติใดในข้อบังคับนี้ที่ห้ามผู้ยื่นคำขอเสนอทางเลือกเพิ่มเติมสำหรับโครงการตามดุลพินิจของผู้ยื่นคำขอ
- (g) ภายใต้ข้อกำหนดของบทนี้และข้อจำกัดใดๆ ที่กำหนดไว้ในบทบัญญัติอื่นแห่งกฎหมาย หน่วยงานหลักยังคงมีดุลพินิจในการอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอ อนุมัติทางเลือกที่เสนอซึ่งจัดทำขึ้นตามข้อบังคับนี้ หรือเลือกทางเลือกที่จะไม่ดำเนินโครงการ
- (h) สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “ทางเลือกที่เสนอ” หมายถึงทางเลือกเดียวที่อาจดำเนินการได้สำหรับโครงการที่มีความสำคัญ ซึ่งผู้ยื่นคำขอเป็นผู้จัดทำขึ้น

ข้อบังคับ 6 การตรวจสอบโดยศาลเกี่ยวกับการอนุมัติหรือการให้อำนาจสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ

21026 การตรวจสอบโดยศาลเกี่ยวกับการอนุมัติหรือการให้อำนาจสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ

- (a) (1) การดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ เพื่อคัดค้าน ตรวจสอบ เพิกถอน ทำให้เป็นโมฆะ หรือยกเลิกการอนุมัติหรือการให้อำนาจใดๆ ของหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับโครงการที่มีความสำคัญ โดยอ้างเหตุว่าไม่ปฏิบัติตามหมวดนี้หรือแนวทางปฏิบัติของรัฐว่าด้วย CEQA จะต้องดำเนินการและดำเนินการให้แล้วเสร็จตามข้อกำหนดของข้อบังคับนี้
- (2) ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับการดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ และทั้งปวงที่อยู่ระหว่างการพิจารณา หรือที่เริ่มดำเนินการภายหลังวันที่บทนี้มีผลใช้บังคับ
- (b) (1) ในการดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ ที่ยื่นขึ้นเพื่อคัดค้าน ตรวจสอบ เพิกถอน ทำให้เป็นโมฆะ หรือยกเลิกการอนุมัติหรือการให้อำนาจสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ โดยอ้างเหตุว่าไม่ปฏิบัติตามหมวดนี้หรือแนวทางปฏิบัติของรัฐว่าด้วยกฎหมาย CEQA ตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 21029 ข้อกล่าวอ้างของผู้ยื่นคำร้องจะจำกัดอยู่เฉพาะการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ ซึ่งมีลักษณะเป็นกาววิสัยของหน่วยงานของรัฐ และขอบเขตการตรวจสอบของศาลจะจำกัดอยู่เพียงการพิจารณาว่าการอนุมัติหรือการให้อำนาจดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ซึ่งมีลักษณะเป็นกาววิสัยหรือไม่
- (2) สำหรับวัตถุประสงค์ของอนุมาตรานี้ “เชิงวัตถุวิสัย” หมายถึง สิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้ดุลพินิจส่วนบุคคลหรือการพิจารณาเชิงอัตวิสัย และสามารถตรวจสอบยืนยันได้อย่างเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยอ้างอิงกับเกณฑ์มาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ภายนอกที่มีความเป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งทั้งผู้ยื่นคำขอและหน่วยงานของรัฐสามารถเข้าถึงและทราบได้ก่อนยื่นคำขอ

(c) (1) ในการดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ เพื่อคัดค้าน ตรวจสอบ เพิกถอน ทำให้เป็นโมฆะ หรือยกเลิกการอนุมัติหรือการให้อำนาจสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ โดยอ้างเหตุว่าไม่ปฏิบัติตามหมวดนี้หรือแนวทางปฏิบัติของรัฐว่าด้วยกฎหมาย CEQA ตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (b) ของมาตรา 21029 ศาลจะพิจารณาเฉพาะว่าการอนุมัติหรือการให้อำนาจดังกล่าวมีพยานหลักฐานอันมีสาระสำคัญรองรับเมื่อพิจารณาจากสำนวนทั้งหมดหรือไม่

(2) ในการดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ เพื่อคัดค้าน ตรวจสอบ เพิกถอน ทำให้เป็นโมฆะ หรือยกเลิกการอนุมัติหรือการให้อำนาจของหน่วยงานของรัฐสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ โดยอ้างเหตุว่าการอนุมัติหรือการให้อำนาจดังกล่าวดำเนินการโดยมิได้ดำเนินการกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้แล้วเสร็จ ศาลจะพิจารณาดูเฉพาะการไม่ปฏิบัติตามกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นเป็นการกระทำโดยพลการและปราศจากเหตุผลอันสมควร และก่อให้เกิดความผิดพลาดอันก่อให้เกิดความเสียหาย หรือไม่

(3) ไม่มีบทบัญญัติใดในหมวดนี้หรือแนวทางปฏิบัติของรัฐว่าด้วยกฎหมาย CEQA ที่จะตีความหรือใช้บังคับในลักษณะที่เป็นการกำหนดข้อกำหนดด้านกระบวนการหรือข้อกำหนดด้านสาระเกินกว่าที่บัญญัติไว้โดยชัดเจนในหมวดนี้หรือแนวทางปฏิบัติของรัฐว่าด้วยกฎหมาย CEQA ซึ่งได้มีการแก้ไขหรือจำกัดขอบเขตโดยบทบัญญัติของบทนี้

(d) ไม่มีบทบัญญัติใดในข้อบังคับนี้ที่ให้ความได้ว่าเป็นการลบหล้างหรือแทนที่มาตรา 1756 และมาตรา 1759 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใดที่กำกับดูแลการตรวจสอบโดยศาลเกี่ยวกับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสาธารณูปโภค

21027 กำหนดเวลาและกระบวนการที่ใช้บังคับกับการตรวจสอบโดยศาลเกี่ยวกับการอนุมัติหรือการให้อำนาจสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ

(a) กำหนดเวลา

- (1) (A) การดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ เพื่อคัดค้าน ตรวจสอบ เพิกถอน ทำให้เป็นโมฆะ หรือยกเลิกการอนุมัติหรือการให้อำนาจของหน่วยงานของรัฐสำหรับโครงการที่มีความสำคัญ จะต้องเริ่มดำเนินการภายใน 30 วันนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐยื่นหนังสือแจ้งผลการพิจารณา หรือหนังสือแจ้งการได้รับยกเว้น ตามมาตรา 21108 หรือมาตรา 21152 การดำเนินคดีหรือกระบวนการพิจารณาดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 270 วัน โดยรวมถึงกระบวนการพิจารณาของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกระบวนการพิจารณาคดีโดยเร่งรัดของศาลที่ใช้บังคับกับโครงการพัฒนาที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลด้านสิ่งแวดล้อมตามมาตรา 21185
- (B) ศาลอาจใช้ดุลพินิจขยายกำหนดเวลา 270 วันตามที่กำหนดไว้ในอนุวรรค (A) ออกไปได้อีกไม่เกิน 90 วัน
- (2) โดยไม่คำนึงถึงบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งกันในมาตรา 21185 หรือกฎใดๆ ที่สภาตุลาการ กำหนดขึ้น และวันแต่ละวันจะเป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในอนุวรรค (B) ของวรรค (1) กำหนดเวลา 270 วันตามวรรค (1) จะขยายออกได้ต่อเมื่อโจทก์หรือผู้ยื่นคำร้อง หน่วยงานของรัฐ และผู้ยื่นคำขอได้ให้ความยินยอมร่วมกันเป็นลายลักษณ์อักษรเท่านั้น

(b) บันทึกการบริหาร

สำนวนการพิจารณาของฝ่ายปกครองทั้งหมดจะประกอบด้วยเฉพาะหนังสือแจ้ง การศึกษา และเอกสารอื่นใดที่สอดคล้องกับข้อกำหนดทั้งสองประการดังต่อไปนี้:

(1) เอกสารที่หมวดนี้กำหนดให้หน่วยงานหลักต้องส่งหรือเผยแพร่ให้แก่ประชาชน จัดให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ณ แหล่งเก็บเอกสารสาธารณะ เช่น ห้องสมุด หรือเผยแพร่ไว้บนเว็บไซต์ของหน่วยงานหลัก

(2) ในส่วนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชน ให้รวมถึงความคิดเห็นตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (d) ของมาตรา 21021 ตลอดจนคำตอบและความคิดเห็นตามที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (e) ของมาตรา 21021

(c) การเยียวยา

(1) หากศาลเห็นว่า จากการพิจารณาคดี การไต่สวน หรือการส่งคดีกลับจากศาลอุทธรณ์ การอนุมัติหรือการให้อำนาจโครงการที่มีความสำคัญของหน่วยงานของรัฐไม่มีพยานหลักฐานอันมีสาระสำคัญรองรับในสำนวน ศาลจะต้องมีคำสั่งและออกคำสั่งบังคับ โดยอธิบายข้อบกพร่องดังกล่าวอย่างเฉพาะเจาะจงว่า การอนุมัติหรือการให้อำนาจนั้นไม่เป็นไปตามข้อกำหนดใดของหมวดนี้หรือแนวทางปฏิบัติของรัฐด้วย CEQA และระบุว่าส่วน ขั้นตอน หรือกิจกรรมใดของโครงการที่มีความสำคัญได้รับผลกระทบจากการไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว

(2) การเยียวยาจะจำกัดอยู่เพียงการห้ามมิให้เริ่มดำเนินการในส่วนขั้นตอน หรือกิจกรรมที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดดังกล่าว จนกว่าการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้นจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง

(3) เมื่อได้ดำเนินการแก้ไขตามที่กำหนดไว้แล้วเสร็จ หน่วยงานของรัฐจะต้องยื่นรายงานผลการปฏิบัติตามคำสั่งศาล เพื่อยืนยันว่าได้ปฏิบัติตามแล้ว และภายหลังจากนั้นศาลจะต้องมีคำสั่งให้ยกคดีหรือยุติกระบวนการพิจารณาดังกล่าว ศาลจะมีคำสั่งหรือสั่งการโดยคำสั่งบังคับ หรือคำสั่งในรูปแบบอื่น คำสั่งห้าม หรือคำวินิจฉัย ให้หน่วยงานของรัฐเพิกถอนการอนุมัติหรือการให้อำนาจโครงการที่มีความสำคัญของหน่วยงานนั้นไม่ได้

(4) ส่วน ขั้นตอน หรือกิจกรรมใดของโครงการที่มีความสำคัญซึ่งไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อบกพร่องที่ระบุไว้ในคำสั่งบังคับ จะไม่อยู่ภายใต้บังคับของคำสั่งบังคับดังกล่าว และไม่อาจถูกโต้แย้งเพิ่มเติมในคดีหรือกระบวนการพิจารณาดังกล่าว

(d) การอนุมัติหรือการให้อำนาจในภายหลัง

(1) ห้ามมิให้ยื่นคดีหรือกระบวนการพิจารณาใดๆ เพิ่มเติมเพื่อโต้แย้งการดำเนินโครงการที่มีความสำคัญ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโครงการที่มีความสำคัญดังกล่าวจนกว่าการก่อสร้างจะแล้วเสร็จ หรือเพื่อโต้แย้งการอนุมัติหรือการให้อำนาจในภายหลัง หากการอนุมัติหรือการให้อำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้นไม่ได้อยู่ภายใต้การโต้แย้งโดยศาล หรือหากการอนุมัติหรือการให้อำนาจของหน่วยงานของรัฐนั้นถูกโต้แย้งและศาลมีคำพิพากษายืนตามการอนุมัติหรือการให้อำนาจดังกล่าว หรือหากหน่วยงานของรัฐได้ยื่นรายงานผลการปฏิบัติตามคำสั่งศาล และศาลได้มีคำสั่งรับรองว่ารายงานดังกล่าวเป็นที่พอใจตามอนุมาตรา (c)

(2) การปรับเปลี่ยนเล็กน้อยของโครงการที่มีความสำคัญ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลกระทบที่มีนัยสำคัญใหม่ หรือไม่ทำให้ผลกระทบที่มีนัยสำคัญซึ่งได้ระบุไว้ก่อนหน้านี้ของโครงการที่มีความสำคัญที่ได้รับอนุมัติในครั้งแรกทวีความรุนแรงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จะไม่สามารถถูกโต้แย้งในคดีหรือกระบวนการพิจารณาดังกล่าว

(e) การเยียวยาด้วยการออกคำสั่งห้าม

(1) เมื่อมีการแสดงด้วยพยานหลักฐานที่ชัดเจนและน่าเชื่อถือว่าการดำเนินโครงการที่มีความสำคัญจะก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบโดยเฉพาะเจาะจงต่อความปลอดภัยของสาธารณชน และไม่มีวิธีการใดที่สามารถดำเนินการได้อย่างจริงจังในการบรรเทาหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบในทางลบโดยเฉพาะเจาะจงต่อความปลอดภัยของสาธารณชนดังกล่าวได้อย่างน่าพอใจ ศาลอาจมีคำสั่งให้ระงับหรือห้ามการก่อสร้างหรือการดำเนินการให้แล้วเสร็จในองค์ประกอบเฉพาะของโครงการที่มีความ

สำคัญซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบโดยเฉพาะเจาะจงต่อความปลอดภัยของสาธารณชนดังกล่าวได้ โดยออกคำสั่งห้ามชั่วคราวเท่านั้น

(2) เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรค (1) ให้ถือว่ามาตรการบรรเทาผลกระทบที่เพียงพอเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบในทางลบโดยเฉพาะเจาะจงต่อความปลอดภัยของสาธารณชน เมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้:

(A) การที่หน่วยงานของรัฐมีคำวินิจฉัยในภายหลังให้ปรับเปลี่ยนโครงการที่มีความสำคัญ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาผลกระทบในทางลบโดยเฉพาะเจาะจงต่อความปลอดภัยของสาธารณชนดังกล่าวให้ลดลงจนอยู่ในระดับที่ไม่มีนัยสำคัญ โดยคำวินิจฉัยดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานต้องดำเนินการใดๆ เพิ่มเติมตามหมวดนี้

(B) การที่หน่วยงานของรัฐวินิจฉัยว่าผลกระทบในทางลบโดยเฉพาะเจาะจงต่อความปลอดภัยของสาธารณชนดังกล่าวไม่อาจหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาให้ลดลงจนอยู่ในระดับที่ไม่มีนัยสำคัญได้ ภายหลังจากการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมหรือรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมฉบับเพิ่มเติม ซึ่งพิจารณาเฉพาะผลกระทบในทางลบโดยเฉพาะเจาะจงต่อความปลอดภัยของสาธารณชนดังกล่าว ตามกำหนดเวลาและกระบวนการที่กำหนดไว้ในบทนี้

ข้อบังคับ 7 คำจำกัดความ

21028 คำจำกัดความ

เพื่อวัตถุประสงค์ของบทนี้ จะใช้คำนิยามดังต่อไปนี้:

(a) “ผู้ยื่นคำขอ” หมายถึง บุคคล นิติบุคคล หน่วยงานของรัฐ หรือสาธารณูปโภคของรัฐที่เสนอให้ดำเนินโครงการที่มีความสำคัญ

(b) “การอนุมัติหรือการให้อำนาจ” หมายถึง การอนุมัติ การให้อำนาจ การวินิจฉัย การพิจารณาข้อเท็จจริง การจัดหาเงินทุน การทำธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือการทำสัญญา หรือการดำเนินการอื่นใดของหน่วยงานของรัฐที่มีส่วนส่งเสริมให้โครงการที่มีความสำคัญมีความก้าวหน้า การก่อสร้าง การดำเนินการให้แล้วเสร็จ หรือการดำเนินโครงการให้บรรลุผลสำเร็จ

(c) “สถาบันการศึกษาของรัฐ California” หมายถึง หน่วยงานหรือสถาบันดังต่อไปนี้ทั้งหมด: เขตโรงเรียน ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาประจำมณฑล คณะกรรมการการศึกษาประจำมณฑล เขตวิทยาลัยชุมชน โรงเรียนพิเศษของรัฐ คณะกรรมการผู้ว่าวิทยาลัยชุมชนแห่งรัฐ California หรืออธิการบดีวิทยาลัยชุมชนแห่งรัฐ California มหาวิทยาลัยแห่งรัฐ California หรือคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ California มหาวิทยาลัยแห่งรัฐ California หรือคณะผู้สำเร็จราชการมหาวิทยาลัยแห่งรัฐ California มหาวิทยาลัยกฎหมายแห่งรัฐ California, เมือง San Francisco ซึ่งเดิมชื่อวิทยาลัยกฎหมายเรงด่วน โรงเรียนกฎบัตร ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนกฎบัตร ค.ศ. 1992 ซึ่งเป็น (ส่วนที่ 26.8 (เริ่มต้นที่มาตรา 47600) ของหมวด 4 หัวข้อ 2 ของประมวลกฎหมายการศึกษา) และวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยเอกชนที่ไม่แสวงหากำไรซึ่งเป็นสมาชิกของสมาคมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยอิสระแห่งรัฐ California

(d) “CEQA” หมายถึง กฎหมายว่าด้วยคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งรัฐ California (หมวด 13 (เริ่มต้นที่มาตรา 21000))

(e) (1) “ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ” หมายถึง ชนเผ่าที่ปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อล่าสุดที่เผยแพร่โดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกาตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีรายชื่อชนเผ่าอินเดียที่ได้รับการรับรองจากรัฐบาลกลาง ค.ศ. 1994 (25 U.S.C. มาตรา 5131) และมีความผูกพันทางประเพณีและวัฒนธรรมกับพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ของโครงการที่มีความสำคัญที่เสนอ

(2) โดยไม่คำนึงถึงมาตรา 21073 หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใด คำว่า “ชนเผ่าพื้นเมืองอเมริกันแห่งรัฐ California” ตามที่ใช้หรือเกี่ยวข้องกับมาตรา 21074, 21080.3.1, 21080.3.2, 21082.3, 21084.2, 21084.3 และบทนี้ ให้หมายถึงและให้อ่านว่าเป็น “ชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ” แทน ในกรณีที่โครงการนั้นเป็นโครงการที่มีความสำคัญ

(f) “วัน” หมายถึงทั้งสองประการดังต่อไปนี้:

(1) ตามที่ใช้ในมาตรา 21018 และ 21019 คำว่า “วัน” หมายถึง วันใดๆ ที่มีชื่อวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันที่กำหนดให้เป็นวันหยุดราชการของรัฐ

(2) ตามที่ใช้ในมาตราใดๆ ของบทนี้ เว้นแต่มาตรา 21018 และ 21019 คำว่า “วัน” หมายถึงวันตามปฏิทิน

(g) “สถานศึกษา” หมายถึง ทรัพย์สิน สิ่งอำนวยความสะดวก โครงสร้าง อาคาร หรือสิ่งติดตั้งใดๆ ที่เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ภายใต้การดำเนินงานของสถาบันการศึกษาของรัฐ California แห่งหนึ่งหรือหลายแห่ง หรือที่จะตกเป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ภายใต้การดำเนินงานของสถาบันดังกล่าวเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จ เพื่อวัตถุประสงค์ทางการศึกษา

(h) “เอกสารการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อม” หรือ “เอกสารประกอบการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อม” หมายถึง การศึกษาเบื้องต้น ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบ ร่างและฉบับสมบูรณ์ของรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้แทนรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบและผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นลบโดยมีมาตรการบรรเทาผลกระทบตามโครงการที่ได้รับการรับรองตามมาตรา 21080.5 เอกสารหรือเอกสารประกอบที่ใช้เพื่อยืนยันการนำข้อบกพร่องตามกฎหมายหรือข้อบกพร่องตามประเภทจากการใช้บังคับของหมวดนี้ หรือบทบัญญัติว่าด้วยการลดขั้นตอนมาใช้ ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงเอกสารหรือเอกสารประกอบตามมาตรา 21083.3 และ 21094.5 ภาคผนวก และเอกสารการทบทวนเพิ่มเติมหรือการทบทวนภายหลังอื่นๆ เอกสารที่จัดทำขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยนโยบายสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ค.ศ. 1969 (42 U.S.C. มาตรา 4321 และมาตราต่อไป) และนำมาใช้โดยหน่วยงานของรัฐแทนเอกสารหรือเอกสารประกอบใดๆ ข้างต้น และเอกสารด้านสิ่งแวดล้อมตามคำนิยามในมาตรา 15361 ของหัวข้อ 14 ของประมวลกฎระเบียบแห่งรัฐ California

(i) (1) “โครงการการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตแบบไร้สายที่มีความสำคัญ” หมายถึง โครงการเพื่อให้บริการค้าปลีกแก่ผู้ใช้บริการในวงกว้างผ่านโครงข่ายแบบใช้สาย บริการไร้สาย หรือวิทยุแก่ลูกค้าในรัฐนี้ โดยมีขีดความสามารถในการส่งข้อมูลไปยังและรับข้อมูลจากจุดปลายทางบนอินเทอร์เน็ตทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด รวมถึงขีดความสามารถใดๆ ที่เป็นส่วนประกอบโดยบังเอิญและเอื้อให้บริการสื่อสารสามารถดำเนินการได้ แต่ไม่รวมถึงบริการอินเทอร์เน็ตแบบสายโทรศัพท์บ้าน

(2) “โครงการการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตแบบไร้สายที่มีความสำคัญ” จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านแรงงานทั้งหมดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21183.5

(j) (1) “โครงการพลังงานสะอาดที่มีความสำคัญ” หมายถึง โครงการที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ของรัฐ California ด้านสภาพภูมิอากาศ ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ความมั่นคงและความเชื่อถือได้ของระบบพลังงาน การใช้ไฟฟ้าแทนเชื้อเพลิงรูปแบบอื่น ความยั่งยืน หรือพลังงานสะอาด โดยดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้:

(A) (i) การผลิต สร้างขึ้น หรือกักเก็บไฟฟ้าที่ได้มาจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนหรือแหล่งพลังงานที่ยั่งยืน ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงพลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานความร้อนใต้ดิน เซลล์เชื้อเพลิงที่เป็นไปตามมาตรฐานการปล่อยมลพิษที่คณะกรรมการ

ทรัพยากรอากาศแห่งรัฐ กำหนดตามข้อกำหนดของโครงการรับรองการผลิตไฟฟ้าแบบกระจายศูนย์ตามมาตรา 94203 ของหัวข้อ 17 ของประมวลกฎระเบียบแห่งรัฐ California การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็กที่มีกำลังการผลิตไม่เกิน 30 เมกะวัตต์ ก๊าซจากกระบวนการย่อยสลายแบบไร้ออกซิเจน ขยะมูลฝอยชุมชนที่นำมาแปรรูป ก๊าซจากหลุมฝังกลบ พลังงานจากคลื่นทะเล พลังงานความร้อนจากมหาสมุทร หรือพลังงานจากกระแสไฟฟ้าขึ้นน้ำลง รวมทั้งสายส่งไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง

(ii) สำหรับวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ “สายส่งไฟฟ้าที่เกี่ยวข้อง” หมายถึง สายส่งไฟฟ้าที่จำเป็นสำหรับการเชื่อมต่อเข้ากับระบบไฟฟ้าหรือการส่งจ่ายไฟฟ้าจากสถานประกอบการที่ระบุไว้ในข้อกำหนด (i)

(iii) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนด (i) อนุวรรคนี้นี้ไม่รวมถึงการผลิตหรือการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานนิวเคลียร์

(B) การผลิต การสร้างขึ้น การกักเก็บ การส่งผ่าน หรือการจัดจำหน่ายไฮโดรเจนสะอาดที่ไม่ได้ผลิตจากวัตถุดิบเชื้อเพลิงฟอสซิล

(C) การพัฒนา การก่อสร้าง หรือการติดตั้งระบบไมโครกริดและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง สำหรับวัตถุประสงค์ของอนุวรรคนี้นี้ “ไมโครกริด” หมายถึง ไมโครกริดตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (d) ของมาตรา 8370 แห่งประมวลกฎหมายสาธารณูปโภค

(D) การดักจับ การขนส่ง หรือการกักเก็บการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เพื่อแยกออกจากแหล่งกำเนิดอย่างถาวร ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง แหล่งผลิตพลังงาน โรงงานผลิตหรือแปรรูป

(E) การพัฒนา การก่อสร้าง การปรับปรุง หรือการขยายองค์ประกอบของระบบส่งหรือระบบจำหน่ายที่ระบุไว้ในกระบวนการวางแผนระบบส่งที่ได้รับอนุมัติจากผู้ดำเนินการระบบอิสระ หรือในรายงานนโยบายพลังงานแบบบูรณาการที่จัดทำขึ้นตามมาตรา 25302 รวมถึงการจัดหาเงินทุนสำหรับสิ่งอำนวยความสะดวก ทรัพย์สิน หรือองค์ประกอบดังกล่าว โดยการขาย การให้เช่า การโอนสิทธิ การจำนอง หรือการจำหน่ายหรือการก่อภาระผูกพันในรูปแบบอื่นใดซึ่งต้องได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานของรัฐ

(2) “โครงการพลังงานสะอาดที่มีความสำคัญ” จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านแรงงานทั้งหมดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21183.5

(k) (1) “โครงการสถานศึกษาที่มีความสำคัญ” หมายถึง การจัดหา การก่อสร้าง การขยาย การปรับปรุง การบูรณะ การพัฒนา การจัดหาเครื่องตกแต่ง หรือการจัดหาอุปกรณ์สำหรับสถานศึกษา

(2) โครงการสถานศึกษาที่มีความสำคัญจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านแรงงานทั้งหมดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21183.5

(l) “โครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญ” หมายถึง โครงการดังต่อไปนี้ทั้งหมด:

(1) หน่วยที่อยู่อาศัยเท่านั้น

(2) โครงการพัฒนาแบบผสมผสาน

(3) ที่อยู่อาศัยชั่วคราว ที่พักพิงฉุกเฉิน หรือที่อยู่อาศัยพร้อมบริการสนับสนุน ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 65582 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(4) ที่อยู่อาศัยสำหรับคนงานภาคเกษตร ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (h) ของมาตรา 50199.7 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย

(5) สถานที่พักอาศัยแบบอยู่ร่วมกัน หมายถึง อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ออกแบบไว้สำหรับหรือใช้เป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลซึ่งมิได้อยู่อาศัยร่วมกันในลักษณะครัวเรือน โดยทั่วไปจะไม่มีห้องครัวหรือห้องน้ำแยกเป็นสัดส่วนสำหรับแต่ละห้องหรือแต่ละหน่วย การใช้ประโยชน์ในลักษณะดังกล่าวรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ที่พักอาศัยของสำนักชี อาราม และที่พักอาศัยประเภทอื่นที่จัดให้เป็นที่พักอาศัยสำหรับสมาชิกขององค์กร

(6) หน่วยที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ “หน่วยที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษา” หมายถึง หน่วยที่อยู่อาศัยหรือสถานที่พักอาศัยแบบอยู่ร่วมกันใดๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักศึกษาใช้เป็นที่พักอาศัย รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง ที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาในลักษณะหอพัก และที่พักอาศัยสำหรับนักศึกษาในลักษณะห้องชุด

(7) (A) หน่วยที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคนี้ “หน่วยที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุ” หมายถึง หน่วยที่อยู่อาศัยหรือสถานที่พักอาศัยแบบอยู่ร่วมกันไม่ว่าขนาดใดๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคคลที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไปเข้าพักอาศัย รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงประเภทดังต่อไปนี้ (i) โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับคนต่างรุ่น (ii) ที่อยู่อาศัยรวมสำหรับผู้สูงอายุ (iii) โครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุตามที่นิยามไว้ในวรรค (4) ของอนุมาตรา (b) ของมาตรา 51.3 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง (iv) สถานดูแลผู้สูงอายุตามที่นิยามไว้ในวรรค (1) ของอนุมาตรา (o) ของมาตรา 1569.2 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย และ (v) ชุมชนที่อยู่อาศัยเพื่อการเกษียณอายุแบบการดูแลต่อเนื่องตามที่นิยามไว้ในวรรค (10) ของอนุมาตรา (c) ของมาตรา 1771 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย

(B) วรรคนี้มีให้ตีความว่าเป็นการจำกัดอำนาจของหน่วยงานของรัฐในการจัดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินสำหรับที่อยู่อาศัยผู้สูงอายุเป็นการใช้ประโยชน์ที่มีใช้เพื่อการอยู่อาศัยตามข้อบัญญัติว่าด้วยการแบ่งเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินหรือกฎหมายอื่นของหน่วยงานนั้น เว้นแต่ว่าหน่วยที่พักอาศัยสำหรับผู้สูงอายุจะต้องถือว่าเป็น “โครงการพัฒนาที่อยู่อาศัย” ตามวรรค (2) ของอนุมาตรา (h) ของมาตรา 65589.5 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(8) การแบ่งย่อยหรือการพัฒนาผลประโยชน์ร่วมกันภายใต้กรรมสิทธิ์ร่วม ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 4100 แห่งประมวลกฎหมายแพ่ง ซึ่งประกอบด้วยหน่วยที่อยู่อาศัยหรือแปลงที่ดินเพื่อการอยู่อาศัยที่ยังมิได้พัฒนา

(9) การตัดแปลงอาคารพาณิชย์ที่มีอยู่เดิมให้เป็นที่อยู่อาศัย

(m) “โครงการที่มีความสำคัญ” หมายถึง โครงการที่ตรงตามข้อกำหนดทั้งหมดต่อไปนี้:

(1) (A) โครงการดังกล่าวเป็นโครงการที่อยู่อาศัยที่มีความสำคัญ โครงการน้ำที่มีความสำคัญ โครงการพลังงานสะอาดที่มีความสำคัญ โครงการสาธารณสุขที่มีความสำคัญ โครงการความปลอดภัยสาธารณะที่มีความสำคัญ โครงการการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต broadband มีความสำคัญ โครงการสถานศึกษาที่มีความสำคัญ หรือโครงการคมนาคมขนส่งที่มีความสำคัญ

(B) โครงการที่มีความสำคัญให้รวมถึงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านบริการสาธารณะที่เกี่ยวข้องและเป็นส่วนประกอบของโครงการทั้งหมด ทั้งของภาครัฐ ภาคเอกชน และสาธารณูปโภค ซึ่งสาธารณูปโภคหรือหน่วยงานของรัฐกำหนดให้มี หรือระบุไว้ในคำขอโครงการที่มีความสำคัญว่าเป็นส่วนหนึ่งของโครงการทั้งหมด เพื่อให้บริการแก่โครงการที่ระบุไว้ในอนุวรรค (A) รวมถึงการปรับปรุงระบบไฟฟ้า โทรคมนาคม ก๊าซ น้ำ น้ำเสีย น้ำฝน ระบบขนส่งมวลชน ตำรวจดับเพลิง และการคมนาคมขนส่ง ซึ่งจัดให้มีบริการสาธารณะและบริการสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับโครงการดังกล่าว ในกรณีที่มาตรฐานด้านแรงงานใดเป็นมาตรฐานที่บังคับกับโครงการที่มีความสำคัญตามบทบัญญัติอื่นของบทนี้ มาตรฐานด้านแรงงานดังกล่าวให้ใช้บังคับกับองค์ประกอบของโครงการที่มีความสำคัญตามที่ระบุไว้ในอนุวรรคนี้

(2) โครงการดังกล่าวไม่รวมถึงเรือนจำหรือสถานที่ควบคุมตัวอื่นใดและไม่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสถานที่ผลิตน้ำมันหรือก๊าซธรรมชาติแห่งใหม่

(n) (1) “โครงการสาธารณสุขที่มีความสำคัญ” หมายถึง สถานพยาบาลเพื่อการรักษาพยาบาล

(2) “โครงการสาธารณสุขที่มีความสำคัญ” จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านแรงงานทั้งหมดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21183.5

(o) (1) “โครงการความปลอดภัยสาธารณะที่มีความสำคัญ” หมายถึง สถานที่สำหรับหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น หรือโครงการลดความเสี่ยงจากไฟฟ้า

(2) (A) “โครงการความปลอดภัยสาธารณะที่มีความสำคัญ” จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านแรงงานทั้งหมดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21183.5

(B) โครงการลดความเสี่ยงจากไฟฟ้าที่จำกัดอยู่เฉพาะการจัดการพิชพรรณ การลดเชื้อเพลิง การจัดทำหรือบำรุงรักษาแนวกันไฟ หรือการลดปริมาณเชื้อเพลิง ซึ่งดำเนินการโดยตรงโดยหน่วยงานของรัฐโดยใช้ลูกจ้างของหน่วยงานนั้นเอง ให้ถือว่าเป็นไปตามวรรคนี้ หากลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติงานในโครงการดังกล่าวอยู่ภายใต้ข้อตกลงการเจรจาต่อรองร่วม หรือกฎหมายอื่นว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของรัฐ ซึ่งกำหนดมาตรฐานด้านค่าจ้าง การฝึกอบรม และความปลอดภัยที่เทียบเท่ากัน

(p) (1) “โครงการคมนาคมขนส่งที่มีความสำคัญ” หมายถึง โครงการดังต่อไปนี้ทั้งสองประการ:

(A) โครงการที่ระบุไว้ในอนุมาตรา (a) หรือ (b) ของมาตรา 2 ของข้อบังคับ XIX ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

(B) โครงสร้างพื้นฐานสำหรับการชาร์จและเติมเชื้อเพลิงยานยนต์ไฟฟ้า

(2) “โครงการคมนาคมที่มีความสำคัญ” จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านแรงงานทั้งหมดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21183.5

(3) “โครงการคมนาคมที่มีความสำคัญ” ไม่รวมถึงแรงไฟฟ้าความเร็วสูง ระบบรถไฟความเร็วสูง แนวเส้นทาง หรือช่วงเส้นทางที่สามารถใช้งานได้ ตามที่คำดังกล่าวนิยามไว้ในมาตรา 2704.01 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยถนนและทางหลวง หรือองค์ประกอบอื่นใดของกฎหมายว่าด้วยพันธบัตรสำหรับรถไฟโดยสารความเร็วสูงที่ปลอดภัยและเชื่อถือได้สำหรับศตวรรษที่ 21 (บทที่ 20 (เริ่มต้นที่มาตรา 2704) ของหมวด 3 แห่งประมวลกฎหมายว่าด้วยถนนและทางหลวง)

(q) (1) “โครงการน้ำที่มีความสำคัญ” หมายถึง โครงการหรือการดำเนินการใดๆ เพื่อก่อสร้าง ขยาย ซ่อมแซม เปลี่ยนทดแทน ปรับปรุงหรือเพิ่มขีดความสามารถของสิ่งใดสิ่งหนึ่งดังต่อไปนี้ (A) “ระบบน้ำสาธารณะ” ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (h) ของมาตรา 116275 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย (B) ระบบที่จัดหาให้แก่ระบบน้ำสาธารณะโดยตรงหรือโดยอ้อม หรือ (C) ระบบที่มีการอธิบายไว้โดยทั่วไปและอยู่ในขอบเขตของแผนงาน แผนงานเสริมสร้างความยืดหยุ่นด้านทรัพยากรน้ำของรัฐ

(2) “โครงการน้ำที่มีความสำคัญ” จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านแรงงานทั้งหมดที่กำหนดไว้ในมาตรา 21183.5

(3) “โครงการน้ำที่มีความสำคัญ” ไม่รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการลำเลียงน้ำในพื้นที่เดลตา ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (f) ของมาตรา 79702 แห่งประมวลกฎหมายน้ำ

(r) “กฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่” หมายถึงข้อต่อไปนี้:

(1) ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่ได้รับการประกาศใช้หรือรับรองอย่างเป็นทางการ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรฐาน หรือข้อบัญญัติที่มีอยู่และมีผลใช้บังคับ ณ วันที่ยื่นคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญต่อหน่วยงานของรัฐ

(2) (A) ข้อกำหนดกฎหมายที่ได้รับการประกาศใช้หรือรับรองอย่างเป็นทางการ ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบ ข้อบัญญัติ มาตรฐาน หรือข้อบังคับที่ยังไม่มีผลใช้บังคับ ณ วันที่ยื่นคำขอสำหรับโครงการที่มีความสำคัญต่อหน่วยงานของรัฐ แต่หน่วยงานเจ้าภาพได้อนุญาตว่าการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบัญญัติ มาตรฐาน หรือข้อบังคับดังกล่าวเป็นการเฉพาะมีความจำเป็นเพื่อบรรเทาหรือหลีกเลี่ยงผลกระทบเฉพาะเจาะจงต่อความปลอดภัยในชีวิต ซึ่งหมายถึง ผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตที่มีนัยสำคัญ สามารถวัดปริมาณได้โดยตรง และไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ รวมถึงผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี วัสดุ หรือระบบการเชื่อมต่อเข้ากับระบบโครงข่ายไฟฟ้าที่เกิดขึ้นใหม่หรือเป็นเทคโนโลยีเกิดใหม่ และข้อกำหนดดังกล่าวตั้งอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐาน นโยบาย หรือเงื่อนไขด้านความปลอดภัยสาธารณะที่เป็นกาวีสัย ซึ่งได้ระบุไว้และจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร หน่วยงานหลักจะต้องแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายใน 72 ชั่วโมงนับแต่มีการวินิจฉัยตามที่ระบุไว้ในอนุวรรคนี้

(B) การวินิจฉัยตามที่ระบุไว้ในอนุวรรค (A) จะต้องจัดทำขึ้นก่อนวันที่ (i) การทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการที่มีความสำคัญตามบทนี้เสร็จสิ้น หรือ (ii) วันที่ยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างครั้งแรกหรือชุดเอกสารสำหรับการตรวจสอบแบบต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโครงการ แล้วแต่เหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นก่อน

(3) การปรับปรุงใดๆ ของประมวลมาตรฐานการก่อสร้างแห่งรัฐ California ซึ่งรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงประมวลกฎหมายอาคารแห่งรัฐ California ที่มีผลใช้บังคับก่อน (A) วันที่ทำการทบทวนด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการที่มีความสำคัญตามบทนี้เสร็จสิ้น หรือ (B) วันที่ยื่นคำขอใบอนุญาตก่อสร้างครั้งแรกหรือชุดเอกสารสำหรับการตรวจสอบแบบต่อหน่วยงานผู้มีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโครงการ แล้วแต่เหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นก่อน

(s) “สามารถดำเนินการได้” หมายถึง สามารถดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จได้ภายในระยะเวลาที่สมเหตุสมผล โดยคำนึงถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม กฎหมาย สังคม และเทคโนโลยี

(t) (1) “สถานที่สำหรับหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น” หมายถึง ทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(A) สถานที่ดับเพลิงที่เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ภายใต้การดำเนินงานของรัฐ California เมือง มณฑล เมืองและมณฑล องค์การร่วมที่มีอำนาจหน้าที่เข้าร่วมการบริการหรือ หรือเขตปกครองพิเศษ

(B) สถานีตำรวจหรือสถานีของนายอำเภอที่เป็นกรรมสิทธิ์หรืออยู่ภายใต้การดำเนินงานของเมือง มณฑล เมืองและมณฑล องค์การร่วมที่มีอำนาจ หรือเขตปกครองพิเศษ โดยไม่รวมถึงส่วนใดๆ ที่ใช้เป็นเรือนจำหรือสถานที่ควบคุมตัวอื่นๆ

(2) “สถานที่สำหรับหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น” ไม่รวมถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งดังต่อไปนี้:

(A) สถานที่ใดๆ ที่เป็นกรรมสิทธิ์ อยู่ภายใต้การดำเนินงาน หรือเช่าโดยรัฐบาลสหรัฐอเมริกา

(B) สถานที่ใดๆ ที่ใช้เป็นสถานที่กักกันคนเข้าเมืองหรือเรือนจำของรัฐ

(u) “หน่วยงานหลัก” หมายถึง หน่วยงานหลักตามที่นิยามไว้ในมาตรา 21067

(v) “หน่วยงานท้องถิ่น” หมายถึง นิติบุคคลสาธารณะที่มีใช้ “หน่วยงานของรัฐ” ตามที่นิยามไว้ในข้อบังคับนี้

(w) “อาคารสำนักงานทางการแพทย์” หมายถึง อาคารที่มีหน้าที่หลักในการจัดให้มีพื้นที่สำนักงานสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพด้านการดูแลสุขภาพซึ่งได้รับใบอนุญาต ใบรับรอง การขึ้นทะเบียน หรือได้รับอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพโดยประการอื่นตามหมวด 2 (เริ่มต้นที่มาตรา 500) แห่งประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ

(x) “สถานพยาบาลเพื่อการรักษาพยาบาล” หมายถึง สถานที่ดังต่อไปนี้ทั้งหมด: (1) สถานบริการสุขภาพ ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 1250 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย (2) คลินิก ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 1200 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย และ (3) อาคารสำนักงานทางการแพทย์

(y) (1) “โครงการพัฒนาแบบผสมผสาน” หมายถึง โครงการพัฒนาที่ประกอบด้วยการใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยและการใช้ประโยชน์ที่มีใช้เพื่อการอยู่อาศัย ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้:

(A) พื้นที่ใช้สอยของอาคารที่ก่อสร้างขึ้นใหม่หรือปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าสองในสามถูกกำหนดให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย

(B) พื้นที่ใช้สอยของอาคารที่ก่อสร้างขึ้นใหม่หรือปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ถูกกำหนดให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย และโครงการดังกล่าวเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสองประการดังต่อไปนี้:

(i) โครงการดังกล่าวประกอบด้วยหน่วยที่อยู่อาศัยใหม่สุทธิไม่น้อยกว่า 500 หน่วย

(ii) ไม่มีส่วนใดของโครงการที่กำหนดให้ใช้เป็นโรงแรม โมเทล โรงแรมแบบที่พักพร้อมอาหารเช้า หรือสถานที่พักแรมชั่วคราวประเภทอื่น เว้นแต่ส่วนหนึ่งของโครงการอาจกำหนดให้ใช้เป็นโรงแรมเพื่อการอยู่อาศัย ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 50519 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย

(C) พื้นที่ใช้สอยของอาคารที่ก่อสร้างขึ้นใหม่สุทธิหรือปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ถูกกำหนดให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย และโครงการดังกล่าวเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งหมดดังต่อไปนี้:

(i) โครงการดังกล่าวประกอบด้วยหน่วยที่อยู่อาศัยใหม่สุทธิไม่น้อยกว่า 500 หน่วย

(ii) โครงการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการรื้อถอนหรือการปรับเปลี่ยนการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่มีใช้เพื่อการอยู่อาศัยให้เป็นการใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัย โดยมีพื้นที่อย่างน้อย 100,000 ตารางฟุต

(iii) โครงการดังกล่าวมีการรื้อถอนการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่มีใช้เพื่อการอยู่อาศัยที่มีอยู่เดิมในพื้นที่โครงการไม่น้อยกว่า 50 เปอร์เซ็นต์

(iv) ไม่มีส่วนใดของโครงการที่กำหนดให้ใช้เป็นโรงแรม โมเทล โรงแรมแบบที่พักพร้อมอาหารเช้า หรือสถานที่พักแรมชั่วคราวประเภทอื่น เว้นแต่ส่วนหนึ่งของโครงการอาจกำหนดให้ใช้เป็นโรงแรมเพื่อการอยู่อาศัย ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 50519 แห่งประมวลกฎหมายสุขภาพและความปลอดภัย

(2) สำหรับวัตถุประสงค์ของอนุมาตรานี้ การใช้ประโยชน์ที่มีใช้เพื่อการอยู่อาศัยไม่รวมถึงการใช้ประโยชน์หรือการกำหนดประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดินสำหรับอุตสาหกรรมหนัก การสกัดทรัพยากร ทำเรือ โรงกลั่น หรือวัตถุอันตราย

(3) ระยะห่างขั้นต่ำที่กำหนดระหว่างการใช้ประโยชน์ที่มีใช้เพื่อการอยู่อาศัยใดๆ ที่รวมอยู่ในโครงการพัฒนาแบบผสมผสานกับการใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยนอกพื้นที่โครงการที่มีอยู่เดิม ให้เป็นไปตามที่กฎหมายของรัฐกำหนด

(z) “หน่วยงานของรัฐ” หมายถึง หน่วยงานของรัฐตามที่นิยามไว้ในมาตรา 15379 หัวข้อ 14 ของประมวลกฎหมายระเบียบแห่งรัฐ California หน่วยงานที่รับผิดชอบ หน่วยงานท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานเจ้าภาพ คณะกรรมการจัดตั้งหน่วยงานปกครองท้องถิ่น เมือง มณฑล เมืองและมณฑล เขตปกครองพิเศษ องค์การร่วมที่มีอำนาจ หรือหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นใดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายของรัฐหรือกฎหมายท้องถิ่น ไม่ว่าจะมีลักษณะครอบคลุมทั่วทั้งรัฐ ระดับท้องถิ่น หรือระดับภูมิภาค

(aa) “กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน” หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 21016, 21018, 21020, 21021, 21023 และ 21024

(ab) “หน่วยงานที่รับผิดชอบ” หมายถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบตามที่นิยามไว้ในมาตรา 15381 ของหัวข้อ 14 ของประมวลกฎระเบียบแห่งรัฐ California

(ac) “หน่วยงานของรัฐ” หมายถึง หน่วยงานของรัฐตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 8557 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล และหน่วยงานของรัฐใดๆ ตามที่นิยามไว้ในมาตรา 11121 แห่งประมวลกฎหมายรัฐบาล

(ad) “แนวทางกฎหมาย CEQA ของรัฐ” หมายถึง บทที่ 3 (เริ่มต้นที่มาตรา 15000) ของหมวดที่ 6 หัวข้อที่ 14 ของประมวลกฎระเบียบแห่งรัฐ California

(ae) “พยานหลักฐานอันมีสาระสำคัญ” หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอและข้อมูลที่น่าเชื่อถือที่สมเหตุสมผลจากข้อมูลที่มีอยู่ ซึ่งทำให้สามารถเสนอข้อโต้แย้งอย่างเป็นธรรมเพื่อสนับสนุนข้อสรุปหนึ่งได้ แม้ว่าจะสามารถได้ข้อสรุปอื่นที่แตกต่างออกไปได้เช่นกัน

(af) “ทรัพยากรทางวัฒนธรรมของชนเผ่า” หมายถึง สิ่งใดสิ่งหนึ่งดังต่อไปนี้:

(1) สถานที่ ลักษณะ พื้นที่ ภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรม หรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ รวมถึงสุสานศักดิ์สิทธิ์ สุสานของชนพื้นเมืองอเมริกันหรือบริเวณฝังศพของชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ หรือวัตถุที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมต่อชนเผ่าที่เข้าร่วมการปรึกษาหารือ ซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้:

(A) ได้รับการขึ้นทะเบียนหรือมีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะได้รับการขึ้นทะเบียนในทะเบียนทรัพยากรทางประวัติศาสตร์แห่งรัฐ California หรือทะเบียนสถานที่ทางประวัติศาสตร์แห่งชาติ

(B) ได้รับการขึ้นทะเบียนในทะเบียนทรัพยากรทางประวัติศาสตร์ระดับท้องถิ่นตามที่นิยามไว้ในมาตรา 5020.1

(C) ได้รับการระบุโดยคณะกรรมการมรดกชนพื้นเมืองอเมริกัน ว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ตามมาตรา 5097.94 หรือ 5097.96

(D) ได้รับการขึ้นทะเบียนในทะเบียนของรัฐบาลชนเผ่าที่จัดทำและดูแลโดยเจ้าหน้าที่อนุรักษ์ประวัติศาสตร์ของชนเผ่า ซึ่งได้รับการรับรองจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแห่งสหรัฐอเมริกา ตามมาตรา 101 แห่งกฎหมายว่าด้วยการอนุรักษ์ประวัติศาสตร์แห่งชาติของรัฐบาลกลาง (54 U.S.C. มาตรา 300101 และมาตราต่อไป)

(2) ภูมิทัศน์ทางวัฒนธรรมที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในวรรค (1) ในขอบเขตที่ภูมิทัศน์ดังกล่าวมีการกำหนดขอบเขตทางภูมิศาสตร์ไว้โดยพิจารณาจากขนาดและขอบเขตของภูมิทัศน์นั้น

(3) ทรัพยากรทางประวัติศาสตร์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 21084.1 ทรัพยากรทางโบราณคดีที่มีลักษณะเฉพาะ ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (g) ของมาตรา 21083.2 หรือ “ทรัพยากรทางโบราณคดีที่ไม่มีลักษณะเฉพาะ” ตามที่นิยามไว้ในอนุมาตรา (h) ของมาตรา 21083.2 ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในวรรค (1)

(ag) “โครงการลดความเสี่ยงจากไฟป่า” หมายถึง กิจกรรมที่ลดความเสี่ยงจากไฟป่าต่อสิ่งปลูกสร้างเพื่อการอยู่อาศัยหรือสิ่งปลูกสร้างเพื่อการพาณิชย์ หรือทั้งสองประเภท “โครงการลดความเสี่ยงจากไฟป่า” รวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง การเปลี่ยนทดแทน การเสริมความแข็งแรง หรือการนำสายไฟฟ้าสาธารณะไปภาค ถนน และโครงสร้างพื้นฐานลงใต้ดิน การจัดการพืชพรรณ การลดเชื้อเพลิง การเสริมความแข็งแรงให้แก่บ้านเรือน การจัดทำหรือบำรุงรักษาแนวกันไฟและถนนสำหรับเข้าถึงพื้นที่ และการลดปริมาณเชื้อเพลิง

มาตรา 8 การตีความของบทนี้และบทบัญญัติทั่วไป

21029 การตีความของบทนี้

(a) นโยบายของประชาชนแห่งรัฐ California คือ ให้ตีความและบังคับใช้บทนี้โดยให้น้ำหนักอย่างเต็มที่เท่าที่จะเป็นไปได้แก่ประโยชน์ในการอนุมัติและการดำเนินโครงการที่มีความสำคัญให้เกิดขึ้นจริง รวมทั้งแก่ประโยชน์ของโครงการดังกล่าว

(b) (1) เจตนารมณ์ของประชาชนแห่งรัฐ California คือ ให้ศาลทั้งหลาย โดยสอดคล้องกับหลักเกณฑ์การตีความกฎหมายที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ไม่ตีความหมวดนี้หรือแนวทางกฎหมาย CEQA ของรัฐในลักษณะที่กำหนดข้อกำหนดด้านกระบวนการหรือข้อกำหนดในสาระสำคัญเพิ่มเติมแก่โครงการที่มีความสำคัญ นอกเหนือจากข้อกำหนดที่ระบุไว้อย่างชัดเจนในหมวดนี้หรือแนวทางกฎหมาย CEQA ของรัฐ

(2) นอกจากนี้ เจตนารมณ์ของประชาชนแห่งรัฐ California คือ ให้ศาลตีความและบังคับใช้อนุมาตรานี้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 21083.1 และให้อนุมาตรานี้อยู่ในเรื่องเดียวกันกับมาตรา 21083.1 เพื่อให้ในขอบเขตสูงสุดเท่าที่กฎหมายอนุญาต อนุมาตรานี้จำกัดอำนาจของศาลในการมีคำพิพากษาหรือกำหนดมาตรการเยียวยาใดๆ ที่มีได้ให้อำนาจไว้อย่างชัดเจนในบทนี้

21030 ข้อกังวลทั่วทั้งรัฐ

ประชาชนแห่งรัฐ California ขอประกาศไว้ ณ ที่นี้ว่า การลดขั้นตอนการทบทวนและการอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญตามที่บัญญัติไว้ในบทนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญในระดับรัฐ เนื่องจากที่อยู่อาศัย พลังงานสะอาด น้ำ การคมนาคมขนส่ง อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ สถานศึกษา โครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข และโครงสร้างพื้นฐานด้านความปลอดภัยสาธารณะ มีความเพียงพอ ความพร้อมในการให้บริการ และความสามารถในการจัดหาในราคาที่เหมาะสมไม่เพียงพอต่อการรองรับความต้องการของประชากรและเศรษฐกิจของรัฐ California ดังนั้น รัฐ California จึงบัญญัติให้รัฐมีอำนาจแต่เพียงผู้เดียวในด้านการทบทวนและการอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญตามที่บัญญัติไว้ในบทนี้

21031 การอ้างอิงตามกฎหมายของรัฐ

(a) เว้นแต่จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในอนุมาตรา (b) การอ้างอิงกฎหมายของรัฐหรือระเบียบของรัฐที่บัญญัติหรือจัดหมวดหมู่อยู่นอกบทนี้ทั้งหมด ให้หมายถึงกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวตามที่มิผลใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2025 โดยไม่คำนึงถึงการแก้ไข การยกเลิก การสิ้นสุดการบังคับใช้ หรือการสิ้นอายุใดๆ ที่เกิดขึ้นภายหลังวันดังกล่าว

(b) การอ้างอิงมาตรา 218.9 แห่งประมวลกฎหมายแรงงาน ให้หมายถึงมาตราดังกล่าวตามที่มิผลใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ 1 มกราคม 2026

21032 การแยกส่วนบังคับใช้ได้

บทบัญญัติของบทนี้สามารถแยกส่วนออกบังคับใช้ได้ หากความตอนใด มาตรา อนุมาตรา วรรค อนุวรรค ข้อ ข้อย่อย ประโยค วลี คำ หรือการนำหมวดนี้ไปใช้ได้รับตัดสินว่าเป็นโมฆะ ไม่ว่าจะด้วยเหตุใดก็ตาม คำตัดสินของศาลที่มีเขตอำนาจ คำตัดสินนั้นจะไม่ส่งผลกระทบต่อความถูกต้องของส่วนที่เหลือของบทนี้ ประชาชนของรัฐ California ขอประกาศว่าตนได้รับรองบทนี้และความตอนใด มาตรา อนุมาตรา วรรค อนุวรรค ข้อ ข้อย่อย ประโยค วลี คำ หรือการนำไปใช้ทุกประการมาใช้โดยที่ไม่รับการประกาศว่าเป็นโมฆะหรือขัดต่อรัฐธรรมนูญ โดยไม่คำนึงถึงว่าส่วนใดของหมวดนี้หรือการนำบทนี้ไปใช้จะได้รับการประกาศว่าเป็นโมฆะในภายหลังหรือไม่

21033 วันที่มีผลบังคับใช้

บทนี้ให้มีผลใช้บังคับตามที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา (a) ของมาตรา 10 ข้อบังคับ II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California และนับแต่วันที่มิผลใช้บังคับดังกล่าว ให้ใช้บังคับกับการทบทวนและกระบวนการทั้งปวงของหน่วยงานของรัฐและศาลที่อยู่ระหว่างดำเนินการและที่จะดำเนินการต่อไปสำหรับโครงการที่มีความสำคัญทั้งหมด

21034 การแก้ไข

สภานิติบัญญัติอาจแก้ไขเพิ่มเติมบทนี้ได้โดยกฎเกณฑ์ที่ผ่านในแต่ละสภาของสภานิติบัญญัติโดยการลงคะแนนเสียงแบบขานชื่อโดยทำการบันทึกไว้ในบันทึกการประชุมสภา โดยต้องได้รับความเห็นชอบสองในสามของสมาชิก ทั้งนี้กฎเกณฑ์จะต้องสอดคล้องและส่งเสริมวัตถุประสงค์ของบทนี้ ร่างกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขเพิ่มเติมบทนี้อาจผ่านความเห็นชอบหรือมีผลเป็นกฎเกณฑ์ไม่ได้ เว้นแต่ร่างกฎหมายนั้นจะได้รับการจัดพิมพ์และแจกจ่ายให้แก่สมาชิกสภานิติบัญญัติ และเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ตในรูปแบบฉบับสุดท้าย เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 12 วันทำการก่อนที่จะผ่านความเห็นชอบในสภาใดสภาหนึ่งของสภานิติบัญญัติ

มาตรา 2 มาตรการที่ขัดแย้งกัน

ในกรณีที่มาตรการเริ่มต้นและมาตรการอื่นใดหรือหลายมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการทบทวนหรือการอนุมัติโครงการที่มีความสำคัญตามที่นิยามไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปรากฏอยู่ในบัตรเลือกตั้งระดับรัฐเดียวกัน ให้ถือว่ามาตรการอื่นใดหรือหลายมาตรการดังกล่าวขัดหรือแย้งกับมาตรการนี้ ในเหตุการณ์ที่มาตรการเริ่มต้นได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบมากกว่า ข้อกำหนดของมาตรการนี้ให้มีผลใช้บังคับโดยสมบูรณ์ และข้อกำหนดของมาตรการหรือมาตรการอื่นๆ จะเป็นโมฆะและไม่มีผลใช้บังคับ

มาตรา 3 การตีความโดยเสรี

ให้ตีความกฎหมายนี้อย่างกว้างเพื่อให้บรรลุผลตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์

มาตรา 4 การป้องกันทางกฎหมาย

วัตถุประสงค์ของมาตรานี้คือเพื่อให้แน่ใจว่าสิทธิในการริเริ่มอันมีค่าของประชาชนจะไม่ถูกเพิกถอนโดยไม่เหมาะสมโดยนักการเมืองของ

รัฐที่ปฏิเสธที่จะปกป้องเจตจำนงของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ดังนั้น หากกฎหมายนี้ได้รับการอนุมัติจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งของรัฐ California และต่อมาถูกท้าทายทางกฎหมายที่พยายามจำกัดขอบเขตหรือการบังคับใช้กฎหมายนี้ในทางใดทางหนึ่ง หรือกล่าวหาว่ากฎหมายนี้ละเมิดกฎหมายของรัฐหรือของรัฐบาลกลางทั้งหมดหรือบางส่วน และทั้งผู้ว่าราชการรัฐและอัยการสูงสุดปฏิเสธที่จะปกป้องกฎหมายนี้ในขอบเขตเต็มที่เท่าที่จะเป็นไปได้ในนามของรัฐ California จะต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:

(a) โดยไม่คำนึงถึงข้อขัดแย้งใด ๆ ที่มีอยู่ในบทที่ 6 (เริ่มต้นด้วยมาตรา 12500) ของส่วนที่ 2 หมวดที่ 3 หัวข้อที่ 2 ของประมวลกฎหมายรัฐบาลหรือกฎหมายอื่นใด อัยการสูงสุดจะต้องแต่งตั้งทนายความอิสระเพื่อปกป้องการกระทำอย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในขอบเขตสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในนามของรัฐ California

(b) ก่อนที่จะแต่งตั้งหรือแทนที่ทนายความอิสระ อัยการสูงสุดต้องใช้ความซื่อสัตย์และเข้มแข็งในการพิจารณาคุณสมบัติของทนายความอิสระ และต้องได้รับการยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรจากทนายความอิสระว่าทนายความอิสระจะปกป้องกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในขอบเขตที่ดีที่สุด คำยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะโดยทันทีเมื่อมีการร้องขอ

(c) เพื่อสนับสนุนการป้องกันกฎหมายนี้ในกรณีที่ผู้ว่าราชการรัฐและอัยการสูงสุดไม่ดำเนินการแม้ว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไม่เต็มใจก็ตาม จึงมีการจัดสรรเงินทุนอย่างต่อเนื่องจากเงินทุนทั่วไปไปยังผู้ควบคุม โดยไม่คำนึงถึงงบประมาณ ในจำนวนที่จำเป็นเพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการว่าจ้างทนายความอิสระเพื่อปกป้องกฎหมายนี้อย่างซื่อสัตย์และเข้มแข็งในนามของรัฐ California ในขอบเขตสูงสุดเท่าที่จะเป็นไปได้